

DIARI DE GIRONA

LOS SITIOS

DECANO DE LA PRENSA GERUNDENSE

Edita: Editorial Gironina, S.A.

Director: Jaume Sureda i Prat

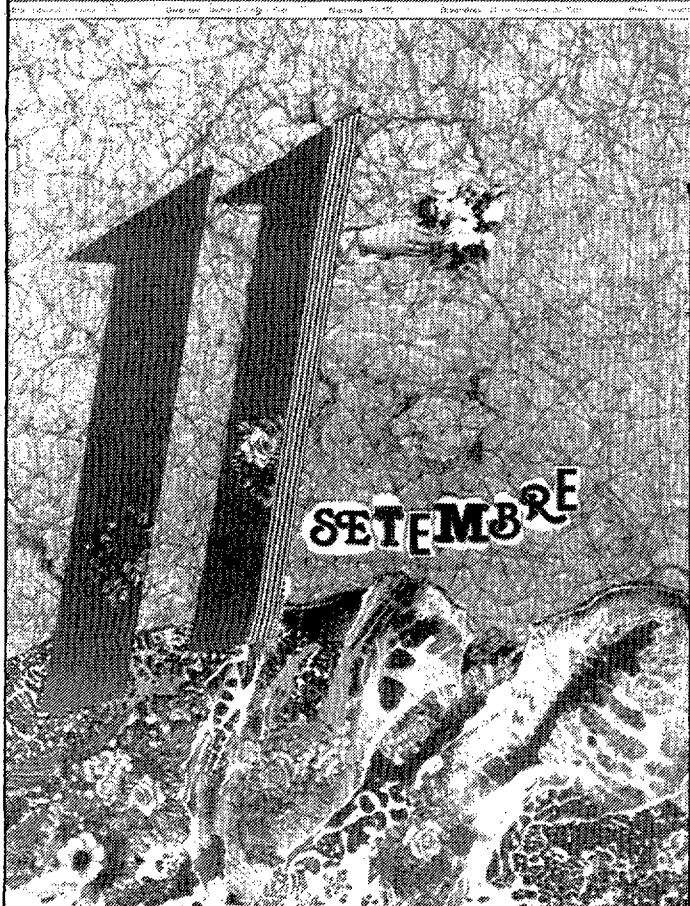
Número: 13.715

Viernes, 11 de setiembre de 1987

Precio: 75 pesetas

DIADA NACIONAL

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

Celebrem avui la nostra Festa Nacional. DIARI DE GIRONA-Los Sitios ofereix una edició especial, de 44 planes, que s'obre amb la composició que l'artista gironí Joan Josep Tharrats ha realitzat per als nostres lectors i que compta també amb nombrosos textos dels més destacats polítics de les nostres comarques.

Pujol: Grans perspectives de futur per Catalunya

Pàgina 16

Primera manifestació.— Ahir, pels carrers de Figueres, els moviments independentistes varen celebrar la primera de les manifestacions d'aquest caire que tindran lloc a les nostres comarques, sense incidents greus. (Foto P. PUÉRTOLAS).

Pàgina 11.

Tragedia familiar en Figueres

Intenta matar a su esposa y al compañero de ésta, y después se suicida

Página 36

Camp de golf a Camprodon

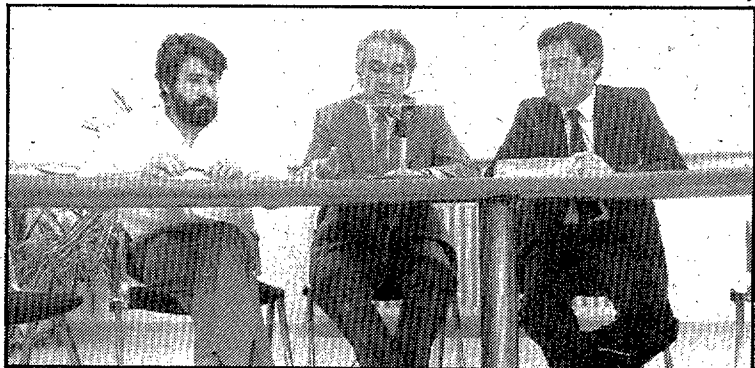
El quart camp de golf de les comarques gironines es construirà a Camprodon, després de la iniciativa d'un grup de barcelonins —en la seva majoria— amb segona residència a la població ripollesa. Aquesta nova instal·lació esportiva s'instal·laria, molt possiblement, a la zona coneguda com Can Pascal, suposant una inversió, segons l'alcalde camprodoní, Domingo Pairó, superior als trenta milions de pessetes, i ocupant unes vint hectàrees de terreny. Les obres de construcció podrien quedar enllestides a l'estiu del 1989. (Foto R.R.).

Paga extra del vendedor

Como es costumbre en nuestro periódico, el ejemplar de hoy incrementa su precio en

15 pesetas

cantidad que va destinada íntegramente a la paga extra del vendedor que DIARI DE GIRONA-Los Sitios hace coincidir con la Diada Nacional de Catalunya.

Universitat Tècnica d'Estiu de Catalunya.— En el dia de ayer se presentó oficialmente la Universitat Tècnica d'Estiu de Catalunya, que dará inicio el próximo lunes en el Palau Maricel de Sitges y en la Escola Universitària Politècnica de Girona. El curso que se impartirà en Girona debatirà el sector frutícola. (Foto DAVID QUINTANA).

Página 6.

Av. Tibidabo, 34-36
Tels. 211 06 12 - 211 07 58
C/ Escoles Pies, 51
Barcelona.

Per què parlem d'alt nivell europeu?

- * EGB, BUP, COU.
- * F.P. Administrativa (B.O.E. 18-2-1978).
- * INTERNAT amb caps de setmana. M/P.
- * IDIOMES estrangers amb professors nadius.
- * Rigorós control d'assistència i estudis.
- * Ensenyem i obliguem a estudiar, recuperar i aprovar.

- * Selecció d'un alumnat moralment sa, al que ensenyem a vestir, parlar i comportar-se amb elegància i correcció.
- * Amor a l'esport.
- * Resultats positius.
- * IDEARIUM arrelat als valors cristians.

**DOTZE
per
CLASSE**

* Disciplina «en anglès».

L'alta qualitat de l'ensenyament de SPEH només pot aconseguir-se després de llargs anys de lliurament absolut i dedicació generosa del professorat.

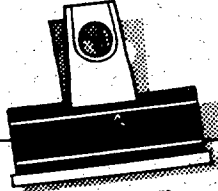
Dietari

Patrocinat per:

CAIXA DE PENSIONS

"laCaixa"

Santoral: Nuestra Señora de las Viñas.

El sol sale a las 05,51 y se pone a las 18,31 (hora solar).

La Luna sale a las 20,06 y se pone a las 09,49 (hora solar).

GIRONA

Policía	091 o 205050
Policía Nacional	201637
Guardia Civil	208650
Guardia Civil Tráf.	201381
Guardia Civil (COS)	201100
Policía Municipal	
Girona	092 o 204526
Salt	239980
Sarrià	202929
Germans. Sàbat	213315
Font Pólvora	219466
Bomberos	233380
Cruz Roja	200415
Telegrafos	202000
Amb. Serra	205654
Amb. Jesús	232122
Banco de Ojos	(93) 2005953
Taxis S. Agustí	203302
Taxis Pont de Pedra	202980
Taxis Renfe	203287
Radio Taxi	203377

Farmacias de Turno:
SIMON. Creu, 42
DORCA. Sta. Eugènia, 184
(de 9.15 mañana a 10 noche)
SIMON. Creu, 42
(de 10 noche a 9.15 mañana)

SALT

Farmacias de Turno:
NIETO. C/. Àngel Guimerà, 55

FIGUERES

Bomberos	233380
Ambulatorio	500365
Ayuntamiento	500100
Policia Municipal	510111
Cruz Roja	505601
Hospital	501400
Policia	500929
Guardia Civil	505043
Taxis	500008

Farmacias de Turno:
DR. MARTÍN. Rambla, 11

PUIGCERDA

Ayuntamiento	880650
Bomberos	233380
Policia Municipal	881972
Guardia Civil	880146
Cruz Roja	880547
Hospital	880150
Correos	880814

VIERNES

11

SEPTIEMBRE

OLOT

Ayuntamiento	260000
Bomberos	233380
Policia municipal	265000
Guardia Civil	260120
Cruz Roja	262318
Ambulancias Garrotxa	267652
Ambulatorio Seg. Social	261816
Hospital Sant Jaume	260012
Correos	261581
Autocares TEISA	260196
Autos Güell	260480
Coche Guerrero	590010

Farmacias de turno:
CARDELÚS. C/. Serra Ginesta, 7

SANTA COLOMA DE FARNERS

Ayuntamiento	840808
Policia Municipal	840920
Bomberos	233380
Cruz Roja	841602
Resid. geriátrica	840287
Guardia Civil	840122
Correos	840465

RIPOLL

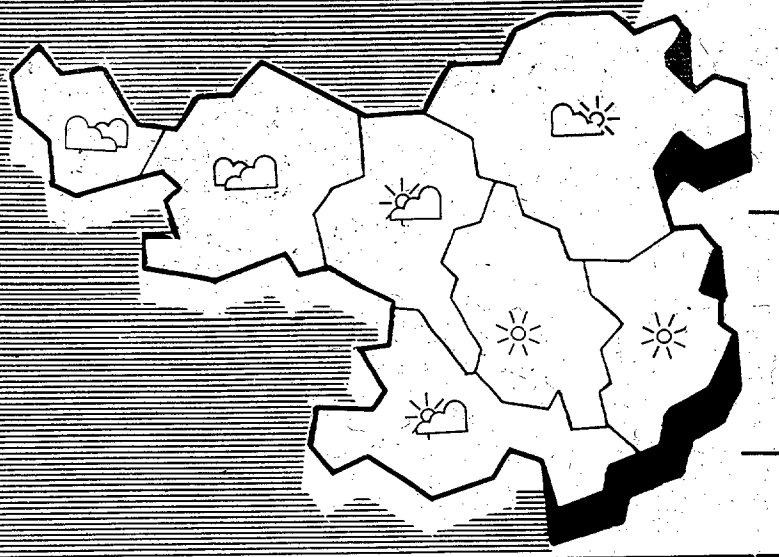
Ayuntamiento	700600
Policia Municipal	700600
Bomberos	233380
Cruz Roja	700601
Guardia Civil	700082
Correos	700760
Ambulatorio	700168/700159

LA BISBAL

Ayuntamiento	640975
Bomberos	233380
Policia Municipal	640292
Guardia Civil	640930
Consultorio Médico	641919
Correos	640837

EL TIEMPO

- SOLEADO
- P. NUBOSO
- NUBOSO
- LLUVIA
- TORMENTA
- NIEVE
- VIENTO
- NIEBLA
- CALMA LLANA O RIZADA
- MAREJADA
- F. MAREJADA

Temperaturas Máx. Min.

Girona	27	20
L'Escala	28	19
Olot	27	15
L'Estartit	25	19
Sant Feliu	30	20
Montseny	20	11
Ribes	23	15
Camprodon	26	12
Blanes	29	17

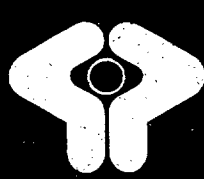
Cielos despejados

Previsión para hoy:

Nubosidad variable en los Pirineos con abundantes brumas matinales que posteriormente se convertirán en calimas, y prácticamente despejado en las zonas litorales. Vientos flojos variables. Temperaturas ligeramente más altas y mar llana.

Previsión para mañana:

Continuaremos con una situación atmosférica de análogas características que el día anterior, si bien las temperaturas iniciarán un ligero descenso. Mar llana o rizada.

PREVIASA

SOCIEDAD ANÓNIMA DE SEGUROS Y REASEGUROS

PER INFORMACIÓN:

Gran Via de Jaume I, 48

Tel.-20 43 68

GIRONA

NUEVO SEGURO DE ASISTENCIA SANITARIA

Especialistas, análisis radiográficos, ortopedias, resonancia, hospitalización (quirurgías, medicina, partos, D.O.I., etc.)

Por 1.667 ptas. persona/mes
ASISTENCIA EN TODO EL MUNDO

METGES D'URGÈNCIA A DOMICILI LES 24 HORES DEL DIA. TELS. 21 72 51 · 21 86 98 · 42 80 05

HACE 25 AÑOS EN LOS SITIOS

SAN FELIU DE GUIXOLS. En sesión de cine-club que cerrará las actividades veraniegas de la sección de cine del Fórum Cultural de los universitarios guixolenses, se presentará la cinta «El séptimo sello», de Ingmar Bergman. La sesión dará comienzo a las diez y media, en el cine Victoria de San Feliu de Guixols.

LA JUNQUERA. En la población de la Junquera, se disputó, el pasado sábado, el partido entre los primeros equipos del Girona CF y la UD Figueras, empatando a un tanto tras un partido entretenido. El gol gerundense fue marcado por Franch, mientras que Gispert, a falta de dos minutos para finalizar el encuentro, fue el encargado de materializar el empate.

GERONA. Otro desgraciado accidente de circulación costó la vida al transportista gerundense don José Fábrega, quien de costumbre aparcó en Caldetas para ir a comer a un restaurante situado junto a la carretera, siendo atropellado por un automóvil que circulaba en esos momentos a gran velocidad.

BON DIA

EFE MERIDES

1973. Golpe de Estado en Chile, dirigido por el general Augusto Pinochet. Es derrocado el Gobierno legal, y su presidente democrático, Salvador Allende, muere defendiendo el Palacio Presidencial.

COMBINACION PREMIADA

19	24	29
34	38	48

NUMERO COMPLEMENTARIO

12

CANTIDADES A REPARTIR

6 aciertos	361.680.297	ptas.
5+ comp.	135.630.111	ptas.
5 aciertos	256.190.211	ptas.
4 aciertos	301.400.248	ptas.
3 aciertos	452.100.371	ptas.

CUPON

100.000 pts.	3150
5.000 pts.	150
500 pts.	50
50 pts.	0
1.250 pts.	3149-3151

FRASES

- «Reconozco que no siempre he sido fiel a mi esposa». (Gary Hart, ex candidato demócrata a la presidencia de los Estados Unidos).
- «La Constitución y el Estatuto permiten una vía hacia un Estado con contenidos federalistas». (Raimon Obiols).
- «Respecto al federalismo mi opinión carece de valor. Basta con leer la Constitución, en ella se establece un Estado que es el de las autonomías». (Alfonso Gue-

- rra).
- «En el brutal comunicado de ETA se niega toda posibilidad de diálogo, lo único que interesa es negociar, en las posiciones más duras, cosas tan imprementables como la alternativa KAS». (José Manuel Eguigaray, vicesecretario general del PSE/PSOE).
- «Nunca hemos abandonado nuestras armas y nunca lo haremos». (Shafik Handal, líder de la guerrilla antigubernamental salvadoreña).

CAIXA DE PENSIONS

Les obres de construcció, el projecte de les quals s'està elaborant, quedarien enllestides l'estiu del 1989

Camprodon podrà acollir el quart camp de golf de les comarques gironines

R. RESPLANDÍ

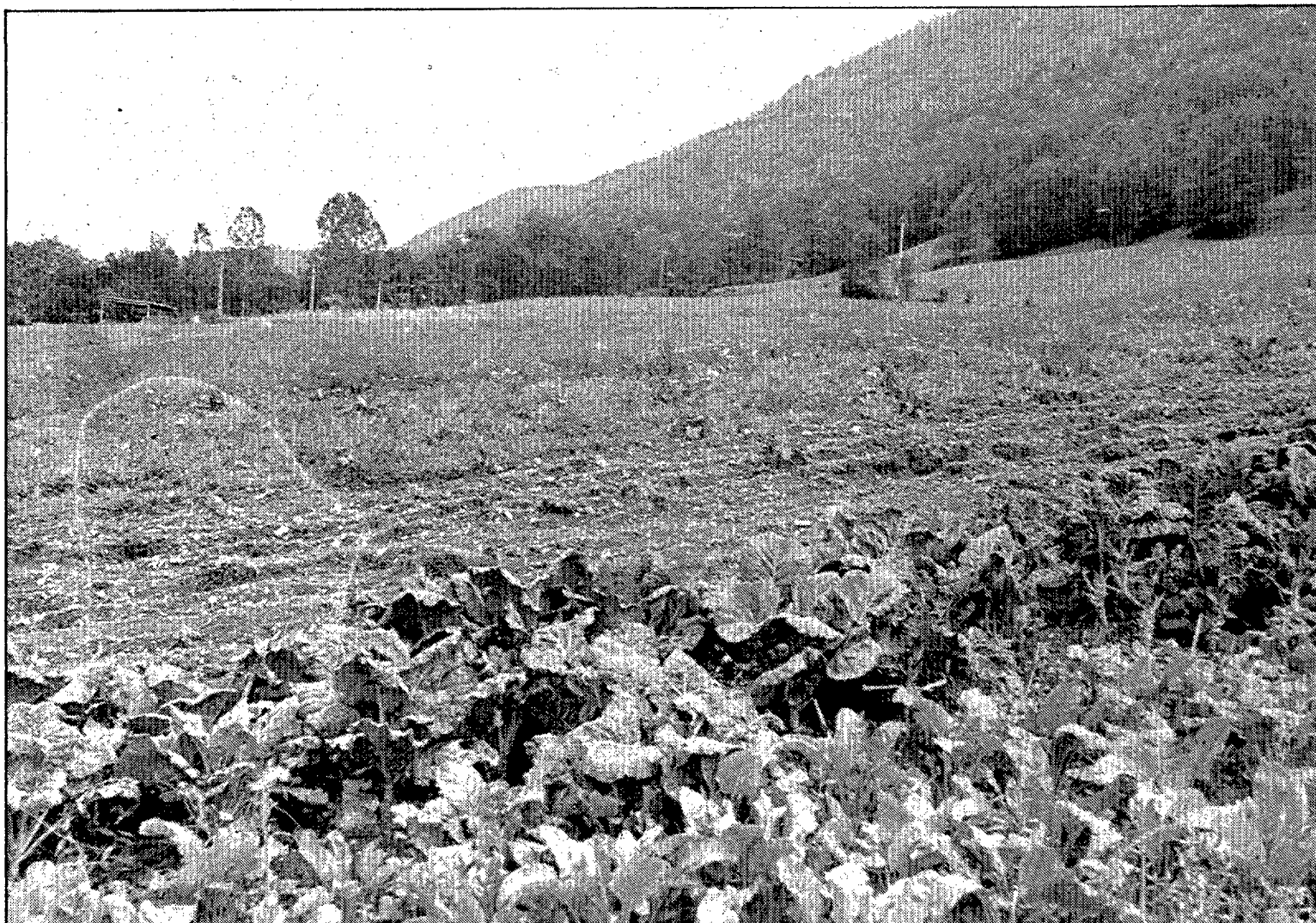
Corresponsal

Camprodon.— Un grup de barcelonins —en la seva majoria— amb segona residència a Camprodon ha començat a treballar per portar a aquesta població ripollesa el quart camp de golf de les comarques gironines. Aquesta instal·lació esportiva, que ocuparia unes vint hectàrees de terreny, es construiria, molt possiblement, a la zona coneguda com Can Pascal, i podria quedar enllestida per l'estiu del 1989.

Domingo Pairó, alcalde de Camprodon, afirmava que «la inversió necessària per aquesta obra superaria els trenta milions de pessetes», afegint, fent referència al tema de la ubicació del camp de golf, que «existien les dues possibilitats de portar la instal·lació a Can Pascal o a la zona de la Font de Forcarà. Tot i això, els terrenys de Can Pascal són els que tenen majors possibilitats d'acollir el camp». En aquests terrenys, situats a prop de la carretera C-151, s'hi troba la font de Sant Patllari, la qual cosa, però, no suposarà cap problema. «Tot i que podria quedar situada enmig del camp, els estudis tècnics que ha portat a terme l'Ajuntament han demostrat que aquest problema es podrà solucionar sense inconvenients». Tanmateix, Domingo Pairó comentava que «ja s'han iniciat els contactes entre el grup de persones que vol tirar endavant la iniciativa, l'Ajuntament i el propietari dels terrenys, per tal d'intentar posar-nos d'acord en el lloguer dels mateixos».

Segons sembla, el grup de barcelonins que ha impulsat la idea de fer un camp de golf a Camprodon ja ha creat un club que disposa en l'actualitat d'una cinquantena de socis, els quals, per intentar posar en funcionament aquesta iniciativa, han aportat ja un capital inicial de cent cinquanta mil pessetes.

Un dels detalls més característics del projecte del quart camp de golf gironí és el fet que només tindrà, en principi, nou forats. Segons Domingo Pairó, «encara que el més normal és que aquest tipus d'instal·lacions en

Els terrenys de Can Pascal acolliran, molt possiblement, el futur camp de golf de Camprodon. (Foto R.R.).

tinguin divuit, considerem que, per començar, nou forats serien suficients. Tot i això, i donades les importants dimensions dels terrenys, el nombre de forats podria ser ampliat sense problemes».

Fins ara, a les comarques gironines, hi ha tres camps de golf, situats a Pals, Santa Cristina d'Aro i Puigcerdà. Tanmateix, sembla que es treballa per tal que Garriguella en pogués disposar d'un altre, que es complementaria amb un hotel de luxe i una zona residencial.

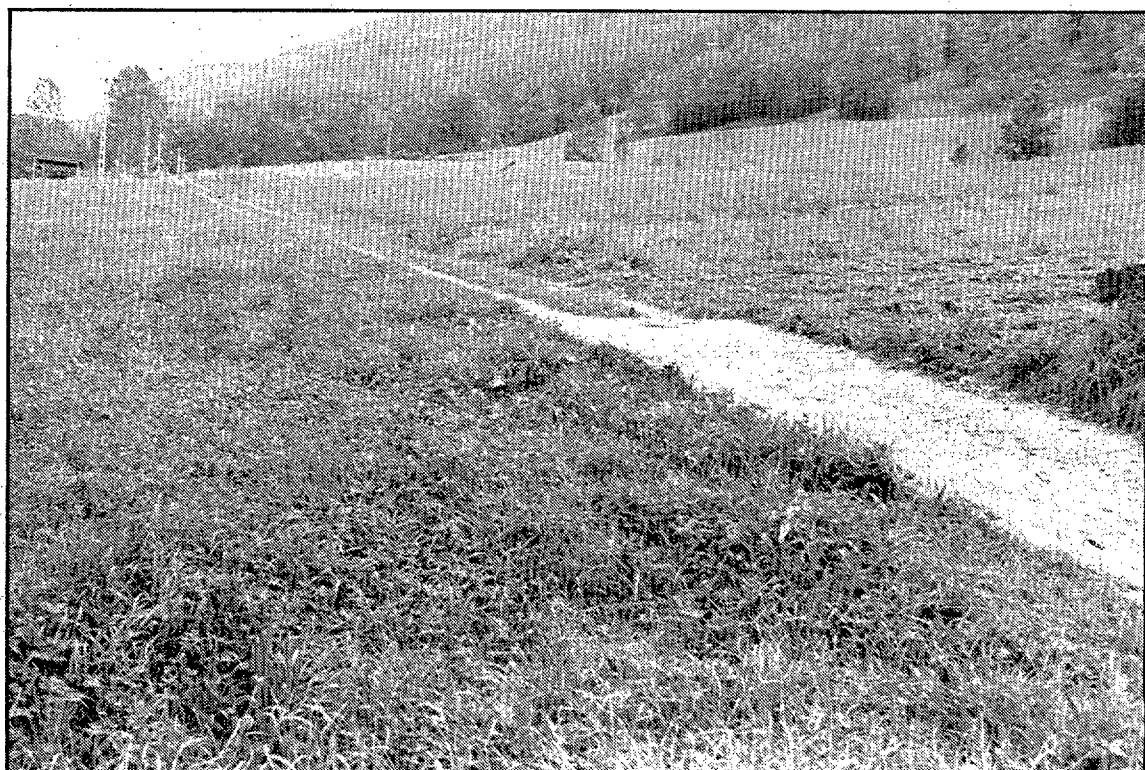
Domingo Pairó afirma que «els habitants de Camprodon han rebut molt bé aquesta iniciativa,

atès que pot suposar un important benefici de la població». En aquest sentit, afegia que «darreuerament s'estan portant a terme diverses iniciatives de cara a potenciar l'esport, la qual cosa sempre és molt positiva». Entre aquestes iniciatives, Pairó destacava «el cas de Vallter 2.000 i la més recent, que pretén que es reemprenguin els concursos d'hípica, una afecció que va començar aproximadament fa un any amb la fundació del club d'equitació L'hípic. Aquests concursos havien arribat a assolir un gran ressò, celebrant-se quaranta edicions dels mateixos.

Però des que van desaparèixer, ara fa uns dotze anys, no se n'havia tornat a parlar fins ara». Aquesta iniciativa ve motivada, segons l'alcalde, «pel fet que entre quinze i vint nens del poble estan fent curses per aprendre a muntar a cavall, la qual cosa ha conscienciat una mica més la gent de cara a aquest esport».

L'alcalde camprodoní considera que totes aquestes iniciatives «són molt importants, perquè al marge del seu caire esportiu, es potencia també molt l'aspecte turístic del poble. El fet de poder disposar de dues instal·lacions com un camp de golf i un club d'hípica pot provocar que en plena temporada turística, amb els establiments turístics al cent per cent a tot arreu, l'afluència de visitants a Camprodon s'incrementi de manera molt important».

Finalment, Domingo Pairó comentava que «després que hagi sorgit aquesta iniciativa, i per tal d'intentar conèixer una mica més com és i com funciona realment una instal·lació d'aquest tipus, faré diverses visites als camps de golf que hi ha a les comarques gironines, i potser m'acosto a algun altre».

Domingo Pairó, alcalde de Camprodon, afirma que la inversió superarà els trenta milions de pessetes i que s'utilitzaran unes vint hectàrees de terreny. (Fotos R.R.).

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

Edita: Editorial Gironina, S.A.

Redacció, Administració, Publicitat y Talleres: C/ Comerç, s/n
Tels. 47 62 77/78. Telex: 93.988 EDGI
FORNELLS DE LA SELVA (GIRONA)Publicidad de 8 a 20 h.: Ctra. Barcelona, 29
Tels. 20 18 82 - 20 20 42

17 001 - GIRONA

Delegación en Figueras: C/ St. Llätzer, 35 Tel. 50 99 09
Delegación en Olot: C/Bisbe Vilanova, 1 1er. Tel 26 88 11Difusión controlada
porDepósito legal
GE-2-1958-Año XLIV

Director: Jaume Sureda i Prat

Subdirector en funciones: Josep Victor Gay

Redactor Jefe en funciones: Félix Bouso · Deportes: Narcís Planas
Comarcas: Rosa M.ª Mestres · Fotografía: Dani Duch
Reportajes: Ramon Rovira
Catalunya, España e Internacional: Susanna Quintana

Administrador: Josep Vila i Mont

Distribución: Enric Cullell · Suscripciones: M.ª José Cisca
Jefe Sistema: Sergio Biondi · Talleres: Horacio Zaro
Jefe de Impresión: Santos N. García

LA FIESTA EN PAZ

TENGAMOS la fiesta de hoy en paz. Eso es lo que desearíamos todos, que el Once de Septiembre se convirtiera en la gran diada catalana, sin violencias y con plena hermandad por todas partes.

Quizás si alguna vez se nos invitara a meditar o, incluso, a conocer lo que realmente significa el 11 de septiembre, de golpe cambiarían muchas actitudes, ante el peligro de que algún día pudieran repetirse aquellos hechos que tan profunda huella dejaron en nuestra pequeña nación.

Afortunadamente disponemos de una Constitución que fue aprobada por todos los españoles, que garantiza unos derechos que antaño estaban vedados. Aceptando que no todo el mundo puede sentirse satisfecho de lo conseguido, nada, empero, justifica que se emplee el camino de la violencia para reivindicarlo. Hay y se admiten muchos sistemas para que las voces de quienes no estén conformes lleguen a la mayoría y luego sea ésta la que decida. En realidad, se ha demostrado que con acciones violentas nada se gana y en cambio sí se puede perder mucho.

Ojalá tengamos lo que en Catalunya decimos «la festa en pau». Ojalá se desparrame por las calles la alegría de las gentes y el Once de Septiembre llame al corazón de todos los catalanes para que sea realmen-

te una jornada festiva, lo cual, insistimos, no significa que se prescindiera de reuniones para homenajear a quien o a quienes se considera merecedores de ello, e incluso estudiar problemas más profundos, pero todo ello bajo el signo de la normalidad, de esa pacífica inteligencia catalana, apodada «seny», que tan envidiada ha sido en otras ocasiones.

El Once de Septiembre fue elegido como diada de la Festa Nacional por su hondo significado. Quizás, y eso ya lo hemos venido insinuando en otras ocasiones, podía haberse reservado la Festa para Sant Jordi, y el 11 de Septiembre para una profunda meditación, pero huyendo siempre de comportamientos extremos a fin de evitar situaciones críticas. Si se transformara el Once de Septiembre en un día de violencia se desvirtuaría la esencia y la intención que puso el Parlament de Catalunya eligiendo tal fecha como la de la Festa Nacional catalana.

Ojalá, repetimos, tengamos «la festa en pau». Sería señal de que todos vamos adelantando en el camino de la concordia y la convivencia, que en definitiva es lo que hace grande a los pueblos. Y eso es lo que deben perseguir los catalanes y los que viven en nuestra tierra.

TORNAR a regirar el calaix després de tenir-lo tancat sempre és agradable per les sorpreses que et pot donar. Els primers dies rúfols i la pluja que ha refrescat l'ambient ens conviden a seure davant la taula i fer endreça d'aquest espai, que és com un camp de joc on es mouen les peces dels escacs culturals: un bolígraf, una goma d'esborrar o aquell llibre que s'ha de tornar a llegir. Sempre és un bon exercici preparatori, abans d'entrar al ple de la feina, posar una mica d'ordre al que ens envolta. Els japonesos ho saben prou bé quan es dediquen —segons diuen— a fer uns quantos exercicis gimnàstics abans d'iniciar la jornada laboral.

Retornar a casa vol dir seguir de nou la rutina d'uns mesos que varen quedar enrera quan s'iniciaren les primeres calorcs, i comptàvem els dies que faltaven per començar les vacances. Han passat sense adonar-nos-en i ara, en fer recompte de les activitats que han omplert aquests dies, quedem meravellats de veure com hem perdut el temps. La visita obligada als familiars que estuegen en el poblet de muntanya, i que varem prometre d'anar-los a

veure... El viatge organitzat per aquella agència que cada dia passàvem pel davant i ens enllaminia amb les suggerents fotografies i noies de cares rialleres... Una trobada familiar que ens varem comprometre a organitzar abans que els dies s'escuressin... tot ha quedat en projectes i ens sembla que hem perdut el temps. Ara és el moment de fer balanç i no deixar-nos aclaparar per aquesta sensació d'incapacitat.

Quan encara podem observar aquesta mica —o molt— de color brunyit que tenen els braços o la cara, és senyal que més d'una vegada hem pogut sortir fora de casa, a la platja o a la muntanya, tot deixant que ens cremés el sol. Aquest és el primer aspecte positiu que podem anotar a l'estiu que se'ns en va. Tenim la pell colorada pel sol.

Possiblement hauré fet algu-

CALAIX DE MESTRE

BALANÇ DE L'ESTIU

Josep M.ª Ministral i Masià

na sortida més llarga, o un petit viatge, encara que sigui d'un dia. El motiu ha estat banal i sense importància: una festa major, o la revetlla del nostre barri. Hi hem anat gairebé per compromís, però guardem com a record aquell programa de la festa o potser el clavell del ball de ram. Si és així, anem ja un segon punt positiu al balanç d'aquest estiu.

Recordem aquella trobada amb els amics que ens varen venir a veure després de tant de temps? La tarda fou curta per explicar tantes coses com teníem pendents de comunicar-nos. D'aquí n'ha nascut la promesa de repetir-ho nosaltres a la primera ocasió que tinguem. Renovació de lligams d'amistat: un punt positiu.

I la família que, vulgues no vulgues, ens va fer assistir a la primera comunió de la néta? I com

allí la casualitat ens va enfrontar amb aquell parent que ens pensàvem estava enfadat amb nosaltres perquè no en teníem notícies d'anys enrera, i en veure'ns se'ns va llençar al coll en una estreta abraçada... Un punt ben gros a la trobada providencial de l'estiu.

Anem fent balanç d'aquest petit període de calor amb què cada any ens obsequia el calendari. No hem perdut el temps si sabem esbrinar les petites alegries que ens ha portat i les satisfaccions, que sense donar-hi importància hem tingut gràcies a ell.

Potser un dels moments en què podem comprovar el valor de l'estiu és en retornar al treball de cada dia. Companys que probablement durant l'hivern manteníem converses purament rutinàries, en retrobar-nos després d'un parèntesi estiuenc, ens hem

fet confidències que no haurien sorgit de no ser per aquesta avinentesa. Les estretes de mà o els petons a la galta —per als més afortunats— són com un premi a l'obligada absència que hem mantingut en les vacances. Podem també anotar-ho francament positiu.

Un llibre que hem pogut llegir fins al final, amb tranquil·litat; una carta que hem escrit i mai no trobàvem el moment; una cadira que volíem pintar i no ens quedava una estona de lleure; un armari que teníem el projecte de canviar de lloc; un museu que desitjàvem visitar; una flor que volíem plantar... si n'hem fet de coses sense adonar-nos-en!

No pensem que el retorn és tancar-nos en una presó fosca, incòmoda i trista. Ni que al voltant bufa el vent i espetega la tempesta. Ni que hem perdut el temps sense fer res de profit. Sumem els punts positius i possiblement seran més que els pocs negatius. El record d'aquest balanç ens farà agradable l'estança a casa, mentre esperem —perquè no?— l'estiu vinent, que no més en falten deu mesos.

SOVINT ens trobem amb un interrogant important: Els descobriments científics són sempre avenços? Segons es dirigeix l'observació en una o altra direcció observem, clarament, el retrocés moral en molts aspectes. Aquest dèficit que augmenta cada dia s'observa sobretot en els pilars fonamentals de la societat. La nostra societat de consum, cada vegada més hedonista i materialista, té una veu convençuda i autoritzada que proclama els autòmats contra la Natura: el paisatge, els boscos, les aigües, el mar, la contaminació de l'aire, els perills per l'aplicació nuclear, les conseqüències dels productes químics, la degradació dels aliments, la desaparició d'espècies animals. Aquesta llista és més àmplia i dóna consciència de la lluita per evitar aquestes pèrdues, moltes vegades irreparables, que justifiquem els grups ecologistes.

Tan importants com els dèficits esmentats ho són els que s'estan produint acceleradament en el patrimoni moral. En no apreciar-se amb els ulls i la resta dels sentits, no ens esverem tant. Tota la sensació de desolació que donen les muntanyes després d'un gran incendi, o un paisatge destruït pel ciment que hi posa la mà de l'home, la pro-

dueix la situació moral del món. I la denúncia que es fa d'aquesta destrucció i del gran perill en què ens col·loca ens sembla desproporcionada amb la seva gravetat, que no s'afronta directament i que ens tornem insensibles davant l'aplicació de la llei de les majories.

A un capellà molt «postconciiliar», que es justificava amb el Concili, oblidant el que realment ha estat i no complert, però que han fet servir per desacralitzar, cosa que s'ha fet de forma espantosa, irresponsable i amb molta pressa, li vaig dir: «Mossèn, i si a l'altre món examinen amb el pla vell?». Esverat em respongué: «No me'n parli, no me'n parli». I mentre li deia: «És que potser a dalt hi ha coses que no han canviat», ell pujava de pressa a la moto Vespa i em deixava plantat.

El món actual, amb una inconsciència temerària, està desfent l'obra de Déu. Tant com l'home destrueix la naturalesa,

també ho fa amb l'obra de Déu. El món es regia per les lleis naturals sortides del Creador i les morals emanades de la Divinitat, pels que creiem en el miracle de la Resurrecció de Crist: moral cristiana. Molts savis actuals s'esforcen a suprimir els instruments que donen origen a la vida, en una societat disbauxada, materialista i llibertària, que, obsessionada pel sexe, el diner i el plaer, de forma simplista i sense base moral sòlida, ens porten a perills constants i a un món ple de pànic, perquè amb els principis de l'egoisme no es troba el camí de la pau.

L'Església té un gran paper. Potser falten sants. És un moment per dibuixar bé la seva figura i el missatge de Crist, en comptes de predicar quasi els drets humans com es fa al carrer, i deixar de banda temes també molt importants: Més que importants, transcendents. En aquest moment el matrimoni trontolla i per molts és escarnit.

Comporta la destrucció de la família i la conseqüència d'uns fills sense formació. Davant aquest panorama trobo a faltar que es parli del matrimoni des de l'altar, amb autoritat i gravetat, a la insistència que requereix en les homilies dominicals la importància del que està succeint.

Els sacerdots apòstols, que mediten i resen, pateixen molt quan veuen com marxa la vida parroquial. Per què no es parla de la confessió i de la seva necessitat? No és suficient escriure'n alguna cosa, que no molesti ningú, sinó que en un moment que sembla que els fidels en tenen molta ignorància, cal parlar-los del Sacrament de la Penitència i de les condicions per apropar-se a l'Eucaristia, per evitar frivolitats quotidianes. És que tot això no s'ha d'ensenyar? Perdonin.

Vivim una onada de sexualitat total. La seva força és impressionant. Això que ha d'ésser una vertadera preocupació pastoral

no mou la paraula entera i aclaridora del predicador. Suportem les penitències comunitàries, consentides malgrat que se celebren contra l'establert, i la cosa funciona així. Temo que passi una mica el que succeeix en la vida pública: que quan es veu un mal funcionament, es dicta un decret per corregir-ho. El decret deixa tranquil al que el signa, que creu que ha resolt el problema, però amb la signatura tot queda igual si no es treballa en la seva aplicació. Els bons costums són atacats i no defensats. Si parlessim de l'ensenyament trobaríem la mateixa irresponsabilitat.

Aquesta setmana el Sant Pare Joan Pau II visita Estats Units. A mi sempre m'ha preocupat l'excursiva bona fe d'aquesta democràcia americana, que arriba a la llibertat per posseir armes totes les persones que ho desitgin. Per Joan Pau II és un viatge molt difícil que s'ha de seguir amb els ulls oberts i les orelles a punt. Ell, que és l'ortodoxia catòlica parlant de l'avortament, el divorci, l'ordenació de les dones, la inseminació artificial i les relacions sexuals extramatrimonials, es trobarà amb campanyes de fidels per canviar el contingut de les ensenyances morals de l'Església, i que es volen modernitzar davant la revolució sexual.

MESTRAL

L'ECOLOGIA MORAL

R. Guardiola Rovira

UN MUNDO EN SOLEDAD

Josep Urgell

«VIVO solo y sin ganas de hacer nada». «La rigidez en que se vive hace que sea difícil integrarse». «Me cuesta mucho soportar a la gente y, si pudiera, no viviría ni conmigo. Vivo con mi mismo por necesidad». Así se expresaban varios encuestados ante la pregunta del entrevistador de si preferían vivir solos o en compañía. Otros manifestaron que se sentían muy a gusto viviendo solos.

En nuestra civilización superpoblada y plena de medios y sistemas de comunicación, aparece cada vez con más fuerza la soledad. En lugar de sentirnos más acompañados nos sentimos cada día más solos, siendo éste uno de los contrasentidos más patentes de nuestra civilización.

Las precarias condiciones de vida y trabajo, la ausencia de comodidades y la falta de horizontes profesionales llevan a vaciar en los años 60 numerosos pueblos de nuestra geografía. Algunos se quedaron en los pequeños

pueblos porque no encontraron acomodo fuera o carecían de recursos personales para buscarlo. Es la soledad del campo, del mundo rural.

Pero al igual que ocurre en la mayoría de los países desarrollados, la población de España tiende a concentrarse en las grandes ciudades. Más de una tercera parte de la población española vive en municipios que superan los 10.000 habitantes. Lo urbano está de moda. No es de extrañar, por tanto, que sea en las grandes ciudades donde la industria del ocio y del divertimento ha encontrado sus mejores esfuerzos. El ruido, el bullicio ciudadano, serían la prueba más palpable de

que aquí no cabe la soledad. Por el contrario, lo que en las ciudades empieza a proliferar son los solitarios: solteros o no. Hombres y mujeres que quieren vivir solos. Son gente independiente que quieren crearse su propio entorno. La ciudad cada vez es más violenta y más inhóspita. Les gusta estar en su «refugio», en su «caparazón», donde cargar las pilas.

¿Conoce alguien cuántas personas estarían dispuestas a vivir solas si de verdad pudieran? En España estamos empezando a experimentar lo que en otros países es norma. En París, los solitarios parecen ocupar un hogar de cada dos. Suecia, Holanda e Inglaterra, es decir, los estados del llamado bienestar social, favore-

cieron con regulaciones específicas la construcción de viviendas para personas que quisieran vivir solas. Pero tal vez sea Berlín occidental la ciudad que de una forma más clara ha apostado por el vivir en solitario. Se calcula que, en estos momentos, en el conjunto de la ciudad, un 50 por ciento, es decir, la mitad de los hogares, son de una sola persona.

También en España el vivir solo, que antes era considerado transitorio y marginal, es ahora un fenómeno en aumento. Con la diferencia de que aquí, estadísticamente, no sabemos nada de ellos: cuántos ni cuántos son, cuál es su nivel de renta, etc. En consecuencia, difícilmente se puede clarificar.

Hay otra soledad, más sutil, más trascendente: es la soledad del claustro. En los monasterios de clausura hallaremos cubiertos con hosco hábito jóvenes, hombres y mujeres, viejos y ancianas. Todos ellos abandonaron tras la cancela su apellido, su carrera o profesión. Se alejaron de una sociedad culta y brillante a veces, y a veces también, cruel y despiadada; se alejaron del trabajo donde acaltecían sus manos y arrugaban sus frentes con la dureza del esfuerzo y despreciaron gala y elevación mundanas; este ayer que ya no pesa en su ánimo, ni —como afirmaba aquel monje benedictino— «ese mundo, que es a modo de inmenso patio, donde a la vez se grita, se llora, se ríe, se divierte, a veces también se ora; donde el último que habla tiene siempre razón, donde lo que hoy se adora, mañana se echa por tierra», todo ello para el monje murió: él ha resucitado a la Vida, con mayúscula. La soledad que se respira en esos monasterios es otra cosa.

AFIRMAR que el Partit dels Socialistes de Catalunya ha contado bien poco, hasta ahora, en la política del Estado, constituye una deducción tan obvia que no debería enojar ni a sus propios dirigentes, sino, más bien, inducirles a la reflexión. Porque, tratándose de un partido que se autoproclama «soberano», ¿no resulta suficientemente ilustrativo que aquel grupo parlamentario que le había dado una voz supuestamente «propia» durante la transición no haya podido, el PSC, volverlo a recuperar? Y a la vista está que poco le ha servido, más tarde, haber «colocado» a tres ministros en el Gobierno de Madrid — hoy reducidos a uno solo —, pues otras federaciones «regionales» del PSOE también hicieron cosas parecidas y sin necesidad de tantas ínfulas.

Pero, si los hechos descarnados son éstos, también es preciso reconocer que, después de unos cuantos años, en la «villa y corte» podrían haberse enterado al fin de que lo que el PSOE tiene en Catalunya no es, exactamente, una federación «regional» más. ¿Será pues, realmente, «otro» partido? El tiempo ya se irá encargando de responder suficientemente a esta pregunta, pero lo que ahora resulta significativo son episodios como la relativa conmoción que produjeron no hace mucho las declaraciones de uno de los dirigentes más grises —es un punto de vista— del socialismo catalán, Josep M. Sala. Porque, cuando el secreta-

rio de organización del PSC hizo público que dicha formación pretende que el actual Estado de las autonomías se convierta en un Estado federal, algunas vestiduras de notables se rasgaron en Madrid, y más de un socialista con mando o bien prestigio — así como líderes de otros partidos — se vio obligado a pronunciarse. Los chicos de Reventós, Obiols, Serra y Maragall habían, ¡por fin!, impactado en los «madriles».

Aunque más de un «enterado» habrá corrido a preguntarse: «Pero, ¿cuál es la noticia? ¿No se sabía ya que el PSC se ha declarado casi siempre partidario del Estado federal? Y el mismo PSOE, ¿no ha proclamado su federalismo en más de una y de dos ocasiones? ¿De qué se sorprende ahora el personal?». Perfecto, pero todo estaba sobre el papel y permanecía como aletargado, nadie se atrevía prácticamente a decirlo en los últimos tiempos.

Y el PSOE, menos, claro, que desde que llegó al Gobierno no ha dejado de practicar una cierta renovación de las tradicionales esencias españolas desde una gran fidelidad de fon-

do a las mismas, hasta convertirse en claro adalid de un neoneoliberalismo español del que poco bueno pueden esperar naciones como Catalunya, Euskadi o Galicia.

Resulta lógico, por tanto, que si una parte del PSOE —¿o lo es menos?— quiera volver a plantear públicamente la cuestión federal en un momento de relativa consolidación del Estado de las autonomías sea, precisamente, el PSC, aunque ya se verá si en el «felipismo» reinante el federalismo cuenta con muchos o pocos adeptos. Ya se verá... Mientras tanto, algún malpensado podría también dudar de que la voluntad «federal» del PSC sea realmente sincera, sobre todo teniendo en cuenta la proximidad de las elecciones al Parlament de Catalunya y la necesidad apremiante que tienen los socialistas de ofrecer una cierta credibilidad catalanista frente a un nada deteriorado Pujol. Pero no seamos tan aguafiestas y creamos a estos muchachos, a pesar de su actitud de hace algunos años en el tema de la Loapa, o de sus reticencias con respecto al concepto del nacionalismo, o de su pretensión de mantener un sistema de contrapoderes en el Prin-

cipado, o de sus tímidas o nulas protestas cada vez que el PSOE, desde el poder, ha perjudicado los intereses del conjunto de ciudadanos de Catalunya...

Démosles, pues, un cierto margen de confianza, porque, con su postura federalista, pueden abrirse algunas perspectivas interesantes. Supongamos, por ejemplo, que, en el próximo congreso del PSC, la opción «federal» gana más o menos de calle. Supongamos también que el tema, por mucho que a la cúpula del PSOE le duela, se plantea inevitablemente en el próximo congreso del partido «hermano mayor»: El debate podría resultar la mar de interesante. Supongamos, asimismo, que la superación del Estado de las autonomías ganase a su vez. Difícil, pero nadie puede saber, en estos momentos, hasta qué punto no imposible. Ya se trataría de analizar, luego, cuál debe ser el procedimiento de reforma constitucional, si debe hacerse. Y de entrar más a fondo sobre la naturaleza real del federalismo propuesto, y de cómo encajan en él las conocidas como «nacionalidades históricas», y si el rango de éstas queda situado en un plano superior al de las meras regio-

nes o se trata de un nuevo «café para todos». En cualquier caso, resulta de una generosidad razonable afirmar que el PSC habría prestado un buen servicio a Catalunya y a la profundización de la democracia en el conjunto del Estado, porque mayor democracia habrá, indudablemente, cuando las naciones que no son la castellana se sientan más libres.

Pero no dejemos de tener en cuenta la posibilidad, nada extraña, de que el congreso «felipista» decidiese que el actual Estado de las autonomías ya está bien como está. ¿Debería ser, entonces, la actitud del socialismo catalán de pura y simple resignación, tal como ha sucedido tantas veces? ¿O habría llegado, por fin, el momento de que el PSC, si es que de verdad constituye un partido soberano, se decidiese a revisar sus vinculaciones orgánicas con el PSOE? ¿Sería tan utópico, a continuación, plantearse algo así como una especie de «refundación», no exenta de algunos riesgos, de la Unió Socialista de Catalunya de los Campalans y Serra i Morret?

Sincera o no tanto, la actual propuesta del PSC tiene la virtud de despertar mucho mayor interés que otras actitudes recientes del partido. Los próximos meses, elecciones autonómicas por medio, prometen ser apasionantes. De momento, y sobre todo mirando a Madrid, cabe gritar: «¡Adelante, mis federales!».

¡ADELANTE, MIS FEDERALES!

Joan Alcaraz

L'ALTRE dia, en posar en una de les xerrades la paraula reixort, vaig tenir feina a fer-la passar. Com si fos un duro sevillà d'aquell temps. Com si fos un estiuejant indocumentat d'ara. Reixort no figura, almenys m'ho asseguraven, quan tantes vegades a pagès es diuen i repeteixen expressions com aquestes:

«Al cap d'avall de la vessana hi tenim un reixort.»

«Les pluges han fet revenir els reixorts.»

«El tractor se'ns ha encallat al mig d'un reixort.»

«No podem sembrar-hi determinats esplets perquè el terreny és reixordenc.»

«S'han eixugat tots els reixorts.»

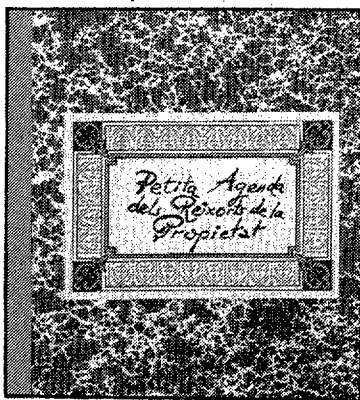
I tantes d'altres que fan es-

ment al fet que existeix una zona mulladenca en qualsevol lloc, a causa de la constància de les pluges, sobretot les hivernals. Recordo haver sentit a dir a una dona de Pujarnol que de tant ploure li havia sortit un reixort sota la pastera.

Sort que, en repassar-ho tot, resulta que en el Diccionari Català-Valencià-Balear d'Alcover, Tom 9è., pàg. 318, podem llegir: «Reixort: Font que brolla accidentalment quan la terra està molt saturada de les pluges (Ba-

ELS REIXORTS

Maurici Duran

nyoles»). No és exactament una font, perquè de qualsevol tros de terreny mullèdis, de sempre hem sentit a dir els que som del Banyolí i comarques de l'entorn que es tracta d'un reixort. Quan una font brolla, aleshores és o es tracta d'una deu.

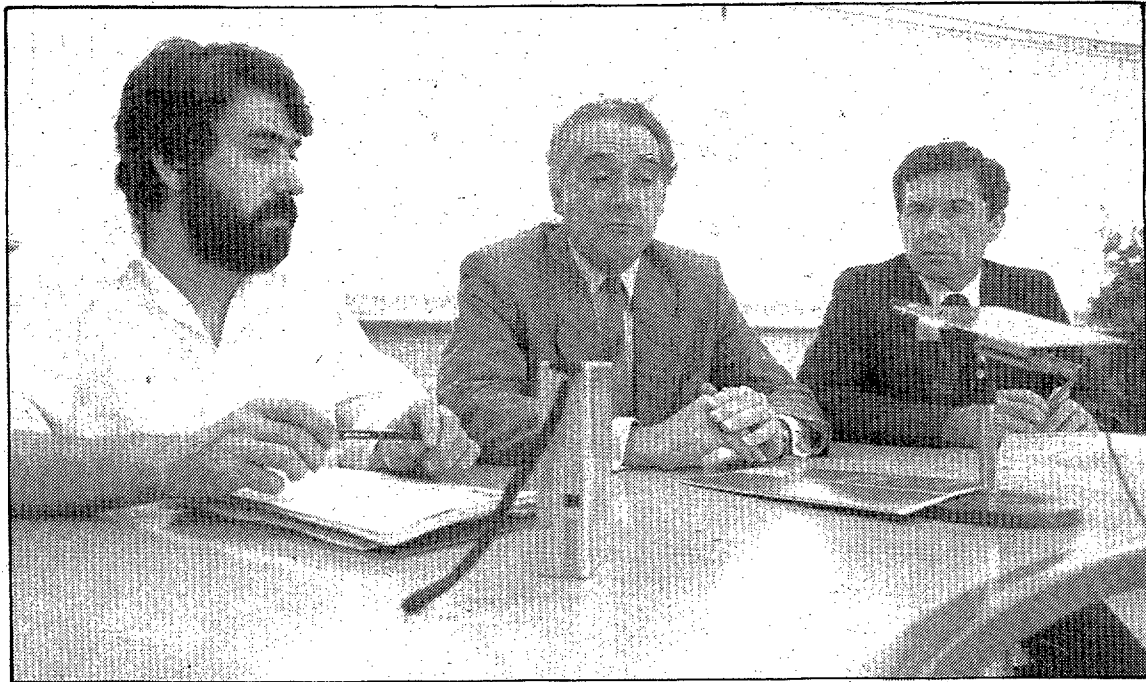
Aquesta espècie de petits aiguamolls de més o menys durada que són els reixorts, de vegades només d'un parell de metres quadrats d'extensió, en tenim en totes les cases de pagès i per tant la paraula reixort hauria d'aparèixer en tots els benvolguts i de

vegades atropellats diccionaris de la nostra llengua. Diuen que és una expressió sectorial, però de Catalunya en pertanyen també els nostres indrets. I de vegades hem de deixar d'expressar-nos amb lèxics massa depurats per entendre'ns molt millor. En aquest cas, encara més, perquè una casa de pagès sense reixorts no seria res i la pagesia pot considerar-se el reixort del país. Sempre se'ns enfonsa quelcom en posar-hi el peu a sobre. Mai no hem pogut caminar prou segurs.

No volem pas enfonsar, però, a la paraula reixort una expressió molt nostra i que volem fer-la valer ara i sempre. Precisament per això ens hem referit avui als reixorts i recomanem que en endavant cadascun s'apunti els seus.

Se celebrará en la E.U.P de Girona a partir del próximo lunes

Presentada la Universitat Tècnica d'Estiu de Catalunya

Un momento de la presentación. (Foto DAVID QUINTANA).

En el día de ayer se presentó oficialmente la Universitat Tècnica d'Estiu de Catalunya-Fundació Narcís Monturiol que se celebrará en Sitges y Girona a partir del próximo lunes. La presente edición ofrecerá cuatro seminarios, uno de los cuales hace referencia al sector frutícola y se llevará a cabo en la Escola Universitària Politècnica de Girona. El acto de clausura y entrega de diplomas contará con la presencia del conseller de Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya, Josep Miró i Ardevol.

D. CÉSPEDES

Girona.— Ayer fue presentada la Universitat Tècnica d'Estiu de Catalunya que, a partir del lunes, se celebrará en el Palau Maricel de Sitges y en la Escola Universitària Politècnica de Girona. En el acto de presentación estuvieron presentes el presidente de la Diputació Provincial de Girona, Josep Arnau, así como representantes de la Fundació Narcís Monturiol.

Objetivos

Josep Arnau hizo referencia a los contactos mantenidos con la Universidad Menéndez y Pelayo y

con la Universitat Catalana d'Estiu dirigida por Max Canher. En un principio se estudió la posibilidad de intentar celebrar esta universidad técnica dentro del marco de la universidad que cada año se lleva a cabo en la población de Prada.

Asimismo, el presidente de la Diputació hizo mención a los objetivos principales de la Universitat Tècnica d'Estiu. «El primer objetivo que nos hemos marcado ha sido abrir el vacío académico que se produce durante el verano sobre temas tecnológicos, que normalmente no se tratan en otras universidades. Un segundo gran objetivo es acercar el mundo de la universidad y de

la empresa a los profesionales. Por último, el tercer objetivo es el reto del Mercado Común».

El lunes día catorce el tema principal de la jornada será «L'arbre, el sòl i la fertilització». Se analizará la problemática del suelo en relación al cultivo de frutales, el material vegetal en fruticultura, los ensayos para la introducción de nuevas variedades, la utilización de reguladores de crecimiento en la mejora de la calidad de la fruta y las técnicas de formación en árboles frutales.

El martes el tema central será la problemática fitosanitaria y, en concreto, la bacteriosis en árboles frutales, el control biológico de plagas, las estaciones de avisos y su importancia, entre otros temas. La jornada del miércoles estará dedicada a la conservación de frutas y derivados; el jueves, el tema principal será la mecanización y, por último, durante la jornada del viernes se analizará la política del sector frutícola y la política del sector en la CEE, Estado español y Catalunya.

Fiesta mayor de Montjuïc

Cantada de habaneras y un «cremat» abrirán los actos

Hoy y mañana, fiesta mayor en Montjuïc.

D.C.

Girona.— El barrio de Montjuïc celebrará durante hoy y mañana una serie de actos y actividades con motivo de la fiesta mayor. El primer acto se llevará a cabo esta noche, a las nueve y media, con una «cantada d'havaneres» a cargo del grupo Barretina de Malgrat. A la media parte se ofrecerá un «cremat» gratuito y seguidamente actuará el grupo musical Tropicana. La comisión ha previsto instalar un servicio de bar.

Mañana, concurso de dibujo

Mañana, a las once y media, tendrá lugar un concurso infantil de dibujo en el que podrán participar todos los niños con edades comprendidas entre seis y catorce años. El tema será libre y el concurso se celebrará en la calle Angela Bivern

de Montjuïc.

Por la tarde, a las cuatro, la comisión organizadora ha previsto llevar a cabo una animada «gimcana» de bicicletas y paralelamente un campeonato de minigolf en las pistas situadas en la zona residencial.

Seguidamente, a las seis, tendrá lugar un festival infantil y una chocolatada en la pista situada delante del supermercado de Montjuïc. Actuarán el grupo Petit Circ al Carrer.

A las siete, se disputará un partido de baloncesto entre casados y solteros. Todas aquellas personas interesadas en participar en este partido deberán presentarse media hora antes para efectuar la inscripción.

Por la noche, a las once, se celebrará un baile que será amenizado por el conjunto musical Los Hídalgo y finalmente, a media noche, se efectuará el sorteo de los números que se venderán durante el transcurso del baile.

Visita del capitán general de la Región Pirenaica Oriental.— En la mañana de ayer, visitó la Alcaldía el capitán general de la Región Pirenaica Oriental, Baldomero Hernández, acompañado del gobernador militar y jefe de la Brigada de Cazadores de Montaña XLI, Justo Martín Olmedo. Joaquim Nadal, alcalde de Girona, les recibió en su despacho donde conversaron durante unos minutos. (Foto DAVID QUINTANA).

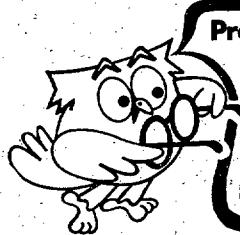

Bell-lloc del Pla

Oberta la matrícula

● Formació professional: Agrària
Administrativa

C/. València, 40
Tel. 23 21 11 - GIRONA

Prestales atención y
cada 2 años
REVISION

PROTECCION OCULAR

Asistieron las primeras autoridades

Acto institucional de la Diada en el Ayuntamiento de Girona

Un año más el Ayuntamiento de Girona reunió en el salón de sesiones a las principales autoridades de la ciudad y los grupos municipales para celebrar la Diada de Catalunya. En el acto también se encontraban presentes algunos presidentes de las asociaciones de vecinos de Girona. Además de Joaquim Nadal y su grupo municipal estaban presentes el gobernador militar, Justo Martín Olmedo, el delegado de la Generalitat, Xavier Soy, y el presidente de la Diputación y de la oposición municipal, Josep Arnau.

REDACCIÓN

Girona.— Autoridades civiles y militares, representantes de las administraciones, y los grupos políticos con representación en el Ayuntamiento de Girona estuvieron presentes en el día de ayer en el acto que se llevó a cabo en el salón de sesiones con motivo de la celebración de la Diada nacional de Catalunya.

En el citado acto se encontraban

presentes los grupos municipales, así como algunos representantes de las asociaciones de vecinos de Girona.

Breve parlamento de Joaquim Nadal

El alcalde de Girona, Joaquim Nadal, se dirigió a todos los asistentes haciendo referencia en especial a la conmemoración de la Diada manifestando entre otras

cosas que «cualquier exclusividad de la celebración de la Diada no es bueno para el futuro de Catalunya. Este acto institucional, en el cual contribuyen de forma tan destacada todas las autoridades de la ciudad y representantes de asociaciones de vecinos de la ciudad, es una muestra de lo que se puede llegar a hacer agrupando el conjunto de las fuerzas de una sociedad que aspira a crecer, avanzar y progresar y que aspira, naturalmente, a enfortalecer el autogobierno de Catalunya».

Nadal siguió manifestando que «espero que mañana celebremos la Diada con toda normalidad y que participemos en la convocatoria del Parlament y que hoy brindemos por el futuro de Catalunya».

Finalizados los trabajos de derribo de la gasolinera Sanllehi.— Durante la presente semana se han dado por finalizados los trabajos de derribo y demolición del edificio de la Tabacalera y la gasolinera Sanllehi situados en la carretera Barcelona. La gasolinera pertenecía a la familia Sanllehi y estuvo presentando servicio a la ciudad durante más de cincuenta años. Las tareas de trabajo han durado más de dos semanas y en un principio se retrasaron por la falta de la colocación de tendales de protección. Durante los próximos días se retirarán las máquinas excavadoras que todavía se encuentran recogiendo los últimos escombros. Este nuevo espacio dejará paso a las modernas edificaciones... En la instantánea de nuestro fotógrafo DAVID QUINTANA, se puede apreciar el vacío que presenta este espacio. Una imagen más para el recuerdo de la ciudad...

En una reunión que mantuvo recientemente

CDC aprobó el reglamento de la federación de Girona

REDACCIÓN

Girona.— En una reunión mantenida recientemente por el consejo nacional de Convergència Democràtica de Catalunya ratificó la aprobación definitiva del reglamento de la federación de Girona, siendo ésta la primera que dispone de una norma interna de gobierno a partir de los estatutos aprobados en el último congreso del partido.

El reglamento define al comité ejecutivo como el máximo órgano permanente de decisión y de acción política en el ámbito territorial de la federación y le otorga competencias de dirección, coordinación y seguimiento de la política de Convergència Democràtica de Catalunya a las corporaciones locales, Ayuntamiento y Diputación, y las agrupaciones y equipos territoriales, así como la coordinación entre el partido, grupos parlamen-

tarios e instituciones en que Convergència Democràtica de Catalunya esté presente. El comité ejecutivo queda integrado por los presidentes de las agrupaciones comarcales, el secretario de organización y el propio presidente que es elegido de entre todos los militantes de la circunscripción para las organizaciones comarcales.

El consejo de federación queda definido como un órgano representativo que vehicula información, debate las líneas generales de la política del partido y toma resoluciones que afectan la vida interna y externa de Convergència Democràtica de Catalunya. A partir de ahora, este órgano colegiado dispondrá de un presidente, dos vicepresidentes y dos secretarios que constituirán una mesa, aunque la convocatoria la continuará ejerciendo el presidente del comité ejecutivo. El consejo de federación

ratificará o no la elección del presidente y secretario de organización de la federación.

Convocatoria para elección del consejo intersectorial

En el ámbito de la federación de Girona de Convergència Democràtica de Catalunya existirá un consejo intersectorial que, según el reglamento que ahora entra en vigencia, velará por la colaboración y relaciones entre las diferentes ramas sectoriales y entre éstas y los órganos del partido.

Integran este consejo los responsables de todas y cada una de las sectoriales y está presidido por el presidente del comité ejecutivo de la federación. A partir de ahora este comité ejecutivo de la federación habrá de proceder a la convocatoria de elecciones del consejo intersectorial.

Mañana sábado

No funcionarán las oficinas municipales

REDACCIÓN

Girona.— El Ayuntamiento de Girona nos ha comunicado que durante mañana sábado no funcionarán y estarán cerradas al público las oficinas municipales por acuerdo con el convenio de la empresa. Asimismo durante mañana tan sólo quedará abierto el registro de entrada de documentos.

LLAME AL 476277

Una papelerera quemada

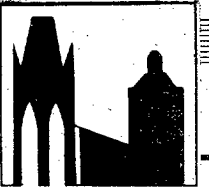
En el día de ayer recibimos en nuestra sección la llamada de un vecino de nuestra ciudad en la que exponía un tema que puede ser realmente preocupante. Al parecer hace unos días «alguien» prendió fuego a una papelerera colocada por el Ayuntamiento de Girona recientemente. Y decimos recientemente porque anteriormente se había colocado al ser ésta arrancada. Ahora la imagen que ofrece esta papelerera quemada preocupa a los vecinos de la zona. Esta papelerera estaba colocada en el paso entre la calle Oviedo y la avenida Sant Narcís.

— Hace unas semanas por la noche, no sabemos quién prendió fuego a una papelerera que colocó el Ayuntamiento de Girona. Me refiero a la papelerera que se encuentra en la calle Oviedo a altura de un paso que conduce al patio Interblocs. Hacia poco que el Ayuntamiento de Girona había colocado otra papelerera, ya que ésta también había sido arrancada anteriormente. Creo que la última duró apenas seis meses. Como comprenderán la imagen de suciedad que presenta la papelerera quemada es bastante desagradable. Por eso, solicitamos más vigilancia para que no vuelva a suceder otra vez. Es un punto en el cual pasan muchas personas y tenemos que si se vuelve a colocar otra papelerera dure tan poco tiempo como éstas últimas. Entre todos deberíamos concienciaros un poco más y tener un poco de civilización...

Desde aquí confiamos en que se solucione rápidamente este tema

LLAME AL 476277

DESDE MI CIUDAD Contenedores

J. SUREDA i PRAT

CUANDO el amigo Paredes mandaba en el Ayuntamiento, lanzó la idea, que se convirtió en orden, pero que poco a poco fue olvidándose, de unificar las bolsas de plástico que sirven de recipiente a la basura. Se presentó un modelo, que aseguraban era muy fuerte. El gran inconveniente es que costaba una peseta o así, y en cambio las bolsas corrientes son las que facilitan los comercios y supermercados.

Ayer, como anteayer y hace una semana, vi a unos gatos reventar con sus uñas unas de esas bolsas que estaban amontonadas en espera de que llegaran los encargados de recogerlas. Huelga decir que el suelo queda hecho un asco. Tras los gatos llegan los perros y entre todos se dan el gran festín.

A lo que iba, ignoro si las bolsas del señor Paredes resistían o no los zarzapos de los pequeños felinos, si aguantaban se impone que vuelvan inmediatamente, especialmente en los barrios donde los gatos campan a sus anchas, como por ejemplo ese mío de Sant Narcís. Si tampoco son lo suficientemente resistentes, entonces lo que debe hacer el Ayuntamiento es ir a la solución que ya han adoptado en otras ciudades: situar contenedores para que las amas de casa viertan en ellos sus bolsas. Se dirá que un contenedor no es ni estético ni agradable, pero su utilidad justifica con creces su presencia. Siempre es preferible ver un contenedor sobre la acera o en una plazoleta que no tener que pisar restos de una docena de bolsas, con el mal olor que desprende todo lo vertido por el suelo. Los contenedores de botellas han sido bien recibidos, ¿por qué no probar con esos especiales para almacenar las bolsas en espera de que pase el camión de recogida? Se garantizaría la limpieza en muchos barrios, y puede que incluso en alguna calle céntrica de la ciudad.

IRIS CLUB

Nou horari a partir de l'1 de setembre

Laborables: De 16 h. a 2 nit
Diumenges i festius a partir 6 tarda

PÀRQUING PRIVAT

Trobareu el

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

QUIOSC M. DOLORS VILA
Avgda. Jaume I, enfront Ultònia
GIRONA

Des de ja fa diversos anys, sembla que, per raons diverses, els estudis de música han anat experimentant una puja espectacular com no s'havia produït durant molt de temps i aquest fet, per ell sol, ja mereix ser un tema de reflexió. En el cas concret de Girona, el fenomen s'està enregistrant amb molta força, i el nombre d'estudiants que cada curs es van matriculant i examinant de les diverses matèries que componen la carrera augmenta notablement. Si durant el curs 86/87 el conservatori Isaac Albènic de Girona va arribar a la xifra dels mil inscrits, deixant de banda els més de tres milers

d'alumnes lliures, enguany es preveu que aquesta quantitat sigui llargament sobrepasada, la qual cosa suposarà, només d'entrada, un agreujament dels problemes d'infraestructura que té plantejats el centre des de fa un cert temps, alhora que obligarà el seu equip directiu a accelerar tot un grup d'innovacions que no poden esperar més. Tot i això, la qüestió prioritària continuarà essent, per ara, el tema de l'edifici, que condiona tot el treball dels professors i de l'alumnat. Lluís Brugués, director del conservatori de Girona, exposa alguns aspectes d'aquest tema en la següent entrevista.

JOAN GAY

Pel que es desprèn de les paraules de Lluís Brugués, el paper a jugar per part de les institucions en tots els temes relacionats amb el conservatori de música Isaac Albènic, del qual és director, haurà de ser més important a partir d'ara, ja començant per tot el que fa referència als aspectes burocràtics d'aquest primer centre de l'ensenyament de música de les comarques de Girona. «De fet, des de fa diversos cursos acadèmics, s'estan fent passos per canviar el model de gestió del conservatori, en el qual intervenen actualment la Diputació, l'Ajuntament de Girona i la Caixa d'Estalvis Provincial. Es tractaria de cercar un funcionament diferent al que tenim ara, passant probablement per la constitució d'un nou patronat o fundació, també amb la presència d'aquestes institucions, tal i com s'havia anat intentant ja des de l'anterior etapa, durant els anys en què Josep Viader em va precedir en el càrrec de director».

Però aquest no és l'únic aspecte que està previst canviar en un futur proper, a la vegada que el tema prioritari a ulls de l'actual equip de direcció és el de l'edifici. Veritablement, donar una mirada als passadissos i aules de l'antic casal de les Voltes d'en Rosés en època d'exàmens o en ple període de classes és tot un espectacle, per les acumulacions que s'hi arriben a produir. Lluís Brugués pensa que

«aquest tema podria considerar-se l'assignatura pendent de les corporacions gironines», però actualment hi ha certes esperances que pugui arribar-se finalment a una sortida factible, a la vegada que «al capdavant de l'Ajuntament de la ciutat i de la Diputació gironina hi ha persones com Joaquim Nadal i Josep Arnau, que procedeixen del món de l'ensenyament, així com el ponent de Cultura, Joan Puigbert, a l'Ajuntament, i Albert Vancells a la Diputació. Seria molt positiu que aquest aspecte tingués pes de cares a sensibilitzar-los amb la nostra problemàtica». De tota manera, en aquest mateix curs que ara es començarà, el conservatori ja ha pres algunes iniciatives. La més significativa serà la previsible utilització d'aules en algun punt de la ciutat diferent de la seu central de les Voltes d'en Rosés. Per ser exactes, s'ha entrat en tràmits amb l'Ajuntament per tal que fos possible donar una part de les classes en els locals del col·legi Lorenzana a les tardes, quan ja han quedat bui-

des d'escolars. «Aquesta és una de les possibilitats que ens han estat ofertes, i segurament la utilitzarem, encara que en principi també hi havia una possibilitat de triar l'edifici de l'escola Annexa a la Normal. Aquest pas s'ha donat, sobretot, per descongestionar l'edifici principal, encara que només sigui temporalment. Al mateix temps, ens

conscients que el conservatori és un nucli que dona molta vida a l'entorn on es troba, però això no treu que haguem de procurar millorar tot el que oferim».

Cal dir, a més, que aquesta ha estat una petició en la qual han insistit molts pares i alumnes, que des del curs passat es troben integrats en un consell escolar que funciona molt positivament: «En el conservatori de Girona, a diferència d'altres centres similars de Catalunya, s'ha aplicat la LODE des del curs 86/87, i podem dir, per sort, que de manera molt satisfactòria. Ha funcionat molt bé i, de moment, el nostre consell escolar ha donat ja com a resultat la redac-

ció d'un reglament de funcionament intert que fins ara ens mancava i estem programant activitats complementàries pel curs vinent, més que res excursions i visites a museus que estiguin relacionats amb l'estudi de la música. A Catalunya mateix tenim molt bones possibilitats que, fins ara, no estan gaire

aproveïtades».

Aquest tema no és pas l'únic que cal remarcar en l'organització del proper curs acadèmic en el conservatori Isaac Albènic. Deixant de banda que continuaran en funcionament la secció oberta des de fa anys a la casa de cultura de les Bernardes de Salt, on assisteixen uns cent cinquanta estudiants, i també l'Escola de música del casino de Figueres, que des de l'any passat depèn acadèmicament del conservatori de Girona, Lluís Brugués avançava que es mantindran les sessions periòdiques amb el brasiler Luiz de Moura, que ja va ser present a Girona amb freqüència com a professor convidat, per impartir classes de perfeccionament. «Seguint la mateixa línia, estem intentant que també intervinguin en aquestes lliçons pianistes del conservatori municipal de Barcelona, molt actualitzats, cosa que repercutirà positivament en la nostra tasca. També tindrà continuïtat el curs de pedagogia musical mètode Ireneu Segarra per a professors, que va començar aquest any, i que va aplegar una trentena de professionals d'arreu de les comarques. De la mateixa manera, es formarà un nou grup amb els que comencin aquest any».

Per acabar, Lluís Brugués remarkava la satisfacció del conservatori en relació a la participació creixent dels estudiants gironins en el Curs internacional d'interpretació musical, que fa quatre anys que s'organitza a Girona.

El conservatori de Girona necessita un nou edifici

L'actual immoble de les Voltes d'en Rosés es troba saturat, a causa del creixement constant del nombre d'alumnes.

sembla força clar que aquesta nova situació beneficiarà molt l'alumnat, perquè aquest procedeix, de forma molt majoritària, de tota la zona de l'eixample i la part nova de Girona i, al mateix temps que els apropem els nostres serveis, els estalviem els problemes d'accés que pateix el barri vell. Naturalment, som

CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL

BORSA DE BARCELONA

AIGUA, GAS I ELÈCTRICITAT		Anterior	Dia 10	CIMENTOS I CONSTRUCTORS		Anterior	Dia 10
Catalana de Gas		625	615	Asland		1.100	1.130
Aigües de Barcelona		455	445	Sanson		1.630	1.712
Eléctricas de Zaragoza		153	123	Dragados y Construcciones		785	780
Enher S/B		120	126	Fomentos y Obras		—	1.140
Fecsa		—	—	SIDEROMETAL·LÚRGICQUES			
Fenosa-Unión Eléctrica		109,50	108,50	Altos Hornos de Vizcaya		110	121
Hidroña		98	102	Citroën Hispania		—	—
Hidreléctrica española		106	106,50	Fasa Renault		1.340	1.285
Iberduero		144	144	Finanzauto		—	—
Sevillana de Electricidad		128	126,50	Material y Construcciones		945	898
BANCS				Metalúrgicas Santa Ana		—	1.030
Bilbao		1.795	1.800	Motor Ibérica		667	677
Central		1.070	1.065	Duro Felguera		—	655
Hispano Americano		720	756	PAPERERES			
Vizcaya		1.935	1.925	Sarrio		845	840
Banesto		1.200	1.175	Torras Hostench		4.350	4.340
Santander		1.201	1.187	Papelera Española		935	905
Popular Español		1.860	1.860	DIVERSES			
Exterior		480	470	La seda de Barcelona		546	532
Zaragozano		920	900	Tubacex		435	435
Comercial Transatlántico		—	1.277	Campsa		1.182	1.300
QUÍMIQUES				Telefónica		225	221
S.A. Cros		1.095	1.140	Sniace		601	615
Industrias Aragonesas		570	565	Autopistes		224	215
Española Carburos		1.280	1.260				
Española Petróleos		732	737				
Explosivos Río Tinto		900	925				

Canvi de divises facilitat per

CAIXA DE SABADELL

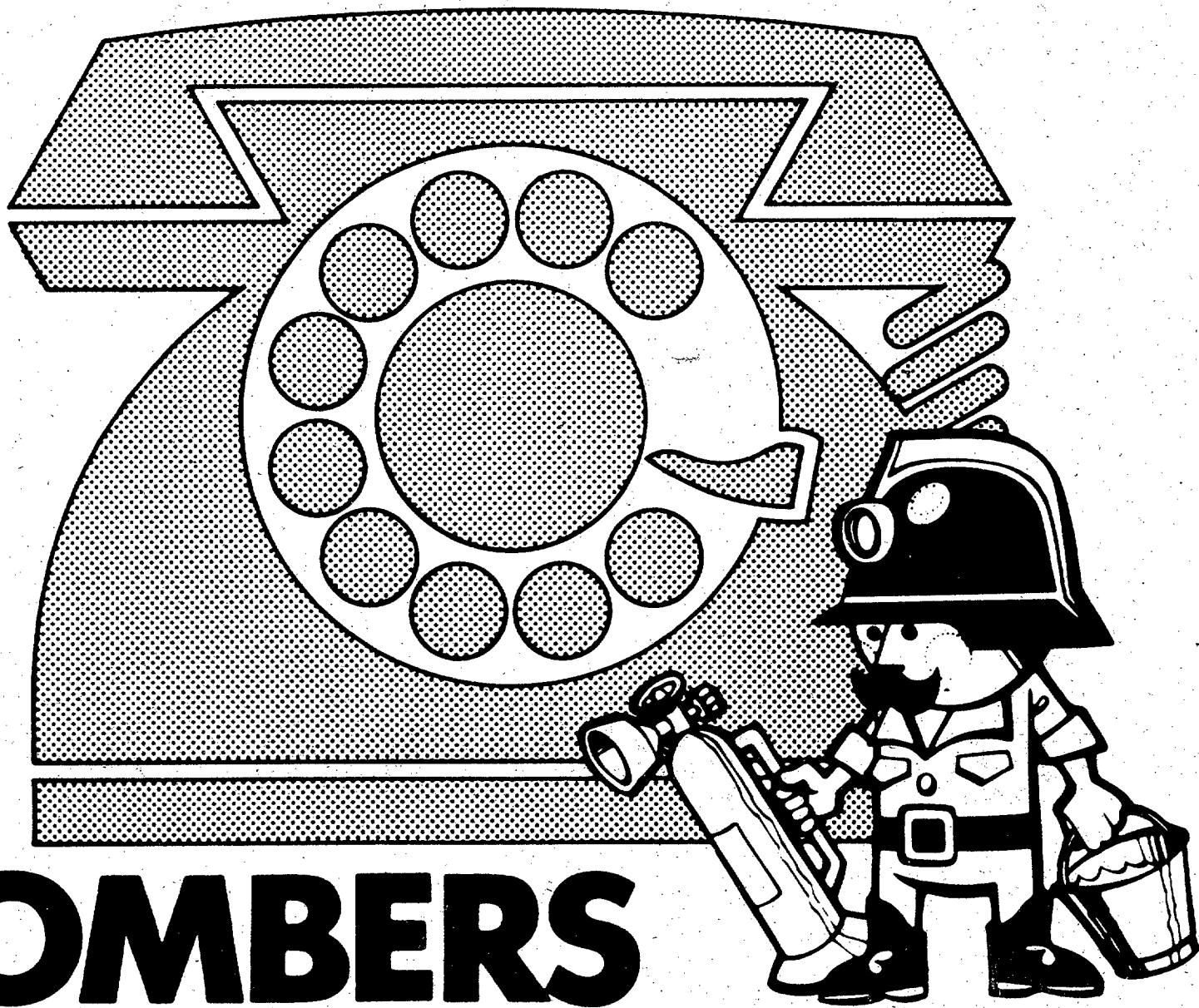
Divisa	Comprador	Venedor
1 Dòlar EUA	120,349	120,651
1 Dòlar canadenc	92,718	91,948
1 Dòlar australià	87,614	87,834
1 Franc francès	20,060	20,110
1 Lliura esterlina	199,539	200,039
1 Lliura irlandesa	178,815	179,263
1 Franc suís	80,978	81,181
100 Francs belgues	322,999	323,807
1 Marc alemany	67,099	67,267
100 Lires italianes	9,268	9,291
1 Florí holandès	59,603	59,752
1 Corona sueca	19,017	19,064
1 Corona danesa	17,404	17,448
1 Corona noruega	18,265	18,311
1 Marc finlandès	27,628	27,698
100 Xelins austríacs	954,018	956,406
100 Escuts portuguesos	84,992	85,205
100 lens japonesos	84,939	85,151
100 Dracmes grecs	88,103	88,324

Cotització de l'ecu (Brussel·les)

43,18	Francs belgues	2,07	Marc alemany
2,33	Florins holandesos	0,69	Lliures esterlines
6,92	Francs francesos	1.500,34	Lires italianes
1,14	Dòlars estadunidencs	1,70	Francs suïssos
163,10	Escuts portuguesos	162,24	lens japonesos

139,17 Pessetes espanyoles

Gràcies per la vostra col·laboració

BOMBERS

I SI US CAL, TRUQUEU SEMPRE
AL NOSTRE TELÈFON

23 33 80

GIRONA

GENERALITAT DE CATALUNYA

DIRECCIÓ GENERAL DE PREVENCIÓ I EXTINCIÓ D'INCENDIS I DE SALVAMENTS DE CATALUNYA

Sense la presentació dels sardanistes

Sarrià celebrarà la Diada com un dia de la festa major

REDACCIÓ

Sarrià de Ter.— Ahir començava a Sarrià de Ter la segona part de la festa major, després dels dos dies transcorreguts des de l'acabament de la que corresponia a Sarrià de Dalt. Avui, segon dia de la festa major de Sarrià de Baix i Diada Nacional de Catalunya, els actes començaran a dos quarts de nou del matí, amb la celebració d'una marxa popular sota el lema «Fem festa caminant». Tots els que estiguin interessats en participar-hi, cal que s'inscrivin a la concentració prèvia que es farà a la Plaça de l'Església, on es durà a terme una gimcana de bicicletes i un esmorzar popular. Tot seguit, al recinte de ball, es podrà seguir l'actuació de l'animador infantil Toni Giménez i el lliurament de premis.

Uns cursets de sardanes pol·lèmics

A les sis de la tarda, la cobla la Principal de Cassà oferirà una audició de sardanes a la plaça de l'Església, composta per les peces «El campanar de Rubí», «Montse», «El cant del batre», «Escalença», «Mans enlaire» i «Cançó de la Marta». Estava previst que, durant la ballada de sardanes, es duqués a terme la presentació oficial de l'associació Amics de la sardana del patronat de pares de

família. Finalment, aquest acte no es durà a terme, com ja va anunciar fa uns dies la monitora dels cursets de sardanes, Paquita Motgé, la qual havia proposat al patronat de fer un acte de presentació de l'agrupació amb lliurament, per part de l'alcalde, de diversos complements de vestuari tals com faixes i mocadors als sardanistes. L'agrupació Amics de la sardana, la componen els dos col·lectius sardanistes del Pla de l'Horta i Sarrià de Baix que porten a terme cada any un curs de sardanes. Les divergències que han motivat la suspensió de l'acte van sorgir quan els dos grups, unificats sota el mateix nom, no es posaren d'acord sobre l'escut que havien de lluir els sardanistes, ja que mentre la monitora proposava que fos el de l'Ajuntament, d'altres persones preferien l'escut del patronat.

Mostra de treballs del casal d'avis

D'altra banda, a les vuit del vespre, a la sala d'exposicions de la casa de cultura de «la Caixa», s'inaugurarà l'exposició de treballs artesanals de l'Espai, una mostra dels treballs que han realitzat els jubilats durant els cursets de treballs manuals, que romandrà oberta fins al proper dia disset.

Com a cloenda de la jornada, a les onze de la nit se celebrarà un ball amb el conjunt Nevada.

L'alcalde va fer ressò a Espriu en el seu parlament institucional

Sunyer parlà d'autodeterminació en la vigília de la Diada

Els saltencs celebraren la vigília de l'Onze de Setembre amb sardanes. (Foto DAVID QUINTANA).

Alguns centenars de persones s'aplegaren anit davant de la casa de la vila saltenca per escoltar el parlament institucional que l'alcalde els dedicà amb motiu de la celebració de la Diada Nacional de Catalunya. Salvador Sunyer féu ressò, al llarg del discurs, a les paraules d'Espriu per retre homenatge a l'home, al poble català i a la seva llibertat. Per acabar d'arrodonir-ho, Salt Sardanista organitzà una completa audició de sardanes que s'encarregà de donar la nota festiva a l'esdeveniment.

GEMMA VILA

Salt.— «Els homes no poden ser si no són lliures». Amb aquestes paraules inicià Salvador Sunyer el parlament institucional previst amb motiu de la Diada Nacional de Catalunya. Inspirant-se en l'obra d'Espriu, l'alcalde saltenc va parlar de la necessitat d'autodeterminació que tenen homes i pobles, «per poder ser ells mateixos en tota plenitud han de poder triar-se lliurement el seu camí i el seu destí; han de poder autoorganitzar-se; han de tenir llibertat per saber d'on vénen, qui són i com són; llibertat per escollir o determinar on van, com hi van i quan hi van...».

Oferint als que es congregaren a la plaça de Lluís Companys un discurs carregat de cites, Sunyer s'adreçà a l'article primer dels Pactes Internacionals dels Drets Civils i Polítics de les Nacions Unides per demostrar el dret de tots els po-

bles a la lliure determinació. «En virtut d'aquest dret, estableixen lliurement la seva condició política i forneixen també el seu desenvolupament econòmic, social i cultural», indicà.

Així mateix, i aquest cop referint-se a l'editorial d'un diari del dia, es féu ressò de la frase publicada «Cadascú és d'allà on vol ser». En aquest sentit, assegurà que «és català tothom que en vulgui ser, hagi nascut on hagi nascut. Recordeu que Àngel Guimerà, per posar un exemple entre milers, va néixer a Canàries i suposo que ningú no li discutirà la catalanitat».

Considerà, amb tot, un fort avanç en el camí de la determinació en els darrers deu anys, però parlà també del llarg camí que queda per recórrer encara. «Un camí que serà llarg i gens fàcil. Segur també que les dificultats no seran només externes. Entre nosaltres hi ha encara molta fei-

na a fer. Hi ha esquerdes en l'edifici del poble català. I poble esquerdat, poble derrotat! Lluim-nos per damunt de les esquerdes!».

L'alcalde de Salt va voler retre homenatge als ciutadans que donaren la seva vida per Catalunya, «gent de tota condició, d'aquest segle i de l'altre, fins als inicis conscients del nostre poble, i gent d'un color polític, d'un altre color polític i de cent colors polítics, d'una procedència i d'una altra».

Finalitzà el seu parlament «sense voler caure en el parany de la disgregació i el verbalisme estèril». Per això assegurà que «els països no es fan amb paraules, sinó amb actituds i fets. L'any passat us recordava la força integradora de la sardana. És la nostra dansa i un dels nostres símbols. Endavant, doncs, sense desànim, però mans a l'obra cada respir de la nostra vida... fins que algú, representant-nos a tots, pugui proclamar des d'aquí dalt que «els homes no poden ser si no són lliures» i respongui la veu del poble: Amén».

Després d'un emocionat «Visca Catalunya», la cobla Principal d'Olot tocà «El segadors» i es reinicià l'audició de sardanes organitzada per Salt Sardanista. Al llarg de la vetllada se sortejà un pernil entre els presents.

Celebrarà la Diada un dia després

La plaça Onze de Setembre està de festa

Salt.— Els veïns de la plaça Onze de Setembre de Salt celebraran demà la seva festa, alhora que aprofiten per festejar a la seva manera la Diada de Catalunya.

Per aquest motiu, a les sis de la tarda hi haurà una sessió de pallassos amb el grup Xip-Xap que oferiran «Que no esmor-

zem...?». Seguidament tindrà lloc una gran xocolatada per a tothom.

Tal i com preveu el programa organitzat i patrocinat per la comissió de festes de la plaça Onze de Setembre, Rialles i Salt Sardanista, a les deu del vespre hi haurà una completa audició de sardanes a càrrec de la cobla La Principal d'Olot.

Sunyer, Berga i Santiago

Visita «de cortesia» a les escoles oficials de Salt

Salt.— El batlle de Salt, Salvador Sunyer, visità ahir al matí les diferents escoles oficials repartides per la població. En la seva visita l'acompanyaren el primer tinent d'alcalde, Miquel Berga, i la regidora d'Ensenyament, Nuri Santiago.

Al llarg del matí, la comitiva es desplaçà fins a l'institut, el col·legi La Farga, Vallvera, Sil-

vestre Santaló i del Pla. No es tractava d'una inspecció sinó, tal i com informaren fonts de l'Ajuntament, «d'una visita de cortesia».

També, segons les esmentades fonts, se'ns assegurà que els il·lustres visitants, «han trobat les instal·lacions en condicions».

Uniu-vos a nosaltres com a soci de l'unicef

Si us plau, afegiu-vos a les més de 120.000 persones que a tot Espanya, ja formen part d'aquest moviment de solidaritat internacional a través de l'unicef. Només us cal omplir la fitxa adjunta i trametreu-nos-la. Moltes gràcies.

Associació UNICEF-Espanya
Carrer Nou, 8, 2º - 17001 GIRONA

Finalitzà la «Hora del conte» a la biblioteca de Salt.

Tal i com ho veu la directora del centre, Carme Bover, la segona edició de la «Hora del conte» ha resultat tot un èxit. Diàriament es comptà amb l'assistència d'uns cent trenta nens. La bona acollida que s'ha donat a la iniciativa ha fet que l'espai se'ls quedés petit. L'increment experimental en relació al passat any els ha obligat a desplaçar els petits a la sala de lectura destinada als adults. Per ser l'últim dia, l'animador repassà amb la mainada els contes que els explicà des del primer dia, indicant-los on els podien trobar. No volien acomiadar-se amb tristesa, però, i van dedicar bona part de l'hora a cantar les cançons que havien après. (Foto DAVID QUINTANA).

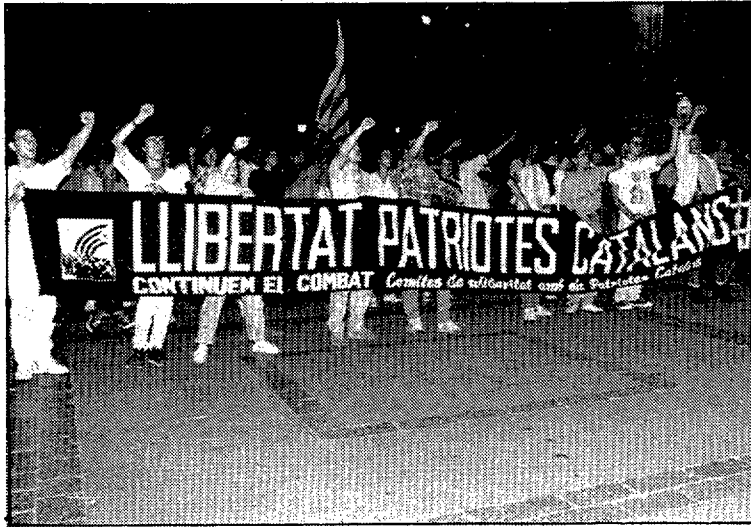
Els manifestants es van dissoldre sense cap incident

Els independentistes avançaren la Diada als carrers de Figueres

J.M. BERNILS

Figueres.— Unes cent cinquanta persones van participar en la manifestació de caire independentista celebrada ahir al vespre a Figueres, i que fou organitzada conjuntament per la Crida a la Solidaritat, el Moviment d'Esquerra Nacionalista i el Moviment de Defensa de la Terra.

La concentració dels manifestants es va fer a les vuit de la tarda a la plaça de les Patates, des d'on van sortir cap al carrer Muralla, seguint pels carrers Ample, Monturiol, Rambla, Pujada del Castell, Besalú i plaça de l'Ajuntament. Encapçalant la manifestació, s'hi podia veure una pancarta amb el lema «Per la sobirania nacional, construïm la independència». Al llarg del recorregut els manifestants van corejar frases com «Llibertat patriotes catalans», «Volem la independència», «Visca Terra Lliure», «Fora les forces d'ocupació» i «La policia tortura i assassina». La manifestació va transcórrer sense cap mena d'incident. La Policia Local va tallar el trànsit mentre passaven els concentrats, que van arribar a uns dos-cents un cop van ser a la plaça de l'Ajuntament, on

La manifestació va comptar amb la participació d'unes 150 persones i es va dissoldre pacíficament. (Foto PUÉRTOLAS).

es va celebrar un míting.

A l'altura de la Pujada del Castell amb el carrer Pep Ventura, enfront la comissaria de Policia, i davant mateix de la casa de la vila, — llocs on onejava la bandera estatal— els manifestants van fer-hi crits en contra.

El míting va ser presentat per Joan Josep Sánchez, del Moviment de Defensa de la Terra a l'Alt Empordà. En primer lloc va inter-

venir Àngel Serra per reclamar la creació d'un front patriòtic que lluiti per la independència nacional. A continuació va parlar Miquel Murlà, del MEN, que després de fer una síntesi històrica del que representa la data del 11 de Setembre per a Catalunya, va reclamar el «divorci d'Espanya» i la separació dels governs civils, lamentant la prohibició feta a Barcelona d'un acte de les mateixes

característiques del celebrat anit a Figueres. Els concentrats van acabar la manifestació cantant «Els Segadors».

Concentració a comissaria

Acabat l'acte, un grup de manifestants van dirigir-se cap al carrer Pep Ventura, fins que una trentena de persones es va concentrar davant de les dependències de la

Policia Nacional i el Cos Nacional de Policia, a l'interior de les quals hi havia una dotació antiavalots preparada per intervenir en cas necessari. Els concentrats van cridar contra les Forces de Seguretat i la presència de la bandera estatal al balcó de la comissaria. Un quart d'hora més tard es van dissoldre pacíficament, coincidint en el moment en què un grup de policies es decidia a baixar al carrer.

ACTES PROGRAMATS A LES COMARQUES PER LA DIADA

● **Alp.**- A les 11 del matí, concentració d'arrossaires a la zona esportiva per participar al concurs de paelles. A les 12, audició de sardanes amb la cobla Atanaga.

● **Amer.**- A les 10 del vespre, audició de sardanes a la plaça de la Vila.

● **Anglès.**- A les 8 del matí, al cafè Aliança, concentració pel concurs de pesca infantil. A partir de les 10'45, i al camp d'esports, torneig quadrangular de futbol aleví.

● **Arbúcies.**- A les 12 del migdia, actuació del Ballet Folkloric de Nicaragua a la plaça de la Vila. A les 6 de la tarda, recepció oficial a l'Ajuntament. A 2/4 de 7, festa popular a la plaça de la Vila amb l'actuació de Jaume Grabuleda, projecció de la pel·lícula «L'Onze de Setembre del 77» i sisè concurs d'aparadors.

● **Banyoles.**- A les 7 de la tarda, sardanes a la plaça de la Vila.

● **Begur.**- A les 12 del migdia, concert de cançons tradicionals catalanes pel grup Les Fonts de Vilobí. A les 5 de la tarda, actuació del grup Rialles a la plaça de la Vila. A les 10 del vespre, audició de sardanes.

● **Besalú.**- A les 8 del matí, concurs infantil de pesca. A mig matí hi haurà una gran gimcana i cercavila. A la 1 es farà l'homenatge a Narcís Llançà, l'Avi Siset, amb una ofrena floral al cementiri i el cant de «L'estaca». A 3/4 de 5, audició de sardanes a la plaça de la Llibertat.

● **Bescanó.**- Demà, a 2/4 de 10 del vespre, audició de sardanes amb la cobla La Principal de Banyoles. Després de l'audició es farà el lliurament de premis del concurs de carrers engalanats que s'organitzà per la festa major.

● **Blanes.**- A les 7 de la tarda, baixada de la senyera mentre la banda musical de Blanes i la de Mossèn Joan Batlle interpretaran «Els Segadors».

● **Bordils.**- Ball a la plaça i jornada esportiva.

● **Breda.**- A les 11 del matí,

concurso de natació a les piscines. A 2/4 de 5 de la tarda, futbol infantil Breda-Sant Hilari. A les 5, festival infantil amb titelles i pallasos. A les 11 del vespre, sessió «Xarxa-disc» i a 2/4 de 12, ball a càrrec del Tren de la Costa i Girasol.

● **Cadaqués.**- A les 10 del vespre, audició de sardanes.

● **Calonge.**- A les 5 de la tarda, audició de sardanes a Sant Antoni. A les 7 del vespre, una altra audició de sardanes al poble de Calonge.

● **Camprodon.**- A les 6 de la tarda, audició de sardanes. A les 8 de la tarda, acte institucional a l'Ajuntament amb una conferència del secretari general d'ERC, Joan Hortalà.

● **Castell d'Aro.**- A 2/4 de 6 de la tarda, sardanes a la plaça de la Vila i sardinada.

● **Castelló d'Empúries.**- A la tarda, audició de sardanes i al vespre, ball amb l'orquestra La vella Dixieland.

● **Celrà.**- Al matí hi haurà ofici i sardanes a la plaça de la Vila. Al migdia, dinar de jubilats i sessió de teatre amb la representació de l'obra «Una de curta i una de llarga» a càrrec del grup Estels.

● **Espionellà.**- Dinar de germanor a la zona de Vilert.

● **Figueres.**- A les 8 del vespre, recepció oficial a l'Ajuntament, al saló de sessions. A les 10, representació de l'obra teatral «Els misteris del canari» i projecció de la pel·lícula «Missing» a la plaça de l'Ajuntament.

● **Fontcoberta.**- A les 10 del matí, fase eliminatòria de la competició de tennis i concurs de botxes. A 2/4 de 4 de la tarda, gimcana infantil. A 2/4 de 7, havaneres. Hi haurà xocolata i xurros per a tothom i es repartirà cremat després de l'actuació.

● **Fornells de la Selva.**- A 2/4 d'11 de la nit, sardanes a la pista polisportiva amb La Principal de Llagostera.

● **Garriguella.**- A les 9 del

matí, tirada general al plat. A 2/4 de 6 de la tarda, sardanes a la plaça Noves amb la cobla Ciutat de Girona. A les 10 del vespre, actuació dels Cantaires del Montgrí.

● **Girona.**- El MDT i el PSAN convoquen la V Mostra de dibuix infantil i la Mostra d'espècies rèptils autòctones en vies d'extinció, a la plaça de la Independència. Igualment han organitzat un autocar per participar a la concentració independentista que es farà al Fossar de les Moreres de Barcelona.

A les 8 de la tarda, acte-míting convocat per les mateixes organitzacions, que anirà seguit d'una manifestació pels carrers de la ciutat.

● **Hostalric.**- A les 10 del matí començarà la V Volta cicloturista de la senyera, que arribarà fins a Calella. A les 4 es farà un concurs de botifarra i a 2/4 de 10, actuació de Toti Soler a la plaça de la Vila.

● **La Bisbal.**- A la tarda, quarta trobada de colles sardanistes i concurs de sardanes al camp d'esports municipal.

● **La Pera.**- A la 1 del migdia, audició de sardanes a la plaça de la Vila i vermut.

● **L'Escala.**- A les 5 de la tarda, a la riba de la platja de l'antic port, acte eco-nacionalista d'Alternativa Verda.

● **Llagostera.**- A les 6 de la tarda, cercavila a la plaça del Castell. A les 7, actuació del grup d'animació infantil La lluna a la plaça de Catalunya. A les 9 del vespre, salsitxada i cremat.

● **Llançà.**- A les 11 del matí, espectacle infantil amb el grup Xip Xap, a la plaça Major. A les 6 de la tarda, sardanes amb La Principal de Barcelona. A les 8 del vespre, balls tradicionals amb l'esbart Sant Marçal a la plaça Major. A les 10 del vespre, audició amb les cobles Principal de Barcelona i Ciutat de Girona.

● **Llívia.**- A les 3 de la tarda, jocs de cucanya. A les 5, sardanes i xocolatada per a la mainada. A

les 10 del vespre, havaneres amb el grup Veus del mar.

● **Lloret.**- A les 12 del migdia, recepció a l'Ajuntament. A les 6 de la tarda, regata de llaguts a la platja. A les 7, actuació de l'esbart dansaire Loreto a la plaça de la Vila. A les 8, sardanes amb La Principal de Llagostera.

● **Maçanet.**- A les 6 de la tarda, audició de sardanes. A les 11 de la nit, ball.

● **Palafolls.**- A 2/4 d'1, audició de sardanes a la plaça Nova. A 2/4 de 7 de la tarda, actuació del grup d'animació infantil, Xerinola, al mateix lloc. A 2/4 d'11 de la nit, concert amb la coral Nit de Juny, al passeig de Llafranc. A 2/4 de 12, representació de l'obra teatral «Air Mail», amb el grup Rocamora, al teatre municipal.

● **Palamós.**- A les 12 del migdia, i a la plaça Catalunya, audició de sardanes i lectura del manifest.

● **Palau-Saverdera.**- A les 10 del vespre, sardanes al camp municipal d'esports amb la cobla Foment de la sardana.

● **Platja d'Aro.**- A la tarda hi haurà sardanes a la plaça Major i a la nit, ball.

● **Ripoll.**- A les 12, recepció a l'Ajuntament, seguida de ball vermut a la plaça amb l'orquestrina Tururut Bonaigua.

● **Roses.**- A les 11 de la nit, audició de sardanes amb la cobla Casanovas i ball de nit amb el grup Continental.

● **Salt.**- A les 6 de la tarda, espectacle infantil amb els pallasos Xip i Xap. A les 10 del vespre, audició de sardanes amb la cobla La Principal d'Olot.

● **Sant Feliu de Buixalleu.**- A les 6 de la tarda, pa amb tomàquet i botifarra. A les 7, sardanes i actuació de la colla sardanista de l'escola mixta.

● **Sant Feliu de Guíxols.**- A la tarda, xocolatada per a la mainada i jocs de cucanya al passeig de Mar.

● **Sant Hilari Sacalm.**- A 3/4 de 12 del matí, ofrena floral al monòlit del general Moragues. A les 12, sardanes a la plaça de Catalunya amb la cobla Rosselló. A 2/4 de 2, recepció a l'Ajuntament i lectura del manifest. A les 6 de la tarda, concert amb la cobla-orquestra Montgrins al cinema Catalunya, i a les 11 del vespre, al pavelló, ball amb el mateix grup.

● **Sant Joan de les Abadesses.**- A les 12 del matí, inauguració de les maquetes de Joan Comodí al Palau de l'abadia. A la 1 del migdia, inauguració de l'exposició de les obres de l'Agrupació d'art de Sant Joan. A les 6 de la tarda, espectacle infantil. A 2/4 de 7, sardanes amb la cobla Ciutat de Terrassa. A les 10 de la nit, correfoc amb els Diables de la Sagrera. A les 11 de la nit, espectacle music-hall.

● **Santa Coloma de Farners.**- A 1/4 d'1, sardanes amb la cobla La Flama de Farners. A 2/4 de 6 es projectarà la pel·lícula «Victòria» d'Antoni Ribas al cinema Catalunya. A les 9 del vespre, festival de patinatge organitzat pel Club Olímpic Farners.

● **Santa Cristina d'Aro.**- A les 10 del vespre, sardanes a la plaça Baldri Reixach.

● **Sarrià de Ter.**- A les 9 del matí, marxa popular i gimcana. A les 6, sardanes a la plaça de l'Església. A les 11 de la nit, ball amb el conjunt Nevada.

● **Tossa.**- A les 6, homenatge als ex-alcaldes a l'Ajuntament. A les 7, havaneres a la plaça d'Armes amb el grup Peix Fregit. A 2/4 d'11, concert de piano a la plaça d'Armes a cura d'Antonio Merenga.

● **Vidreres.**- A les 10 del matí, actuació dels trabucaires. A 2/4 d'1, actuació dels castellers Els nois de la torre, de Torredembarra, al pati del col·legi de Sant Iscle. A les 2, dinar popular a la pineda d'en Magó. A les 10 del vespre, sardanes amb la cobla Lletana.

El regidor d'IC diu que els soldats fan pràctiques de conduir amb els vehicles

Platja d'Aro comprarà una nova ambulància per a la Creu Roja

Tots els grups polítics van estar d'acord amb la compra d'un nou vehicle de socors per a Platja d'Aro. (Fotos DAVID QUINTANA i JOSEPHUS).

JOSEPHUS

Platja d'Aro.— Esgotats físicament per la polèmica i la llarga durada del debat sobre el lema «Aquadiver», als regidors de l'Ajuntament de Castell-Platja d'Aro, encara els quedaren forces per discutir després, dins del mateix ple municipal d'abans d'ahir a la nit, algunes qüestions d'importància, entre elles l'aprovació de convocatòria de concurs per a la contractació laboral temporal d'un arquitecte superior i proposta d'arrendament de serveis d'un professional arquitecte, proposta que fou votada a favor dels membres del CDS i IC, essent refusada pels regidors del PSC i CiU.

«Aprenen a conduir amb l'ambulància»

Es passà tot seguit al tema de l'adquisició d'un vehicle ambulància i posterior cessió a la Creu Roja espanyola, en la seu local de Castell-Platja d'Aro. Exposà clarament el regidor Joan Bassó, d'IC, que «sembla ser que la Creu Roja està passant uns moments econòmics molt difícils i no disposa de capital per a l'adquisició d'un nou vehicle ambulància per

aquest sector de la Costa Brava. La meua proposta és que l'Ajuntament compri una nova ambulància i, al mateix temps, es faci càrrec de les avaries que pugui tenir aquesta i de l'altra que hi ha en servei. Es tractaria de fer-se càrrec d'arreglar les avaries de motor de dues matrícules fixes que hi hauria sempre dins del nostre terme municipal, però només per un període de un any i mig», responent-li Ramir Pons, de CiU, que «estem d'acord amb la compra d'una nova ambulància, perquè el vehicle farà un servei al poble, però no de pagar les avaries. En tot cas, s'ha de demanar a la Creu Roja que ens envii un estat de comptes i aleshores es podrà decidir si paguem les avaries o no»; continuant el regidor Ricard López, del CDS, per dir que «kopino el mateix que el company Ramir Pons. Es pot votar a favor de la compra del vehicle, però no de pagar les seves avaries...».

Finalment, i després de les explicacions dels seus companys de Consistori, Joan Bassó, d'IC, els donà la raó, tot afegint que «és una posició municipal lògica atès que, també per altra banda, sembla ser que alguns soldats

que fan la «mili» a la Creu Roja aprenen a conduir i fan pràctiques amb l'ambulància. Tal vegada potser seria oportú demanar una preparació més elevada dels conductors dels vehicles, fent la petició a l'exèrcit o a l'assemblea provincial».

L'adquisició de la nova ambulància quedà aprovada per unanimitat.

«No tinc cap intenció de dimitir»

Quedà després damunt de la taula l'aprovació de retribució dels càrrecs polítics de l'Ajuntament per a la seva assistència als plens i corresponents comissions, per passar a l'apartat de precis i preguntes, on el socialista Manel Duran demanà a l'alcalde que, després del «affaire» esdevingut amb el tema de «Aquadiver», presentés la seva dimissió, responent-li taxativament el batlle, Anicet Clara, que «ja he dit abans que no tinc cap intenció de dimitir...».

Per la seva banda, Enric López, de CiU, preguntà al batlle per què havia signat el decret de tancament de «Aquadiver» i no l'havia fet complir, contestant aquest que el tema ja s'havia tractat abans en

la primera part del ple. Finalment, Ramir Pons, també de CiU, féu la sol·licitud d'un ple municipal extraordinari perquè es possessin en clar les manifestacions fetes moments abans pel regidor Ricard López, del CDS, fent acusacions indirectes a la gestió de l'anterior Consistori, que precisament presidia Pons, tot dient que «hem trobat moltes irregularitats que són com una mena de bombes de rellotgeria d'efecte retardat i que poden explotar en qualsevol moment...».

El ple acabà puntualment, tal i com mana la llei, a les dotze de la nit, amb una sala plena de gom a gom de públic, premsa, fotògrafs i càmeres de televisió, a causa del gran interès del tema «Aquadiver», i fins i tot alguns treballadors de l'empresa eren presents a la sala. A la sortida, es reuniren posteriorment alguns comerciants, industrials i hostalers de Platja d'Aro que hi havien estat presents, comentant entre ells que, «llastimosament, Platja d'Aro torna a ésser notícia a Espanya sencera per fets negatius, fets que han transcendit a la premsa europea. Això no és promoció. Cada vegada anem a pitjor...».

L'Ajuntament de Figueres revisa els preus de Focsa

Figueres.— La comissió de govern de l'Ajuntament de Figueres ha procedit a una revisió de preus del contracte que s'estableix entre la Corporació i l'empresa municipal de neteja, Focsa, adjudicatària del servei de recollida d'escombraries, regatge, neteja, desinfecció i desratització.

El preu de revisió calculat per l'empresa suposa un augment global del 17'35 per cent, mentre que els serveis tècnics municipals han formulat la proposta que l'increment només sigui del 12'36 per cent, quantitat que finalment ha estat aprovada.

Reformen el camí que enllaça Vilabertran amb Sant Climent

Vilabertran.— Un camí intermunicipal que enllaça Vilabertran amb Sant Climent Sescebes serà degudament reformat, segons el projecte tècnic que acaba d'aprovar l'Ajuntament de Vilabertran.

Actualment aquest projecte es troba a informació pública.

Amb aquesta obra es podrà anar directament a la carretera de Sant Climent sense necessitat d'enllaçar amb la zona de l'Aigueta i la carretera de Cabanes.

Segona edició del memorial «Francesc Mas i Ros», a Sils

Sils.— L'Agrupació de sardanistes Francesc Mas i Ros de Sils ha organitzat, per aquest proper diumenge, el segon memorial Francesc Mas i Ros.

Els actes se celebraran al passeig dels sants Cosme i Damià, i començaran a les cinc de la tarda.

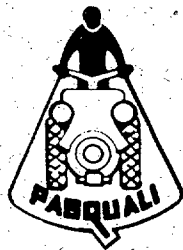
La primera part de la jornada es dedicarà a la cloenda del XVIII Curset de sardanes i es tocaran dues peces, la «Cançó de la Marta» i «Mar de Palamós», que hauran de ballar els cursetistes.

La segona part del memorial es dedicarà als assistents, que podran ballar deu sardanes que ja han estat escollides: la «Malavella», «L'aplec de Sarrià», «Apa, Ramon», «Pubilla de Farners», «Alcanar», «Poble de Flaçà», «Vila de Navarques», «Montcada i Reixach» i «Els pescadors de l'Escalax».

Mostra de vins de l'Ait Empordà.— Ahir al vespre va quedar inaugurada a la Rambla de Figueres la quarta edició de la Mostra de vins de l'Ait Empordà, que durarà tot aquest cap de setmana amb la participació de bona part de les cooperatives i cellers de la comarca. (Foto PUÉRTOLAS).

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

ROBERT TORRENT

Tractors, motocultors de gas-oil i gasolina.
Moto-serres, desbrossadors, tallagespes, motobombes,
aparells diversos i tot per a l'agricultura, nou i usat.

BOTIGA
C/. Cerverí, 9
Tel. 20 84 31
GIRONA

PASQUALI
HONDA
DOLMAR

TALLER
Ctra. Nal. II, Km. 729
Tel. 21 96 05
ST. JULIÀ DE RAMIS

Si no es contempla una via similar, es demanarà la comarca de les Guilleries

Sant Hilari condiona ser de la Selva a la construcció de l'eix transversal

S.O.

Sant Hilari Sacalm.— El ple de l'Ajuntament de Sant Hilari ha aprovat una proposta de l'Alcaldia per la qual es condiona la inclusió a la comarca de la Selva a la construcció de l'eix transversal, o una via similar, que vertebrí les comunicacions amb la comarca i que comunicui també les Guilleries amb Osona.

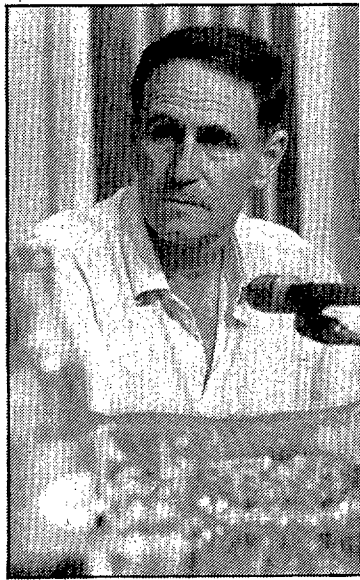
La proposta de l'Alcaldia fou presentada a la sessió de dimecres, que, seguint el procés establert després de l'aprovació de les lleis d'Ordenació Territorial de Catalunya, discutí el tema de la comarcalitat.

La proposta aprovada, que té tres apartats, pretén «reclamar el reconeixement de les Guilleries com a realitat geogràfica, històrica i humana», perquè, segons l'alcalde de la població, el convergent Xavier Rossell, tot i que es reconeix la propietat de la comarca de la Selva, «cal constatar el fet de les Guilleries com a una realitat diferenciada i amb caràcter propi».

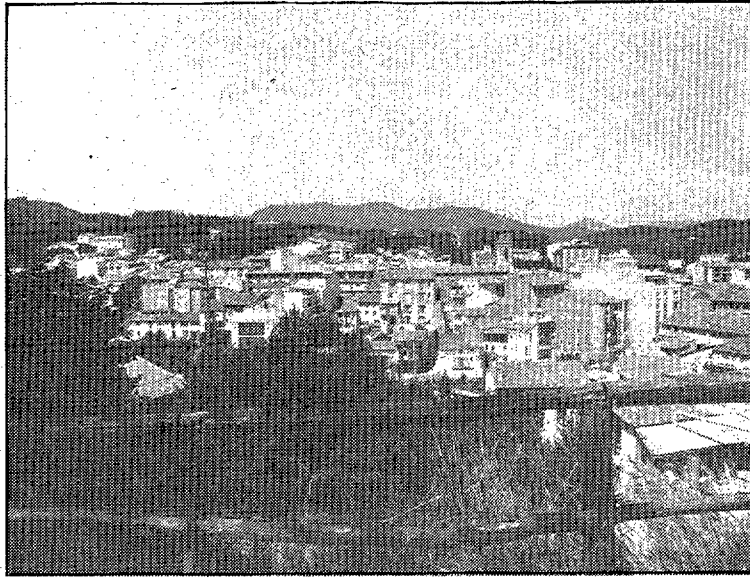
Xavier Rossell considera, i així es fa constar en la proposta presentada, que la Selva «és una de les comarques més desarticulades de Catalunya».

La comarca de la Selva es divideix en tres zones d'influència: la marítima, la interior i la pròpia de les Guilleries o de muntanya.

La proposta de l'Alcaldia recull la preocupació per trobar una fórmula de vertebració de la comarca

Rossell considera una necessitat prioritària aconseguir la vertebració de la comarca.

en el seu conjunt, i és per això, segons Rossell, que s'ha disposat «acceptar la integració de Sant Hilari a la comarca de la Selva sempre que es construeixi l'eix transversal o una via similar per integrar-hi la població i per comunicar, també, les Guilleries i Osona». En el supòsit que no es contemplés l'existència d'aquesta via integradora, i tal i com recull el tercer apartat de la proposta, «la població de Sant Hilari quedaria inconnexa amb la Selva i la seva capitalitat i es demanaria la constitució de la comarca de les Guilleries».

L'eix transversal

L'eix transversal cueja des de fa temps a la zona i encara no s'ha donat resposta a les dues solucions que hi ha plantejades sobre la taula.

Aquestes dues possibilitats contemplen l'eix transversal pels pantans —proposta que ha rebut un munt d'al·legacions— o bé que travessi Viladrau i Espinelves i que baixi cap a Sant Hilari, Arbúcies i Santa Coloma. Aquesta darrera proposta és la que compta amb el vist-i-plau del Consistori hilarienc, perquè es considera que «és la

que més respon a les necessitats de vertebració de la comarca».

Xavier Rossell considera que demanar la construcció de l'eix transversal o una via similar per acceptar la inclusió de Sant Hilari a la comarca de la Selva pot significar una mena de comprovant de la voluntat «d'eficàcia i descentralització dels serveis públics» que preconitza la LOT. Rossell considera que «la llei ha d'anar més enllà dels papers» i que ha de contribuir realment a convertir la comarca com a ens territorial bàsic.

Cassà castigarà les infraccions en la recollida d'escombraries

Cassà de la Selva.— L'Ajuntament de Cassà de la Selva, segons que informa Xavier Romero, ha fet públic un ban en el qual adverteix que es castigaran amb multes de 500 i fins a 10.000 pessetes les infraccions que es produeixin pel que fa a la recollida d'escombraries.

Aquest servei ha establert un nou calendari per a la recollida fins a finals d'any. A partir del proper dia 1 d'octubre es farà de forma diària de dilluns a divendres, a excepció dels festius, i de set a dues del matí.

Fanals celebra la seva festa major

Lloret.— Fanals celebra aquest cap de setmana la seva festa major, que ha estat organitzada per l'Associació de veïns i propietaris d'aquest sector de Lloret.

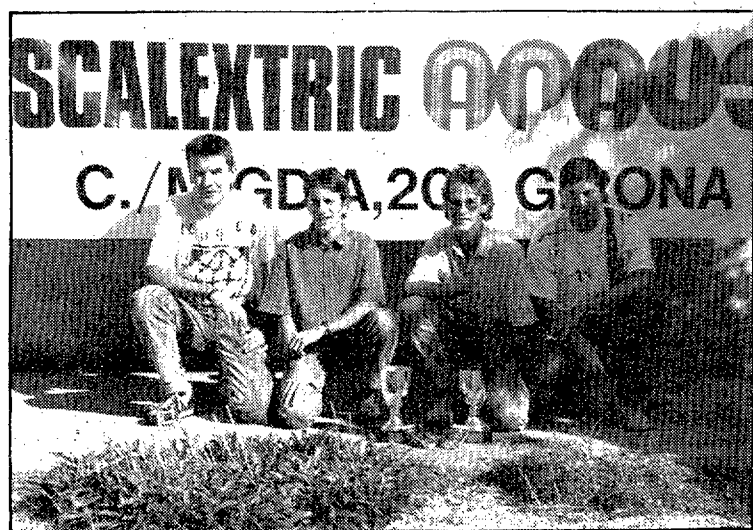
Els actes començaran aquest matí amb una gran gimcana i un concurs de «rock» i «breakdance». A la tarda hi haurà missa en honor de santa Elena i cursa de bicicletes. Al vespre es farà un sopar català i hi haurà focs d'artifici a la platja que acompanyaran un ball popular.

Demà dissabte hi haurà un torneig de futbol, una cavalla amb la banda infantil Costa Brava, sardanes, jocs infantils i gran ball a càrrec del conjunt Alfil.

En el decurs d'aquest ball s'elegerà la pubilla de Fanals i miss internacional. Aquesta segona edició de la festa major de Fanals acabarà diumenge amb dues activitats aquàtiques.

Fira de productes etiquetats en català a l'Estartit. Ahir, al llarg de tot el dia, va tenir lloc a la plaça de l'Església de l'Estartit una fira de productes etiquetats en català. La fira era organitzada per l'Oficina municipal de turisme, i en ella s'oferien diversos productes amb la característica comuna de ser etiquetats en català. (Foto A.P.B.).

L'escuderia Araus de «scalextric» guanya a Banyoles. L'escuderia Araus de «scalextric», formada per Rudolf Murcia, Miquel Sararols, Tomàs Roca i Lluís Formatger es va proclamar guanyadora de les 48 hores de «scalextric» celebrades a la població, fent un total de 11.554 voltes al circuit. La prova podria entrar al llibre Guinness dels rècords, encara que els organitzadors pensen fer-la més grossa l'any vinent, amb les 49 hores de resistència.

SISTEMA DE PANELS ELECTRÒNICS PER A INFORMACIÓ DINÀMICA EN VIA PÚBLICA AMB PUBLICITAT

SPID
EMPLAÇAMENTS EXCEPCIONALS

SPID
OPORTUNITAT ÚNICA EN PUBLICITAT EXTERIOR

SPID
PUBLICITAT DE QUALITAT I PRESTIGI

Informe-vos a:

BONAL
PUBLICITAT
DINÀMICA
20 27 30
20 51 56
PLAÇA CREU DE PALAU, 8 17003-GIRONA

La Generalitat crearà un patronat per mantenir ecològicament la muntanya

L'associació Amics del Mont vol revitalitzar el santuari

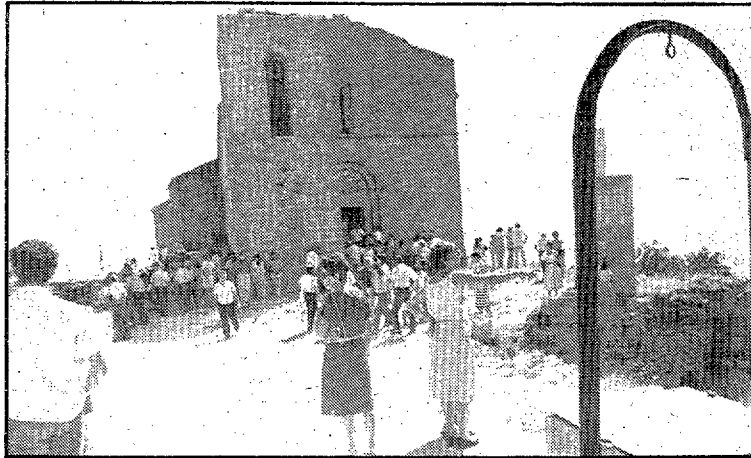
La creació d'una associació anomenada Amics del Mont servirà per relançar la promoció d'aquest santuari representatiu de la comarca de la Garrotxa, donat que és el límit amb la comarca de l'Alt Empordà i Banyoles. Per la seva part, la Generalitat crearà un altre patronat anomenat De la muntanya del Mont, destinat al manteniment ecològic i a la recuperació arqueològica dels monuments d'interès històric.

FRANCESC RUBIÓ

Moià de Montcal.— Aprofitant la celebració del segon aplec del santuari de la Mare de Déu del Mont, el patronat d'aquest indret presentarà la iniciativa de crear l'associació dels Amics del Mont que té com a objectiu el poder acollir totes les persones que estiguin interessades a col·laborar regularment amb aportacions econòmiques per tal de restaurar aquest santuari. El santuari del Mont és considerat com un dels més significatius de l'Alta Garrotxa, donat que es troba al límit d'aquesta comarca i de l'Alt Empordà. També, el mateix patronat, depenent del bisbat, ha marcat una actuació concentrada en tres apartats d'ençà que es va commemorar el centenari del poema «Canigó» de Mossèn Cinto Verdaguer. Aquest aniversari va tenir lloc l'any passat i amb la constitució del nou patronat s'estableixen el manteniment de la infraestructura i accessos al santuari, la investigació històrica i arqueològica i, com a tercer punt, la devoció popular que suposa la Mare de Déu del Mont. Segons que ha manifestat Joan Carreres i Pera, secretari del patronat i capellà custodi del Mont, aquesta actuació ja establerta podria complementar-se amb la creació del patronat de la

muntanya del Mont, que és a mans de la Generalitat de Catalunya. «Pensem que aquesta altra institució podria potenciar tot el que fa referència al medi ecològic i ambiental, a part de potenciar les recuperacions d'altres monuments d'interès històric i arqueològic, tal i com s'està portant a terme a l'antic monestir de Sant Miquel del Mont, conegut actualment com Sant Llorenç de Sous». La tramitació per tal de constituir aquest nou patronat és a mans del coordinador cultural de la Generalitat de les comarques gironines, Joan Saqués, i és previst que sigui format per representants del Departament de Cultura de la Generalitat, del de Joventut, dels municipis veïns i de les poblacions caps de comarca, com podrien ser, entre d'altres, Olot, Figueres i Banyoles. «A hores d'ara el programa està presentat en un esboç d'estatuts que haurien de ser ratificats des de la Generalitat».

Una de les actuacions que més podria potenciar la revitalització del santuari del Mont seria el poder consolidar el projecte de la carretera que aniria des de Beuda fins aquest cim. Aquesta carretera arribaria asfaltada, segons l'actual projecte, fins al sector conegut de la Miranda, deixant els darrers sis quilòmetres sense pavimentar,

La revitalització del santuari és un dels principals objectius de l'associació Amics del Mont. (Foto DANI DUCH).

«això, a nivell particular, els membres del patronat ho considerem com un coll d'ampolla, ja que ens trobaríem amb el mateix mal que existeix en l'actualitat per arribar al monestir». Joan Carreres, però, manifesta que serà bona per millorar les visites al santuari de la gent de la Garrotxa. «S'ha pogut comprovar que d'ençà que hi ha la nova carretera per l'hostal d'en Vilar han augmentat les visites des de l'Alt Empordà, però han minvat les de la Garrotxa, ben segur que, amb la carretera, això es podria resoldre...». Durant aquest dies s'han escampat uns fulletons de promoció en què es fa un resum de la història, els homes, la fe i el paisatge de l'entorn del santuari. «La muntanya del Mont, on segons dita popular es donen la mà la Garrotxa i l'Empordà, és també la relíquia verdagueriana més seriosa i consistent que te-

nim a la diòcesi». En l'aspecte panoràmic es destaca que, en un radi de 360°, es divisa la serralada pirinenca, del Pedraforca al Cap de Creus, presidida per la silueta del Canigó. Així també es pot veure clarament la plana de l'Empordà, Banyoles, Girona, la carretera d'Olot, Maià i Besalú. També es destaca la silueta del Montseny, del Cabrerès i del Puigsacalm. Per altra banda el Milany i Caballera. Actualment, el santuari pot recollir en quaranta habitacions el visitants que hi vulguin fer estada.

Demà passat, diumenge, hi haurà la celebració del II aplec coincidint amb el segon any de la celebració del centenari del poema «Canigó», inspirat des de la muntanya del Mont a Mossèn Cinto Verdaguer. Durant tot el dia hi haurà diferents activitats, precedides per un campament juvenil que es farà en el pla de Solls el dissabte al vespre.

Les festes del barri de Sant Miquel d'Olot duraran cinc dies

Olot.— Cinc dies ben atapeïts d'actes tots ells seran els que duraran les festes del barri olotí de Sant Miquel, un dels de la capital de la Garrotxa que celebra amb més lluïment l'arribada del seu sant.

El programa d'actes ja ha estat confeccionat i d'ell destaca la presència de quatre orquestres, l'Impacte, la Principal d'Olot, la Principal de Llagostera i la Internacional Maravella; de cinc conjunts musicals, Montecarlo, la Rodona, Clau de Cinc, la Nit Band, Aquarella i Drac Màgic; de dues bandes musicals Los Botones i Los Claveles; de dos grups de dansa l'Esbart Dansaire Marboleny de les Preses i el Cuadrom Folkloric de la Casa de Andalusia de Barcelona; i de dos grups d'animació infantil, el Setrill i Iguan-Keops. El pregoner de les festes d'enguany serà el popular Joanet de Cal Grill.

Les jornades festives començaran el dia vint-i-cinc d'aquest mes i clouran el vint-i-nou, serà dissabte a la nit el dia més festiu, atès que tindrà lloc l'anomenada Gran maratò de ball, amenitzada per quatre conjunts dels cinc citats anteriorment, que acabarà a les set del matí per donar pas a les vuit del matí del diumenge a un corre-bou pels carrers Martí l'Humà i Jaume II.

Demà a la nit, revetlla a Montagut

Montagut.— El grup de joves de Montagut ha programat per demà dissabte a la nit una revetlla que tindrà lloc al Casal cultural i esportiu de la vila, que serà amenitzada pel conjunt olotí Lava.

S'iniciaran la setmana vinent

Obres de pavimentació als carrers de Sant Jaume

Sant Jaume de Llierca.— Les obres d'encintat i pavimentació dels carrers de Sant Jaume de Llierca començaran a principis de la setmana vinent segons han manifestat fonts de l'empresa Servià Cantó, l'encarregada de dur a cap aquestes obres el pressupost de les quals supera els quaranta milions de pessetes. Tal inici ha sofert un lleuger retard, ja que les obres van ser adjudicades la passada primavera, fet pel qual es preveia iniciar-les a principis del mes de juliol. L'alcalde de Sant Jaume, Salvador Vila, ha manifestat que aquest retard «ha portat una mica de preocupació, ja que el termini d'obres acaba a finals d'any, aleshores aquesta tardança potser motivarà que s'allargui». Carles Llores, però, direc-

tor de les obres, ha explicat que encara no han començat perquè «l'empresa no podia comptar fins ara amb un equip disponible, la setmana vinent, però, ja es començaran». Seran els carrers situats en la part més elevada del poble els primers on s'efectuaran les obres, considerades de molta importància, ja que Sant Jaume no compta ni amb un sol carrer pavimentat, fet que en ocasions també perjudica el funcionament de la depuradora, sobretot en dies de pluja.

El finançament serà cobert per les aportacions de la Generalitat, per un crèdit del Banc Local i per les contribucions especials dels veïns del poble que s'apropen en total a la quantitat de vint-i-tres milions de pessetes.

L'obra beneficiarà principalment els vehicles de grans dimensions

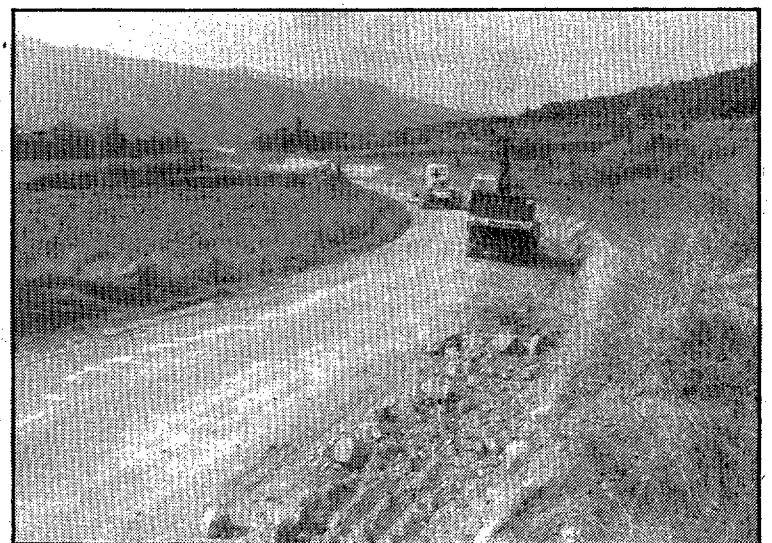
Ja s'eixampla la carretera d'accés a Montagut

E.C.

Montagut.— Ja han estat iniciades les obres d'eixamplament de la carretera d'accés a Montagut des de la comarcal 150, la realització i finançament de les quals és a càrrec de la Diputació de Girona. Aquest tram de carretera, de més de dos quilòmetres de llargada, tot i formar part del terme municipal de Sant Jaume de Llierca, beneficiarà sobretot els habitants de Montagut i facilitarà en gran mesura la circulació per ella, atès que a més de la seva reduïda amplada, el paviment es troba també bastant malmès a causa dels nombrosos vehicles de grans dimensions que hi transiten.

Les obres contemplen l'eixamplament de tot el tram de carretera, la construcció de l'anomenada cuneta americana i atalussament dels marges. L'actual amplada d'aquesta carretera, de pocs metres, dificulta el trànsit obligant en freqüents ocasions a aturar la circulació, sobretot quan es creuen vehicles de grans dimensions.

La importància del seu remodelatge s'uneix també a l'existència de la variant de Tortellà, usada des de principis d'enguany, donat que permetran ambdues carreteres accedir des de la C-150 a Argelaguer sense cap mena de dificultat. La manca de la variant de Tortellà no

Ja s'han iniciat les obres de la carretera d'accés a Montagut. (Foto JULI).

permetia mesos enrera que els vehicles de grans dimensions es poguessin desplaçar des de Montagut a Argelaguer.

El pas de la Teisa

D'altra banda tant l'eixamplament de la carretera d'accés a Montagut com la variant de Tortellà seran factors a tenir en compte per valorar si és factible el pas dels transports públics de la Teisa per

ambdues poblacions, servei que actualment no es porta a cap, ja que els nuclis urbans de Montagut i Tortellà romanen allunyats de la C-150.

Segons sembla, la Teisa està estudiant la possibilitat que per Montagut i Tortellà s'efectuïn dues parades diàries, una al matí i l'altra a la tarda, servei que ja en el seu dia els respectius ajuntaments de les dues viles van sol·licitar que s'efectués.

Unicef és per als nens...
...salut, educació, somriure, respecte,
amor i vida.

Uniu-vos a nosaltres com a soci de l'unicef

Unicef

Associació UNICEF-Espanya

- Si vós estimeu els nens.
- Si voleu salvar-los la vida.
- Si voleu veure'ls convertir en adults útils.

Sol·liciti informació:
Aribau, 39
08011-BARCELONA

Una comissió es traslladà ahir a Barcelona

Primers contactes entre pescadors de Roses i la comandància de Marina

ENRIC BADOSA
Corresponsal

Roses.— Una comissió dels pescadors de Roses es desplaçà ahir a Barcelona per tal de mantenir una entrevista amb el director general de Pesca de la Generalitat i amb autoritats militars de Catalunya i poder així trobar una solució satisfactòria al conflicte que protagonitzen aquests darrers dies. Per aquest motiu es va desconvocar la manifestació programada, si bé les

embarcacions de pesca de Roses varen romandre amarrades a port, continuant amb la tercera jornada consecutiva de vaga indefinida que mantenen en demanda del trasllat de l'ajudant de Marina, el tinent Ramón Vázquez. Per aquest matí, s'ha convocat tots els pescadors a la seu de la confraria per tal d'informar-los de la situació actual del problema.

Segons Fontdecaba, president de la Confraria de pescadors de Roses, ell mateix havia comunicat

a la Generalitat que estaven disposats a posar tota la flota pesquera de Roses a l'atur i, davant d'això, la mateixa Generalitat sol·licità audiència a la comandància de Marina, que acceptà rebre els pescadors amb la condició que es suspengués la manifestació, la qual cosa varen complir traslladant-se a Barcelona una comissió.

Possible problema de competències

Per impressions recollides entre

els pescadors a la dàrsena després de desconvocar la manifestació, el problema és més profund del que sembla, ja que també pot entrar-hi una guerra de competències entre la Generalitat i Madrid.

Els pescadors de Roses iniciaren dimarts passat les seves protestes després que l'Ajudantia de Marina va imposar dues multes de cent mil pessetes a les embarcacions «Crespo» i «Denacantil» per no reunir «les mínimes exigides» del sistema de pesca.

L'INE confirma la pèrdua de part del cens electoral de Sant Feliu

Sant Feliu de Guíxols.— S'ha confirmat la pèrdua de part d'un fitxer del cens electoral referit a Sant Feliu de Guíxols, segons que ha confirmat la Delegació Provincial de l'Institut Nacional d'Estadística de Girona, informa Rafel Albiol. En aquest sentit, s'ha manifestat que la pèrdua de referència afecta part del districte primer, secció primera, d'aquesta població, i que correspon a electors del col·legi de Formació Professional. L'Institut Nacional d'Estadística ha manifestat a l'Ajuntament guixolenc que, «efectivament, va existir la pèrdua denunciada per l'Administració municipal, ja que, una vegada rebuda la documentació a la delegació provincial, es va trametre als serveis centrals de l'INE per procedir a la seva grabació i, en ser tornada, es va comprovar la manca important de fitxes corresponents al districte primer, secció primera, fet que es va posar en coneixement d'aquest Ajuntament, a fi que procedís, en la mesura del possible, a la recuperació de la informació».

Tres mocions de CiU a l'Ajuntament guixolenc

Sant Feliu de Guíxols.— El grup municipal de CiU ha posat a la consideració del ple una moció per la qual sol·licita que s'adrecin escrits als ministeris d'Economia, Agricultura i Indústria demanant que es gestioni, dels òrgans de la CEE, la supressió de l'aranzel d'exportació surera que tant perjudica els fabricants de suro manufacturat espanyols, informa R.A. Han presentat, a més, una altra moció per tal que es prengui l'acord «d'instar a l'alcaldia-presidència per tal que prengui les mesures pertinents amb la finalitat que aquesta Corporació tingui aprovat, abans del proper 31 de desembre, el pressupost de l'exercici vinent». Finalment, davant que «s'observa que algunes convocatòries de comissió informativa vénen redactades en castellà, contradient l'esperit i la lletra de la llei de Normalització Lingüística i la voluntat política manifestada per la comissió de govern d'aquest Ajuntament», el grup municipal de CiU ha presentat una tercera moció demanant que totes les convocatòries es redactin en català.

 Restaurant MAS SOLA
Tel. 84 08 48 Santa Coloma de Farners

 Restaurant LA BRASA
Ctra. Sta. Coloma, 21
Tels. 85 62 81 - 85 60 17 Riudarenes

RESTAURANT La Gamba
Plaça St. Pere, 1
Tel. 31 46 33 Palamós

RESTAURANT EL RECO D'EN PI
La Granota, 24
Tel. 85 30 21 Sils

 Can Castells RESTAURANT
Tel. (972) 85 03 69 17411 Vidreres

 HOSTAL MALLORQUINAS
Tel. 85 60 42 Riudarenes

 Massana
c/. Bonastruc de Porta, 10
Tel. 21 38 20 17001 Girona

Hostal del Rolls
Carretera Nacional II, km. 706 (de Madrid a França)
Autopista A-17, sortida 7
Tel. 85 32 29 Sils

 RESTAURANT CAN TUCA
Ctra. St. Feliu de Guíxols, 1?
Tel. 81 98 04 Platja d'Aro

SELECCIÓ NOVA!
 Pèrgola
MALLORQUINES/SILS

Cada dimecres i divendres de 2/4 de 12 a les 12, un programa de **Salvador Carral** a **RADIO GRUP** COL.LABOREN **DIARI DE GIRONA** LOS SITIOS **DIENE SOREL LICORS** **GIRONA GASTRONOMICA**

 Restaurant Les gaïelles
SANTA CRISTINA D'ARÓ (Costa Brava)
Tel. 972/ 83 72 93

BAR RESTAURANT LA FONT DEL PLA
Carretera de Vidreres - Lloret
Tel. 85 04 91 Vidreres

 PIZZA IL POMODORO
Passeig S'Caleta, 26
Lloret de Mar

Palau de Foirà RESTAURANT - BAR
Tel. (972) 85 80 42 Massanet de la Selva

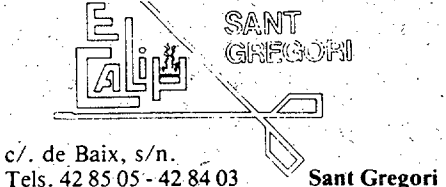
 Restaurant MAS ROMEU
Carretera de Vidreres
Tel. 36 79 63 Lloret de Mar

 EL REBOST
Can Pla de la Grananya
Tel. 47 72 31

 CAN POU
VIDRERES
Pau Casals, 15
Tels. 85 00 14 - 85 05 76 Vidreres

 Restaurant Can BARRIS
Ctra. de l'Aeroport a Cassà de la Selva
Tel. 46 10 05 Campillonch

 HOSTAL D'LA GRANO TA
Ctra. Nacional II, km. 703
Autopista A-17, sortida 7
Tel. (972) 85 30 44 Sils

 EL CALIP SANT GREGORI
c/. de Baix, s/n.
Tels. 42 85 05 - 42 84 03 Sant Gregori

Restaurant La Barca
c/. de la Barca, s/n.
Tel. 44 01 31 Bescanó

BAR-RESTAURANT SA MURALLA
Portal, 16
Tel. 34 12 51 Tossa

 ES MOLÍ RESTAURANT
Carrer Tarull, 3
Tel. 34 14 14 Tossa

Oración al Espíritu Santo
Espíritu Santo, Tú que nos aclaras todas las cosas, que me iluminas todos los caminos para que pueda conseguir mi ideal. Tú que me das el don divino de perdonar y olvidar el mal que me hacen y que, en todos los instantes de mi vida estas conmigo, quiero con este corto diálogo agradecerte todo y confirmar, una vez más, que nunca no quiero separarme de ti por muy grande que sea la ilusión material.
Deseo estar contigo y todos mis seres queridos en la gracia perpetua. Gracias por tu misericordia hacia mi, i hacia los míos.
(La persona deberá rezar esta oración 3 días seguidos sin mencionar la petición; al cabo de tres días se conseguirá la gracia por difícil que sea). (Publicar esto cuando recibáis la gracia).
Agradece la gracia conseguida.
C.V.P.

En el seu missatge amb motiu de l'Onze de Setembre

Pujol parla de grans perspectives de futur per Catalunya i el seu poble

Aquest és el text del missatge Benvolguts conciudadans:

És habitual recordar en el dia d'avui el que fou i el que significa l'Onze de Setembre de 1714. I és habitual que en el seu missatge ho faci també, ho recordi, el President de Catalunya.

Però avui no ho faré. No pas perquè no valori la història, tot el contrari. Com diuen els nostres germans de les Illes, sempre la soca més s'enfila quan més endins pot arrelar. És a dir, el poble que oblidava la seva història perd la fibra i la consciència i no fa res de bo. Però la història de l'Onze de Setembre la coneixem, les arrels les coneixem. Per tant, parlaré de la Catalunya d'ara, de l'arbre que s'enlaira, i parlaré del futur.

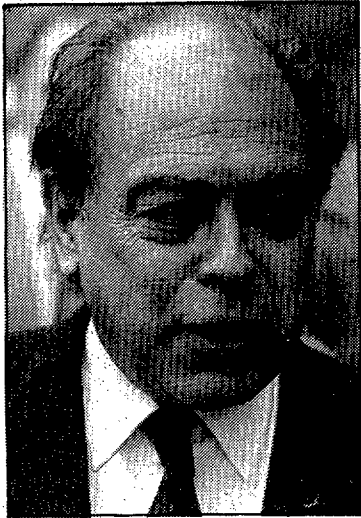
Si haguéssim estat un poble insignificant, tothom hauria oblidat aquells fets, nosaltres els primers. Però no som un poble insignificant. Som un poble de sis milions, amb pocs recursos naturals és cert, i que ha tingut una història difícil. Però som un poble amb unes característiques que ha conservat sempre i que avui li obren perspectives de futur. Aquestes característiques són una manera de ser, una identitat ben definida i

haver conservat sempre l'ambició d'anar endavant.

Catalunya és una nació. No és un país sense personalitat o amb personalitat poc definida o diluïda. És un país amb llengua, cultura, dret i història propis. Té una consciència col·lectiva viva. Ha estat capaç de conservar a través del temps aquesta personalitat, i al mateix temps de projectar-se en el món. En són testimonis els seus pintors, els seus músics, els seus poetes, els seus arquitectes, i tant d'homes. Ha estat capaç de crear una societat civil vigorosa i de crear riquesa i benestar. Riquesa i benestar per als de casa i per als que han vingut a incorporar-s'hi i ja són, ells també, de casa.

Catalunya és una nació. Això li dona perspectiva i ambició. I té un objectiu, ser un país que valgui la pena. Ser un país que pugui ajudar a la promoció dels sis milions de catalans, sense excloure'n cap. Té una manera de fer-ho, que és afirmant-se constructivament ella mateixa, no contra ningú ni amb violència, frustració o ressentiment. Fent coses positives, promovent la seva gent i creant funcions i clima de convivència.

Quan diem que Catalunya és

Jordi Pujol.

una nació i que volem que continuï essent una nació i que se li reconeguin els seus drets culturals, lingüístics i polítics és perquè realment ho som. Perquè sabem que un país sense personalitat, sense ambició i sense coherència mai no ha fet res que valgui la pena. Ni ell com a poble ni la seva gent. Per això és bo que cada any, sense nostàlgies però amb fide-

tat, commemorem la defensa que de la nació catalana van fer els nostres avantpassats i que ens comprometem a continuar defensant-la.

Però ara vull parlar de la segona característica que us deia. De l'ambició d'anar per endavant. És un moment bo per parlar-ne. Hem passat una crisi econòmica i social molt forta. De fet encara portem els senyals, les cicatrius. Encara hi ha gent que no ha sortit d'aquesta crisi i que requereix una especial atenció. Però el conjunt del país progressa i se li obren unes perspectives positives, de salt endavant.

Tenim problemes amb l'Estatut i encara no som prou competitius en certs sectors industrials i agrícoles, i hem d'aixecar més el nivell de la nostra formació, i moltes més coses. Però anem endavant, progressem més que la mitjana espanyola i més que la mitjana europea. És un moment que cal aprofitar. Cal aprofitar-lo amb serenitat, sense atabalaments ni rauxes. Amb solidesa i amb seguretat, amb esperit de modernitat i d'eficàcia. Conscients del que podem fer i del que no podem fer, amb ambició. I sempre basant-nos en

l'esperit de treball, en la moral de l'esforç, amb la il·lusió de futur.

Ara és l'hora, diu el nostre himne nacional, ara és l'hora d'esmol·lar ben bé les eines. Quines eines i per què?. No les eines de la violència i no per a la guerra. Les eines que hem d'esmol·lar són les de la llengua i la cultura i les de les nostres institucions. Les eines de totes les nostres entitats civils i de les entitats de tota mena. La de les nostres empreses, la nostra vocació europea, la nostra modernitat. Les eines pacífiques i eficaces que afortunadament tenim.

L'eina també del nostre sentiment col·lectiu, del nostre patriotisme. Perquè no hi ha cap poble que funcioni, que valgui la pena, si la seva gent no és patriota, si no s'estima el país.

I tot això, totes aquestes eines, al servei del progrés del nostre poble, de l'equilibri del país, de la modernització de l'economia, del benestar, de la societat. Al servei d'un país on nosaltres i els nostres fills podem viure en el respecte de tot i de tothom. Al servei d'un país que, com diuen els nostres poetes, visqui sempre més en l'ordre i en la pau, en el treball, en la difícil i merescuda llibertat.

És la primera víctima dels atemptats d'aquesta organització

Una dona mor per una bomba de Terra Lliure

Borges Blanques.— Emília Andomar Sans morí ahir a conseqüència de l'explosió d'un artefacte que el grup Terra Lliure va col·locar al jutjat de districte de Borges Blanques, a les comarques lleidatanes.

L'explosió va tenir lloc sobre les quatre de la matinada i va tirar a terra l'envà que divideix el jutjat de la casa del costat on dormia Emília Andomar, de seixanta anys.

L'artefacte, una bomba de fabricació casolana amb dispositiu de retardament, estava compost per tres quilos de pólvora negra que, segons sembla, es trobaven dins d'un envàs metàl·lic ocult a un armari del jutjat.

En una trucada telefònica realitzada a TV-3, un individu anònim va atribuir l'atemptat a l'organitza-

ció independentista Terra Lliure, que abans d'ahir també es va fer responsable de la col·locació d'una bomba al domicili de Carles Ferrer Salat (president del Comitè Olímpic espanyol). El comunicant manifestà que la mort d'una víctima en l'atemptat de Borges Blanques havia estat «un error».

Emília Andomar Sans va morir quan li va caure a sobre el temporall que comunica el seu habitatge amb les dependències judicials. A la casa, hi habiten vuit persones, quatre d'elles nens, però cap no va rebre danys, ja que únicament fou l'habitació on dormia la senyora decessa la que va rebre grans danys. A aquesta cambra, normalment hi dorm una de les seves nétes, que casualment no es trobava a la dependència. El cadàver

de la víctima fou traslladat al dipòsit del cementiri municipal, on avui, dia onze de setembre, serà enterrada.

Uns veïns de la localitat van dir que dos joves que viatjaven amb un vehicle amb matrícula de Barcelona preguntaren dimecres per la direcció dels jutjats. Aquesta versió no ha estat confirmada encara per la Policia, que manté un estricte hermetisme sobre les investigacions que es porten a terme per descobrir els autors de l'atemptat.

Segons fonts del servei de Bombers, les persones que col·locaren l'artefacte penetraren a l'edifici judicial per la porta del darrera, ja que s'hi ha descobert el pany obert.

Troitiño reconeix l'autoria de l'atemptat contra Hipercor

Madrid.— El presumpte membre del comando Barcelona d'ETA, Domingo Troitiño, va reconèixer ahir davant del jutge haver participat en l'atemptat contra el centre comercial Hipercor de Barcelona, que causà 21 morts.

El magistrat-jutge central d'instrucció número 1 de l'Audiència Nacional (a Madrid) ordenà ahir a la tarda l'ingrés a la presó de Troitiño i de José Luis Gallastegui, presumptes membres del comando esmentat que foren detinguts dissabte passat a Barcelona, juntament amb Josefina Ernaga. Ells dos van arribar precisament ahir a

Madrid, després d'ésser traslladats des de la ciutat comtal.

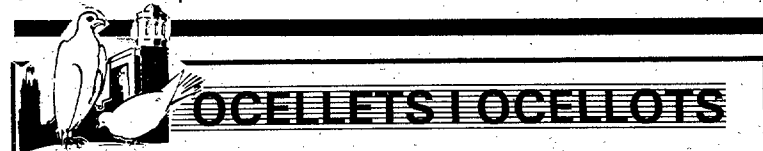
Domingo Troitiño va reconèixer que pertanyia a ETA i al comando Barcelona, i afirmà haver participat en totes les accions que la policia imputa al grup, entre elles l'atemptat a Hipercor. José Luis Gallastegui va dir que pertanyia al comando, però negà la participació en les accions criminals.

Troitiño es va estendre a la declaració en allò que es referia a Hipercor, però també va reconèixer la seva participació en els atemptats contra les instal·lacions d'Empetrol, contra una sucursal

de la banca de París a Catalunya i contra un comboi de la Guàrdia Civil a l'avinguda Meridiana.

L'advocat va dir que Troitiño declarà haver sentit «ràbia pel resultat de víctimes innocents». Segons la seva declaració, van anar dies abans als locals d'Hipercor i comprovaren que calia fer l'atemptat durant el dia perquè a la nit desallotjaven l'aparcament.

Josefina Ernaga, l'altra membre del comando que ha estat detingut, evoluciona favorablement de les ferides i sembla que avui podrà ser traslladada a Madrid per fer les seves declaracions.

Domènec Fita, pica-soques

Segurament el pica-soques és l'únic ocell que, en certa manera, es dedica a l'escultura, fent servir el seu bec a tall de cisell. Això l'emparentaria amb el nostre ocell d'avui, el gironí Domènec Fita i Molat (nascut a Girona el 10 d'agost del 1927), un dels escultors més destacats d'aquestes comarques i del nostre país, que ja és mèrit quan es tenen handicaps personals.

Fita s'ha destacat per la seva voluntat d'experimentació formal al llarg de la seva carrera. El seu principals figuratius, després dels anys d'aprenentatge a Olot i a Barcelona, culminen amb l'encàrrec de fer un **Crist jacent** per a la catedral de Girona (1958). Només un parell d'anys més tard, Fita ja s'endinsa en l'informalisme i en altres camps de l'expressió plàstica (esgrafiats per al Club de Natació de Banyoles el 1960; decoració de la SEAT de Girona amb pintures i pirogravats). La seva tendència espiritualista torna a combinar-se amb el figurativisme per a l'execució del seu gran **Sant Benet** (1962) de Montserrat. Fita, però, no s'oblida de l'avantguarda, que segueix en obres tan representatives del seu art com **Blocs de ciment** (1968) o **Mòmies** (1973). Tampoc no negligeix la seva promoció, primer arreu d'Espanya (ja el 1963 participa al II Certamen nacional de artes plàstiques a Madrid, en els darrers anys, internacionalment (exposició a la Fira internacional de Basilea, Suïssa, el 1985).

Aquest estiu, al tombant de la seixantena, Domènec Fita ultima des del seu recer de Girona o des de Llanars els últims preparatius per a una exposició que presentarà el setembre a les barcelonines Cotxeres de Sants, així com per a la Fira d'art de Los Angeles, en la qual participarà el proper desembre.

Confessa Fita que se sent ara més de gust als llocs de muntanya, mentre que abans preferia els de varamar, com Llançà. On hem de buscar les raons d'aquest canvi? Podríem fantasiejar sobre la influència que un canvi de paisatge pugui tenir sobre Domènec Fita: de la serenitat espiritual de la Mediterrània a les formes més inquietes, agrestes i qui sap si espiritualment més torturades del Ripollès. Arreu, però, la presència del romànic (Girona, Sant Pere de Rodes, Santa Maria de Ripoll, Sant Esteve de Llanars). Un art espiritual com l'art polimòrfic (Fita ha estat sempre un decidit defensor de la integració de les arts) d'aquesta estranya mena d'ocell artístic. Fita, que com a persona va saber fins i tot criticar «menjades de coco» en un cert moment, voldria —com tot artista— treballar al seu taller i que algú promogué la seva obra. Convençut, però, de la necessitat de «relacions públiques» per a tot artista (més d'un 60%, té declarat), ha trobat en la seva muller Àngela Rodeja, directora d'Expoart, el braç dret per a la seva difusió. No debades a **Arco '87** era una de les estrelles al costat de Cuixart, Ponç i Tharrats, esmentats aquí per rigorós ordre alfabètic.

Rescatan los cadáveres de los trabajadores de la mina Santa Fe

Langreo (Asturias).— Los cuerpos sin vida de José Luis Zapico Diaz, de 26 años, casado y con un hijo, y Francisco Javier Carcedo Suárez, de 22, trabajadores de la mina Santa Fe, fueron rescatados a las once de la mañana de ayer tras permanecer más de 22 horas sepultados en el interior de la mina.

A las 13 horas del miércoles se produjo un derrame de carbón, cuando los picadores se encontraban trabajando en la serie dos del pozo que arrastró el bastidor inferior sepultando a los mineros bajo más de 35 toneladas de mineral y escombros.

Una vez conocido el accidente, un equipo de la brigada de salvamento de Hunosa acudió a las instalaciones para unirse a las tareas de rescate, que se extendieron por espacio de más de veintidós horas, hasta que a las once fueron sacados los cuerpos de las víctimas a la superficie.

En el exterior de la mina se concentraron, a lo largo de las horas, un numeroso grupo de mineros, amigos y compañeros de los sepultados, y mineros de otros pozos que ofrecieron su ayuda en las tareas de rescate.

Identificado el presunto autor de los atentados en Vizcaya

Hoy se entierra a uno de los guardias asesinados por ETA

Burgos.— El cabo de la Guardia Civil Federico Carro Jiménez, de 22 años, asesinado por ETA en Guernica, será enterrado hoy en el cementerio de Burgos.

El cuerpo de Federico Carro llegó ayer por la noche al cuartel de la Guardia Civil de Burgos, donde será instalada la capilla ardiente, y será inhumado hoy en el cementerio municipal después de una misa funeral que se oficiará a las 11.15 en la iglesia parroquial de San Lesmes.

El coche bomba que explotó la noche del miércoles en Guernica y que causó la muerte de dos guardias civiles contenía 20 kilos de amonal y tornillería, según informaron hoy fuentes del Gobierno Civil de Vizcaya.

Estas mismas fuentes aseguraron que uno de los integrantes del comando que llevó a cabo el atentado, activando el explosivo colocado en el vehículo por medio de un sistema de radio control, ya ha sido identificado **«y se tienen sospechas de la identidad del resto de los componentes del grupo»**.

Los guardias civiles muertos ayer, de 29 y 22 años, circulaban a bordo de un vehículo camuflado, vestidos de paisano, por uno de los trayectos que habitualmente realizan patrullas de la Guardia Civil, con el cometido de extremar las medidas de seguridad y detectar posibles atentados.

Al observar un coche que les infundió sospechas, los dos jóvenes se acercaron a reconocerlo,

momento en el que explotó, alcanzándoles de lleno. Uno de ellos murió en el acto, y el otro mientras era trasladado al hospital civil de Basurto.

Identificado el etarra presunto responsable de los atentados en Vizcaya

José Javier Arizcuren Ruiz, de 28 años, ha sido identificado como el presunto responsable del comando de ETA que en los últimos dos días ha asesinado a tres guardias civiles en Vizcaya, informó ayer el Gobierno Civil.

En una nota difundida el pasado mediodía, el Gobierno Civil de Vizcaya precisó que los servicios de información de las Fuerzas de Seguridad del Estado han identificado al presunto etarra José Javier Arizcuren Ruiz, nacido en Pamplona el 18 de noviembre de 1958, como el supuesto autor de los atentados que costaron la vida al subteniente de la Guardia Civil Cristóbal Martín Luengo, el martes en Bilbao, y al cabo Federico Carro Jiménez y al guardia segundo Manuel Ávila García, anoche en Guernica.

Arizcuren, según la misma nota, en compañía de Juan María Lizarralde Urreta, natural de Andoain, de 24 años, y de Manuel Olazabal Eceiza, nacido en San Sebastián hace 31 años, **«fue asimismo responsable del secuestro del industrial Andrés Gutiérrez Blanco»**, liberado el pasado 4 de abril

tras permanecer en poder de ETA durante 46 días.

El Gobierno Civil de Vizcaya informó de la instalación de un teléfono directo con los ciudadanos (423 21 35) **«para que puedan canalizar la colaboración ciudadana con cualquier información sobre los presuntos terroristas citados»**.

La ejecutiva del Partido Socialista de Euskadi (PSE/PSOE) condenó los últimos atentados terroristas en el País Vasco y expresó que estos hechos **«muestran una vez más la lógica negociadora de ETA: «tanto matamos, tanto valemos»**.

«El asesinato de dos miembros de la Guardia Civil, ayer en Guernica, y el bombardeo de la casa cuartel del cuerpo en Ordizia, nos muestran una vez más la lógica negociadora de ETA: «tanto matamos, tanto valemos», o lo que es lo mismo, «cuanto más empapados de sangre lleguemos al diálogo, más respeto nos tendrá»», señaló en un comunicado la comisión ejecutiva de los socialistas vascos. **«Pero lo cierto es que los demócratas no tenemos ningún respeto por los asesinos. Sólo nos producen dolor y angustia, pero no respeto»**.

Al tiempo que se sumaron al dolor de los familiares de estas nuevas víctimas del terrorismo, los socialistas vascos mostraron su **«apoyo a las medidas de diálogo iniciadas por el Gobierno»**.

Lanzan dos granadas contra el cuartel de la Guardia Civil de Ordizia

Ordizia (Guipúzcoa).— Dos granadas, lanzadas desde un vehículo contra el cuartel de la Guardia Civil de Ordizia, que no han causado víctimas, provocaron fuertes explosiones, a las 7,25 horas, en esta localidad guipuzcoana.

Una de las granadas impactó muy cerca del cuartel, causando escasos daños y gran humareda. La segunda granada rebasó el montículo donde se ubican las instalaciones de la Guardia Civil y fue a caer sobre una tejavana del aparcamiento de la fábrica CAF, a unos 800 metros del cuartel.

Esta segunda granada afectó a tres turismos propiedad de empleados de CAF, causándoles desperfectos de consideración.

El jefe del servicio de seguridad e higiene de la fábrica, Venancio Baena, quien se encontraba inspeccionando las instalaciones, recibió el impacto de una piedra en la cabeza, que no le causó daño alguno al llevar el casco de protección preceptivo.

El Gobierno Civil de Guipúzcoa asegura, en una nota oficial en la que informa del atentado, que los componentes del comando **«tarde o temprano terminarán en la cárcel»**.

DESDE LA CIBELES

Guerra dijo no

JORDI BOSCH

Madrid.— El vicepresidente del Gobierno habla más bien poco. No tiene nada que ver con el locuaz Guerra de los tiempos del PSOE en la oposición. Aquí sí que no vale aquello del «perro ladrador, poco mordedor». Guerra es de los que manda de verdad y cuando abre la boca se sabe que lo que dice va a misa. El todopoderoso vicepresidente del Gobierno estuvo ayer en el Congreso de los Diputados asistiendo al acto de clausura de unas jornadas organizadas por el grupo socialista sobre el futuro de la juventud. Finalizado el acto, Guerra se avino a responder a unas preguntas y hay un tema que no tiene desperdicio. Después de oírle, no da la impresión que si la propuesta federalista de los socialistas catalanes lo tenía bastante negro, ahora es que ya no tiene futuro. A Guerra no le gusta y cualquier argumentación filosófica que pueda hacerse la resume en dos letras: no.

Preguntado por la propuesta, parecía que en principio quería hacerse el sueco, pero luego fue otra cosa: **«Mire, mi opinión no cuenta, no vale nada, tenemos una constitución que señala que éste es el Estado de las autonomías y no un Estado federal, es decir, que todo lo que se diga no sirve para nada»**. Guerra afirmó luego que de reformar la constitución, nada de nada, y cuando alguien le dijo que lo que los socialistas catalanes querían es que el Estado de las autonomías entrara en un proceso federalizante, Guerra contestó que no había tenido ocasión aún de leer «el papel», pero que de ser federalizante no estaba nada claro. O el Estado es federal o no lo es. O es de las autonomías o no lo es, pero federalizante y de las autonomías simultáneamente, no. En todo caso hay ya opiniones teóricas distintas respecto a este tema.

El asunto es que en Madrid los socialistas catalanes no están pasando un buen momento. Una cosa es tener altos cargos y ministros, antes eran tres y ahora sólo uno, y otra cosa muy distinta es influir de forma decisiva en la política socialista global y en la del Gobierno. Aquí, en privado, los dirigentes socialistas no tratan con excesivo cariño al PSC y vienen a decir que esto de Catalunya lo tienen perdido por muchos años refiriéndose a la hegemonía de Convergència i Unió. Así pues, la propuesta federalista del socialismo catalán puede entenderse de diversas maneras. Puede ser una estrategia para plantear una propuesta de reforma, que al final pudiera ser distinta pero en la que se integraran Convergència i Unió y otros partidos catalanes. Así, todos métodos en un cesto, algunas diferencias de imagen se reducirían. La segunda posibilidad es que el PSC haga una propuesta sincera y que esté demostrando que vuelve a sus orígenes en algunas coordenadas y finalmente hay una tercera posibilidad, como las anteriores una hipótesis, y es que se trate de una simple maniobra electoralista.

La ingeniería alemana está a su alcance.

Opel Kadett GL y GLS
4 puertas.

Opel Kadett LS y GLS
5 puertas.

Opel Kadett GSi
3 y 5 puertas.

Abierto sábados mañana y tarde.

ANGEL BLANCH, S. A.

Ctra. Nacional II, Km. 718,5. Tel. (972) 47 60 28
FORNELLS DE LA SELVA (GIRONA)
Exposición: Padre Claret, 10. Tel. 20 43 81
GIRONA

TELEX

● La aviación libia bombardeó ayer las ciudades de Uadi Dum y Fada, en el norte de Chad. Radio Chad informó de que los bombardeos libios fueron particularmente intensos sobre el palmeral de Fada, a más de 400 kilómetros de la frontera con Libia

● Diez hombres y una mujer que desde ayer por la mañana tomaron las instalaciones de la embajada de Irán en Noruega se entregaron a la policía, sin mediación de violencia, poco después. Los adversarios del régimen de Jomeini fueron llevados a la comisaría, donde están siendo interrogados. Todos los rehenes, once empleados de la embajada y sus hijos, fueron liberados.

● Estados Unidos y la Unión Soviética iniciaron ayer jueves en Ginebra una nueva fase de sus conversaciones bilaterales centradas en el conflicto de Afganistán, sobre el que paralelamente continuaron las negociaciones indirectas entre los gobiernos de Kabul e Islamabad.

● La presidenta filipina Corazón Aquino anunció ayer que se dispone a sustituir a varios de los ministros que el miércoles presentaron la dimisión. Al término de su reunión con los miembros del Consejo de estado, la presidenta dio esta información y añadió que probablemente tendrá lista la composición del nuevo gabinete para el próximo fin de semana.

Poul Schlüter formó ayer gobierno en Dinamarca

A pesar de los problemas planteados por la pérdida de nueve escaños de la coalición cuatripartita gubernamental, quedándose en sólo setenta de los ciento setenta y nueve del parlamento, el primer ministro conservador de Dinamarca, Poul Schlüter, ha formado un nuevo gobierno.

La creación de dos ministerios, el de Sanidad y Coordinación, los relevos en las carteras de Agricultura, Defensa, Impuestos e Interior, son los rasgos más destacados del nuevo gobierno minoritario en Dinamarca.

Poul Schlüter presentó ayer a la reina Margarita II la nueva compo-

sición ministerial, coincidiendo con su quinto aniversario como jefe del gobierno. La vida de este gobierno será dificultosa, porque tendrá problemas para apoyarse en los imprescindibles votos del Partido Radical y el del Progreso.

Mientras, se ha anunciado que el líder socialdemócrata, Anker-Joergensen, hasta ahora cabeza de la oposición, abandonará el puesto que ha ocupado desde hace catorce años, tras el pequeño retroceso de su partido en los comicios del pasado día ocho. El comité ejecutivo del partido se reunió ayer tarde en la capital danesa, y en los próximos días pue-

de anunciar la convocatoria de un congreso extraordinario que designe al sucesor de Joergensen.

El líder del Partido Independiente Radical, que aumentó en uno sus anteriores diez escaños, rechazó de plano la idea de Joergensen de apoyar una coalición socialdemócrata con el Partido Popular Socialista, que al ganar seis escaños sobre sus anteriores veintiuno es la tercera fuerza política del país. Se pierde así la única oportunidad de Anker Joergensen para volver a encabezar un gobierno antes de su jubilación, dentro de dos años, hecho que provocará seguramente su dimisión.

El Papa comenzó ayer su visita a los Estados Unidos

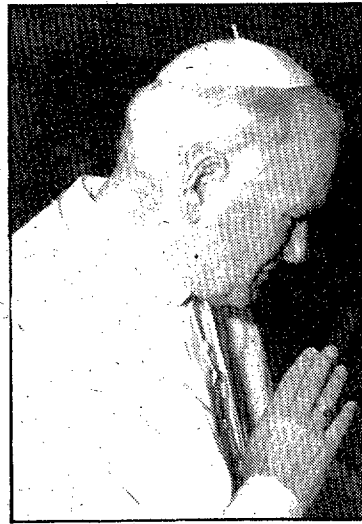
Miami.— El Papa Juan Pablo II llegó ayer al aeropuerto de Miami en el comienzo de su segundo viaje apostólico a los Estados Unidos. Allí fue recibido por el presidente de este país, Ronald Reagan.

Del 10 al 20 de septiembre, el Pontífice visitará las ciudades de Miami, Columbia, Nueva Orleans, San Antonio, Phoenix, Los Ángeles, Monterrey, San Francisco y Detroit. De regreso a Roma, Juan Pablo II hará una escala en Fort Simpson (Canadá), para saludar a los pobladores autóctonos, con los que tiene pendiente una cita desde septiembre de 1984, cuando a causa de la niebla su helicóptero no pudo aterrizar en ese lugar. Este viaje coincide con el bicen-

tenario de la constitución política de Estados Unidos. El Santo Padre celebrará diez misas y pronunciará 47 discursos y homilias.

En ellos proclamará «la dignidad de la persona humana y animará a trabajar juntos a católicos, cristianos y no cristianos, para construir un mundo de solidaridad humana en la justicia, la paz y el amor», como él mismo subrayó el miércoles ante miles de fieles, en la audiencia pública en el Vaticano.

La presencia del Papa en Estados Unidos ha despertado una gran expectación, tanto entre la mayoría de los católicos, entusiasmados con su presencia, como entre grupos contestatarios, que desde hace meses están anunciando

Juan Pablo II.

do su disenso referente a la moral sexual y al papel de la mujer en relación a la jerarquía eclesiástica.

TELEX

● El teniente coronel Mengistu Haile Mariam, el hombre fuerte de Etiopía, fue elegido ayer presidente del país por unanimidad en la asamblea nacional. La asamblea, ya bajo la presidencia de Mengistu, pasó a votar la adopción de una nueva Constitución que proclama la República Democrática Popular de Etiopía. Mengistu, dirigente de Etiopía durante los últimos diez años como jefe supremo del Derg, participó en la revolución marxista del 12 de septiembre de 1974, que llevó al poder a una junta militar de la que era miembro fundador.

● La Administración norteamericana anunció ayer que pedirá al congreso 270 millones de dólares para los «contras» nicaragüenses, según anunció el secretario de Estado norteamericano, George Shultz.

● Irán atacó ayer un barco con bandera chipriota en el golfo Pérsico y varias ciudades en el sur de Iraq, a la vez que Teherán y Bagdad anunciaron que «todo está preparado» para recibir al secretario general de la ONU, Javier Pérez de Cuéllar. Pérez de Cuéllar salió ayer de Nueva York con destino a Teherán, donde llegará hoy viernes, a última hora de la tarde —por razones de distancia y cambio horario—, para entrevistarse con los máximos líderes de la República Islámica.

PREGUEU DÉU EN CARITAT PER L'ÀNIMA DE

ROSA PIJOAN i ALUART

Vídua d'Arcadi Güell i Montfuleda, s'ha adormit a la Pau del Senyor el dia 10 de setembre de 1987 a l'edat de 59 anys, havent rebut la Santa Unció.

— A. C. S. —

Les seves filles, Rosa-Maria i Olga; fills polítics; néts; germans; germans polítics; nebots i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La Missa Exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà demà, dissabte dia 12, a les 11 del matí a l'església parroquial de Palau Sacosta.

Capella mortuòria: C/ Ànselm Clavé, 30.

Girona, 11 de setembre de 1987

PREGUEU DÉU EN CARITAT PER L'ÀNIMA DE ROSA COMAS i RIGAU

que morí cristianament a Girona el dia 10 de setembre del 1987, a l'edat de 82 anys.

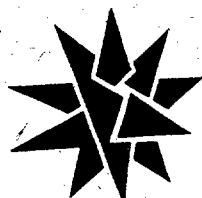
— A. C. S. —

La seva germana política, Maria Serra, vídua de Comas; nebots, Carme, Josep, Manel i Teresa, i altres familiars participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà demà dissabte dia 12, a 2/4 de 4 de la tarda, a la capella de la Residència Geriàtrica.

Domicili familiar: C/ Mercaders, 13, 1a.

Girona, 11 de setembre del 1987

con licencia HARTMANN INTERNATIONAL

Tipolit, S.A.

Tintes per a l'Offset, tipografia i productes auxiliars

Fàbrica i oficines: Mariano Fortuny, s/n
Telèfons 377 11 50 / 54 / 58
CORNELLÀ DE LLOBREGAT (Barcelona)

Exemplar impres amb tintes i productes TIPOLIT

Delegació a Girona: Carretera de Girona, 9 - Tel. 46 92 92 - LLAMBILLES
Representant: JOSEP SERRA i CIURANA

La eficacia realizadora no prolifera en el Figueres

Sólo dos goles en el partido de entrenamiento disputado ayer

La cesión temporal de Guitart al Girona parece descartada

JORDI XARGAYÓ

Figueres.— Los jugadores del Figueres disputaron ayer tarde un partidillo de entrenamiento en el viejo estadio del Alfàr, que terminó con empate a un gol. La eficacia goleadora es una de las cuestiones que Paquito todavía debe resolver, porque, en estos primeros escarceos de la temporada, ésta no parece ser la principal virtud. Hoy por la mañana, a pesar de la festividad del día, los jugadores tendrán una nueva sesión preparatoria y mañana sábado se celebrará la última sesión de la semana que dará paso a la lista de convocados para el encuentro del próximo domingo, a las seis de la tarde, contra el Barcelona Atlético.

En el partidillo de ayer, Paquito ensayó un equipo que podría considerarse como el presunto titular y que presentaba una variante con respecto al que jugó el pasado domingo en Santander. Antonio Cuevas cubría la plaza de Esteva Corominas, aunque este teórico equipo titular que formó en el entrenamiento de ayer no quiere decir que sea el que saldrá inicialmente el próximo domingo contra los filiales azulgranas. Paquito presentó por un lado a Soldevila; Russet, Maldonado, Bolaños, Brasi; Menchaca, Muller, Duran, Requena; Cuevas y Forcadell. El otro conjunto estaba integrado por Ferrer; Valor, Gratacós, Guitart, Muñoz; Valentín, Bosnjak, Casals; Corominas, Cañizares y Valdo. En la segunda mitad salió el guardameta Quim Ferrer. La única ausencia que hubo en esta sesión preparatoria fue la del capitán Paco Martínez, quien acusaba unas molestias de escasa importancia en los abductores; molestias que, en caso de ser necesario, no le impe-

Guitart seguirá en la plantilla del Figueres, mientras Martínez no pudo entrenar ayer a causa de unas molestias en los gemelos.

dirían jugar el próximo domingo. Volviendo al partidillo, diremos que terminó con empate a un gol. Cañizares marcó primero por los teóricos suplentes, mientras que Albert Forcadell, que sigue en forma, igualó el partido. Paquito realizó diversos parones para ensayar lanzamientos de faltas. El partidillo, al igual que todos los que disputan los componentes de la plantilla unionista, fue a ritmo veloz y sin concesiones para nadie. Quedó puesto de relieve que jugadores como Valor y Casals ya se encuentran al mismo ritmo preparatorio que el resto de los componentes de la plantilla.

Mientras en el Figueres se pre-

ven pocos cambios en la alineación, a lo sumo alguno en la línea de vanguardia, en el Barcelona Atlético se asegura que López López, ausente el pasado sábado en el partido contra el Rayo, podrá reaparecer para crearle, una vez más, múltiples quebraderos de cabeza a la zaga del Figueres. La probable alineación del Barcelona Atlético será: Albarrán; Julio, Serer, Albesa, Manzanares; Milla, Amor, Rojo, Martín; López López y Campuzano.

Guitart se queda

Pese a los deseos del Girona por conseguir una cesión temporal,

todo parece indicar que Francesc Guitart, el jugador más regular de la pasada temporada, seguirá en la plantilla ampurdanesa. El jugador, en primera instancia, no veía con malos ojos tal posibilidad, pero Paquito comentó ayer a nuestro diario que «de momento, nadie me ha preguntado nada sobre el tema. Todo lo que sé es a través de los medios informativos». Fuentes de la directiva ampurdanesa indicaron a nuestro diario que «Guitart no se irá al Girona». El tema de las cesiones, en consecuencia, parece ser coto cerrado en la plantilla unionista, a pesar de la extremada amplitud de la misma.

ZARPAZOS

● Liga de fútbol profesional, Televisión Española y canales autonómicos llegaron ayer a un acuerdo para la transmisión de partidos en directo y resúmenes ligueros, que las partes refrendarán dentro de dos semanas en un contrato de carácter bianual, con un montante total de 2.800 pesetas por 64 encuentros (32 cada una de las dos temporadas, 16 por TVE y otros tantos por las cadenas autonómicas).

● El sorteo de la segunda eliminatoria de la Copa del Rey deparó los siguientes choques entre equipos catalanes: Barcelona amateur-Lleida y Nàstic-Terrassa. Recordamos que el Figueres entrará en competición en la tercera ronda.

● El Hércules mantiene abierto el expediente a sus tres jugadores, Figueroa, Varas y Juan Carlos, que se desplazaron a Tabernes de Valldigna a presenciar una suelta de vaquillas, en la que resultó corneado el primero de ellos.

● El defensa Ramón Eizmendi fichó por el Jerez, equipo con el que posiblemente debutará mañana. Eizmendi surgió de la cantera de la Real Sociedad, pasando después al Tenerife. La pasada temporada jugó en el Oviedo.

● En la primera jornada del Campeonato Provincial por equipos veteranos de tenis, el CT Llafranc se impuso al CT Canyelles por el resultado de 4-2. Por su parte, el encuentro entre CT Girona y CT Olot quedó aplazado para una fecha aún sin determinar.

● Asómbrense. El número nueve del Valvi, que la pasada temporada llevaba a sus espaldas el americano Voise Winters, corresponde en la actual a... ¡Bauxaliu!. Muchos de ustedes seguramente no le conocerán, pero se trata de un «jugador» que cubre la cuarta plaza de sub-23 para salir del paso y no fichar a otro menor de veintitrés años.

● A partir de las nueve de esta mañana tendrá lugar la III Cursa Ciclista de Santa Eugènia de Ter, puntuable para la IV Copa Girona-Trofeu Diputació.

● Organizada por el Club Excursionista de Ripoll, el domingo se celebrará la IV Travesía del Ripollès, que debe cubrirse en un espacio de tiempo inferior a doce horas. El recorrido discurrirá por Sant Julià de Cerdanyola (Guardiola de Berga), Puig Lluent, Sant Jaume de Frontanyà, l'Oro y Ripoll. La salida está prevista desde la plaza de Sant Julià, entre las siete y ocho mañana, para llegar delante del Monasterio de Santa María. El trayecto consta de 35 kilómetros.

● La selección española femenina de basket disputará hoy el partido valedero para la quinta o sexta plaza del campeonato de Europa absoluto, después de superar ayer a Suecia por 92-76. El equipo hispano se mostró siempre superior al nórdico. Las gerundenses Anna Junyer y Roser Llop consiguieron 10 y 3 puntos, respectivamente.

LINCES

OFF SIDE

Normalidad

NARCÍS PLANAS

TODO parece indicar que la normalidad, a efectos directivos, ha llegado al Banyoles, una normalidad que era necesaria, porque las desavenencias en el seno de la gestora habían, incluso, saltado a la luz pública. Y esto, lógicamente, no es bueno.

Era lógico, de todas formas, que la gestora no funcionara. Y era lógico porque había, en la misma, posiciones muy encontradas. Ahora, con la configuración de la directiva, las aguas volverán a su cauce, entre otras poderosas razones porque el nuevo presidente, Josep Planas, es una persona muy identificada con el anterior presidente y su equipo directivo, algunos de cuyos miembros siguen en puestos claves de la directiva bañolense. Ello hará, obviamente, que las discrepancias surgidas con el responsable de la gestora, Francesc Llinàs, no se repitan. Por otra parte, también hay que tener muy en cuenta que los puntos de vista entre Corominas y Ametller son muy coincidentes.

Todo lo apuntado hace prever un Banyoles, a nivel directivo, más tranquilo que hasta ahora. Con Josep Planas llega, pues, la tranquilidad, que no ha sido, precisamente, el común denominador de la actuación de la gestora.

No cabe duda de que todo lo que ha sucedido habrá servido de lección a quienes en su día creyeron que cori una gestora podía arreglarse todo. Quienes regían el club manifestaron su propósito de seguir colaborando. Y, al ser así, la única forma de entendimiento con los sucesores era que estos coincidieran con sus puntos de vista. La persona que ocupase la vacante dejada por Josep Corominas debía ser alguien de su directiva. Todo lo contrario era crear problemas, como efectivamente ha sucedido.

inlingua

PRIMERA ORGANIZACIÓ INTERNACIONAL EN ENSENYAMENT D'IDIOMES

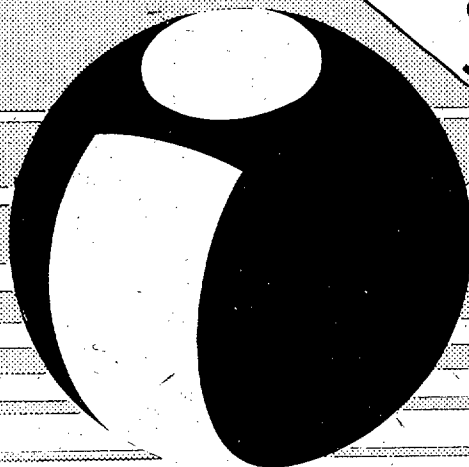
ESCOLES EN 23 PAÏSOS - A ESPANYA 46 CENTRES

Anglès · Francès · Alemany

MÈTODE PROPÍ

Professors Nadius Especialitzats

INSCRIPCIONS: des de l'1 de setembre, d'11 a 1 i de 4 a 8
OBERTURA DE CURS 1 D'OCTUBRE

CARNET JOVE

Joan Maragall, 23 - GIRONA

El San Cristóbal, muy inferior, nunca fue un enemigo sólido (3-0)

El Lloret imprimió un ritmo veloz para ganar la Copa Generalitat

El partido quedó sentenciado con el 2-0 que figuraba a los 21 minutos

JOAN HEREDIA
Corresponsal

Lloret de Mar.— Al imponerse por 3-0 a un débil San Cristóbal, el Lloret se adjudicó anoche la quinta edición de la Copa Generalitat de fútbol. Es la primera vez que un equipo gerundense consigue dicho título. Manresa, en dos ocasiones, y Barcelona amateur habían logrado con anterioridad dicho trofeo.

El encuentro no tuvo mayor historia que la abrumadora superioridad de los lloretenses que, en la primera mitad, imprimieron un vertiginoso ritmo que no pudo ser contrarrestado por los egarenses. El equipo de Isidre Sala, mucho más rodado y de mejor calidad que el San Cristóbal, supo aprovecharse del factor campo para imponer su hegemonía en la zona ancha donde Arredondo y Sánchez controlaban claramente el partido. Campos y Coto, a los 11 y 21 minutos, respectivamente, se encargaron de abrir la cuenta en el marcador. El encuentro quedaba poco menos que sentenciado en los primeros escarceos del mismo, porque, entre otras cosas, quedó muy claro que el Lloret era el mejor equipo de quienes contendían en la final. Los de Isidre Sala controlaron la zona ancha, tuvieron en Carrillo a un jugador polivalente que hizo mucho daño por su banda, y en ataque, Campos, (bien respaldado por Bosch y Navarro) se zafó de la defensa egarensa a base de veloces acciones hacia el marco contrario. El público, ciertamente, pudo disfrutar en la primera mitad con el ímpetu de los jugadores celéstes.

En la segunda mitad cambió algo el ritmo del partido. Y es que el Lloret, con el 2-0 a favor, pensó que un mayor desgaste podría serle perjudicial ante el inicio liguero que tendrá lugar el próximo do-

El San Cristóbal no pudo frenar el ritmo del Lloret. (Foto DAVID QUINTANA).

mingo. En la reanudación, Isidre Sala ordenó un sistema de contención a sus jugadores para aprovechar los contragolpes. El San Cristóbal, debido a ello, apretó algo más en ataque, pero sin acertar en ningún momento en los disparos a puerta. La victoria del Lloret, clara y merecida, no pasó peligro en ningún momento. Porque los gerundenses no se conformaron con el 2-0 que figuraba en el marcador, sino que a 12 minutos de la terminación del encuentro, producto de los contrataques que hilvanaron en este segundo tiempo, apuntillaron la justa victoria con un tercer tanto que celebró con entusiasmo la afición local. Y es que los llore-

tenses, que mantienen la misma base de equipo que el pasado año, vuelven a erigirse como un conjunto a tener en cuenta en el campeonato de liga de Tercera División. De momento, la pretemporada se ha saldado con unos resultados positivos que fueron rubricados anoche con la conquista de la Copa Generalitat.

Árbitro: Ramírez Cabrera. Regular. Tarjetas amarillas a Tena y Cobrera, del San Cristóbal.

Lloret: Lozano, Illescas, Babio, Carrillo (Soler, minuto 86), Coto, Rafa, Arredondo, Sánchez, Navarro (Vila, minuto 73), Bosch y Campos.

San Cristóbal: Gracia, Torrejón

(Amat, minuto 46), Cuadrado, Lao, Tena, Tutu (Romero, minuto 83), Narciso, Cobrera, Mario, Pachón y Castillo.

Goles: 1-0, minuto 11: Campos de cabeza al rematar un centro de Navarro; 2-0, minuto 21: Sánchez sirve una falta sobre Coto que cabecea nuevamente al fondo de la red; 3-0, minuto 78: Illescas conecta un centro chut desde la banda derecha que sorprende al guardameta egarens.

Notas varias: Tres cuartos de entrada. Noche agradable. Presidió el partido el director d'Esports de la Generalitat, Josep Lluís Vilaseca.

Sala: «Este triunfo nos dará moral para el inicio de liga»

Lloret de Mar.— Isidre Sala, estaba muy satisfecho de la victoria frente al Sant Cristóbal. «Ya había dicho que era muy importante para nosotros ganar la Copa Generalitat, aunque alguien creyera que se trataba de un torneo devaluado». Consideraba que «este 3-0 nos dará muchísima moral con vistas al inicio de liga del próximo domingo frente al Balaguer».

Para Sala, la superioridad de su equipo había sido notoria. «Sobre todo en la primera mitad, en donde hemos jugado mucho mejor de lo que yo mismo podía pensar en un principio». Cree que el juego desarrollado por los lloretenses en los cuarenta y cinco minutos iniciales «debe asemejarse a lo que yo quiero durante la liga. Nos hemos mostrado como un equipo firme en defensa y móvil en el ataque. La prueba ha sido de que el San Cristóbal no ha encontrado ningún sistema efectivo a la hora de frenar nuestros avances». Carrillo fue uno de los destacados. «Se adapta bien a cualquier demarcación y será el comodín del equipo».

Jordi González

Al técnico del San Cristóbal le gustó el Lloret y no tuvo más remedio que reconocer su justa victoria. «Han sido mejores y por esto han ganado. Les felicito». Opinaba que «mi equipo puede acusar este traspás del próximo domingo, aunque espero que los jugadores se reestablezcan de este pequeño golpe moral, ya que para nosotros hubiera sido muy importante adjudicarnos el torneo».

Los locales plantaron cara, pero les faltó remate

El Sabadell vino con todas sus figuras y derrotó al Vilobí (0-3)

LLUÍS
Corresponsal

Vilobí, d'Onyar.— El Sabadell, que vino con toda la plantilla, incluida su estrella, Julio Alberto Zamora, se impuso por tres goles a cero a un entusiasta Vilobí, en una confrontación amistosa bastante interesante, sobre todo por lo que hizo referencia a los primeros cuarenta y cinco minutos de partido.

El primer cuarto de hora fue bastante nivelado, aunque poco a poco el Sabadell impuso su mayor fortaleza y ejerció mayor presión sobre el marco vilobinense. Aun así, los discípulos de Montero se defendieron con mucho acierto y, pese a encajar dos goles antes del descanso, supieron controlar a un rival más experimentado, pero que en ningún momento hizo valer la enorme diferencia de categorías que hay en relación a su adversario. A los locales les faltó un poco de coordinación en el centro del campo y remate en los metros finales.

La segunda mitad fue más aburrida, entre otras cosas porque ambos entrenadores introdujeron varias sustituciones, y los jugadores que salieron de refresco tardaron más en aclimatarse sobre el terreno de juego. Sólo un gol, por cierto extraordinario, subió al marcador. Por lo demás, el juego transcurrió en una tónica de aburrimiento —con mayor dominio del Sabadell, lógicamente— hasta que el árbitro hizo sonar el pitido final. De todas formas, los vallesanos sólo dispararon once veces a puerta, una cifra exigua si tenemos en cuenta la diferencia de categorías entre ambos conjuntos, por cuatro del Vilobí.

En definitiva, cabe considerar como justa la victoria del equipo de Pepe Martínez, que salió al terreno de juego gerundense con el once posiblemente titular del próximo domingo ante el Mallorca. Para el Vilobí habrá sido una buena piedra de toque antes de afrontar su debut liguero en campo propio frente al Milán.

Árbitro: Murlà, bien. Mostró tarjetas amarillas a Cele, del Vilobí, y a Lino, del Sabadell, ambos por protestar.

Vilobí: David, (Solé), Ferreiro, (Serramitja), Esquinas, Carbó, (Gallego), Geladó (Diego), Vicente, (Jou), Cele (Prat), Hervás, Teixidor (Méndez II), Méndez I (Escudé) y Cañadas (Peña).

Sabadell: Manzanedo, Saura, Maestre, Perico Alonso, Sánchez, Sala, Zamora, Macho, Adriano, Villarroya y Rubio. En el segundo salieron: Capó, Alcelay, López, Lino, Bueno, Pinki, Barberà y Celayeta.

Goles: 1-0 m. 27 Avanzada de Villarroya por la izquierda, con centro sobre el segundo palo, que Adriano remata de cabeza; 0-2 m. 29 Escapada de Villarroya que sorprende a varios defensores y, al entrar en el área, conecta un disparo cruzado que llega a las redes; 0-3 m. 53 Sánchez recibe un balón fuera del área y empalma un soberbio trallazo que se cuele por toda la escuadra.

A. ROCA

RESTAURANT «LA PEQUEÑA»

Avui divendres obrim a la nova direcció de la carretera de l'aeroport

Ctra. Nacional II (encreuament de l'Aeroport)
Tel. 47 71 32 - RIUDELLOTS DE LA SELVA

Propera construcció
PISOS DE 130 m². AL C/. JULI GARRETA

Grans acabats de qualitat.
3 o 4 habitacions, 2 banys, gran cuina i salons-menjadors.
Informació i venda

IMMOBILIARIA
CATALUNYA

Pl. Marquès de Camps, 3, pral.
Tels. 21 97 58 / 21 97 62
17001 GIRONA

Hierve el Olot-Palamós a tres días vista de su celebración

¡Waldo Ramos ya está en forma!

«He estado internado porque me han hecho un chequeo, pero Xavi no podrá ir nunca porque allí no admiten a los osos panda»

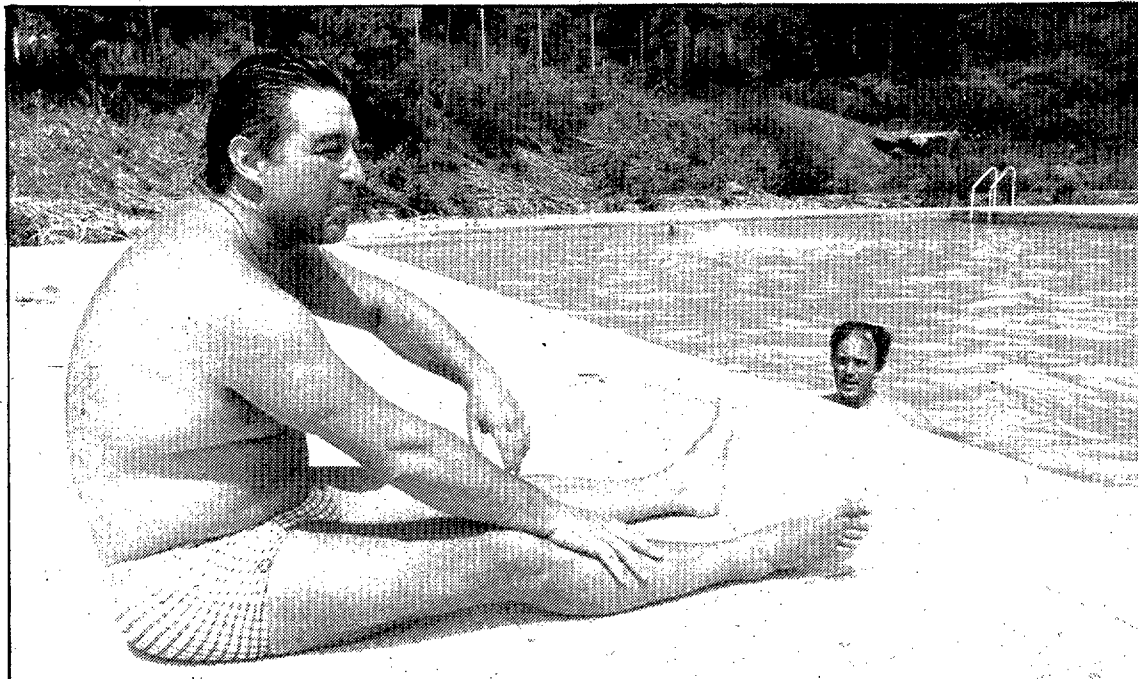
«Tiene gota y se le paraliza el riego sanguíneo, por eso dice tonterías»

JORDI DANÉS

Palamós.— Aunque falten todavía tres días para la celebración del Olot-Palamós, el derby se encuentra ya caldeado. Ayer, Xavi Agustí inició una guerra de nervios y manifestó públicamente su preocupación por el crítico estado de salud de su buen amigo Waldo Ramos. Pero que nadie lo dude: Waldo está en plena forma, con ganas de marcha y dispuesto a contragolpear. ¡Y de qué manera!

El técnico palamosense comenzaba dándole la razón «a medias» a Xavi Agustí «porque es verdad que he estado internado. Concretamente en el hotel Hipócrates, pero la única intención con la que he ido allí ha sido para hacerme un chequeo. Nada más». Decía encontrarse «perfectamente de salud. Y como a cualquier persona normal me gusta mantener la estética».

Pronto comenzarían los ataques contra Xavi Agustí. «Él no podrá ir nunca allí porque no admiten a los osos panda. Su obesidad es tal que necesitaría a la mitad de las enfermeras del hotel para que lo cuidasen, con lo cual otros pacientes se quedarían sin tratamiento». Waldo está dispuesto a poner más leña al fuego. «Yo no acostumbro a caldear ambientes. Y creo que no he sido yo el que ha empezado

Waldo dice que él está en forma y que Xavi no. (Foto DANI DUCH).

todo esto».

A pesar de todo, Waldo y Xavi siguen siendo buenos amigos. «Sí. Porque él tiene más problemas y hay que comprenderlo. Por ejemplo, tiene gota y se le paraliza el riego sanguíneo, por eso dice tonterías». Proseguía diciendo que «lo mejor sería comprarle unos «dodotis» porque, claro, al tener gota...gotea».

«Si nos ganan, felicitaré al Olot»

Waldo está bastante convencido que si el Palamós pierde podrá proseguir su vida normal sin necesidad que lo encierren —como apuntó Xavi Agustí— en un manicomio. «Encuentro quizás un poco precipitado tanto optimismo por parte de Xavi, porque en un partido puede ocurrir de

todo. Si nos ganan y juegan mejor, no tendré más remedio que felicitar al Olot y así lo haré».

En lo que no estaba nada de acuerdo con Xavi Agustí «es de la forma en que ha puesto al Palamós con aquello de que el Olot tiene más solera. Que yo sepa, el Palamós es el club más antiguo de Catalunya y como tal tiene una historia imborrable».

Ninguna baja

Para el partido del domingo, que dará comienzo a las seis de la tarde, Waldo Ramos puede disponer «de los veintitrés jugadores que componen la plantilla. Por suerte no tengo ningún lesionado». Adelantar la alineación «me parecería aventurado porque en estos momentos no la sé ni yo, aunque lógicamente no podrá

variar en demasía de los equipos que hacía en los últimos amistosos».

A pesar del pequeño pique que pueden llevarse Waldo Ramos y Xavi Agustí, el primero de ellos no dudaba un momento en elogiar al equipo de la capital de la Garrotxa. «Si he de decirte la verdad, me preocupa muchísimo este partido. El Olot tiene a gente bregada, con experiencia, y que llega al comienzo de liga en un momento de forma francamente buena. Están muy fuertes». Pero el Palamós «no descarta la victoria. Pondremos toda la carne en el asador para lograr hacernos con los dos puntos. Sé que en las gradas del campo del Olot habrá también muchos aficionados nuestros a los que queremos brindar un buen partido».

Valladolid y Costas reforzarán al equipo de Joan Gelada

Dos juveniles de la Penya Doble Set firmaron ayer por el Girona

REDACCIÓN

Girona.— El Girona juvenil que milita en la liga nacional ha visto reforzada su plantilla con la inclusión en sus filas de dos jugadores procedentes de la Penya Doble Set. Se trata de Valladolid y Costas. El primero es un centrocampista de mucha proyección y el segundo juega de defensa central. Manel Lladó, presidente de la Penya Doble Set, nos indicaba que «queremos mantener cordialísimas relaciones con el Girona, y la verdad es que nos hace mucha ilusión que dos jugadores salidos de nuestro equipo puedan defender los colores rojiblancos». El presidente de la citada penya reconoce que la baja de estos dos hombres puede ser un handicap para el equipo juvenil, «pero nosotros no queremos cortar las alas a nadie, y si de ello puede beneficiarse el Girona, mucho mejor. Como nuestro nombre indica, somos una peña, y lo que queremos es hacer amigos». Acabó afirmando

Valladolid y Costas, refuerzos para el juvenil. (Foto DAVID QUINTANA).

que «en estos momentos poseemos una nutrida plantilla en los equipos bases y deseo que estos dos casos de Valladolid y Costas no sean los últimos».

Hoy, entreno

Esta mañana, a las diez, Alfonso

Muñoz realizará la última sesión preparatoria de la semana antes del compromiso que tienen mañana los rojiblancos en el Mini Estadi. Conforme ya es sabido, el técnico rojiblanco no contará con Montes (sancionado) ni con Fita y Torreblanca (lesionados).

El Blanes no podrá jugar los primeros partidos de liga en su campo

Blanes.— Las obras de remodelación del campo del Blanes impedirán, casi con toda seguridad, al equipo de Paco Martínez Bonachera jugar en casa los primeros partidos de campeonato, según informa nuestro corresponsal Agustí Abril.

Las mismas darán inicio el próximo lunes día 14 y, si todo marcha como está previsto, se prolongarán por espacio de unos 40 días, espacio durante el cual el Blanes no podrá actuar en su terreno de juego. De momento, el Calella, el Malgrat y el Palafróls han ofrecido desinteresadamente sus instalaciones a la entidad que preside Antonio Alcaide, aunque el visto bueno pertenecerá a la Federación catalana de fútbol, que tendrá que estudiar el tema y acceder o no a la lógica solicitud formulada por el CD Blanes.

Art d'Aro ganó el torneo de fútbol sala de Cassà

Cassà de la Selva.— El pasado viernes se jugaron los partidos finales del campeonato local de fútbol sala que durante tres meses se ha venido celebrando en el pabellón del Foment Esportiu Cassanenc y en el que han intervenido 25 equipos, según informa Xavier Romero.

En la final, el Art d'Aro se impuso al La Selva por 5 a 1, proclamándose vencedor de la presente edición. En el tercer y cuarto puesto, el Centre superó al Torbal por 7 a 4.

Tres atletas gerundenses, en el Meeting internacional de Andorra

Girona.— Montse Fernández (altura), Arantxa García (100 metros lisos) y Berta Coma (400 metros lisos) serán las tres atletas gerundenses que participarán en el meeting internacional que tendrá lugar este fin de semana en Andorra.

Hoy se celebra el I Trial indoor la Celler

La Celler.— Con motivo de la Diada se celebrará hoy viernes el I Trial indoor la Celler, que corre a cargo de la Associació de Veïns de la Plaça de la Vila, del Moto Club Raigs Salt y que está englobado dentro de los actos de la fiesta mayor.

A esta prueba acudirán pilotos de ámbito provincial, entre los que destacan Lluís Freixas, Joan Estela, Pere Puig, Esteve Castellà, Xavier Puigdemont, etc. los cuales disputarán las 7 zonas previstas en tres vueltas eliminatorias. La organización ha previsto su inicio a partir de las 9 horas de la noche, en la Plaça de la Vila, y una vez transcurrida la competición, se procederá al reparto de trofeos a los vencedores.

El CRAC Cassà de rugby, ante una nueva temporada

Cassà.— El próximo lunes, a las 9 de la noche, tendrá lugar en el campo del CRAC Cassà la presentación del equipo de rugby que este año competirá en la Primera Regional del Campeonato de Catalunya, según nos informa Xavier Romero.

La primera jornada está programada para el día 4 de octubre, fecha en que los casanenses deberán rendir visita al CR Bonanova. La temporada finalizará el 28 de febrero, y después deberán afrontarse otras competiciones de menor duración.

Tenis de mesa en Riudellots

Riudellots de la Selva.— Hoy tendrán lugar en Riudellots dos competiciones de tenis de mesa. A partir de las nueve de la mañana se celebrará el quinto campeonato de Catalunya de veteranos. Por la tarde dará comienzo el I Top catalán alevín, infantil y juvenil, que se prolongará hasta mañana sábado.

EL DOMINGO SE INICIA EL EJERCICIO LIGUERO

Las 18 plantillas de Primera Regional

Cristinenc y Roses tienen dos buenas plantillas capaces de luchar por el título. (Fotos PABLITO JR. Y RICARD CAMÓ).

JORDI DANÉS

Girona.— Este próximo domingo comienza la Primera Regional con tres novedades con respecto al año anterior como son las del Hostalric, Torroella y Coma Cros. A priori no hay un claro favorito, pues son varios los equipos que se han reforzado convenientemente y que tienen opción al título final. Ripoll, Abadessenc y Salt son las ausencias en relación con el ejercicio 86-87.

La primera jornada del presente campeonato está compuesta por los siguientes encuentros:

Roses-Sábat
L'Escala-Anglés
Llagostera-Arbúcies
Borrassá-Bisbalenc
Palafrugell-Montagut
Hostalric-Cassá
Maçanet-Torroella
Coma Cros-Besalú
Cristinenc-Farners

Como bien puede comprobarse son varios los encuentros que sobresalen en la jornada inaugural. Una de las confrontaciones interesantes será la que disputarán en l'Escala el cuadro costero y el Anglés, dos equipos que en la pretemporada han derrotado al Girona por 6-2 y 3-2 respectivamente y que cuentan para el título liguero. También el Hostalric-Cassá y el Roses-Sábat tendrán cierta atracción para los aficionados, sin olvidar un Cristinenc-Farners en donde ambos cuadros pugnarán para comenzar con buen pie y confirmar sus aspiraciones a primeras de cambio.

El recién ascendido Torroella visitará el campo del Maçanet, un equipo que está ya asentado en la categoría. Y el otro «novato», el Coma Cros, se las verá en su campo ante el Besalú. Completarán la jornada el Llagostera-Arbúcies, Palafrugell-Montagut y Borrassá-Bisbalenc, tres encuentros con un pronóstico bastante incierto.

A continuación les ofrecemos la continuación de las plantillas de los dieciocho equipos que hemos recopilado. Éstos serán los protagonistas en Primera Regional durante la temporada 87-88.

Cassá

Porteros: Boada, Gabaldón,

Abulí (juvenil) y Martí (Salt).
Defensas: Ferragut, Ayuso, Jofre, Calvet, Quini, Sola, Joana II (juvenil) y Parareda (juvenil).

Medios: Emilio, Rabassedas, Joana I, Molina (repescado Caldes), Medina (juvenil) y Riembau (Bisbalenc).

Delanteros: Pareja, Tony, Santi (La Salle), Bécerra (repescado del Caldes), Borrrell y Juanola (juvenil).

Entrenador: Pere Ribas.

Arbúcies

Porteros: Corral y Castro.

Defensas: Planchart, Ferrer, Guerrero, Casanova, Carbó (Cristinenc) y Colomer.

Medios: Salvans, Rodri, Recarens, Florido (Girona juvenil), Murillo (Barcelona Amateur), Martínez y Callis.

Delanteros: Zaragoza, Luis, Jordi (Hostalric), Alonso, Vilá, Obiols e Hinojo.

Entrenador: Carles Morera.

Palafrugell

Porteros: Castelló, Macias y Echevarría.

Defensas: Juanito, Fábrega, Quito, Hortós (juvenil), Pujades (Borrassá) y Geli.

Medios: Mario (Cristinenc), Jiménez (Sábat), Carmelo y Mitjá.

Delanteros: Coto, Severo, Peque y Saballs.

Entrenador: Frederic Tejedor.

Bisbalenc

Porteros: Rigau y Aladid (Bellcaire).

Defensas: Sais (Cristinenc), Ferragut, Prados y Manolo (Calella).

Medios: Martí (Salt), Peri (Girona juvenil), Font, Montrás, Pavón (Girona juvenil), José Luis (juvenil) y Gregorio.

Delanteros: Tardío (juvenil), Gabi (l'Escala), Duarte y Matavera (Palamós).

Entrenador: Ramón Martínez.

Cristinenc

Porteros: Vilamitjana (Olot), Fábrega (Figueres juvenil) y Dani.

Defensas: Roger, Crosas, Solé, Quico (Torroella), Pascual y Jhon.
Medios: Dámaso (Olot), Amiel

(Maristes), Morata (Blanes), Dito (Olot) y Vila.

Delanteros: Brugnoli (Girona juvenil), Basté (Guineueta), Jordán (Guixols), Carlos, Firmó y Víctor.
Entrenador: Ramón Palma.

L'Escala

Porteros: Bartrina (Cristinenc) y Porcel.

Defensas: Brusi (Bellcaire), Felip, Quique, Gallardo, Fusté, Medir (Figueres juvenil), Colomé (juvenil) y Caparrós II (juvenil).

Medios: Brugué, Brugués, Moya, Gasca, Freixas (juvenil) y Mas (juvenil).

Delanteros: Germán (Vilobí), Magaldi, Palomeras, Montserrat y Gómez.

Entrenador: Tomás Dotes.

Anglés

Porteros: Muntada y Cat (juvenil).

Defensas: Quer, Camps I, Camps II y López (Cellera), Bonadona (Bescanó) y Manchado (juvenil).

Medios: Sureda (juvenil), Hortelano, García, Vila I y Pol (juvenil).

Delanteros: Toni Gómez, Vila II (juvenil), Madeu, Fábregas, Pont y Agustí.

Entrenador: Benet Masferrer.

Besalú

Porteros: Ros (Torroella) y Pelach.

Defensas: Corominas, Teixidor, Martí, Palomeras y Omedes.

Medios: Serra I, Serra II, Sucarrats y Estudis.

Delanteros: Romero, Vergés, Verdagué, Malagón, Cabañas y Badosa (Argelaguer).

Entrenador: Josep Costa.

Farners

Porteros: Jesús y Quique (Esplugues).

Defensas: Manel, Cornellá, Masó, Víctor, Piny, Batlle (juvenil), García (juvenil) y Boada (juvenil).

Medios: Solá, Guich, Ti, Cullerell, Amadeo, Casadevall (Cassá) y Rafa.

Delanteros: Sebas, David, De Tuero (juvenil), Verdagué (juvenil), Boix (Sant Hilari juvenil) y Puigderajol (Sant Hilari juvenil).

Entrenador: Pere Juanola.

Sábat

Porteros: Redondo y Pedro.

Defensas: Fernando, Cobo, Guerrero, Troyano y Cebrián.

Medios: Soto (Vilarroja), Ridao, Quesada, Tino y Ago.

Delanteros: Gori, Manzano, Cruz, Serrano, Osuna y Córdoba.

Entrenador: Pepin Peris.

Maçanet

Porteros: De Val y Ángel.

Defensas: Escolá (Farners), Juncá, Riera, Vila y Machado.

Medios: Serra, Barceló, Martínez y Muñoz.

Delanteros: Barbé, Roca (Farners), Lluís, Campeny, Vilar y Berrocal (Malgrat).

Entrenador: Masferrer.

Hostalric

Porteros: García (juvenil) y Formento.

Defensas: Llibre (juvenil), Creixans, Juanhuix, Berenguer (s.m.) y Prat (Llagostera).

Medios: Raúl (Español), Tarrés (Anglés), Mas (Batlloria), Félix (Llagostera).

Delanteros: Antonio, Sergi (Español) y Lolo (Cardedeu).

Entrenador: Josep Monell.

Roses

Porteros: Castillejos, Garriga (l'Escala) y Cipri.

Defensas: August (juvenil), Masot, Marcos (Guixols), Bolaños, Mallart (Borrassá), Félix y Gualde (Figueres juvenil).

Medios: Portero, Narcís, Vilarrasa, Napo (Vilanova) y Vilchez (Girona).

Delanteros: Pujolrás, Mora, Rastrojo, Lluís, Marc y Lloveras (Borrassá).

Entrenador: Ernest Sabater.

Montagut

Porteros: Proan y Pous (Sant Roc).

Defensas: Rodri, Niernga, Costa, Davesa I, Davesa II.

Medios: Mach, Cels, Santi, Pujula, Riera (Sant Esteve), Barranco (Hostalets) y Carles (Banyoles juvenil).

Delanteros: Monte, Picart (s.m.), Planella (Tortellá juvenil).

Entrenador: Francesc Boix.

Borrassá

Porteros: Genis y Llorente.

Defensas: Valls (Figueres juvenil), Manjón (Vilanova de la Muga), Triadó, Pons (Vilanova de la Muga), Vidal (Darnius), Muñoz y Riera (Figueres juvenil).

Medios: Longares, Solé, Ferrer, Santos (Figueres juvenil) y Pimentel (Vilanova Muga).

Delanteros: Peña, Bonal, Simón (Perelada) y Rodríguez (Navata).

Entrenador: Jordi Planella.

Llagostera

Porteros: Malagón I (Casal Parroquial) y Lloveras I (s.m.).

Defensas: Pascual, Pomares (Lloret), Mullera (Lloret), Font y Comas.

Medios: Cardona (Lloret), Miquel y Fali (Blanes).

Delanteros: Malgón II, Massó, Torres (Armentera), Lloveras II (juvenil) y Zuma (Casal Parroquial).

Entrenador: Remigio Gascons.

Torroella

Porteros: Martín (Girona) y Jordi (Besalú).

Defensas: Crosas (Guixols), Portella (Banyoles), Valero (Girona), Gumbau y Titus (Besalú).

Medios: Pujolrás (Girona), Reyes, Castellés (l'Escala), Montu y Lloveras (juvenil).

Delanteros: Costabella (Guixols), Camós (Montagut), Vert (Girona), Darnés (juvenil).

Entrenador: Jaume Surroca.

Coma Cros

Porteros: Serrano y Guisado (Pontenc).

Defensas: Luis (Salt), Xifre, Pibernat (Maristes), Kaiko (s.m.), Asenjo, Comalada (Arbúcies) y Romagós.

Medios: López, Arias, Güell, Gómez, Vázquez (Salle), Pérez Vico (Torroella).

Delanteros: Feliu, Jarit (Pontenc), Santos, Paço (juvenil), Rodríguez (D. Set) y Pont (Bonmatí).

Entrenador: Enric Bubé.

Este fin de semana comienzan las categorías superiores del fútbol juvenil

El Girona afronta una difícil temporada

La renovación de su equipo puede ser un problema en la Liga Nacional, mientras Figueres, Vilobí y Garrotxa parten con esperanzas en la Preferente Catalana

JOAN ROCA

El Girona juvenil dispone de una plantilla completamente renovada.

Girona.— Con un representante de nuestra provincial en la Liga Nacional (Girona) y tres en Preferente Catalana (Figueres, Vilobí y Garrotxa), a los mejores equipos gerundenses en categoría juvenil les llega la hora de la verdad con el inicio del campeonato liguero este fin de semana. Después de un largo paréntesis en el que sólo Girona o Figueres habían permanecido entre la élite, ahora se han sumado a ellos Vilobí y Garrotxa, clubs (o en el caso de la Garrotxa escuela) que trabajan de forma excelente su labor de base.

El Girona se mantuvo la pasada temporada en la Liga Nacional sin excesivas dificultades y, de haber contado a lo largo de la liga con jugadores que pasaron al primer equipo, a buen seguro hubiera ocupado una mejor clasificación. Pero todo va a ser muy diferente para el conjunto rojiblanco en este nuevo ejercicio, pues la remodelación de la plantilla ha sido total (únicamente continúa Joel) y el objetivo se centra en mantener la categoría sin apuros, aunque se trata de una misión bastante difícil.

El nivel de los tres equipos que militan en la Preferente Catalana es elevado y Figueres, Vilobí y Garrotxa aspiran a desarrollar un buen papel esta temporada. El cuadro ampurdanés intentará, como mínimo, repetir la sexta plaza de la anterior campaña, a pesar de que su plantilla también ha sufrido una cierta renovación.

Vilobí y Garrotxa son en la actualidad dos incógnitas. Cuentan con unos jugadores con un gran futuro y con unas jóvenes plantillas y, al ser recién ascendidos, habrá que esperar al transcurso de los primeros encuentros para ver qué pueden dar de sí.

Joan Gelada

El propio Joan Gelada, que cuatro años atrás ya había entrenado al Girona juvenil, reconoce que la temporada será muy difícil. «Efectivamente. Hay que percatarse de que toda la plantilla es nueva, a excepción de Joel y Arauz, aunque con éste último no podemos contar todavía. Los demás jugadores proceden del juvenil B o del Bons Aires, además de algunas incorporaciones que hemos buscado en otros puntos de la provincia». Uno de los mayores problemas

será el de la inexperiencia. «Casi todos jugaban la pasada temporada en categorías provinciales y lógicamente el salto es muy grande. Además, también se necesita un cierto período de adaptación y conjunción, lo que nos puede perjudicar en los compases iniciales del campeonato». El Girona debuta el domingo en el Estadi frente a La Salle Mallorca. «Supongo que otros equipos también habrán perdido potencial y a nuestro primer rival lo considero, a priori, asequible, a pesar de que siempre prefiero disputar el encuentro inaugural de liga en campo contrario. Sería muy importante comenzar ganando porque sería una buena dosis de confianza para el equipo».

Joan Gelada y el Girona se han marcado la meta «de salvar la categoría sin pasar apuros. Somos conscientes de lo complicado que va a resultar, pero los jugadores tienen muchos ánimos y ganas de emplearse a fondo para intentar ocupar una posición media en la tabla».

Domènec Quero

El Figueres es, quizás, el equipo gerundense que parte con mayor

ventaja en la Preferente Catalana, al ya jugar en dicha categoría la pasada temporada. Sin embargo, Domènec Quero, responsable técnico que asciende del juvenil B, comentaba que «nunca pueden hacerse valoraciones de un ejercicio al otro, porque en juveniles las renovaciones de los equipos suelen ser constantes».

Según Quero «parece que hemos perdido un poco de potencial respecto a la plantilla de la anterior campaña, pero en principio hay unas ganas enormes de hacer un digno papel. Yo siempre aspiro a todo y, por lo tanto, partimos la liga dispuestos a llegar lo más arriba posible».

La UE Figueres quiere ver pronto a su juvenil en la Liga Nacional. «Se está trabajando bien y existen ganas de hacer cosas, lo que siempre es importante. Subir esta temporada a la Liga Nacional lo veo bastante complicado, aunque no cabe la menor duda de que lo intentaremos».

Moncho Gasca

El Vilobí empieza a recoger los frutos de una buena planificación en el fútbol base y ya ha colocado a su juvenil en la Preferente Cata-

lana, tras proclamarse campeón de la Preferente Provincial. Al frente del equipo sigue Moncho Gasca, quien señalaba que «para nosotros cada jornada será una sorpresa, al haber ascendido y tener pocas referencias de la categoría. No obstante, tenemos una gran ilusión por hacer un digno papel». El equipo del Vilobí es muy joven. «Doce jugadores son de segundo año, cuatro de primero y sólo dos de último. Hay calidad suficiente, pero habrá que ir adquiriendo experiencia y madurez con el paso de las jornadas, factores que podemos acusar en los primeros compases ligueros».

Gasca asegura que «lo más bonito es que el cupo de equipos de nuestra provincia ha aumentado. Qué más quisiera yo que el alguno de los tres conjuntos que estamos en Preferente Catalana acompañara el ejercicio próximo al Girona en la Liga Nacional y que en nuestra categoría hubiera un mayor número de equipos de aquí. Todo iría en beneficio del fútbol gerundense». Añadía que «creo que el Figueres posee un gran conjunto y que será de los más fuertes del grupo. La Garrotxa puede notar las bajas de hombres tan

importantes como Quito y Olivares, pero su cantera genera muchos y buenos jugadores que a buen seguro le permitirán disponer de un equipo con garantías».

Mocho Gasca empieza su quinta temporada como entrenador del Vilobí, segunda en categoría juvenil después de haber estado tres años al frente de los infantiles. «Aquí se trabaja muy a gusto y tranquilo. El ambiente y el trato que mantenemos todos es fenomenal».

Jordi Figueras

Subcampeón de la Preferente Provincial, la Garrotxa consiguió ascender a través de la reestructuración que se llevó a cabo. Sin embargo, subir de categoría es todo un premio para esta escuela de fútbol que constituye un modelo de trabajar con la gente joven para muchos clubs que deberían tomar ejemplo de la misma.

Los iniciadores de la EF Garrotxa fueron dos apasionados del fútbol: «Nitús» Granados y Jordi Figueras, que ya habían trabajado con equipos inferiores en clubs como Sant Pere Màrtir y la Pinya. Precisamente Figueras es el responsable técnico del juvenil A y comentaba que «la temporada es, en estos momentos, una caja cerrada para nosotros. Creo que será una positiva experiencia y hay que mantener al equipo en esta categoría, pues es muy importante y bonito poder competir con rivales de mayor talla que los que desde hace muchos años nos venimos enfrentando campeonato tras campeonato».

El objetivo de la escuela de fútbol de la Garrotxa no es procurar por la clasificación de sus diversos equipos «sino formar a jugadores y trabajar bien con los chavales. Como dato significativo queda que del equipo de la pasada temporada no sigue nadie, excepto un portero, y se ha subido el bloque entero de lo que era el juvenil B, además de algunos refuerzos procedentes del Banyoles como Terradas, Pérez y Agustí—hijo del entrenador del Olot, Xavi Agustí—, que apuntalarán varias demarcaciones».

Por último cabe destacar que la Garrotxa tenía que debutar este domingo en el campo del AE Sarrià, pero finalmente el encuentro se jugará en Olot, habiéndose invertido el orden en el calendario.

Partidos de la primera jornada

Liga Nacional
Barcelona At.-Trajana
Turó Peira-San Cayetano
Badalona-Cide
Mercantil-Ciudadela
Sant Gabriel-Sabadell
Damm B-Blanca Subur
Mallorca-Español
Girona-La Salle M.
Preferente Catalana
Levante Las Planas-Figueres
La Salle P.-Santboià
Canovelles-Júpiter
Garrotxa-AE Sarrià
Lliçà M.-Sabadell
Montañesa-Sant Andreu
Terrassa-Granollers
Terlenka-Europa
Vic-Vilobí

Girona

Porteros: Garriga (repescado del Salt) y Zarco (Sporting).

Defensas: Villacañas (juvenil B), Santos (Bons Aires), Moraño (Bons Aires), López (juvenil B) y Lázaro (Salt).

Medios: Calls (Anglès), Joel Martínez, Cabezas (juvenil B), Mario Vázquez (juvenil B) y Juanjo Cruz (Bons Aires).

Delanteros: Belmar (juvenil B), Peracaula (juvenil B), Vila (Farners) y Pascual (Guixols).

Entrenador: Joan Gelada.

Figueres

Porteros: Jordi Casmitjana (B).

Defensas: Xavi Castro (B), Xavi Camós, Fco. Javier Díaz «Champi», Jordi Lloveras y Jordi Vicens (B).

Medios: David Castro (B), Cristóbal Ríos «Tobi», Francisco Segura (B), Enrique Omar «Quique» y Jordi Pumarola.

Delanteros: Plácido Pérez, Pere Pallisera (B), Joan Soler (B), Lluís Ferrando (B) y Pere Juanola.

Entrenador: Domènec Quero.

Vilobí

Porteros: Ramón de la Fuente y Esteban Domínguez.

Defensas: Josep Borrell, Carlos Casadevall (Bell-lloc), Francisco Pozo, Miquel Jou, Martí Roig (infantil), Ramon Quintana (infantil) y Marc Antoni Duch (infantil).

Medios: Jaume Casellas, Quique Pardo, Jordi Corominas (Bell-lloc) y Jordi Gironella.

Delanteros: Ferran Vázquez, Víctor Girbal, Albert Pérez y Víctor Lladó.

Entrenador: Moncho Gasca.

Garrotxa

Porteros: Lluís Grabuleda y David Torrent (B).

Defensas: Miquel Vilanova (B), Xavi Bartrina (B), Joan Terradas (Banyoles), Albert Agustí (Banyoles) y José Elías (B).

Medios: José Luis Pérez (Banyoles), Vicente Pancho (B), Javi Arroyo (B), Joan Bidosta (B) y Francisco Becerra (B).

Delanteros: David Casadevall (Sant Feliu de Pallerols), Carlos Subirana (B), David Mercader (B), Roberto Sáez (B) y Jordi Melero (B).

Entrenador: Jordi Figueras.

67 "Volta" Ciclista a Catalunya. Gran Premi "la Caixa"

El corredor del Kas continúa evidenciando su excelente momento

Fernández intentó cerrar a Kelly pero el irlandés se impuso en Tortosa

Muñoz fue decimosegundo en la etapa y ocupa el puesto 39 de la general

NARCÍS PLANAS

Enviado Especial

Tortosa.— Lo decíamos ayer y hay que repetirlo hoy. El irlandés del Kas, Sean Kelly, ha venido a la Volta dispuesto a ganarla. En las duras y estrechas rampas que conducen a la ermita Mig Camí de Tortosa, donde finalizó la primera etapa, repitió el triunfo logrado en la contra reloj de Sant Sadurní. Vio que Juan Fernández, medalla de bronce en el mundial de Austria, se iba a por la victoria y salió a su rueda. Ambos mantuvieron, en los metros finales, una pugna muy poco ortodoxa que se resolvió a favor del irlandés, al cual el corredor del Zahor cerró a propósito de evitar que le superara. Pero el mejor momento del jefe de filas del Kas decidió, alzándose con un triunfo que le permite asentarse aún más al frente de la clasificación general. Con posterioridad el jurado técnico relegó a Juan Fernández al tercer puesto, en favor de Fondriest.

Una etapa «made in Giro»

La etapa de ayer que trasladó a los corredores desde Sant Sadurní hasta Tortosa se asemejó mucho a las que habitualmente tienen lugar en el Giro de Italia. Fue cansina, sosa y tremendamente aburrida. Con decir que las dos primeras horas de carrera fueron cubiertas al ridículo promedio de 31 Km. por hora, está todo explicado.

Bajo un calor sofocante, los 112 participantes tomaron la salida en Sant Sadurní, tras haberse efectuado la presentación oficial en las Cavas Codorniu. Control por parte de los corredores del Kas y muy pocas ganas de presentar batalla del resto. La primera incidencia cabe anotarla al paso por la meta volante de Sitges. La estrechez de la calzada trae consecuencias. Madiot, el último clasificado, choca contra un contenedor y debe ser trasladado al hospital de St. Pere de Ribes. Bajo la pancarta de la meta volante se impuso el italiano Gocinelli, que repitió en la de Salou. Tras el corredor del Ecoflam se clasificaron Neira y Esparza. En el sprint especial de Vilanova se impuso Hermans y en el Memorial Cantó Arroyo, disputado en Tarragona, ganó el corredor

Sean Kelly y Juan Fernández mantuvieron un sprint final en el que cada uno agotó los recursos lícitos e ilícitos. (Foto CARLOS SANS).

del Kelme, Iglesias. El retraso hasta aquellos momentos era de media hora con respecto al horario previsto.

Aburrimiento y muchísimo calor. Y los corredores a la espera de que Televisión conectara en directo para dejarse ver porque, hasta entonces, el promedio que mantenían era ridículo.

El primer intento de fuga se lo anotamos a Portillo en el Km. 65. Y el segundo abandono a Gayant, compañero de Madiot y que, curiosamente, en la contra reloj se clasificó penúltimo. Los corredores del Bose no han acudido a la Volta, que digamos, con muchas ganas. Al contrario. El ex líder del Tour se fue a casa después de la meta volante de Salou, Km. 99 de

carrera.

La tele y el puerto

Ya hemos dicho que la etapa se pareció mucho a las que se disputan en el Giro. Los corredores, en Italia, sólo se mueven en los kilómetros finales. Y, ayer, ocurrió lo mismo. Por el Perelló, Km. 149 de carrera, conectó la tele y entonces los participantes se dejaron ver. El primero, Martínez del Dormilón para la clásica estampa televisiva. Por Tortosa, poco antes de iniciarse la escalada al Mig Camí, se desmarcan siete corredores, entre ellos Blanco Billar y Thierry Marie, un peligro para el líder. La fuga quedó pronto abortada y, en los últimos kilómetros, el francés perdería mucho tiempo. La ascensión

hacia la meta resultó dificultosa, primero por la dureza de los últimos metros y, sobre todo, por la estrechez de la calzada que privó a los corredores que habían quedado algo retrasados, entre ellos Pere Muñoz, que pudieran estar delante. Gaston intentó irse, pero al cambiar el piñón se desequilibró perdiendo una oportunidad de oro de coger unos metros al resto. Después lo intentó Fernández, manteniendo un codo a codo —y nunca mejor empleada la frase— con Kelly que se resolvió favorablemente para el irlandés.

Muñoz, pese a iniciar los últimos kilómetros mal situado, estuvo entre los mejores y continúa manteniendo su chance de cara a la clasificación final.

Tortosa-Salou, la etapa de hoy

Tortosa	13.00
Roquetes (MV)	13.02
Xerta	13.20
Gandesa (PM 4ª)	13.58
Corbera	14.05
Mora d'Ebre	14.05
Falset (MV)	15.01
Alt Falset (PM 3ª)	15.07
Riudecols	15.36
Reus	15.47
Vila-seca	16.01
Salou	16.45

La etapa consta de 165.400 kilómetros, y al llegar a Salou los corredores deberán dar cinco vueltas a un circuito urbano.

67 "Volta" Ciclista a Catalunya. Gran Premi "la Caixa"

Los corredores rodaron ayer a un ritmo extremadamente lento. (Fotos CARLOS SANS).

Café, copa y puro

GAVI PRATS

Enviados Especiales

Tortosa.— No nos divertimos. Todo lo contrario. Fue una etapa en la que los corredores no se esforzaron demasiado, a la espera, tan sólo, de decidirla en las rampas finales que conducían a la llegada. Fue una jornada de café, copa y puro. Porque hubo tiempo, a lo largo del recorrido, de todo.

El promedio que se mantuvo durante las primeras cinco horas es un dato muy revelador: en la primera, 31 kilómetros/hora; la segunda, 31.500; en la tercera, 32.350; en la cuarta, 33.250; y en la quinta, 35.600. Si tenemos en cuenta que la etapa discurrió por carreteras totalmente llanas, resulta evidente que los corredores se lo han tomado con mucha calma.

El único interés de la jornada hay que buscarlo en los últimos kilómetros y en la maniobra antireglamentaria de Fernández, que intentó cerrar a Kelly. Lo que ocurre es que el irlandés es un gato viejo, el cual ha demostrado una vez más que viene a ganar.

La nota negra, el accidente de Madiot. En ocasiones los organizadores deberían olvidar el paso por algunas poblaciones, porque sus calles son excesivamente estrechas, hecho que puede propiciar accidentes que después todos lamentamos.

Kelly: «Fernández jugó sus bazas»

P. Muñoz: «Era difícil avanzar debido a la estrechez de la calzada»

N.P./G.P.

Enviados Especiales

Tortosa.— Sean Kelly volvió a ganar en Tortosa, repitiendo de esta manera el triunfo logrado el día anterior en la etapa prólogo. El irlandés fue cerrado por Juan Fernández en los últimos metros. Kelly no le da importancia «porque cada uno juega las bazas que tiene a mano. Fernández, obviamente, jugó las suyas y yo por supuesto las mías». El jefe de filas del Kas, con el codo, se safó del corredor que en Austria obtuvo la medalla de bronce para España y que finalmente fue relegado al tercer puesto en favor del italiano Fondriest, que llega al campo profesional avalado por sus más de doscientas victorias en el amateur. Kelly señalaba en la llegada que «mi intención no era ganar la etapa. Salí exclusivamente a defender el liderato. Pero me encontré con un Fernández que buscaba el triunfo y se trataba de un hombre peligroso. Por esta razón intenté superarle».

Juan Fernández

El corredor del Zahor no pensaba que «los últimos metros de la ascensión al Mig Camí fueran tan duros. Pensé que serían más fáciles. Esto me traicionó». Qui-so dejar en claro que «mi intención no era cerrar a Kelly. Lo que ocurre es que tomé el camino más corto en el último viaje. Él, por supuesto, también empleó sus recursos para superarme». Fernández está, de todas

maneras, satisfecho de cómo le ruedan las cosas en la Volta y piensa que «todavía quedan etapas para presentar la batalla».

Pere Muñoz

El olotense entró en el alto de la ermita del Mig Camí en decimosegunda posición. Al llegar a la meta nos decía que «he tenido la mala fortuna de iniciar la ascensión al puerto en una posición poco ventajosa. Debido a la estrechez de la calzada era muy difícil adelantarse a los corredores que me precedían. Pese a ello, creo que he podido situarme en un buen lugar». El corredor del Fagor nos comentaba que «la etapa de hoy ha sido en verdad muy fácil. Prácticamente, hemos ido de paseo. No ha sido necesario esforzarnos demasiado porque la marcha era realmente de paseo».

Marino Lejarreta

El corredor del Caja Rural entró en cuarta posición cediendo cinco segundos al ganador. Cree que la Volta va a decidirse en Vaqueira-Beret, «en donde la orografía es realmente difícil». Reconoce que «estoy un poco cansado de la bicicleta a estas alturas de la temporada. Llevo muchos kilómetros en las piernas». No obstante, estuvo atento cuando intentó marcharse Gastón, «y salí a buscarlo porque es un corredor peligroso. Lo que ocurre es que sufrió una caída al saltarle la cadena cuando intentó cambiar de

piñón».

Alberto Gadea

El director del último mundial disputado en Austria y el responsable de las organizaciones ciclistas de Unipublic sigue la Volta y también nos da su opinión a cerca de la segunda jornada: «Ha sido una etapa que los corredores le han tomado con muchísima filosofía. Ciertamente se parecía a las del Giro, en que sólo se corre de verdad en los últimos kilómetros». Piensa que Kelly es uno de los principales aspirantes a la victoria. «Hoy ha luchado por el triunfo y ha demostrado que no ha venido a pasearse. Todo lo contrario». Señala también que su propósito es salvar una temporada que no ha sido buena para él «debido a los contratiempos físicos sufridos en la Vuelta y, también, en el Giro».

Iñaki Gastón

El corredor del Kas intentó en los últimos kilómetros de la etapa distanciarse del grupo, «pero he tenido auténtica mala suerte». Gastón rodó por los suelos al saltarle la cadena de su máquina cuando iniciaba el demarraje. Pese a ello el actual segundo clasificado está muy contento de cómo se ruedan las cosas en la ronda catalana, «Kelly está al frente de la clasificación y yo figuro en el segundo puesto. El balance es francamente bueno».

Clasificaciones

Etapa

1. Kelly (Kas)	5.19.10
2. Fondriest (Ecoflam)	m.t.
3. Fernández (Zahor)	m.t.
4. Lejarreta (C. Rural)	a 5 seg.
5. Cabestany (C. Rural)	a 8 seg.
6. Pino (B.H.)	m.t.
7. Delgado (PDM)	m.t.
8. Etxabe (BH)	m.t.
9. Muller (PDM)	m.t.
10. Fignon (Bose)	m.t.
11. Prieto (Kas)	m.t.
12. Muñoz (Fagor)	m.t.
13. Domínguez (BH)	m.t.
14. Indurian (Reynolds)	m.t.
15. Recio (Kelme)	m.t.
16. Martínez (Zahor)	m.t.
17. Mujika (C. Rural)	m.t.
18. Blanco (Tekla)	m.t.
19. Hernández (Tekla)	m.t.
20. Theuvsse (PDM)	m.t.
21. Gómez (Reynolds)	m.t.
22. Corredor (C. Colombia)	m.t.
23. Passera (Ecoflam)	m.t.

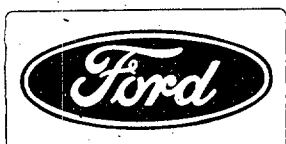
General

1. Kelly (Kas)	5.24.46
2. Gastón (Kas)	a 16 seg.
3. Lejarreta (C. Rural)	a 17 seg.
4. Fondriest (Ecoflam)	a 17 seg.
5. Fernández (Zahor)	a 17 seg.
6. Joho (Kas)	a 18 seg.
7. Recio (Kelme)	a 19 seg.
8. Etxabe (BH)	a 20 seg.
9. Le Clerc (C. Rural)	a 20 seg.
10. Indurian (Reynolds)	a 21 seg.
11. Pino (BH)	a 22 seg.
12. Hermans (C. Rural)	a 22 seg.
13. Bouvatier (BH)	a 23 seg.
14. Muller (PDM)	a 23 seg.
15. Hodge (Kas)	a 24 seg.
16. Cabestany (C. Rural)	a 25 seg.
17. Delgado (PDM)	a 25 seg.
18. Da Silva (Kas)	a 25 seg.
19. Steevenhagen (PDM)	a 25 seg.
20. Vilamajó (C. Rural)	a 26 seg.
21. Gómez (Reynolds)	a 28 seg.
22. Antequera (BH)	a 28 seg.
23. Arroyo (Reynolds)	a 28 seg.
24. Cubino (BH)	a 28 seg.
25. Ibáñez (Zahor)	a 28 seg.
.....	
39. Muñoz (Fagor)	a 34 seg.

Concessionari oficial

JORDI GELI, S.A.

Ctra. Nacional II, Km. 719 - Tel. 21 10 62 / 21 20 62
SARRIÀ DE TER (Girona)

A pesar de las dos derrotas, ha cubierto positivamente su paso por la Lliga Catalana

El Valvi se hundió en el segundo tiempo

Sólo perdía por cuatro puntos en el descanso (47-43) y los numerosos cambios que realizó motivaron que el Barcelona terminara con cuarenta de ventaja (111-71)

Nº	BARCELONA: 111 (47/64)	PTS.	2P.	3P.	TL.	RD.	RO.	FP.	TP.	AS.	MJ.
4	Jiménez	15	7/7	0/1	1/2	3	2	2	1	1	23
7	Solozábal	8	3/4	0/2	2/4	1		1			23
8	Trumbo	16	6/9		4/4	6	4	1	1	1	24
9	Mc Dowell	17	7/11		3/3	6	2	3		1	26
11	Palacios	6	3/5	0/2	0/2			3		3	33
14	Norris	20	8/11		4/5	4	1	4			19
6	Sibilio	4	2/3	0/1		1		3			8
5	Costa	10	3/5	0/3	4/4	1	1	1			24
15	Epi II	15	1/1	3/4	4/4			2			20
TOTAL		111	40/56	3/13	22/28	22	10	20	2	6	200

Nº	VALVI GIRONA: 71 (43/28)	PTS.	2P.	3P.	TL.	RD.	RO.	FP.	TP.	AS.	MJ.
4	Epi I	17	6/12	1/3	2/4			2			23
7	Pujols	13	4/5		5/6	2	3	2			31
8	Sims	9	4/5		1/2	4	2	2		1	25
14	Montes	2	1/3			1		3		2	34
15	Wright	12	6/13			2	2	2	2	1	28
11	Alvarez	5	1/7	0/2	3/4	2		1		1	24
12	Díaz	6	3/8					1	3		17
13	De los Aires	4	2/4					1	3		10
10	Portas		0/1			1					4
6	Guisset	3	1/2		1/1		1	1			3
5	Velasco										2
TOTAL		71	28/60	1/5	11/17	12	10	18	2	5	200

ARBITROS: Amorós y Pérez Sanz. Bien.

PARCIALES: 10-12; 16-21; 33-29; 47-43 (descanso); 61-47; 75-56; 93-60; 111-71

JOAN ROCA
Enviado Especial

Barcelona.— La diferencia final del partido de cuarenta puntos (111-71) puede considerarse absolutamente normal por los potenciales que poseen Barcelona y Valvi. Pero el conjunto de Guifré Gol tuteó sin miedo alguno a los barcelonistas en el transcurso de los veinte primeros minutos, a los que se llegó a su fin con la ventaja de sólo cuatro puntos para el Barcelona (47-43).

No obstante, lo que le interesaba a Guifré Gol —cosa totalmente lógica— era reservar a sus principales efectivos para el encuentro de liga a disputar mañana frente al Claret. Por dicho motivo, el técnico del Valvi decidió en el segundo tiempo ir retirando a todos los jugadores básicos y dejar sobre el parqué a la totalidad de los jóve-

nes y a un quinteto que será difícil de ver alguna vez en partido oficial: Portas, Velasco, Guisset, Díaz y De los Aires.

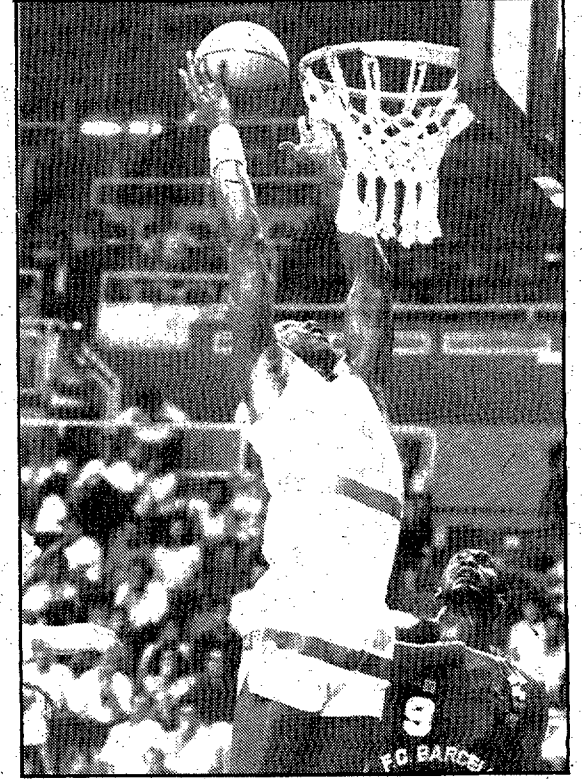
De tú a tú

El Valvi ya había demostrado ante el Cacaolat que era capaz de plantar cara a equipos de Primera División, pero el equipo que tenía en esta ocasión delante era el campeón de Liga, Copa del Rey y Korac de la pasada temporada y que en la presente aspira a ser campeón de Europa.

Y en el primer tiempo el Valvi no se dejó impresionar por un rival que formaba con un quinteto en el que no se incluían ni Epi ni Norris ni Sibilio, aunque en una plantilla como la del Barcelona es difícil valorar quiénes son los titulares. El Valvi comenzó con un 0-4 y hasta llegó a dominar en el marcador por

El Valvi aguantó al Barcelona durante los veinte primeros minutos. (Foto CARLOS SANS).

cinco puntos (16-21 a 10-20). No podía distanciarse de ninguna de las maneras el Barcelona, pese a que ni Sims ni Wright rayaron, ni mucho menos, al nivel exhibido el martes ante el Cacaolat.

Los motores del Valvi eran Pujols, que atraviesa un buen momento de forma y un Epi que saltó a pista con muchas ganas. La máxima ventaja que dispuso el Barcelona en este primer tiempo fue de ocho puntos (45-39 a 1-32), aunque al descanso se iba a llegar con ese 47-43 que reflejaba la cierta igualdad que existió entre ambos equipos.

Era necesario dar un descanso a jugadores como Sims, Epi y Wrig-

ht para el encuentro liguero de mañana y apenas estuvieron en pista en la segunda mitad. Guifré Gol introdujo cambios paulatinamente hasta terminar el partido con el insólito cinco que citábamos anteriormente. El Barcelona aplastaba al Valvi con un juego rápido, sin tener ninguna oposición bajo los tableros con los noveles Díaz y De los Aires, más acertados en ataque que en el rebote defensivo, que dejaban escapar casi siempre para Norris y Jiménez, que se encargaban de ir aumentando las diferencias en el marcador, junto al acierto de otros jugadores como Epi o Trumbo.

Lo cierto es que el segundo tiempo contrastó totalmente con

el primero y la tónica general fue de aburrimento por la aplastante superioridad del Barcelona. Sin embargo, hay que considerar como positivo el hecho de que Guifré Gol diera entrada de una vez a jugadores como Díaz y De los Aires, que no habían intervenido demasiados minutos en la pretemporada y que, en una liga tan sobrecargada de partidos, pueden tener algún día su oportunidad.

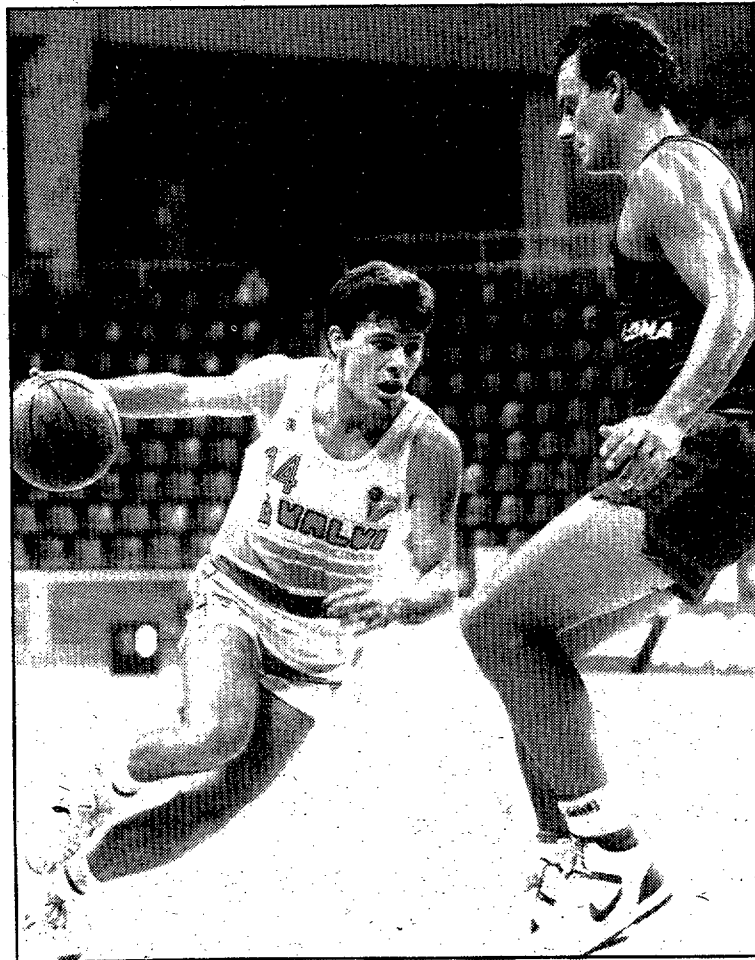
El resultado parcial de 64-28 sirve para abreviar cualquier tipo de comentario sobre este segundo tiempo, en el que el Barcelona aplastó a un Valvi muy distinto al de la primera mitad y que ha ofrecido en los dos partidos de la Lliga Catalana un alto nivel de juego.

Joaquim Costa: «Me ha gustado el Valvi de la primera mitad»

J.R.

Barcelona.— En los graderíos se encontraba presenciando el encuentro el técnico del Claret, Joaquim Costa, que había anticipado en un día el viaje que emprenderá hoy el resto de la expedición canaria. Recordar que el Claret jugará mañana en el pabellón de Palau, a partir de las siete de la tarde, dentro de la segunda jornada de liga.

Joaquim Costa comentaba, al término del choque, que «me ha gustado mucho el Valvi de la primera mitad. Luego han venido una serie de cambios que han facilitado el triunfo abultado del Barcelona, que esta temporada puede convertirse en el campeón de Europa». Cree que «con Wright, la pareja de americanos del Valvi es más completa que en el anterior ejercicio».

La segunda parte quedó desequilibrada. (Foto CARLOS SANS).

Guifré Gol pensaba en el Claret:

«Existía cansancio y por ello he sustituido a los titulares»

Aito: «El Valvi ha dado una buena impresión»

J.R.

Barcelona.— «Ya había previsto que en el segundo tiempo cambiaría a la totalidad del equipo titular. Existía mucho cansancio en los jugadores, y había que pensar en el partido ante el Claret, que es mucho más importante para nosotros que la Lliga Catalana». Ésta era la opinión de Guifré Gol al finalizar el encuentro, añadiendo que «he hecho lo mismo que Aito. Él ha cambiado al cinco que estaba en pista en la primera mitad, pero nuestros suplentes no son los mismos que los que tiene el Barcelona». Sin embargo, reconocía estar «satisfecho de cómo se ha comportado el equipo en esta Lliga Catalana, pues considero que el rendimiento ha sido elevadísimo».

Aito García Reneses

El entrenador azulgrana, Aito García Reneses, declaraba que «era lógico que el Valvi sustituyera a sus hombres importantes. Guifré ha reservado a su equipo para el próximo partido de liga y nos han puesto más facilidades que no en el primer tiempo».

Aito señalaba que «el Valvi me ha causado una buena impresión en esta Lliga Catalana, con un equipo muy conjuntado y con una pareja de americanos realmente completa». Sobre las posibilidades que le augura, dijo que «no sé cómo está la Primera B... ni conozco a los veintiocho mil millones de equipos que hay en dicha categoría».

Avgda. Sant Francesc, 21
Tel. 21 91 66

PISOS

EN SALT, pisos de 2 habitaciones, bien situados, comedor-estar, baño, cocina-office, calefacción individual y acabados de calidad. Acogidos al Régimen de Protección Oficial.

EN ZONA DE SANTA EUGÈNIA, pisos de 4 habitaciones, comedor-estar, preparado para chimenea-hogar, cocina-office, baño y aseo, calefacción individual y a gas ciudad; orientados al sol y totalmente exteriores. Acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial, con intereses subvencionados y con posibilidad a fondo perdido, como máximo ptas. 494.000 de subvención.

EN URBANIZACIÓN DE GIRONA-2, casas unifamiliares, con jardín, de 4 habit., cocina-office, baño y aseo, comedor-estar, preparado para chimenea-hogar, con garaje para 2 coches, trastero, calefacción individual, acabados de calidad. Acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial. Hipoteca con interés subvencionado.

EN LA ZONA DE PALAU, pisos de 3 y 4 habitaciones. Orientados al sol, comedor-estar preparado para chimenea-hogar, cocina-office, totalmente exteriores; calefacción individual. Acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial, con intereses de Hipoteca, subvencionados. Comunidad reducción de 6 vecinos.

CASAS UNIFAMILIARES en Salt, con terraza y jardín, de 4 habitaciones, cocina-office con electrodomésticos, baño, aseo, comedor-estar, preparado para chimenea hogar, garaje, trastero, calefacción radial. Acabados de gran calidad, acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial, con hipoteca al interés subvencionada.

EN ZONA RESIDENCIAL DE MONTJUÏC, casas unifamiliares con jardín comunitario, orientadas al sol. Totalmente exteriores, con jardín propio de aprox. 65 m² o más. Garaje para dos coches, acabados de calidad, con calefacción a gas ciudad individual, comedor-estar, 4 habitaciones y terrazas. Acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial con hipoteca del 11'75%.

CASA a construir en urbanización Mas Grau; terreno o parcela de 300 m². edificable según deseo del comprador y acabados de máxima calidad.

PARCELA de 800 m² situada en Urbanización Mas Grau. Precio total: 6.000.000 ptas.

PISOS DE GRAN OCASIÓN

PISOS situados en varias zonas de Sant Narcís, en perfecto estado, de 3 o 4 habitaciones, comedor-estar, baño y aseo a partir de 2.250.000 ptas. precio total.

LOCALES

LOCALES COMERCIALES en zona Sant Narcís, situados en plaza interior de 25 a 52 m². Precio total: 1.306.250 ptas.

PARKINGS

2 ÚLTIMOS parkings en Edificio Güell, a partir de 335.000 ptas.

Pl. Marquès de Camps, 3, 1r.
Tel. 21 97 58 - GIRONA

EN VENTA

● **C/. Juli Garreta**, en construcción pisos y áticos de gran lujo. 108 y 130 m². 3 o 4 habitaciones, 2 baños. También locales comerciales.

● **El Mas Grau**, 2 casas, 4 habitaciones, gran comedor-estar con chimenea, garage, 400 m². de parcela 182 m². construidos. Grandes acabados de calidad.

● **Salt, c/.** Llarg disponemos de casas con garage, un amplio jardín, 2 baños, 4 habitaciones, comedor-estar y una cocina muy espaciosa con chimenea. Renta libre. 10.000.000

● **Pl. Poeta Marquina**, 4 habitaciones, 2 baños, cocina, comedor-estar con parquet flotante, terraza. Piso con acabados de lujo.

● **Traspaso** en la c/. Hortes, Pare Coll, Sta. Clara, Cort Reial, c/. Güell, Pça. Catalunya de Salt.

● **Restaurante** en venta a Sant Feliu de Guíxols, trabajo todo el año.

● **Parkings** Pl. St. Agustí, Trav. de la Creu, Avda. St. Narcís, Pl. Catalunya de Salt, c/. Costabona, c/. Onyar, c/. Teixidors.

● **Terrenos edificables**, Girona 2, Mas Grau, Mas Barril, Montjuïc, etc...

● **Apartamentos en s'Agaró**, gran lujo, 2 y 3 habitaciones, con o sin muebles, grandes terrazas. Zona residencial con vista al mar y piscinas.

● **Casas en venta en Salt.**

● **Ático dúplex**. Ctra. Barcelona, 140 m². útiles más 70 m². de terrazas, 4 hab. dobles, gran salón comedor, todo parquet. 2 baños y amplia cocina-comedor.

● **C/. Teixidors**, 3 hab. dobles, baño. Piso muy soleado. Ocasión 2.700.000.

● **Casa Vilobí**, urb. Can Tarré, parcela 1.500 m²., piscina, garage. 9.000.000.

● **Casa Sta. Eugènia**, 4 hab., baño, cocina, comedor-estar y patio jardín de 88 m². 7.500.000.

● **Zona Vistalegre**. Pisos de VPO 4 habitaciones, baño, aseo, amplia cocina y comedor-estar. Hacemos fáciles condiciones.

● **Zona Castell Solterra**. Viviendas de Protección Oficial. 4 habitaciones, baño, aseo, amplia cocina-comedor, estar. Entrada sólo 275.000 ptas. CONSÚLTENOS RÁPIDAMENTE.

● **Zona Salt**. Construcción de pisos de P.O. de 3 y 4 habitaciones, totalmente exteriores, con calefacción individual y gas ciudad, acabados de calidad. MÍNIMA ENTRADA. CONSÚLTENOS.

● **Construcción de casas de P.O. en Bescanó**. 4 habitaciones, baño, aseo, amplio comedor y cocina, cuarto trastero y parking para 2 coches y jardín. Llámennos. Le facilitaremos más información. 21 97 58.

● **En Montjuïc, casas de 200 m²**. Disponen de jardín i piscina. Inmejorables acabados de calidad. Consúltenos su justo precio. **ACEPTAMOS SU PISO DE ENTRADA.**

ALQUILERES

- Pisos con o sin muebles
- Casas, apartamentos y despachos
- Parkings
- Locales con y sin traspasos

POR GRAN DEMANDA DE NUESTROS CLIENTES, PRECISAMOS PISOS

RUSTIC/CENTER

C/. dels Valls, 14, baixos
Telèfon 30 53 54
PALAFRUGELL

VERGES, regadío, 20 vesanas, 1 sola finca, agua abundante, apto para plantación de manzanas o melocotonero.

OPORTUNIDAD para constructor a Palafrugell, oferta, se venden pisos por terminar, buen precio.

PALAFRUGELL: superficie terreno 55 m². Sup. casa 90 m²., gran salón comedor, cocina equipada, aseo, 4 habitaciones, baño, terraza, garaje. Precio venta: 7.000.000 ptas.

TORRE SIMONA: 2 chalets, sup. terreno 300 m². Sup. casa 114 m². Salón comedor, cocina amplia, baño, 3 habitaciones dobles con armarios empotrados. Precio venta: 8.500.000 ptas.

OPORTUNIDAD-LA BISBALA TERRERA: casa de planta y piso, 4 habitaciones, patio. Precio venta: 8.000.000 ptas. Excelente panorámica.

PALAFRUGELL: superficie piso 100 m²., 4 hab., baño, aseo, gran terraza, muy céntrico. 4.500.000 ptas.

PALAFRUGELL: superficie piso 85 m²., 3 hab., baño, salón comedor. 3.900.000 ptas.

PALAFRUGELL: a 60 m. pl. Nova, 4 habitaciones, 2 baños, salón comedor con chimenea y patio.

MONT-RAS: Casa de piedra restaurada, 3 hab., 2 baños, estudio, amueblada.

TAMARIU: Chalet planta baja y 2 pisos. 2 baños, 3 habitaciones. Salón comedor con chimenea. Precio: 9.000.000 ptas.

CALELLA: Apartamento vista al mar. 2 habitaciones dobles, salón comedor, jardín... Precio: 6.750.000 ptas.

LLAFRANC: Superficie apartamento 120 m², 4 hab., 2 baños, salón comedor con chimenea. Garaje y piscina. Vista al mar.

PALAFRUGELL: superficie piso 75 m²., salón comedor con chimenea, 3 hab., cocina. 3.500.000 ptas.

CALELLA: apartamento 105 m²., 3 habitaciones, 2 baños, salón comedor con chimenea, parking y piscina. Zona muy tranquila.

CALELLA: superficie chalet 180 m²., superficie terreno 450 m²., garaje 50 m²., 4 habitaciones, 2 baños, aseo, salón comedor con chimenea, cocina equipada, calefacción y barbacoa.

A 5 KM. DE PALAFRUGELL: nave industrial 500 m². Precio interesante.

LLAFRANC: Chalets unifamiliares. Jardín 230 m². Casa 270 m². con 3 o 4 habitaciones. 2 baños, amplio salón comedor con chimenea. Vista al mar.

CALELLA: superficie apartamento 110 m²., salón comedor con chimenea, 2 baños, 4 hab., piscina y jardín. 9.500.000 ptas.

L'ESCALA GRAN OPORTUNIDAD CASA CÉNTRICA, CONSTRUCCIÓN A 3 NIVELES. VISTA AL MAR. EXCELENTE PANORÁMICA A L'EMPORDÀ. 1000 m². DE JARDÍN. 500 m. CONSTRUIDOS. PRECIO 18.000.000 PTAS.

J. REIXACH
API. Nº 323
C/. Emili Grahit, 50
Tel. 21 41 62
GIRONA

PISOS DE OCASIÓN

● **C/. Migdia**, 2 baños, 3 habitaciones, con calefacción individual.

● **Pla de l'Horta (Sarrià de Dalt)**, gran ocasión, piso 3 hab. Totalmente exterior. Sol todo el día. Precio: 1.900.000.

● **C/. Sant Sebastià**, 3 hab. con patio.

● **C/. Àngel Guimerà**, 4 hab., baño y aseo.

● **C/. Manuel de Falla**, 3 hab. Precio: 1.600.000 ptas.

● **C/. Rutlla**, 3 hab. dobles, terraza 20 m². y jardín de 90 m².

● **Avda. Sant Narcís**, 4 hab., baño y aseo, calefacción y parking.

● **C/. Rutlla**, 3 hab. dobles, gran salón comedor, baño 8 m².

● **Estudio c/. Rutlla**, 60 m² más terraza de 40 m². Precio: 2.000.000.

● **Estudio 2 plantas edificio Torre Güell**. Precio: 2.000.000.

● **Plaça Sant Jordi**, estudios 2 hab. a 2 niveles, con cocina americana.

● **C/. Sant Sebastià**, 4 hab.

LOCALES

● **Local 96 m²**. ideal para montar su negocio. Zona comercial.

● **Bar** en pleno rendimiento, con vivienda. Ganancias superiores a las 400.000 ptas. netas al mes. Aproveche esta oportunidad.

● **C/. 20 de Junio**, entresuelo 60 m². para despacho alquiler o venta. Opcional.

CASAS

● **Caldes de Malavella**, con jardín y bodega.

● **Caldes de Malavella**, casa payés ideal para montar su negocio.

● **Quart**, casa de payés con 50.000 m². de terreno.

● **Quart**, casas a estrenar.

● **Sta. Coloma**, casa con 1.000 m. de jardín, 4 hab. dobles, terraza 15 m²., baño, salón a 2 niveles, cocina americana y chimenea leñera, garaje y sala de juegos.

● **Plaça Germans Sàbat**, casa 3 hab., totalmente reformada, gran terraza. Precio interesante.

LOCALES ALQUILER

● **Local comercial 200 m²**. 71.000 ptas.

TRASPASOS

● **Traspaso pescadería** mercado central de abastos. (Plaça Lleó).

NECESITAMOS PISOS EN VENTA Y DE ALQUILER PARA NUESTROS CLIENTES LLÁMENOS

SI QUIERE VENDER SU PISO PONGASE EN BUENAS MANOS

pone a su servicio con garantía de éxito un gran equipo de profesionales que le asesoraran en todo momento de cualquier gestión de venta que usted quiera realizar.

fin casa
API A. RAVELL

c/. Cardenal Margarit, 19
Tel. 21 24 99 - GIRONA

Alquileres

Pisos

ALQUILER de pisos con o sin muebles, locales, despachos y parkings. Diferentes situaciones. Tel. 21 97 58 / 21 97 62.

PISOS Y LOCALES de alquiler en distintas situaciones de Girona. Tel. 21 91 66.

NECESITAMOS pisos y locales en alquiler, con y sin muebles, para nuestros clientes. Llamar al tel. 21 91 66.

Casas

VENTA de casa en Quart. 4 habitaciones, baño y aseo, amplio comedor y cocina. Acabados de calidad. Para información tel. 21 05 91 / 46 95 09.

Compras

SE COMPRAN casas y pisos. No importa estado ni situación. Pago al contado. Tel. 21 41 62.

COMPRAMOS piso y dos plazas parking, solar y terrenos industriales. Ofertas Apartado 306 Girona.

Compra Venta

COMPRA-VENTA muebles antiguos, modernos. Vaciamos pisos. El Rastrillo. 83 79 91.

Pisos

PARA COMPARTIR piso tranquilo, céntrico, busco chica-as. Tel. 20 88 69 noches.

Tel. 64 14 58

LA BISBAL D'EMPORDÀ

NUEVA CONSTRUCCIÓN

LA BISBAL. Gran vivienda unifamiliar con jardín, 4 dorm., gran comedor-estar con chimenea, baño y aseo. Precio instantáneo y facilidades de pago.

LA BISBAL. Local cial. de 86 m2. situado en la Ctra. de Palamós a Girona. Facilidades de pago.

PALAFRUGELL, a 2 Km. Casito de 90 m2. con 800 m2. de jardín. Magnífica panorámica. Situada entre pinos. 4.500.000 ptas.

GRAN CASA planta i piso 135 m2. con 345 m2. de jardín. Situado a las afueras del pueblo.

ANTIGUA CONSTRUCCIÓN

CASA con patio, muy tranquila, totalmente restaurada. 6.500.000 ptas.

GRAN CASA pairal para restaurar. 4.500 m2. de terreno y magnífica vista.

CASA de piedra para restaurar por sólo 1.500.000 ptas.

ULLASTRET. Gran casa de piedra ideal para restaurante típico. **CASA** para restaurar, con 500 m2. de patio. 3.750.000 ptas.

MASIAS

GRAN MASIA 59 Ha. a 3 Km. de Palafrugell.

GIRONA, zona de Montjuïc. Masía para restaurar con 2 Ha. de terreno.

GIRONA, 4 Km. Gran masía con 9 Ha. de terreno. Magnífica vista.

Su Casa amiga

Relax

INSTITUT DE BELLESA GIRONA
Avgda. Jaume I, 13, pral. tercera. Horari de 10'30 a 20'30 horas. Visa/Master

INSTITUT DE BELLESA Sta. Eugènia, atendido por señoritas. De 10'30 a 20'30. Sta. Eugènia, 18, 4º, 3ª. Tel. 20 89 71.

SENYORETA jove i discreta, per a senyors solvents. Massatge, relax. Tel. 23 87 11. De dilluns a dissabte. De 10'30-20.

INSTITUT DE BELLEZA. Bonas-truc de Porta, nº 3, primera. Alta cosmética masculina. Masaje relax. Abierto de 10'30 mañanas a 8'30 noches. Sábados de 10-7'30. Visa-Master. Tel. 20 86 35.

HOY FIESTA, TE ESPERAMOS. Bar Diana. Horario: 9'30 a 20'30. Tel. 20 30 30.

Trabajo**Demanda**

URGEN chicas para bar-club May Friends, nuestro teléfono es 77 16 57.

L'ARCADA, se busca camarero terraza con tanto por ciento, y cocinero. Tel. 20 10 15, mañanas.

RECOLECCIÓN DE ALMENDRAS. Doy tercio cosecha o campos destajo, o 15 ptas. Kg. (20-40 kg. hora) Tel. 76 80 32 de 8 a 11.

URGEN representantes para venta de productos de limpieza. Tel. 42 15 75.

Avgda. Sant Francesc, 1-2

Tel. 21 15 12/20 89 62

PISOS OCASIO

● C/. FLUVIÀ, 3 dorm. Preu: 4.000.000 ptas.

● C/. NTRA. SRA. SALUT, 3 dorm. Preu: 3.800.000 ptas.

● C/. AGUDAS, 4 dorm., pl. parking. Preu: 4.800.000 ptas.

● C/. EMPÚRIES, 3 dorm. Preu: 3.125.000 ptas.

● C/. PERE COMPTE, 4 dorm. Preu: 3.300.000 ptas.

● C/. OVIEDO, 3 dorm. Preu: 2.200.000 ptas.

● PL. CATALUNYA SALT, 3 dorm. Preu: 2.700.000 ptas.

● C/. MIGUEL DE PALOL, 3 dorm. Preu: 3.750.000 ptas.

● C/. ÀTIC STA. EUGÈNIA, 2 dorm. Preu: 3.500.000 ptas.

● PASAJE ROGER DE LLÛRIA. Salt. 3 dorm. Preu: 1.500.000 ptas.

● C/. MAJOR DE SALT, 3 dorm. Preu: 2.200.000 ptas.

● C/. INDÚSTRIA. Salt. Àtic 3 dorm. Preu: 5.500.000 ptas.

● C/. ANSELM CLAVÉ. Salt. 3 dorm. Preu: 3.000.000 ptas.

● PL. CANIGÓ. Salt. 3 dorm. Preu: 2.700.000 ptas.

● C/. ROSSELLÓ, 3 dorm. Preu: 2.900.000 ptas.

● DESPATX C/. CREU, superficie 54 m2. Preu: 3.000.000 ptas.

● LOCAL C/. FONT DEL REI, 330 m2. Preu: 15.000.000 ptas.

● SOLAR industrial 800 m2. Fornells.

● 9.000 m2. zona industrial Sarrà de Ter.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

● NAU industrial 160 m2. Sant Julià de Ramis.

**INMOBILIARIA
JORDI**

c/. Sta. Eugènia, 48

Ent. 1ª

Tel. 21 11 16

VENTA DE PISOS DE PROTECCIÓN OFICIAL, LOCALES COMERCIALES Y PARKING CON FACHADA AL PARK CENTRAL DE GIRONA «ZONA VERDE». CERCA PL. MARQUÉS DE CAMPS, ESTACIÓN Y PARADA DE AUTOBUSES. ENTREGA INMEDIATA.

**PARK CENTRAL
ZONA VERDE**

● COCINA 14 m2
● COMEDOR 21 m2
● DORMITORIO 14 m2
● DORMITORIO 12 m2
● 2 DORMITORIOS DE 7-m2
● TERRAZA 9 m2

PREPARADOS PARA CHIMENEA HOGAR. SOLEADOS, CALEFACCIÓN CON FACHADA AL PARK CENTRAL DE GIRONA

● Piso 4 habitaciones, Protección Oficial, c/. Pere Compte, 6. Sant Narcís.

● Casa planta baja y piso en Bescanó con facilidades de pago.

● Pisos de 4 habitaciones en Palau, con entrada de 600.000 ptas. y mensualidades de 35.000 ptas.

● Áticos de Protección Oficial con fachada al Park Central, de 3 y 4 habitaciones.

● Piso en Sant Narcís, 2.500.000 ptas., con entrada de 500.000 y 25.000 ptas. de mensualidad.

● Piso en Salt, 3 habitaciones, al precio de 2.000.000 con entrada de 400.000 y mensualidades de 20.000 ptas. mes.

● Pisos de Protección Oficial 3 habitaciones, c/. Figuerola, soleado, calefacción. Entrega inmediata.

● Garajes individuales y parking de 15 m2. en c/. Iberia, c/. St. Ignasi, c/. Figuerola y c/. Pere Compte.

● Locales comerciales de alquiler y venta en diferentes zonas: c/. Ibèria, Ctra. Barcelona, c/. Figuerola, «la Punxa» y c/. Monturiol. Desde 60 a 1.000 m2.

VENTAS

● Piso Protección Oficial de 2 y 3 habitaciones, en c/. Pere Compte. Sant Narcís.

● Pisos 4 habitaciones Ctra. Barcelona, 91, 93; de 120 m2. construidos, soleados.

● Ático tipo chalet con 150 m2. de terraza, zona Sant Narcís.

ALQUILERES

● Apartamentos amueblados de 1, 2 dormitorios muebles nuevos. Céntricos.

● Parkings en c/. Figuerola, c/. Ibèria y c/. St. Ignasi.

COMPRES

COMPRO SOLARES, CASAS VIEJAS Y PISOS EN GIRONA Y ALREDEDORES

**SU PISO
ACTUAL
PUEDE SERVIR
COMO PAGO**

**FINQUES
URBANES
GIRONA**

Emili Grahit, nº 15

Tels. 20 17 00 - 20 94 04

**25 ANYS D'EXPERIÈNCIA
PROFESSIONAL AL SEU SERVEI****MONTJUÏC. «Conjunt Pirineus»**

Casas de 200 m2 con jardín privado. Garaje para 3 coches. 4 dormitorios. 2 baños completos y 1 aseo. Dormitorio principal con vestidor y baño incorporados. Armarios empotrados. Gran salón-comedor con chimenea. Amplia cocina con zona para comer. Calefacción a gas ciudad. Estudio-solarium en planta ático. Acabados de gran calidad a estudiar con cada cliente. Precio desde 11.000.000 ptas. Hipoteca a convenir. Aceptamos su piso usado como entrada. Teléfonos 20 94 04 y 20 17 00.

ÁTICO DÚPLEX en calle Juli Garreta, 3 hab. dobles con armarios empotrados. Espacio de 33 m2. para despacho o sala de estudio, calefacción gas ciudad individual, plaza de parking. Precio 8.300.000. Tels. 20 17 00 y 20 94 04.

OCASIÓN

Casa en Sant Feliu de Pallerols de 300 m2 construidos y 3.000 m. de jardín muy bien cuidado con árboles frutales, 4 habitaciones, 1 baño, 1 aseo, amplia cocina, comedor con chimenea, 2 terrazas, garaje para dos coches, porche con barbacoa. Precio: 18.000.000 ptas. Tel. 20 17 00.

GRAN OCASIÓN, piso 200 m2 en muy buen estado, c/. Nord. 3 pla. sin ascensor. Precio: 5.500.000 ptas. Tel. 20 17 00 y 20 94 04.

OCASIÓN. Piso c/. Pere Compte, 4 hab., 4.000.000 ptas.

ÁTICO dúplex. C/. Juli Garreta, 3 dormitorios dobles con armarios empotrados, espacio de 33 m2 para despacho o sala de estudio, calefacción, gas ciudad individual, plaza de parking. Precio: 8.300.000 ptas.

PERE COMPTE, 21

9 pisos todo exterior de Protección Oficial. 3 y 4 dormitorios. Baño incorporado en dormitorio principal, con armario empotrado. Otro baño complementario. Cocina con zona para comer, 3 terrazas. Gas ciudad y calefacción individual. Acabados de calidad. Disponemos de muestras de los materiales. Precios: 5.850.000 ptas. y 6.500.000 ptas. Hipoteca: 3.023.000 ptas. y 3.936.000 ptas. Tipo de interés: 6, 8, 11 y 14 por ciento a 13 años. Teléfonos 20 17 00 y 20 94 04.

OCASIÓN. Piso Sta. Eugènia, 3 habitaciones, 500.000 ptas. entrada, resto 30.000 ptas. mes.

PISOS DE PROTECCIÓN OFICIAL en c/. Agudas de 4 dormitorios, 1 baño, 1 aseo, armarios empotrados. Todo exterior. Muy soleado, sólo 10 vecinos. Precio desde 4.880.000 ptas. Hipoteca desde 3.437.000 ptas. Esta promoción se empezará en breve. Tel. 20 17 00 y 20 94 04.

PISOS DE PROTECCIÓN OFICIAL en c/. Massana para entrega inmediata, de 2 y 4 dormitorios, 1 baño, 1 aseo. Acabados de calidad. Precio desde 3.451.000 ptas. hasta 5.911.000 ptas. Entrada de 400.000 ptas. Hipotecas de 2.350.000 ptas. hasta 3.690.000 ptas. Resto en letras mensuales. Tel. 20 17 00 y 20 94 04.

ATENCIÓN

Si Vd. busca vivienda no se precipite, nuestra empresa dispondrá en breve de nuevas promociones en situaciones privilegiadas. CONSÚLTENOS. Teléfonos 20 17 00 y 20 94 04.

**CASAS EN MONTJUÏC
DE 200 m2. CON JARDÍN
ACABADOS DE GRAN CALIDAD
ACEPTAMOS SU PISO DE ENTRADA**

EUGESA

VIVIENDAS UNIFAMILIARES EN SANT NARCÍS con jardín, garaje, trastero, despensa, comedor-estar, con terraza, cocina para comer con terraza, 4 dormitorios, cuarto de baño y cuarto de aseo, buenos acabados, gas ciudad. Protección Oficial.

PISOS con calefacción a gas ciudad, totalmente aislados (térmica y acústicamente), pavimento de gres, azulejos de 20 x 20 en cocina, repisa de granito, 3-4 dormitorios, cuarto de baño completo, cocina con espacio para mesa, armarios empotrados, terrazas a comedor y cocina. Todo materiales de calidad. En Salt, Passeig dels Països Catalans. Protección Oficial. Subvención Generalitat (234.000, a 494.000 ptas. para ingresos hasta 2,5 de S.M.).

LOCALES en Salt, junto al Paseo de Olot (Països Catalans), muy bien situados.

APARCAMIENTOS en Salt, cerrados individualmente. Hipoteca y facilidades.

APARCAMIENTOS en Girona, travessia Carril nº 2, quedan sólo 4 plazas. Facilidades.

CONSTRUCTORA INMOBILIARIA
c. Major de Salt, 182
Tel. 23 55 61 (4 líneas) Salt-Girona

RUYRA

IMMOBLES
PROMOTORS CONSTRUCTORS

PISOS DE OPORTUNIDAD OCUPABLES EN EL ACTO

- **DR. FERRAN**, de Salt. Piso 3 dorm., comedor-estar, cocina espaciosa, amplio lavadero, baño, terraza al comedor. Mucho sol. Precio: 2.800.000 ptas., con muchas facilidades. Tel. 20 64 32.
- **PL. DE LA VILA**, de Salt. Piso 4 dorm., comedor-estar con terraza a la plaza, cocina equipada con horno elevado, baño, aseo, amplio lavadero, calefacción, etc. Precio: 3.500.000 ptas., con grandes facilidades. Tel. 20 64 32.

INFÓRMESE SIN COMPROMISO

Francisc Macià, 10-Entl.
Tel. 23 53 61 - SALT

FINQUES

api Sant Narcís

COMPRA - VENDA LLOGUER

Avgda. Sant Narcís, 22 - entl. 3
Tel. 23 74 16 - 17005 GIRONA

- EN C/. ANDRÉS TUYET, vendo piso 4 habitaciones, baño y aseo.
- EN AVDA. SANT NARCÍS, vendo despacho 61 m².
- EN C/. COSTA BRAVA, vendo piso 4 habitaciones.
- VENTAS DE CASAS con jardín y sin jardín y locales comerciales en varias zonas.

CASA ZONA PALAU

- Parcela 400 m²
- Construcción 200 m² más 60 m² sótano
- Amplia cocina con office
- Comedor-estar con chimenea
- 4 habitaciones dobles con armarios
- 2 baños
- 1 aseo

Información
Tel. 21 95 16

Música

MUSICAL EIXIMENIS

PIANOS - ORGUES SINTETIZADORS
Totes les marques

Distribuidor exclusiu
ELECTRONICA YAMAHA

GRANS OFERTES COMPTAT!
Terminis fins a 36 mesos

Pianos de lloguer
Opció compra

Eiximenis, 18 GIRONA
Telèfon 20 63 86

Vilafant, 51 FIGUERES
Telèfon 50 59 66

MUSICAL EIXIMENIS

ES TRASPASSA restaurant amb terrassa pròpia, en el barri antic de Girona. Interessats, truqueu al tel. 20 49 86.

CARRER MIGDIA es traspassa local 58 m². planta i 58 m². soterrani, totalment instal.lat, façana 2 carrers. Tel. 21 93 04.

FIGUERES: Es traspassa botiga c/. Monturiol. Interessats truqueu el. Tel. 50 25 36.

Ventas

OCASIONES: En nuevo y usado Girona y Barna, estanterías metálicas y mobiliario de oficina. Girona: Valladolid, 12. Tel. 23 50 12. Barna: Pujadas, 80. Tel. 309 25 56.

POR RENOVACIÓN total de modelaje, últimos días de restos de serie en Calzados Gibert.

DE PARTICULAR a particular vendo sillas y estanterías metálicas seminuevas, cerca Girona. Llamar 88 17 38. Srta. Alicia de 5 a 9.

Traspasos

TRASPASO frankfurt en Llagostera. Tel. 20 92 29.

IMPORTANTE EMPRESA DE ACEROS LAMINADOS, CALIBRADOS Y TORNEADOS DE BARCELONA, PRECISA:

REPRESENTANTES

con experiencia, para la zona de GIRONA.

Interesados, llamar al Tel. (93) 313 75 00., Sr. Saladrigas, en horas de oficina.

Los representantes de la empresa son conocedores de este anuncio.

PLATJA D'ARO

Llogo apartament tot l'any o per temporades
Tel. 32 40 11

DATASYSTEM

Hardware - Software ENSENYAMENT APLICACIONES INFORMÀTIQUES

C/. Carme, 21 - Tel. 21 74 01

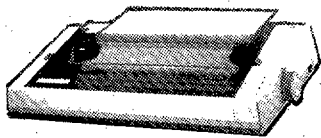
- * DEPARTAMENTO DE ENSEÑANZA
- * CURSOS DE FORMACIÓN INFORMÁTICA CON LOS LENGUAJES DE PROGRAMACIONES
 - Basic
 - Cobol
 - Pascal
 - Cursos especiales orientados para escolares
- * FORMACIÓN ADMINISTRATIVA Y EMPRESARIAL
 - Contabilidad
 - Hoja de cálculo
 - Tratamiento de textos

- Prácticas con ordenadores IBM desde el 1er. día
- Manejo de impresora y unidad de disco
- Grupos reducidos
- Aprendizaje garantizado
- Diploma acreditativo
- Facilidades de pago.

DEPARTAMENTO DE VENTA

Amplie la potencia de su P.C.

- Ampliación de memoria de 640 K. Instalación gratuita.
- Disco Duro de 20 a 40 Mb. desde 89.900.
- Presentación de la nueva impresora AMSTRAD DMP 4000

- 200 C.P.S.
- Carro amplio.
- 100 tipos de letras incluso alta calidad.
- Precio increíble 89.900 + IVA.
- Importantes descuentos con «CARNET JOVE».

Y como siempre, con la garantía que nos acredita

DATASYSTEM

ANUNCI'S AL SEU DIARI

DIARI DE GIRONA

VENTA de productos de limpieza al por mayor. Tel. 42 15 75.

VENDO nevera-vitrina seminueva. Razon tel. 23 73 27.

EMPRESA LÍDER EN EL SEU RAM necessita

VENEDORS/ES

Pensem en persones dinàmiques, responsables, amb bona capacitat de relació i bona presència.

Es valorarà experiència comercial, no imprescindible. Integració en plantilla i bona retribució econòmica.

APRENT-ADMINISTRATIU

zona de Banyoles

Ha d'ésser un noi jove, per fer feines administratives i petits feines de caire mecànic. Incorporació immediata i sou a convenir.

Interessats, truqueu al Tel. 20 15 66, Srta. ANNA.

Guía de la Enseñanza

KENSINGTON SCHOOL

Idioma inglés. A todos los niveles. Profesores nativos titulados. Horario flexible. Prácticas con ordenador. Grupos reducidos.

Tel. 21 34 45

CLASES PARTICULARES

de kárate y defensa personal

Tel. 21 47 29

PALAS

Centre Acadèmic
OFICIALMENT HOMOLOGAT

C/. Emili Grahit, 2
☎ 20 80 72

- GRADUAT ESCOLAR (Examen oficial per avaluacions a l'Acadèmia)
- OPOSICIONS (Administració - EGB - BANCA)
- ACCÉS UNIVERSITAT
- TÈCNiques ADMINISTRATIVES
- COMPTABILITAT
- INFORMÀTICA
- MECANOGRÀFIA

KENSINGTON SCHOOL

Sábados mañana, cursos de inglés especiales para profesionales liberales, con material específico para cada campo.

Tel. 21 34 45

NAVE INDUSTRIAL

para industria o almacén SE ALQUILA

Buena situación en zona de Figueres
Tel. 20 98 00

IMPORTANT EMPRESA DEL SECTOR DE LA COMUNICACIÓ NECESSITA

1 REDACTOR/A

ES REQUEREIX:

- Domini del català parlat i escrit.
- Edat de 18 a 25 anys.
- Bona presència.
- Dedicació exclusiva.
- Cotxe propi.
- Es tindrà en compte llicenciatura en Ciències de la Informació.

S'OFEREIX:

- Sou fix.
- Formació a càrrec de l'empresa.

Interessats envieu «curriculum vitae» amb fotografia actual a Apt. Correus 37 de Girona

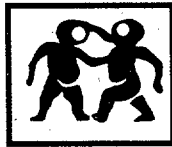
HOROSCOPO

ARIES (Mar. 21 a Abril 20)
Hoy será mejor que se concentre en hacer dinero y no gastarlo. Una relación seguirá con altibajos.

TAURO (Abril 21 a Mayo 21)
Este día será muy propicio para toda actividad de relax. Trate de no ser tan exigente con su familia.

GEMINIS (Mayo 22 a Junio 21)
Una relación con un colaborador podría no agradarle demasiado. Ponga las cosas en claro cuanto antes.

CANCER (Junio 22 a Julio 23)
Una obligación social no resultará tan desagradable como pensaba. Pero elija con cuidado sus palabras.

LEO (Julio 24 a Agst. 23)
Ahora tendrá que actuar con sus principios y hacer lo que Ud. mejor considere. No se deje influenciar.

VIRGO (Agst. 24 a Sept. 23)
Aunque tenga dificultades en persuadir a otros de su punto de vista, nada le impedirá actuar según sus propias convicciones.

LIBRA (Sept. 24 a Oct. 23)
Si logra completar sus tareas, se sentirá mejor dispuesto para un activo fin de semana. Intente distraerse.

ESCORPIO (Oct. 24 a Nov. 22)
Después de aclarar un malentendido, podrá disfrutar de buenos momentos en agradable compañía.

SAGITARIO (Nov. 23 a Dic. 21)
Un tema laboral parecerá insolucionable, pero si realiza los contactos correctos, todo cambiará y le saldrá victorioso.

CAPRICORNIO (Dic. 22 a En. 20)
Hoy podría tener que enfrentarse a una complicada situación debido a celos. Puede que concrete un viaje que quería hacer desde hacía tiempo.

ACUARIO (Enero 21 a Feb. 19)
Algunas demoras en sus planes no deberán animarle; el progreso será lento pero seguro. No se desanime y siga adelante.

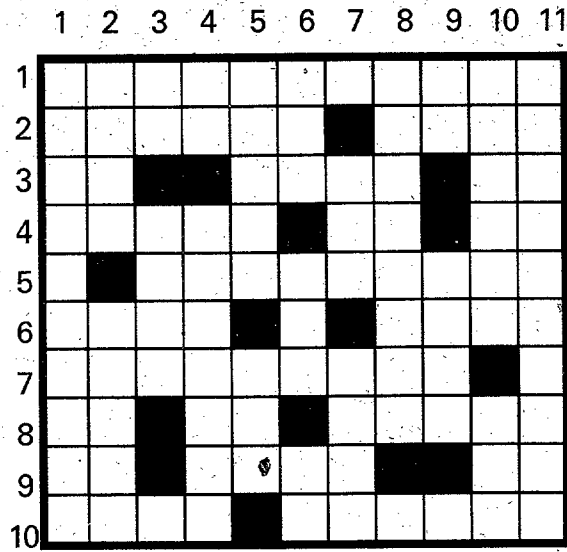

PISCIS (Feb. 20 a Mar. 20)
No todos escucharán lo que Ud. tiene por decir, pero la cooperación que recibirá le alcanzará para animarle.

Si nació usted en esta fecha:
Será carismático, innovador por naturaleza y de fuerte carácter. Por momentos, la pérdida de dominio de sus nervios podría interferir en su progreso. Altamente imaginativo, sus logros serán a menudo notables en el terreno de las artes. No deberá permitir que su deseo de seguridad material le lleve a desaprovechar su propio talento creativo. Hoy comparte su cumpleaños: Jessica Mitford, escritora.

CRUCIGRAMA

C. LLUIS

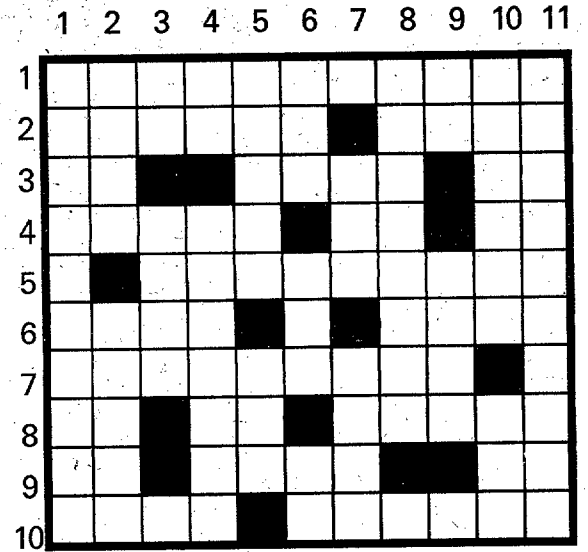
HORIZONTALES 1. Naturales de Girona.— 2. Estola grande y preciosa que usa el Papa. Volcán de Sicilia.— 3. De Badajoz. Demostrativo. Dos de cautas.— 4. Falto de destreza, al revés. De Tenerife. Nota musical.— 5. Consonante. Aturdir, confundir o acobardar.— 6. Tronco de la cola de las caballerías. El este. James.... 007.— 7. Falta de simetría. El oeste.— 8. Entregué. Invertida, nota musical. Lanzas, arrojas, al revés.— 9. Justamente el centro de cualquier polo. Cuando no circula en dirección contraria como hoy, lo tomo en la estación.— 10. Nunca falta un año para un desdoso. Huyes de tratar a uno.

VERTICALES 1. Jefe superior de una provincia, que puede ser civil, militar o eclesiástico.— 2. Detuve, al revés. Establecimiento benéfico en que se recogen menesterosos.— 3. La mitad del radio. Rabino. Consonante.— 4. Municipio entre Llívia y Puigcerdà. Turco.— 5. Hijo del hijo o de la hija. Agencia española de noticias.— 6. Uno más uno. Río gerundense, al revés. Dos de precio.— 7. Vócal. Consonante repetida. Consonantes consecutivas.— 8. Palabra que no está en mi diccionario, o sea, neofobia. Un romano.— 9. Consonantes consecutivas. Alabar. Consonante.— 10. Pasan de fuera adentro. De esta forma, de abajo arriba.— 11. Hombres dedicados y consagrados a hacer, celebrar y ofrecer sacrificios.

SOLUCIONES HORIZONTALES 1. Gerundenses.— 2. Oratio. Ema.— 3. Ba. Esto. TC.— 4. EPTOT. TF. Re.— 5. R. Atorlar.— 6. Nabo. E. Bond.— 7. Asimetha. O.— 8. Di. Af. Sant.— 9. OL. nert. Sé.— 10. Roto. Evitas. **SOLUCIONES VERTICALES** 1. Gobernador.— 2. Erap. Astio.— 3. RA. Rabi. T.— 4. Ur. Ormano.— 5. Nieto. Efe.— 6. Dos. ret. RE.— 7. E. TTT. RSTV.— 8. Neofobia. I.— 9. ST. Loar. T.— 10. Entrar. isa.— 11. Sacerdotes.

MOTS ENCREUATS

C. LLUIS

HORIZONTALS 1. Que no sap estar quiet enlloc.— 2. Respon-dre de quelcom. Riu de la península Ibèrica.— 3. Pronominal. Extensos, di-latats. Nom d'home.— 4. Estella grossa. Pronominal. Dos de tres.— 5. Xifra romana. Acció de fer que alguna cosa sigui altra que no era abans.— 6. Farigola. Xifra romana. Somera.— 7. Acció de prémer fortament una cosa per fer-ne sortir el suc. Cent.— 8. Pronom personal. Al revés, nom de consonant. Al revés, eina que serveix per aplanar la terra i arpeglar el gra.— 9. Contracció gramatical. Persona del sexe femení. Vocals.— 10. Bèstia de cla-veguera. Al revés, submarí.

VERTICALS 1. Èsser o estar malaltís.— 2. Acció de donar notícia. Ailla.— 3. Nota musical. Extensió de terra descoberta i plana, especialment la destinada a un ús determinat. Consonant.— 4. Article. Lloredar.— 5. Menjar carregat de sal. Reflexió de les ones sonores.— 6. Destresa a fer certes coses (al revés). Part de l'armadura antiga que cobria el cap. El sodi.— 7. Vocal. Riu gironí. Fer servir una cosa.— 8. Testarruda. La primera de l'abecé.— 9. Consonants. Crit de la granota, al revés. Consonant.— 10. Relatiu a l'amor sexual. Al revés, home jove.— 11. Que obra àdhuc sobre allò que li és anterior.

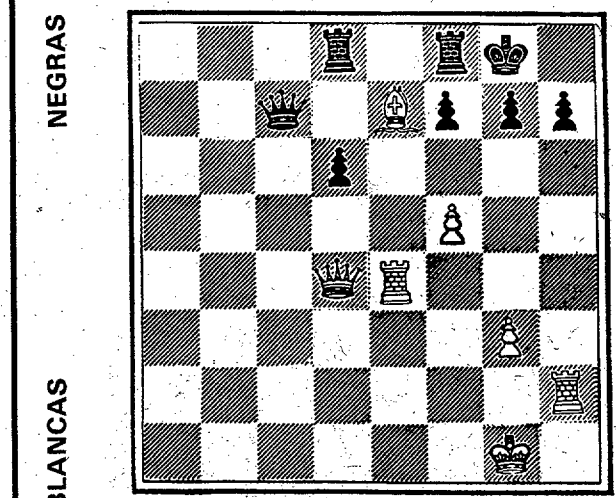
SOLUCIONS HORIZONTALS 1. Malesatger.— 2. Avalar. Ebre.— 3. Li. Lais. Ot.— 4. Ascla. Et. TR.— 5. L. Alterat.— 6. Timó. L. Rica.— 7. Espremuda. C.— 8. Jo. Jo. ec. sant.— 9. Al Dona. Ol.— 10. Rata. àrtiu. **SOLUCIONS VERTICALS** 1. Malaher.— 2. Avis. Isola.— 3. La. Camp. T.— 4. El. Lloreda.— 5. Salut. Eco.— 7. tr. Elm. Na.— 7. A. Ter. Usar.— 8. Testarda. A.— 9. GB. cuar. T.— 10. Eròtic. ion.— 11. Retroactiu.

AGATA

por Bill Hoest

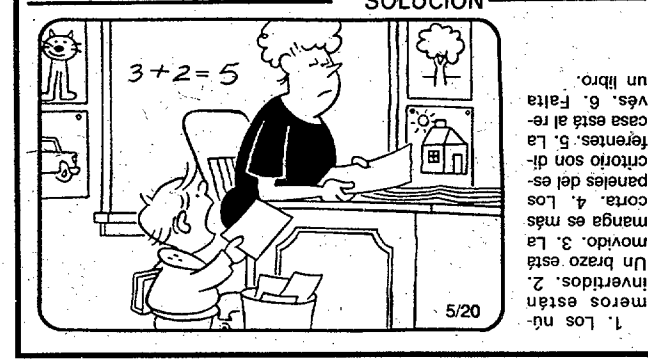
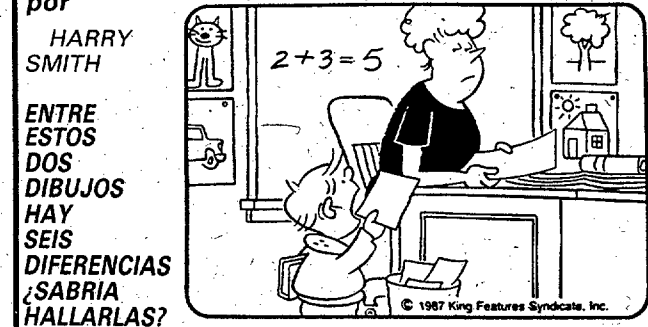

AJEDREZ

Juegan blancas y dan mate en tres. ¿Cómo?
SOLUCIÓN
1. DXP+, RxD
2. T4C+, RIT
3. A6A mate

SEIS DIFERENCIAS

SOLUCIÓN
1. Los nu-
meros están
invertidos. 2.
Un brazo está
movido. 3. La
manga es más
corta. 4. Los
paneles del es-
critorio son di-
ferentes. 5. La
casa está al re-
vés. 6. Falta
un libro.

COMENTARI

Professionalitat

El concepte professionalitat o aficionat-amateur es tergiversa a conveniència i quasi sempre per interès, benefici o justificació de quelcom.

A vegades, la imatge d'una persona que pretenem és més important situar-la en un o altre qualificatiu, com si en allò se centrés la transcendència.

En art es juga molt amb aquests factors, a vegades pretenent justificar l'autèntica vàlua de l'obra, assenyalant que es tracta d'un aficionat, malgrat que els preus ja siguin de mestre. Després, de cop i volta, tots pretenen ésser professionals, malgrat sigui només en el sentit de no fer res més. Si bé pel fet que no es faci res més, no vol dir que visquin ja plenament de l'art, mentre que d'altres han d'anar alternant amb altres ocupacions, generalment perquè, com als primers, a aquests no hi ha qui els pagui les despeses necessàries per viure.

Si hi ha un espai molt indefinit i susceptible entre l'artesania i l'art, també hi és entre l'aficionat i el professional, que no hauria mai d'autodefinir-se per deixar que fos la gent, comprant o no la seva obra, que establis la diferenciació.

En art passa com en l'esport. Es galleja d'aficionat com a exculpació per la manca de marques o prestigi. Però en esport i en art segueixen essent amateurs aquells que no han aconseguit un lloc suficientment valuós, la qual cosa suposa que ningú no els ha ofert diners o els necessaris per la seva fitxa o la seva obra. Aniran cantant les excel·lències del amaterisme, però no haurà passat per la prova decisiva que és l'oferta.

Malgrat tot, els autèntics professionals, com que hi han arribat, és que tenen condicions, malgrat que d'altres puguin al·legar que ha estat gràcies a la sort, però sempre a més de la tasca bàsica. Llavors ja no solen entrar en aquestes minúcies quotidianes, talment com si l'aspecte de sensibilitat ja dominés les passions. Perquè, en qualsevol afer de la vida, allò important és poder dir que s'ha fet amb «professionalitat», és a dir, posant tota l'estima, la cura, en el treball, perquè aquest arribi a ser un art.

Entrevista amb...

Xavier Amir: Entorn de la «Guia Amir d'artistes plàstics»

ROSA GIL

El passat 29 d'agost es presentà a Palafrugell la «Guia Amir d'artistes plàstics», un llibre guia que ens apropa als artistes vinculats amb les comarques gironines, i que neix de les mans de Xavier Amir, un home compromès des de fa anys amb el món de les arts i del llibre.

— Xavier, aventurar-se a fer una guia pot ésser quelcom molt difícil?

— La «Guia» és sens dubte el llibre més complicat de tots els que he editat, són quatre llargs anys de treball, a la fi vaig adonar-me de la seva complexitat, i vaig trobar adient disposar d'un equip de col·laboradors. Així, en la darrera part del llibre, Jaume Fàbrega ha intervingut d'una forma important.

— Les comarques gironines apleguen un nombrós nucli d'artistes. Quin tipus de criteri heu seguit a l'hora de fer una selecció?

— La idea originària era incloure tota aquella gent que al llarg d'anys de treball han demostrat la seva coneixença i la seva permanència en el món de les arts plàstiques. Aquesta part ha estat, sens dubte, la més fàcil. L'elecció de tots els altres i especialment dels més joves ha estat la part més difícil. Així, en la «Guia» trobem aquella gent que considero que, per una raó o altra, despunten especialment.

— La «Guia» ens manifesta la pluralitat d'estils pròpia de l'època, per això una part molt important és la il·lustració...

— Els quatre anys de treball m'han donat una perspectiva

Brindant per l'èxit de l'exposició.

del que calia fer. Tots aquests anys m'han permès veure obres i artistes i així he anat reafirmant les meves idees, he il·lustrat l'obra a mesura que he anat veient les obres dels diferents artistes per il·lustrar el llibre. Hi havia coses que només les havia plantejat per text...

— A qui va dirigida la «Guia»?

— Va dirigida a tothom, inclús a aquelles persones que no tenen gran interès per l'art i als professionals en general, gent del voltant del món de l'art si més no perquè els serveixi per

polemitzar sobre la selecció.

— Què dona Xavier Amir als llibres i què li donen els llibres a ell?

— Fornells Vilà, un home de Salt que dibuixava, deia que no sabia si feia excursions per dibuixar o dibuixava per fer excursions. A mi em passa el mateix: no sé si faig llibres per tenir quadres o tinc quadres per escriure llibres. El que sí sé és que el món de l'art fa molts d'anys que és el meu món, i, tot i que no pinto —si no seria pintor—, m'estimula especialment i em dona moltes satisfaccions, per-

què les arts plàstiques i els llibres són el meu món, dono als llibres quasi quasi l'amor que es pot donar a una dona, és un amor de gran intensitat...

Amor per l'art, amor pels llibres, un amor que podem veure ara reflectit en aquesta «Guia» i en les exposicions que sobre el llibre ha preparat Xavier Amir en la sala municipal, en la sala d'art Empordà i en la galeria Palafrugell Art, de la vila de Palafrugell, que recullen totes les obres que il·lustren la «Guia».

ROSA GIL

Dimarts passat dia 8 s'inaugurà, a la sala de «la Caixa» del carrer de Santa Clara, una exposició

que gira entorn al món del còmic. L'exposició, dividida en tres parts, ens presenta el muntatge itinerant «Barcelona Sud» que ens mostra «l'altra cara de Barcelona»; una al-

UN MES DE CÒMIC A GIRONA

tra part recull diverses obres i material que tenen una relació directa amb el còmic i una petita mostra que inclou còmics i altres dibuixos publicats a Girona. La darrera part de l'exposició és formada per una mostra col·lectiva de cinc artistes: Nicolau Nubiola, Teresa Ribau, Cae Piñol, Mònica Srentill i Armando Villegas, que seran els encarregats, juntament amb Raimunda Coll —coordinadora dels diversos actes— de transformar Girona en una ciutat del còmic. Per això, aquest col·lectiu ha preparat diversos actes pel mes de setembre, actes que intentaran apropar el còmic a tots els viants de Girona i que inclouran, entre altres coses, un macro-mural

que es pintarà a la plaça del Mercadal entre els dies 14 i 19.

Entre els dies 19 i 26 és previst instal·lar a les Peixateries Velles, carrer Hortes i carrer Santa Clara la «Fira del Dibuix i el Còmic úsat», en la qual podran intervenir totes aquelles persones que desitgin intercanviar, vendre... còmics i material relacionat amb aquests, les inscripcions per poder participar en la Fira cal fer-les a la Llibreria 22. Continuen, però, els actes relacionats amb el còmic i, així, el dia 25 a la plaça Jordi de Sant Jordi i les Interbutics del carrer Hortes es portaran a terme dues accions diferents... aquestes i altres activitats convertiran Girona en quelcom inesperat.

Una secció de M. GIL i BONANCIA

Noticario de arte

— Frederic Cabanas expone hasta el próximo 20 de octubre en la sala Clarà de Olot.

— También en Olot, en la galería de arte les Voltes expone sus pinturas J. Batallé.

— En la galería Expoart de Girona inauguró el pasado día 9 Bernd Zimmermann, la exposición recoge esculturas, dibujos pinturas y grabados sobre madera de este artista alemán.

— Joanramon nos da a conocer su obra reciente en el restaurante sala de arte la Penyora de Girona.

— En la galería Fòrum expone Marrugat, la exposición estará abierta hasta el próximo 20 de setiembre.

— J. Verdager expone en la galería Art i Traça de Olot.

— Beulas expone en la galería Vayreda de Olot. — El próximo día 19, en la galería de arte Sant Lluç de Olot, «Subhasta de festes del Tura 1987».

HOTEL LLEVANT
LLAFRANC

MANUEL CUSACHS

Escultura

«El mar, la mar»

Fins al 17 de setembre

FÒRUM

C/. Albareda, 3 i 5
Tel. 21 54 45 i 21 09 91

GALERIA

GIRONA

MARRUGAT

— escultopintures —

Fins al 20 de setembre

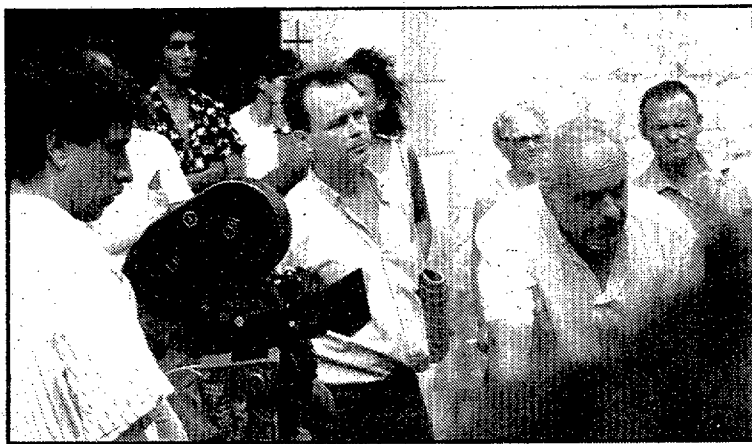
Es clou el rodatge de «El Teatre-museu Dalí tanca a les set»

J.M. BERNILS V.

Figueres.— Dimecres al vespre es va cloure, encara que de forma simbòlica, el rodatge de la pel·lícula «El Teatre-museu Dalí tanca a les set», que des de fa unes setmanes s'ha estat filmant a diversos escenaris naturals de Figueres i comarca.

La direcció de la pel·lícula va a càrrec del figuerenc Josep Montalat, persona vinculada des de fa anys al món del cinema amateur i que amb aquesta obra es llança al món professional i que actualment és diputat al Parlament de Catalunya. La producció és a càrrec de l'empresa figuerenca Giró Films, que s'encarregarà de la seva distribució pertot el país.

Entre els artistes participants es troben Emilio Gutiérrez Caba, Mercedes Molina, Montse Domingo, Amparo Moreno, Noel Samson, Josefina Güell, Josep M.ª Peñalver, Toni Montal, Maica Ferrer, Lourdes Aguilera, José Guasch, Ester Ràfols i l'Elenc Titular de la Federació d'Ateneus de Catalunya, entitat que presideix el mateix

Francesc Giró i Francesc Montalat, durant el rodatge de la pel·lícula.

Montalat.

La pel·lícula es fonamenta en una jornada turística d'estiu al voltant del Teatre-museu Dalí que és el punt de connexió d'un seguit d'històries paral·leles i que en alguns casos s'interfereixen. A les set de la tarda, precisament, és l'hora en què l'aventura d'uns i la il·lusió dels altres l'acaba.

Segons Montalat, «el resultat és una divertida comèdia, amb pinzellades agredolces. Una peça trencada pel ritme impecable del temps».

La pel·lícula tindrà una versió en català, l'original, i una altra en castellà, doblada. La seva distribució es farà pels canals cinematogràfics habituals i per vídeo.

«Es tracta de la primera pel·lícula feta íntegrament a Figueres i comarca i dirigida i produïda per figuerencs. El pressupost total supera els 50 milions de pessetes, una xifra que hom pot considerar baixa per l'envergadura que ha agafat el film. De tota manera, cal agrair la col·laboració desinteressada de molta gent, sobretot de la nostra ciutat. Per altra part, esperem que el Ministeri de Cultura i la Generalitat ens concedeixin subvencions, d'acord amb la reglamentació vigent», explicà Josep Montalat.

Com a projectes futurs, Montalat té pensada una pel·lícula sobre viatges i una altra sobre la història de la guerra dels segadors «encara que tot això és de moment una utopia».

EL productor indicà que «estem molt esperançats amb l'èxit del film. Per a mi, d'això depèn si continuo amb altres pel·lícules o no. La distribució per vídeo farà que la pel·lícula es pugui difondre molt més. La meua esperança és la de continuar».

Els llibreters commemoren el vintè aniversari del Bertrana

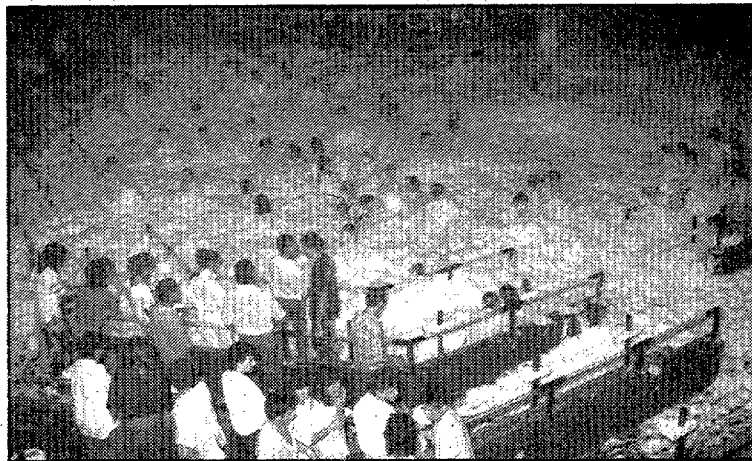
Girona.— El president del gremi de llibreters de Girona, Guillem Terribas, ha adreçat sengles cartes als agremiats en les quals, recordant que el proper dia divuit es proclamaran els premis literaris de Girona d'enguany, els demana que s'afegixin a la celebració de la vintena edició del premi Prudenci Bertrana de novel·la dedicant un aparador a aquest aniversari. El sopar de proclamació dels premis comptarà amb la presència de diversos guanyadors del Bertrana en edicions anteriors, entre els quals es comptaran Avel·lí Artís i Gener («Prohibida l'evasió», 1969), Vicenç Riera i Llorca («Amb permís de l'enterraments», 1970), Oriol Pi de Cabanyes («Oferiu flors als rebels que fracassaren», 1972), Lluís Racionero i Grau («Cercamón o el país que no va ésser», 1981), i Ferran Cremades i Arlandis («Hotel Àfrica», 1986).

Jaume Grabuleda actua avui a Arbúcies

Arbúcies.— El cantautor barceloní Jaume Grabuleda, acompanyat del seu grup habitual, oferirà aquesta tarda, a dos quarts de set, un recital a la plaça de l'Ajuntament d'Arbúcies.

Segona edició dels premis literaris de Bàscara

Bàscara.— El proper dia dinou tindrà lloc a Bàscara la vetllada literària i lliurament de premis de la segona edició dels Premis literaris de la vila de Bàscara, que inclourà un acte d'homenatge a Frederic Mompou i Josep Vicenç Foix i un recital de cançons catalanes a càrrec del grup Veus de Besalú.

Festa de l'escuma a la Nova Pèrgola.— Quan l'estiu toca ja pràcticament la seva fi, n'hi ha qui encara tenen ganes de divertir-se i de remullar-se amb una bona banyera d'escuma. Això exactament és en el que es va convertir recentment la Nova Pèrgola. Tota, absolutament tota la pista era de color blanc. L'escuma sortia per tots costats. Els més atrevits s'hi varen tirar de cop mentre que altres, més recatats, preferien mirar-s'ho d'un tros lluny. Sens dubte, s'ho passaren molt millor els que decidiren remullar-se que els qui varen preferir contemplar l'espectacle. Allò divertit d'aquestes festes no és tan sols anar-hi, sinó participar-hi. L'enrenou que es va organitzar, tal com podeu jutjar per les fotografies, va ser considerable. Aquest cop, a més de poder ballar i divertir-se, van sortir tots banyats i perfumats. A punt d'anar a dormir...

L'Exposició d'art de Breda arriba enguany a la seva XXXI edició

Breda.— A la biblioteca municipal de la casa de cultura de la Caixa de Breda, s'hi pot veure la XXXI Exposició d'art, organitzada per l'associació «Amics de Breda», amb el patrocini de l'Ajuntament de la vila i la Caixa de Pensions. La mostra, que va ser inaugurada el passat dia vuit, es pot veure cada dia fins diumenge que ve, de sis a vuit de la tarda, i diumenge també, de dotze a dos quarts de dues del migdia.

Els artistes que exposen en aquesta mostra són Anna M.ª Aguado, M.ª Teresa Bedós, Josep Bernabé, Marta Bosch i Hereu, M.ª Teresa Buenaventura, Glòria Busquets, Antoni Clarà, Esteve Codina, Amèlia Coloma, Eugeni Fàbregas, Jordi Farré, Joan Ferrer, Josep Graupera, M.ª Àngels Hereu, Núria Hereu, Joaquim Luque, M.ª Àngels Marcer, Francesc Mas, Josep i Antoni Mas, Teresa Mas, Narcís Mola, Ramon Noé, Josep Olivé, Palaujuncà, Rosa Pascual, Victòria Puig, Ramon Puigrós, M.ª Àngels Pujol, Núria Ribot, J. Salvador Rodó, R. Samó, J. M.ª Samó, M. Àngel Sayrach i Antoni Verdú.

Més de mig milió de dotació total

XIV convocatòria dels premis literaris Recull

AGUSTÍ ABRIL

Corresponsal

Blañes.— L'any 88 serà el de la vint-i-quatre convocatòria dels premis literaris Recull. Les dotacions dels diversos premis seran les següents: premi Francesc Puig i Llena, dotat amb 100.000 pessetes, a una narració màxima de vint folis; premi Ribes i Carreres, dotat amb 125.000 pessetes, a un recull de poemes; premi Josep Ametller, dotat amb 200.000 pessetes, a un assaig mínim de cinquanta folis sobre Josep Vicenç Foix, (l'home, l'escriptor i el poeta); premi Rafel Cornellà, dotat amb 75.000 pessetes, a un retrat literari i entrevista d'un personatge. Els treballs destinats a concursar en aquest premi hauran de tenir una extensió mínima de quinze folis.

Finalment, es proclamarà el premi Salvador Reynaldus, dotat amb 75.000 pessetes, a una obra inèdita de teatre.

Cap d'any, darrer termini de presentació.

Els premis Recull seran atorgats el diumenge sis de març de 1988. Els treballs que es presentin han de ser inèdits i redactats en català. S'han de presentar cinc còpies a doble espai, amb el nom i adreça de l'autor, fent constar a la primera pàgina quin és el premi al qual es concursa.

Cal que els interessats en participar trametin els seus treballs a Recull, apartat de correu 11 de Blanes abans del proper 31 de desembre.

L'adjudicació dels premis anirà a càrrec d'un jurat format per Joan Colòmines i Puig, president, Joan Argenté, Benet Ribas, Jaume Reixach, Salvador Roca, Maria Ribas i Llorenç i Maria del Vilar Puig, secretaria.

NOVA Pèrgola

MALLORQUINES SILS

DIVENDRES
18
NIT

DIVENDRES
NIT

SACAPUNTAS

★ ★ ★ ★ ★

DUO DINAMICO

Els humoristes del programa de TVE
«UN, DOS, TRES»

PREU TIQUETS ANTICIPATS: 1.300 PTES. TAQUILLA 1.500

Concert recomanat i punts de venda d'entrades:

RESTAURANT CAN TUCÀ
DIARI DE GIRONA
RADIO MARINA
RADIO COSTA BRAVA
SNACK-BAR-BOLERA
SALA DE JOCS
VIDEO CASER
Pèrgola

BLANES

CARTELERA

GIRONA

ALBÉNIZ Tel. 20 01 35
Shanghai surprise. Gran Bretaña. Aventuras. Dir.: Jim Goddard. Int.: Madonna y Sean Penn. A finales de los años 30, una joven misionera que se encuentra en Shangai contrata a un aventurero para que la ayude a encontrar una partida de opio con el fin de utilizarlo como analgésico para soldados heridos. No obstante, él tiene otras intenciones respecto a la droga. H: 4.00, 6.00, 8.00, 10.30. Apto.

CATALUNYA 1 Tel. 20 23 93
Depredador. USA. Acción. Dir.: John McTiernan. Int.: Arnold Schwarzenegger y Carl Weathers. Un comando norteamericano es enviado a un lugar de la selva sudamericana para que elimine a un grupo de guerrilleros. Allí se enfrentará con algo mucho más poderoso, una misteriosa fuerza que los va destruyendo uno a uno. H: 4.15, 6.15, 8.15, 10.15. 18 años.

CATALUNYA 2 Tel. 20 23 93
Chicas de New York. USA. Drama. Dir.: Lizzie Borden. Int.: Louise Smith y Marusia Zach. Las desventuras de unas mujeres que entran en el mundo de la prostitución y descubren la relación entre el sexo y el dinero. H: 4.10, 6.10, 8.10, 10.10. 18 años.

CATALUNYA 3
El apartamento. USA. Comedia. V.O. Subtitulada. Dir.: Billy Wilder. Int.: Jack Lemmon y Shirley MacLaine. Un modesto oficinista que trabaja para una gran compañía goza de particulares simpatías desde que presta su apartamento a sus superiores cuando necesitan pasar una noche agradable con una chica. La situación se complica cuando un jefe le pide la llave para citarse con una joven ascensorista de la que él está secretamente enamorado. H: 4.00, 6.10, 8.20 i 10.30. Apto.

COLISEO Tel. 20 27 47
El día de los muertos. USA. Terror. Dir.: George A. Romero. Los muertos vivientes han dominado la tierra, en que sólo sobreviven unos científicos que investigan una solución para el caos y unos soldados. Un comandante

Tom Skerritt, en «Campo del infierno».

descubre que algunos de sus hombres han sido utilizados en experimentos y decide encerrar a los médicos junto a los «zombies». H: 4.00, 6.00, 8.00, 10.30. 18 años.

MODERN A Tel. 20 30 89
Superman IV: En busca de la paz. USA. Fantasía. Dir.: Sidney J. Furie. Int.: Christopher Reeve, Gene Hackman y Mariel Hemingway. Ante la creciente carrera de armamento, Superman decide intercedir en el destino de la Humanidad destruyendo todas las armas nucleares. Lex Luthor, totalmente en desacuerdo con la idea, inventa un ser a base de kryptonita para eliminar a Superman. H: 4.30, 6.25, 8.20, 10.20. Apto.

MODERN B Tel. 20 30 89
Arma letal. USA. Acción. Dir.: Richard Donner. Int.: Mel Gibson y Danny Glover. Un veterano policía de color poco amante de la acción y un compañero que disfruta con el peligro reciben el encargo de investigar un caso que, tras un aparente suicidio, esconde un asunto de tráfico de drogas. H: 4.00, 6.05, 8.10, 10.20. 13 años.

PLAÇA A Tel. 20 38 59
Persecución muy muy caliente. USA. Comedia. Dir.: Steven Lisber-

ger. Int.: John Cusack y Robert Loggia. Un joven que se encuentra en el Caribe, durante sus vacaciones, empieza a verse perseguido por unos siniestros mafiosos. H: 4.30, 6.25, 8.20, 10.20. Apto.

PLAÇA B Tel. 20 38 59
Campo del infierno. USA. Acción. Dir.: Eric Karson. Int.: Tom Skerritt y Lisa Eichhorn. Un grupo de pilotos norteamericanos, entre los que se encuentra una mujer, son enviados a Filipinas en un programa de entrenamiento. H: 4.30, 6.30, 8.30 y 10.30. 18 años.

PLAÇA C Tel. 20 38 59
El cuarto protocolo. Gran Bretaña. Espionaje. Dir.: John MacKenzie. Int.: Michael Caine, Pierce Brosnan y Joanna Cassidy. Un agente británico descubre un plan de la KGB para, después de transportar las piezas de una bomba atómica hasta Inglaterra, destruir la OTAN. H: 3.45, 6.00, 8.15, 10.30. 13 años.

ULTONIA Tel. 20 22 77
Superdetective en Hollywood II. USA. Comedia policial. Dir.: Tony

ANGLÈS

ESPINET
SOS: Equipo azul. USA. Aventuras. Los cazafantasmas. USA. Comedia. H: Continua 3.30. Apto.

BANYOLES

MERCANTIL
Proyecto X. USA. Intriga. Documental. H: Continua 4.00. Apto.

VICTORIA
El día de los muertos. USA. Terror. H: Continua 4.00. 18 años.

BLANES

MARYAN
Secretos indiscretos. USA. Comedia. **Campo del infierno.** USA. Acción. H: Continua 4.00. 18 años.

VICTÒRIA
Proyecto X. USA. Intriga. **Pesadilla en Elm Street 2.** USA. Terror. H:

Continua 3.00. 13 años.

CASSÀ DE LA SELVA

LA COMA
Mick y Maude. USA. Comedia. H: 5.00. **Los inmortales.** USA. Aventuras. H: 6.40. 18 años.

FIGUERES

EL JARDÍ Tel. 50 19 11
El mundo está loco, loco, loco. USA. Comedia. H: Continua 3.45. Apto.

JUNCÀRIA Tel. 50 02 31
El día de los muertos. USA. Terror. **Tras la pista de la pantera rosa.** USA. Comedia. H: Continua 4.00. 18 años.

LAS VEGAS Tel. 50 28 00
Superman IV: en busca de la paz. USA. Fantasía. H: Continua 3.30. Apto.

SAVOY Tel. 50 52 05
Arma Letal. USA. Acción. H: Continua 4.00. 13 años.

LA BISBAL D'EMPORDÀ

OLÍMPIA
Daryl. USA. Ciencia-ficción. H: 4.00, 7.30. **Dentro del laberinto.** USA. Fantasía. H: 5.40, 8.45. Apto.

LLAGOSTERA

CASINO
Los inmortales. USA. Aventuras. H: 5.00. **Mick y Maude.** USA. Comedia. H: 6.40. 18 años.

OLOT

COLON
007: Alta tensión. Gran Bretaña. Acción. H: Continua 4.00. Apto.

GRIDO
Superman IV: En busca de la paz. USA. Fantasía. H: Continua 4.00. Apto.

NÚRIA
Una nit a Casa Blanca. Catalunya. Comedia. 52: **Vive o muere.** USA. Intriga. H: Continua 4.00. 13 años.

PALAMÓS

ARINCO Tel. 31 54 73
Traición sin límite. USA. Acción. H: 4.15, 7.45, 11.10. **Bailar con un extraño.** Gran Bretaña. Drama. H: 6.00, 9.30. 13 años.

KYTON Tel. 31 40 95
La vida alegre. España. Comedia. H: 4.15, 7.50, 11.20. **Rocky.** USA. Drama. H: 6.00, 9.30. 13 años.

PLATJA D'ARO

AVINGUDA Tel. 81 76 65
Persecución muy muy caliente. USA. Comedia. H: 4.15, 7.45, 11.10. **El eslabón del Niágara.** USA. Intriga. H: 6.00, 9.30. 13 años.

IVAN Tel. 81 80 82
El día de los muertos. USA. Terror. H: 4.15, 7.50, 11.15. **Quicksilver.** USA. Comedia. H: 6.00, 9.30. 18 años.

RIPOLL

COMTAL
007: Alta tensión. Gran Bretaña. Acción. H: 4.00, 7.50. **Flashdance.** USA. Comedia. H: 6.15. Apto.

LA MOLINA
Angoixa. Catalunya. Terror. **Cuerpo y alma.** USA. Drama. H: Continua 3.30. 18 años.

SANT FELIU DE GUÍXOLS

CATALUNYA Tel. 32 03 22
Días rebeldes. USA. Drama. H: 5.00, 7.00, 9.00, 10.45. Apto.

TOSSA

MONTSERRAT
Dentro del laberinto. USA. Aventuras. H: Continua 6.00. Apto.

<p>TEATRE Ultònia</p> <p>... ESTRENEM EL DIVENDRES</p>	<p>CATALUNYA/1</p> <p>... ESTRENEM EL DIVENDRES</p>	<p>CATALUNYA/2</p> <p>Las dos cosas que más se amado en la vida son el sexo y el dinero. Hasta ahora no había descubierto lo relacionadas que estaban.</p> <p>... ESTRENEM EL DIVENDRES</p>	<p>CATALUNYA/3</p> <p>... ESTRENEM EL DIVENDRES</p>	<p>TEATRE ALBENIZ</p> <p>PEL·L·CULA DOTADA AMB L'ESPECTACULARITAT DEL S·C DOLBY STEREO</p> <p>Horari: 4 - 6 - 8 - 10.30</p>
---	---	---	---	--

<p>Cinemes Modern SALA B</p> <p>4ª setmana d'èxit</p> <p>4, 6.05, 8.10, 10.20</p>	<p>Cinemes Modern SALA A</p> <p>6ª setmana d'èxit</p> <p>CHRISTOPHER REEVE • GENE HACKMAN</p> <p>PEL·L·CULA DOTADA AMB L'ESPECTACULARITAT DEL S·C DOLBY STEREO</p> <p>4.30, 6.25, 8.20, 10.20</p>	<p>Cinemes abc SALA c</p> <p>4ª setmana d'èxit</p> <p>Horari: 3.45 - 6.15 - 10.30</p>	<p>Cinemes abc SALA b</p> <p>2ª setmana d'èxit</p>	<p>Cinemes abc SALA d</p> <p>2ª setmana d'èxit</p>	<p>COLISEO IMPERIAL</p> <p>2ª setmana d'èxit</p> <p>Horari: 4 - 6 - 8 - 10.30</p>
--	--	--	---	---	--

TELEVISIÓN

- 07.45 Carta de ajuste.
- 08.00 Buenos días.
- 09.00 Por la mañana.
- 09.35 Gabriela. Nacib se encuentra con Zorolha cuando sale de la iglesia. Él le pregunta que está haciendo allí y ella le dice que está decidida a pedir permiso al cura para bordar el manto. Después de su conversación, Nacib promete encontrarse con Zorolha en el cabaret y discutir con las chicas su presencia en la procesión.
- 10.00 Noticias, conexiones con el exterior y concurso.
- 11.35 Rituales. La libertad de Sara depende de la declaración de Tom y Noel. Cherrie presiona a Carter para que nombre a Dakota «La chica Chapin» y presente su colección de modas. Carter acuerda encontrarse con Taylor en París. Cherrie convence a Dakota para que considere la oferta de modelos de Chapin. Sara sabe que Tom y Noel se han puesto de acuerdo para testificar. La acusación de Sara comienza con una acusación poco usual por parte de su abogado. El juez decide escuchar la cinta de la confesión de Sara antes de tomar una decisión.
- 12.30 Avancé de l'Informatiu.
- 12.35 Tres per quatre.
- 13.45 Missatge del President de la Generalitat, Jordi Pujol.
- 14.00 L'Informatiu.
- 15.00 Telediario 1.
- 15.35 Fama. «El incidente». El joven dramaturgo llega a la escuela para montar su obra. Jesse y Nicole son elegidos para los principales papeles.
- 16.30 La tarde.
- 17.55 Avance Telediario.
- 18.00 La aldea del Arce. «Una carta de amor».
- 18.30 Mundo Disney. «Los fantasmas de la academia Buxley». (I).
- 19.30 Más vale prevenir.
- 20.00 La hora de Bill Cosby. Theo no parece llevar muy bien las cuestiones económicas, pero está seguro de que cuando sea mayor no tendrá ese problema, porque será un famoso modelo y ganará mucho dinero.
- 20.30 Telediario 2.

- 21.05 Europa, Europa. «Francia».
- 22.10 Viernes cine. «King-Kong». (1976). Director: John Guillermin. Intérpretes: Jeff Bridges, Charles Grodin, Jessica Lange, John Randolph. La compañía Petrol Oil envía una expedición por barco a Micronesia, confiando encontrar depósitos de petróleo en la isla Skull, que no figura en los mapas. El guía Fred Wilson y el científico Bagley creen que el vapor que rodea la isla puede ser producido por el aceite, pero un destacado etnólogo de la universidad de Princeton, Jack Prescott, pasajero clandestino en el barco, sugiere que puede ser la respiración de un animal y habla de la antiguas historias de «Kong», un monstruo prehistórico. Dwan, un promotor de estrellas y único superviviente de una explosión que destruyó el barco de un productor de cine, es recogido a bordo poco antes de llegar a la isla...

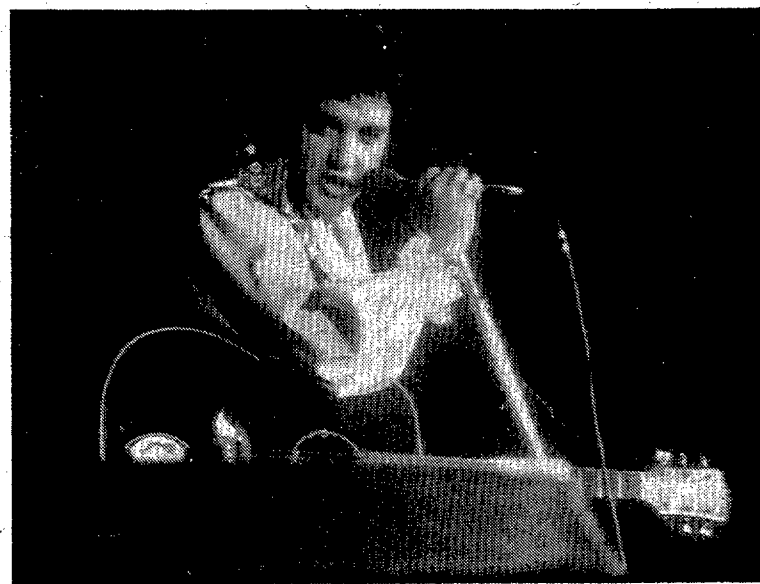
- 00.30 Telediario.
- 00.50 Teledaporte.
- 01.50 Despedida y cierre.

- 14.45 Carta de ajuste.
- 15.00 Trens de Catalunya.
- 15.30 Clementina. Dibujos animats.
- 17.15 La cançó del Moulin Rouge.
- 16.00 Volta ciclista a Catalunya.
- 19.10 L'Informatiu vespre.
- 19.40 Atletismo. Final. Transmisión del Grand Prix, desde Bruselas.
- 21.00 Bàsquet. Final del Campionat d'Europa Femení, des d'El Puerto de Santa María (Cadix).
- 22.30 Volta ciclista a Catalunya. Resum de l'etapa del dia.
- 23.15 Concierto. Orquesta Ciudad de Barcelona. La Orquesta Ciudad de Barcelona, bajo la dirección de Antoni Ros-Marbà, interpretará: «Ataraxia», de Salvador Brotons; «Concierto para oboe y orquesta», de W. A. Mozart; «El idilio de Sigfrido», de Richard Wagner; y «La caída de Wotan y el fuego encantado», de Richard Wagner. Solistas: Maurice Bourque (oboe) y Zenon Kosnowsky (baritono).
- 00.40 Despedida y cierre.

- 12.15 Carta d'ajust.
- 12.30 Concert.
- 13.50 TV3 segona vegada. «A tot esport».
- 15.00 Telenotícies migdia.
- 15.30 Magnum. «Carta a una duquesa».
- 16.25 Documental. «El món de Pau Casals». Director: Joan Baptiste Bellolell i Viellà. Film de muntatge a base de documents d'arxiu i d'imatges rodades expressament a Puerto Rico, construït sobre tres temps. Per un costat, Pau Casals parla de la seva vida, del seu país, del descobriment del violoncel, la forma de tocar-lo i els seus concerts durant la guerra civil. El segon temps és històric i comprèn des de l'exposició del 1888 fins l'èxode de 1939. El tercer temps és musical, amb una gran part de les composicions interpretades pel mestre català universal.
- 17.45 Especial Elvis Presley. Avui s'ofereix una producció de la RCA Video Productions sobre la vida del més famós cantant de rock-and-roll, Elvis Presley.
- 19.00 Visca D'Artagnan. Pel·lícula de dibuixos animats.
- 20.05 El gran casino elèctric.
- 20.30 Telenotícies vespre.
- 21.00 Bàsquet. Final de la Lliga Catalana de bàsquet.
- 22.30 Pel·lícula. «El retorn de la pantera rosa». (1974) Director: Blake Edwards. Intèrpretes: Peter Sellers, Christopher Plummer, Catherine Schell, Herbert Lom. L'acció comença en el museu nacional de Lugash, on un grup de turistes, davant de la vitrina del famós diamant «La pantera rosa», escolta la història d'aquesta joia que fou objecte d'un actiu robatori. El guia explica el sentit religiós de la joia i els excepcionals mitjans de seguretat que s'han pres per evitar un nou intent de robatori. Tot i això, «La pantera rosa» és robada i novament l'inspector Clouseau s'encarrega de la investigació.
- 00.30 Telenotícies nit.
- 00.45 Bona nit.
- 00.50 Fi d'emissió.

Elvis, recordat.

TV3, 17.45 h.

Especial Elvis Presley

El 16 d'agost de 1977 moria a Memphis el que va ser l'indiscutible rei del rock, Elvis Presley. Fou l'heroi i el símbol de tota una generació. Va interpretar 33 pel·lícules i va aconseguir 24 discos d'or. Ara es commemora el desè aniversari de la seva mort, i per aquest motiu, TV3 ha programat un dels shows televisius de la seva carrera, «Elvis, comeback especial». Va ser gravat el 1968 i conté algunes de les seves cançons més famoses: «Hound dog», «If I can dream», «Love me tender», «Are you lonesome tonight», «Blue Christmas», «Can't help falling in love», «All shook up» i altres. L'any en què es va gravar aquest programa, Elvis tornava a les seves actuacions multitudinàries, després del naixement de la seva filla.

RADIO

- 09.00 Antiope 1.
- 09.30 La Une chez vous.
- 10.00 Flash infos.
- 12.05 Tournez... manège.
- 13.00 Le journal de la Une.
- 13.35 Haine et passions.
- 14.45 La chance aux chansons.
- 16.45 Dorothée.
- 18.00 Mannix.
- 19.00 Santa Barbara.
- 19.30 La roue de la fortune.
- 20.00 Le journal de la Une.
- 20.35 Intervilles.
- 22.30 Drôles d'occupations.
- 23.25 Une dernière.
- 23.40 U.F.O.
- 00.30 Fin des émissions.

- 06.45 Télématin.
- 08.30 Matin bonheur.
- 11.25 Brigade criminelle.
- 12.00 Midi Flash.
- 12.05 L'académie des 9.
- 13.00 A2 Midi.
- 13.45 Domicile A2.
- 15.30 Rue Carnot.
- 17.15 Récré A2.
- 18.25 Des chiffres et des lettres.
- 19.40 Le bon mot d'A2.
- 20.00 Le journal.
- 20.30 Qui c'est ce garçon?
- 22.55 Journal.
- 23.05 Ciné club.
- 00.40 Fin des émissions.

- 12.00 Décochage régional.
- 12.55 Flash infos.
- 14.00 Océaniques.
- 16.15 La mémoire des pôles.
- 17.05 Vive la vie.
- 17.30 Croc-note show.
- 17.35 Astr 3 nautic.
- 18.30 Thibaud ou les croisades.
- 19.00 Le 19-20.
- 19.55 Il était une fois la vie.
- 20.05 La classe.
- 20.35 Opération Open.
- 21.30 Thalassa.
- 22.15 Soir 3.
- 23.50 Fin des émissions.

RADIO GIRONA OM
06.30 Onda pesquera. 08.30 Matinal Girona-2. 12.05. La teva música. 14.03. La música gira. 15.05. Temps de vacances. 21.05. Temps de cançons. 23.00. Hora 25. 00.40. Noches de verano.

RADIO GIRONA FM
08.45 Musical. 10.00 La música de tu vida. 14.00 Informativo C.C. 20.00 Musical. 00.00 Que nos cojan confesados. 01.00 La música de tu vida.

RADIOCADENA GIRONA OM
07.03. Els matins de Radiocadena. 13.30 Connexió RCE. 14.20. Taula de redacció. 14.30 Connexió RCE. 15.03. Hora 15. 16.00 Dia a dia.

RADIOCADENA GIRONA FM
07.03 Al primer compàs. 09.00 Dial 2. 14.00 Taula de redacció. 14.10 RC Compàs connexió RCE. 16.00 Dial 2.

RADIO GRUP
09.00. Castells de sorra. 13.00. L'informatiu. 17.00. Estiu glacé. 18.00. Cita amb Salvador. 19.00. Caixa deso. 22.00. Ràdio a la fresca.

RADIO COSTA BRAVA
07.05 La ràdio brava (Palamós). 09.05 Catalunya al camp. 12.05 La ràdio brava (Platja d'Aro). 13.00 Hora punta de l'estiu. 18.05 La ràdio brava (Roses). 20.05 La ràdio brava (Palamós). 01.00 Personal d'estiu.

RADIO OLOT
Obert per vacances: 09.15 Què farem avui... eh?... eh?... 10.45 Pel broc gros. 15.45 Consell d'estiu. 19.45 Els més calents. La ràdio a la fresca. 22.45 Els més calents. 23.30 Clàssics. 01.30 Swing. 07.30 En forma.

RADIO POPULAR FIGUERES O.M.
06.00 Al dia del dia. 07.00 Primera hora. 13.30 Redacció informativa. 14.00 Primera fila. 20.15 Popular deportiu. 21.00 Cupó dels cecs i informatiu horari. 21.15 Hoy aquí. 23.00 Popular-popular. 24.00 La espuela. 00.30 Caliente y frío.

RADIO POPULAR FIGUERES FM
06.00 Al dia del dia. 07.00 Primera hora. 09.00 Popular de 9 a 10. 10.00 Elles i jo. 12.00 Música. 12.05 Populars COPE. 13.30 Redacció informativa. 20.15 Ràdio Esport. 20.45 Redacció informativa. 21.00 Cupó dels cecs. 21.05 R.P.M..

RADIO SER EMPORDÀ
08.30 a 14.30 La ràdio al sol. Des de les 09.00 Flash informatiu cada hora. De 15.00 a 23.00 Els 40 principals. 23.00 Hora 25. 00.15 Tola-diario. 01.30 Histories de medianoche. 02.00 A las tantas.

RADIO MARINA
08.15 Programa infantil. 08.30 Primera Ona. 13.00 Resum del mati. 20.00 Resum del vespre. 22.30 Estels a la mitjanit. 24.00 Els radioactius.

«Viernes cine» (TVE-1, 22.10 h.)

«King Kong», segunda versión

M.H.

TVE ofrece esta noche una de las películas más criticadas, apaleadas y maltratadas de los últimos años: «King Kong» (1976), segunda versión del clásico dirigido por Merian C. Cooper y Ernest B. Schoedsack cuarenta y cuatro años antes. Pocas veces un remake ha suscitado tantos comentarios negativos, pero tampoco es cierto que algunos han considerado que supera al original, por la perfección de su técnica.

Este segundo «King Kong» nació como un ambicioso capricho del productor Dino de Laurentiis, cuya personalidad destacó siempre por encima de la del director, John Guillermin, hasta el punto que el nuevo simio gigante fue rebautizado con el nombre de «Dino Kong». Anécdotas aparte, se nota en este film una voluntad de «actualizar» a base de presupuesto un gran gorila que necesitaba ganar en credibilidad, tanto en los movimientos como en las expresiones del rostro, de modo que Laurentiis se gastó dos millones de dólares en la construcción de una bestia mecánica que resultó ser asombrosamente perfecta. En la parte humana, la recién descubierta Jessica Lange debía emular a la inolvidable Fay Wray, tarea casi imposible que la actriz asumió

Jessica Lange, en una foto publicitaria del film.

convirtiéndose en una verdadera promesa. Pero ahí se acabaron los aciertos: la realización de Guillermin (que diez años después ha dirigido «King Kong 2» para el propio Laurentiis) no se sobrepuso a

toda la parafernalia de la producción y los actores no encontraron el apoyo suficiente para construir sus personajes. La bella y la bestia son lo único que sobrevive en este moderno «King Kong».

RAMON ROVIRA

Festa nacional

LA DIADA nacional de Catalunya torna a obrir els mateixos interrogants de cada any. Un cop més les forces polítiques participaran separadament en les concentracions organitzades, si bé els actes institucionals mantenen el caire unitari que els pertoca. En tot cas, sembla que la reivindicació crua i directa ha quedat únicament per als grups marginals i independentistes que demanen la lluna en un cove. Probablement, avui tornarà a haver-hi incidents, tal com és norma establerta des de fa alguns anys. En qualsevol cas, no deixa de ser un fet anecdòtic en un marc molt més ampli. El que des de fa anys em preocupa és determinar si el grau d'autonomia de Catalunya és el que realment es voldria i si la situació és tan galdosa com per no plantejar-se alguns elements que encara queden per assolir. Aquest any s'ha obert una nova perspectiva com a mínim de debat, en funció de la proposta dels socialistes catalans de retornar a la vella fórmula del federalisme per a l'Estat espanyol. Entorn d'aquesta proposta es poden obrir tota mena de consideracions, però, vist des d'una perspectiva freda, no sembla pas que sigui un raonament viable a mig termini. L'Estat espanyol s'ha estructurat en base al reconeixement de les peculiaritats nacionals i regionals de les diferents zones que configuren el territori. Introduir-hi ara nous elements distorsionadors, sobretot un cop observades les dificultats que ha comportat la configuració actual, pot semblar un contrasentit. En tot cas, aquest 11 de Setembre un cop més pot servir per raonar i pensar una mica sobre el futur de la nostra nació i no oblidar que encara queden litigis oberts, que l'Administració central es fa el ronso a l'hora de facilitar els traspasos. Tot i que la dinàmica dels poders no ha pas de constituir un enfrontament permanent sí que és lògic que hi hagi diferències sobretot quan es tracta de formacions polítiques amb un contingut ideològic diferent.

Tras atropellar a un joven, que murió en el Hospital de Girona

Hallan el coche que se dio a la fuga

REDACCIÓN

Girona.— La policía de Girona localizó el vehículo que atropelló, la madrugada del pasado lunes en la calle Barcelona, al vecino del barrio Germans Sàbat de Girona, Juan José Galindo Carretero, de 18 años de edad, que falleció poco después en el Hospital Álvarez de Castro de nuestra ciudad.

Fuentes policiales manifestaron que el mismo lunes se tuvo conocimiento de que el coche, que se dio a la fuga, podría tratarse de un Citroën GS, puesto que los cristales recogidos por la Policía Municipal en el lugar de los hechos así lo

indicaban.

De inmediato, la Comisaría de Girona inició las gestiones necesarias para localizar el vehículo, que fue detectado, a las tres de la tarde del mismo día, en la Creueta. Se trataba de un Citroën GS, de color azul claro, que tenía una óptica rota y desperfectos en el lado derecho.

Como el vehículo estaba cerrado, los agentes tuvieron que recurrir a los vecinos de la zona para saber quién lo conducía. Éstos dieron el nombre de una persona que había utilizado el vehículo en di-

versas ocasiones, pero que, tras ser interrogado, se pudo constatar que no tenía nada que ver con el atropello.

Sin embargo su localización resultó positiva, ya que dio el nombre del propietario del vehículo, que resultó ser Juan Luis M.C.

La policía le localizó y, tras comprobar que no había dejado el coche a nadie y que las llaves del vehículo estaban en su poder, le detuvo, a pesar de que Luis M.C., en todo momento, negó haber atropellado a Juan José Galindo

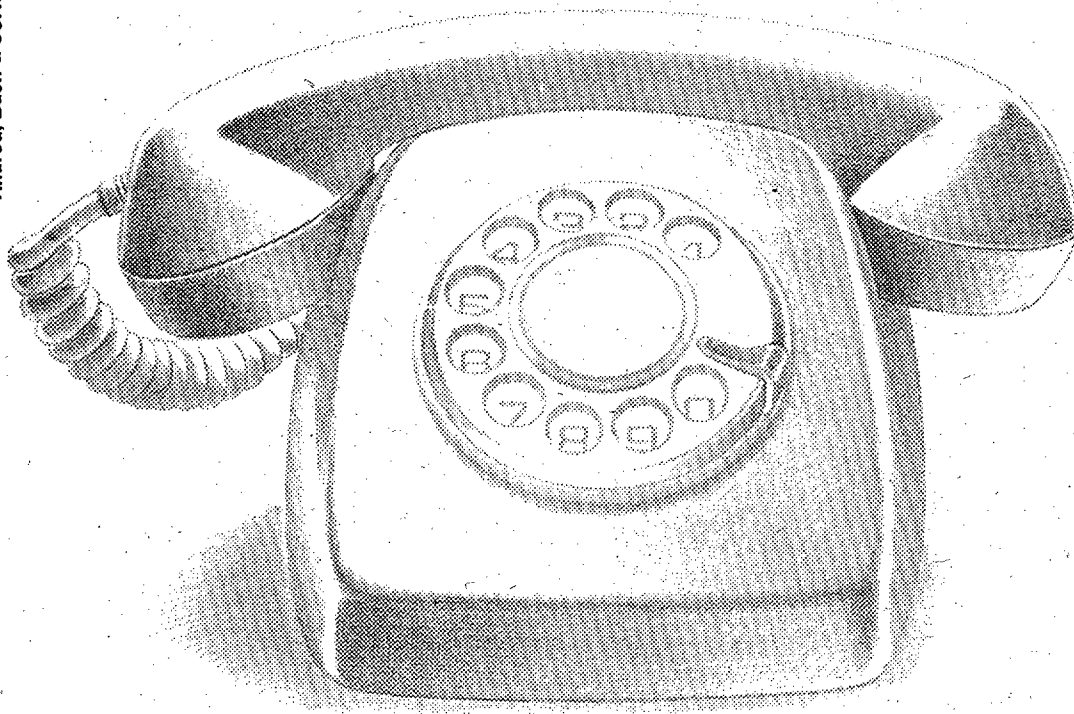
Carretero, cuando la madrugada del pasado lunes pilotaba su motocicleta por la calle Barcelona de nuestra ciudad.

Las pruebas realizadas por expertos del Cuerpo Nacional de Policía demostraron que los cristales hallados en el lugar de los hechos correspondían al vehículo, pero además se están analizando las pinturas del GS y de la motocicleta de Juan José Galindo.

Puesto a disposición judicial, el juez decretó libertad bajo fianza para Juan Luis M.C.

(93) 3398756

Andreu, Bach & Cortés.

La S.I.D.A. és una epidèmia que n'ha portat una altra: la por contra la S.I.D.A. Efectivament, tot i que cal prendre's seriosament aquesta malaltia, la gran quantitat d'informacions desmesurades i contradictòries ha provocat angonxes i dubtes personals totalment innecessaris. Davant d'això el Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya et recomana que t'adrecis al teu metge. Ell és qui millor et pot informar i aclarir els dubtes. A més a més, també ha establert un servei telefònic permanent que t'informarà de forma confidencial. Informar-se és la millor forma d'anar contra la S.I.D.A. i de no amargar-te la vida.

VÉS CONTRA LA S.I.D.A. I NO CONTRA LA VIDA

AQUEST TELÈFON ÉS UNA
'VACUNA' CONTRA
UN ALTRE 'VIRUS' TAMBÉ
MOLT PERILLÓS: LA MANCA
D'INFORMACIÓ SOBRE
LA S.I.D.A.

(93) 3398756
TRUCA.
T'INFORMAREM
CONFIDENCIALMENT.

 Generalitat
de Catalunya
**Departament
de Sanitat i
Seguretat Social**

Dos ojos para toda la vida

**Prestales
atención y
cada
2 años
REVISION**

**Garantía de
confort y
seguridad
en el trabajo**
OP
CAMPAÑA DE PROTECCION OCULAR
ASOCIACION DE UTILIDAD PUBLICA

DIARI DE GIRONA

LOS SITIOS

Hallado muerto en aguas de Lloret

Lloret de Mar.— Ayer al mediodía, alrededor de la una y media, fue encontrado el cuerpo sin vida de un joven de 20 años de edad en las aguas de Lloret de Mar. El cuerpo, que fue rescatado por miembros de la Cruz Roja del Mar, se encontraba flotando delante del Castell y estaba completamente vestido.

La identidad de este joven corresponde a Severino Fandiño, natural de Alge (Coruña), donde nació el 28 de marzo de 1967.

Las causas de su muerte se desconocen, aunque al parecer no se tenía noticia de él desde el pasado domingo día 6 de septiembre, cuando fue visto por última vez.

El cuerpo sin vida de Severino, que trabajaba en el hotel Montreyy de Lloret, fue trasladado a la playa, donde alrededor de las dos y media de la tarde se procedió al levantamiento del cadáver.

Detenido por tenencia de drogas en Girona

Girona.— El vecino de Girona, Carlos G.M., que fue detenido por la policía de nuestra ciudad en la calle la Barca del denominado barrio chino, fue puesto ayer a disposición judicial por tenencia de estupefacientes, al ocuparsele hachís.

Fuentes policiales manifestaron que, anteriormente, Carlos G.M. ya había sido detenido varias veces por delitos contra la propiedad y por tenencia de estupefacientes.

Una amenaza de bomba obliga a desalojar el Hospital de Palamós

Palamós.— Varias ambulancias de la Cruz Roja tuvieron que desalojar ayer a los enfermos del Hospital de Palamós debido a una amenaza de bomba que se recibió a las 22'10 horas.

Tras el reconocimiento del inmueble, realizado por los miembros del equipo TEDAX de la Guardia Civil, la amenaza resultó ser falsa. Sin embargo, como medida preventiva, se procedió al desalojo de los internos.

Se suicida tras intentar matar a su mujer y al compañero de ésta

R. PONSATI

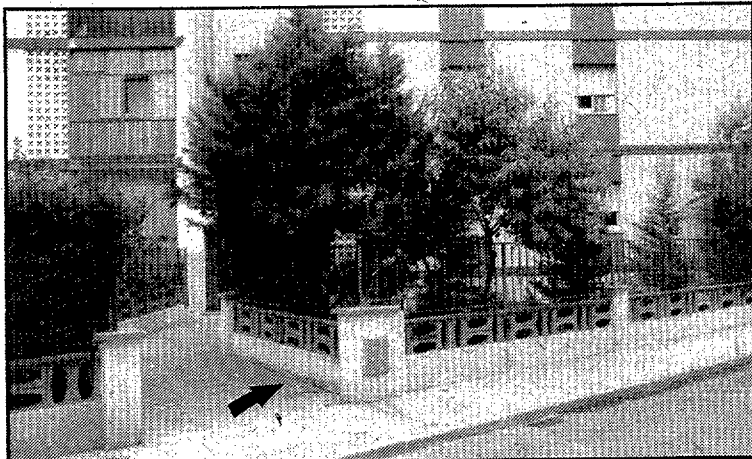
Figueras.— El vecino de la calle Verge de Figueras Félix García Martín, de 50 años de edad, falleció ayer al dispararse un tiro en la cabeza con una escopeta del calibre doce.

Poco antes, el finado protagonizó, junto a su esposa y un amigo de la misma, una escena dantesca que concluyó trágicamente. Eran alrededor de las dos de la madrugada cuando Félix García se presentó en el piso 3º A del inmueble ubicado en el número 1 de la calle Verge, del barrio de la Marca de l'Ham, donde se encontraban su mujer, Ramona García Carrasco, de 36 años de edad, y José Manuel Pérez Granados, de 41 años de edad.

Incomodado por la presencia de José Manuel en la vivienda de su mujer y tras discutir con ellos y proferir numerosos gritos, Félix cogió una hacha con la que asestó un golpe a José Manuel, e inmediatamente después empuñó una escopeta de caza con la que empezó a disparar sobre ambos, sin que los proyectiles llegaran a alcanzarlos.

Ramona y José Manuel, que perdía sangre del vientre debido al hachazo recibido, salieron corriendo escaleras abajo. Una vez en la calle, ante el temor de que Félix pudiese alcanzarlos y acabar con sus vidas, se dirigieron hacia el ayuntamiento de Figueras.

Paralelamente, Félix salió del piso y, tras realizar otro disparo en la escalera, llegó a la calle y siguió

Félix García se disparó un tiro ante el portal de su vivienda de la calle Verge de Figueras. (Foto D. QUINTANA).

la misma dirección de los huidos, pero al llegar a la altura del inmueble número cinco, donde se encuentra su domicilio, se disparó un tiro en la cabeza con la escopeta de caza.

Según parece, Félix y Ramona habían tenido numerosos problemas conyugales y vivían separados desde hacía meses.

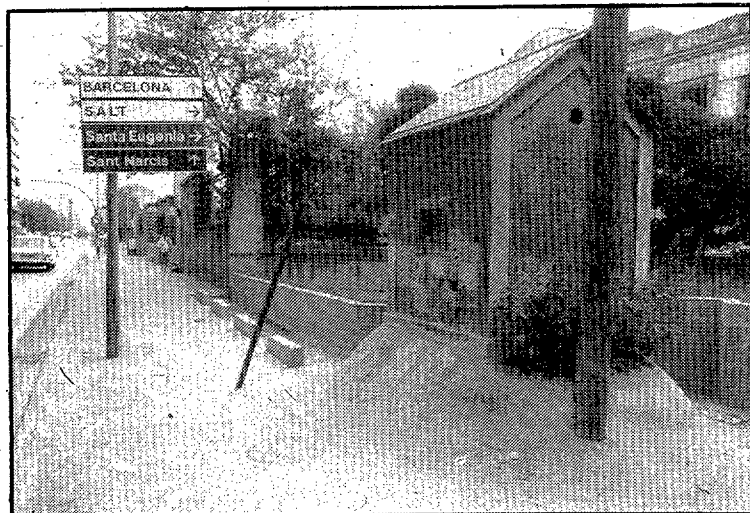
La primera intervención la realizó la Policía Municipal, al recibir una llamada telefónica de un vecino del barrio informándoles de la pelea que se registraba en el citado piso. Cuando los agentes llegaron a la vivienda, encontraron la escalera llena de sangre, probablemente procedente de la herida de José Manuel.

Al hallar el cadáver, la Policía Municipal dio aviso a la comisaría

de Policía, que instruyó las diligencias del caso, al juez, al forense, a los Bomberos de la ciudad y a la funeraria.

A las cuatro de la madrugada se procedió al levantamiento del cadáver y después los bomberos tuvieron que intervenir para limpiar la sangre que había en la calle, así como para retirar los sesos de la víctima, que se encontraban esparcidos por la calle y en la carrocería de tres vehículos estacionados en las inmediaciones del lugar de los hechos.

A raíz del hachazo recibido, José Manuel Pérez Granados fue ingresado en el hospital de Figueras, aunque su vida no corre peligro, manifestaron fuentes oficiales. Por su parte, Ramona García Carrasco resultó conmocionada.

Lorenza, la abuela que durante muchos años ha residido en la barraca ubicada en la carretera de Barcelona, a la altura de la telefónica, se encuentra desde el pasado 1 de septiembre en «La sopa», a la espera de que finalicen los trámites para su ingreso en el asilo.

Lorenza, conocida popularmente como «La gallega», se había negado repetidamente a abandonar su barraca. Sin embargo, el pasado día 1 de septiembre fue persuadida por la Policía Municipal de Girona para que abandonase su morada y se trasladase a «La sopa», donde se encuentra muy bien, según manifestaron fuentes del establecimiento. (Foto D. QUINTANA).

Detectadas afecciones gastrointestinales por consumo de mejillones de roca

Girona.— El Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Delegació Territorial de Girona ha hecho público que varias personas de distintos lugares han sufrido afecciones gastrointestinales tras consumir mejillones de roca y ostras de la zona norte de la Costa Brava.

La Delegació recomienda que no se consuman estos productos, recordando que la ley prohíbe el consumo de los mejillones que no hayan sido depurados sanitariamente.

Asimismo, la Delegació indica que se han iniciado los análisis para detectar y conocer el agente que provoca la actual afección.

Herida grave al despeñarse

Lloret de Mar.— La joven de 20 años de edad Sandra Riley, de nacionalidad norteamericana, fue rescatada ayer, en la playa de la Boadella de Lloret, por miembros de la Cruz Roja del Mar y Policía Municipal.

Sandra Riley se encontraba paseando junto a su compañero, cuando resbaló y se cayó desde una altura de 15 metros, produciéndose un profundo corte en la cabeza, así como diversas contusiones, por lo que fue ingresada en el hospital municipal de la localidad.

Hurtan cable telegráfico

Santa Coloma de Farners.— La Guardia Civil de Santa Coloma de Farners detuvo, el pasado miércoles, a los vecinos de Sant Celoni Pedro P.C., de 24 años de edad, y Matías R.S., de 54, como supuestos autores de un hurto de cable telegráfico de la línea Barcelona-Girona.

JOYAS

JOYAS A MITAD DE PRECIO
POR CESE NEGOCIO EN
BANYOLES

C/ Sta. Maria, nº 12
BANYOLES

LI PRESENTEM EL T.M.A. (Telèfon Mòbil Automàtic)
CONNECTAT DIRECTAMENT A LA C.T.N.E.

indelec

IDONI PER A:

- Organismes oficials
- Empresaris
- Viatjants
- Transports - Taxis
- Embarcacions recreatives i pesca
- Habitatges aïllats
- i... en general on el telèfon tradicional no arriba

SERVEIS ELECTRÒNICS SOLÀ, S.L.

SOLÀ
electrotècnica

Carrer Coll i Vehí, 49 - Tel: (972) 64 08 94 - 17100 LA BISBAL (Girona)

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Desitjo subscriure'm al DIARI DE GIRONA des del dia
Subscriber
Adreça
Localitat
DNI / CIF Tel.

MODALITAT DE SUBSCRIPCIÓ

- Mensual 1.550 Ptes.
- Trimestral 4.650 Ptes.
- Semestral 9.300 Ptes.
- Anual 18.600 Ptes.

Faré efectiu l'import mitjançant taló bancari adjunt
Domiciliació bancària/ Caixa
Nº Compte
Agència
Població

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

Ctra. Barcelona, 29 - GIRONA
Tel. 20 18 82 / 47 62 77

Signatura

UN DIARI PER A GIRONA I COMARQUES / AMB COMPLETA INFORMACIÓ LOCAL I COMARCAL / ARTICLES
D'OPINIÓ, CULTURA, ESPECTACLES, ESPORTS, PAGESIA, TV, CINEMA / TOT I MES, CADA DIA

DIARI DE GIRONA

LOS SITIOS

DECANO DE LA PRENSA GERUNDENSE

Edita: Editorial Gironina, S.A.

Director: Jaume Sureda i Prat

Número: 13.715

Divendres, 11 de setembre de 1987

Preu: 75 pesetas

Arcadi Calzada, vicepresident primer del Parlament de Catalunya.

La Diada: reflexió i balanç

La Diada ens invita a la reflexió i al balanç. L'activitat parlamentària en aquesta segona legislatura ens presenta un resultat important. S'han aprovat 67 lleis, 123 resolucions i 26 mocions; s'han contestat gairebé 150 interpellacions i més de 1.750 preguntes.

Però, en el darrer any, tres temes han polaritzat fonamentalment l'interès polític: el finançament, el debat sobre l'Estatut i les lleis d'Ordenació Territorial.

La qüestió financera ha esdevingut una gran preocupació en constatar com la manca de resposta adequada portava la nostra Generalitat a una situació d'asfíxia econòmica molt preocupant i que podia posar en perill el procés institucional. Finalment s'arribà a una solució provisional acceptable. No cal dir que aquest és un tema que en un futur no massa llunyà haurà de trobar uns mecanismes automàtics que donin resposta definitiva a un tema tan cabdal. És evident que sense recursos no podem parlar d'autonomia.

L'altre tema que va provocar un intens, viu i interessant debat va ésser el ple de l'Estatut, és a dir, la reflexió en profunditat de l'aplicació i desenvolupament dels diferents preceptes estatutaris. Una primera constatació posava de manifest que havien canviat els criteris bàsics que havien constituït el pacte constitucional i estatutari per a la construcció d'un Estat modern en el qual la Nació catalana pogués avançar en la conquesta de les seves llibertats. Després d'una primera etapa de normalitat i a partir del 23-F se succeïa una política de laminació autonòmica que es posava ja de manifest amb la Loapa i, més tard, tot i la sentència favorable del Tribunal Constitucional, amb el que ha estat l'esperit «loapitzador» que ha presidit bona part de l'actitud política de l'Administració central. El concepte de bases o principis d'algunes lleis s'han vist desvirtuats: algunes competències exclusives passen a ésser compartides o concurrents; traspessos que porten mesos encallats tot i l'acord de la comissió mixta; subvencions finalistes i convenis que passen per davant de les competències reconegudes; intent perillós d'aprofitar l'entrada al Mercat Comú per accentuar el procés concentrador i centralitzador... Un conjunt d'actuacions que poden posar en perill el sostre estatutari i, en conseqüència, posen de manifest que la voluntat política no ha estat precisament la que esperàvem.

No és menys cert que en alguns aspectes

hem avançat i que s'han assolit cotes importants, però reclamem aquell esperit gairebé unànime en totes les forces polítiques que desitjava un Estatut d'autogovern amb ampli marge per les decisions polítiques pròpies. Solament un canvi d'actitud política donarà a l'Estatut el contingut previst i evitarà que reclamem la revisió de l'Estatut i en conseqüència un nou pacte d'Estat. Hi ha hagut moments, no cal dir-ho, en els quals ha semblat que un nou aire volia presidir la dialèctica política, però aquest ànim no pot esdevenir fruit de circumstàncies conjunturals, sinó d'una decidida voluntat de construir un Estat modern i respectar amb generositat l'esperit estatutari que ha de fer possible que Catalunya avanci en la consecució de noves fites.

Les lleis d'Ordenació Territorial han estat un altre tema «estrella». Els diferents models de construcció del país s'han posat de manifest i el conjunt de lleis més important que ha aprovat el Parlament de Catalunya es troba en plena vigència. No repetiré aquí els arguments que uns i altres van defensar, ja que en el seu moment van ésser recollits en el DIARI DE GIRONA-Los Sitios a través de diferents articles que hi vaig fer. El que interessa és constatar que la Cambra ha complert el mandat estatutari i que ha donat una determinada resposta a un tema tan delicat i conflictiu. És aviat per fer un balanç. Amb tot, no hi ha dubte que són de moment molt escassos els conflictes plantejats en aquesta etapa de consulta a tots els ajuntaments. Entenc que ens trobem davant una proposta equilibrada, que opta per una ordenació racional tot i posant les bases per al naixement d'una dinàmica comarcal intensa que trenca alhora amb el desequilibri permanent que podria suposar una concentració de poder a Barcelona i l'àrea metropolitana en detriment de la resta. No hi ha dubte que ens trobem davant d'un procés gens fàcil, agosarat en algun aspecte i que era necessari i imprescindible afrontar.

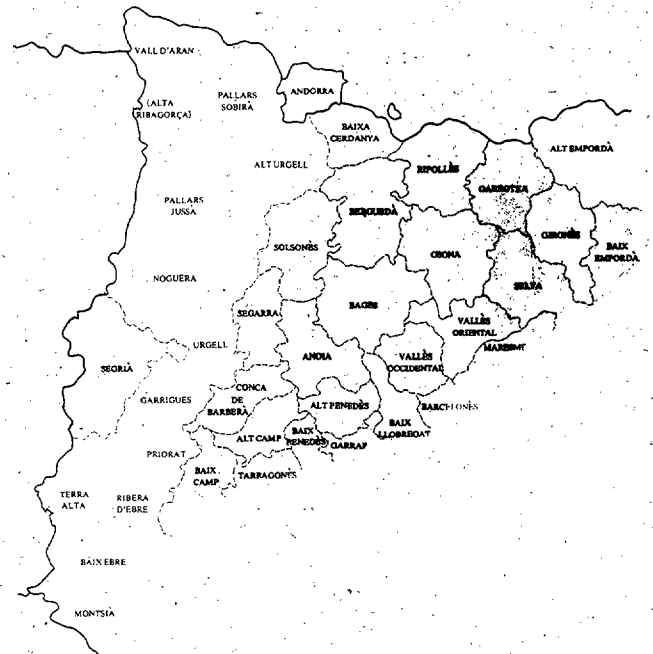
Podríem parlar llargament dels tres temes que d'una manera molt resumida hem apuntat. Calia deixar constància de quins han estat, en aquest darrer any, els eixos que han protagonitzat l'interès polític des del Parlament de Catalunya.

És bo, és necessari aprofitar la nostra festa per fer any rera any la necessària reflexió crítica.

Arcadi Calzada i Salavedra
Vice-president primer del Parlament

SUMARI

- 5 La divisió territorial
- 6 Dels ibèrics als romans
- 8 Dels visigots als francs
- 10 Les divisions medievals
- 12 Les divisions del segle XVIII
- 14 La divisió provincial
- 16 Els intents comarcalistes
- 18 La divisió de l'any 1936
- 26 Divisions territorials europees
- 28 Entitats supramunicipals
- 29 La divisió territorial avui
- 36 L'opinió dels partits polítics

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

Director: Jaume Sureda i Prat

Departament de publicitat

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

Textos:

Ernest Pibernat
Dolors Grau
Lluís Planas

Coordinació:

EDITORIAL

Tots els anys, en arribar l'Onze de Setembre sorgeix la mateixa pregunta: Diada popular o Diada reivindicativa? Les respostes sempre van unides a fortes argumentacions per defensar els parers d'aquells que opinen d'una manera o una altra.

Es fa difícil, realment difícil, arribar a un acord que no pretengui obligar a tots. En qüestions de tan desigual opinió, generalment no hi caben ni evasives ni mitges tintes. Cal ser categòric. I així és com són els que formen en aquests dos grups, que en certa manera poden dividir allò que va néixer per ser una diada d'unió.

Prenent com a exemple les festes nacionals de la majoria de països, sabem que es concreten més aviat en actes populars. Tots som testimonis cada any de com els francesos o els belgues, que a l'estiu celebren les

seves respectives festes nacionals a la Costa Brava, s'uneixen en una abraçada comuna i ningú no pensa de reivindicar res ni de preguntar al seu veí de quin partit és ni a qui ha votat. Aquest és l'argument que presenten els que voldrien que el 11 de Setembre transcorregués enmig de festeigs i celebracions públiques.

Contràriament, aquells que opinen que cal aprofitar el moment per sensibilitzar el poble català que no tot s'ha aconseguit i, en conseqüència, s'ha de demanar mitjançant manifestacions i concentracions al carrer, no admeten la comparació amb d'altres països i asseguren que és molt diferent la realitat de Catalunya.

Són, doncs, dues maneres de pensar tan oposades, que difícilment arribaran a una convergència. Ara bé, el que sí és inqüestio-

nable és que, amb aquesta diversitat de criteris, Catalunya no guanya res i la festa cada any perd alguna cosa. D'aquelles celebracions multitudinàries que reuniren tots els catalans sense distinció de creences, hem passat a una multiplicitat d'actes, però amb escassa concurrència. Hom diria que el poble, cansat d'aquest manca d'unió, s'inhibeix potser confós, potser molestat. I, que no ho dubti ningú, es corre el perill que l'Onze de Setembre arribi a passar sense pena ni glòria, o, i això fóra una altre error, que suscitï temors per les accions de signe extremista, les quals solen aparèixer en aquesta data. Arribarà un dia en què la normalitat s'imposi en aquesta jornada. Només llavors l'Onze de Setembre serà la gran festa nacional del Principat.

Jaume Sureda i Prat.

PASTISSERIA

Carrer Ramon Muntaner, 4 - Telèfon 23 63 15 - GIRONA 17005

Carrer Carme, 16 - Telèfon 21 96 79 - GIRONA 17004

FORN

Carrer Illa Formentera, 4 - Telèfon 21 75 06 - PONT MAJOR 17007

C. President Francesc Macià, 12 - Telèfon 23 13 06 - SALT 17006

CROISSANTERIA

AGRUPACIÓ FLEQUERA EMPORDANESA

SOCIETAT ANÒNIMA (A.P.A.S.A.)

Telèfons 77 00 81 / 77 08 41 - L'ESCALA

MEYPRÀ, S.A.

CENTRE DE DISTRIBUCIÓ

- Multicopistes i gravadors
- Material escolar
- Llibres de text
- Jocs didàctics

Av. Sant Narcís, 26, baixos Tel. 23 02 11 GIRONA

PISTES DE TENNIS

PISCINES

FRONTÓ

PARC INFANTIL

**Restaurant
MAS SOLA**

Tel. 840848

**SANTA COLOMA
DE FARNERS**

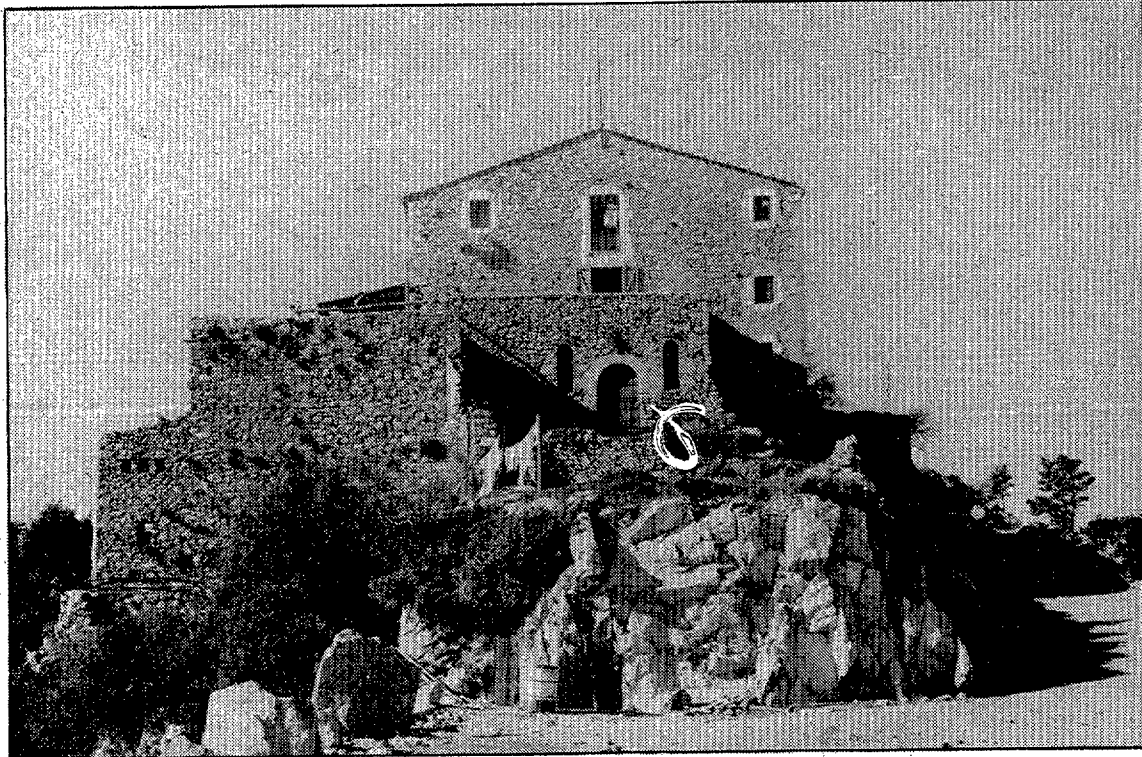
TEL. 84 08 48

SANTA COLOMA DE FARNERS

La divisió territorial

Cada poble, nació o estat veu com tot el seu territori aboca en un poder central. Aquesta inflexió d'un territori més o menys extens en un sol punt necessita d'una subdivisió en altres ens territorials que englobin territoris més reduïts. Aquesta subdivisió del territori ha estat un objectiu de tot estat o país per tal de poder governar-lo, és a dir, controlar tot el territori sota el seu poder de la manera més pràctica possible. Catalunya tingué la seva pròpia divisió territorial durant l'edat mitja, però a partir del segle XVIII amb el decret de Nova Planta de Felip V el territori ja fou dividit mercès un poder central que radicava a Madrid. Catalunya pogué dividir el seu territori amb l'adveniment de la segona república l'any 1931 i la creació de la Generalitat Catalana. Aquest intent des del mateix govern català no reeixí a la pràctica fins cinc anys més tard de la seva proposta, quan la Guerra Civil ja havia trasbalsat els tradicionals mecanismes econòmiques i socials de tot el país. Avui per segona vegada, doncs, Catalunya vol obtenir la seva pròpia divisió territorial com el primer pas per un govern veritablement autònom i independent de Madrid.

Una divisió administrativa com és la que actualment s'ha aprovat no es pot confondre amb una divisió geogràfica i natural del país. El govern vol administrar la terra políticament i econòmicament, però això moltes vegades queda molt lluny de la realitat geogràfica del mateix territori. De fet, la visió comarcalista i geogràfica de Catalunya no podem dir que sigui molt antiga, en el segle XVII es varen començar a veure els primers intents per una divisió de Catalunya per part de naturalistes i fins i tot biòlegs,

La Generalitat de Catalunya tindrà per segona vegada a la història una divisió territorial pròpia del seu territori.

La divisió territorial: eina de govern

els intents es varen anar succeint al llarg dels segles per continuar en el segle XIX amb una nova embranzida sobretot per part d'excursionistes i de geògrafs, però no fou com ja hem dit fins l'any 1931 que des del govern es va veure en la necessitat de crear una nova organització administrativa.

Les divisions territorials per part del govern s'han anat succeint al llarg del temps, cada tipus de societat i cada govern ha necessitat d'unes divisions administratives di-

ferents. Així en la prehistòria i en el desvetllament històric de Catalunya, el territori es trobava dividit en diferents poblats: cada poble tenia marcada la seva frontera territorial que era invulnerable i era el lloc d'allà on treia els seus recursos de subsistència.

Aquests límits purament de marca de territori es varen veure truncats per la conquesta romana que varen imposar per primera vegada una divisió administrativa a la península: l'extens territori de l'im-

peri necessitava d'un esquarterament per poder governar-lo i no entrar en un caos indescriptible. Els visigots varen recollir bona part d'aquesta divisió administrativa romana, però evidentment la nova cultura impulsada per ells (la cristiana) necessitava d'una substitució d'òrgans de poder i així les seues episcopals començaren a esdevenir els centres de les noves divisions.

L'arribada dels àrabs i els contactes amb l'imperi franc varen

fructificar en una nova divisió territorial que s'anà consolidant com una nova societat: la feudal. El territori català de primer es dividí en comtats que no eren ja una divisió administrativa com en època romana i visigoda ni tampoc no era una divisió geogràfica, sinó que eren unes vertaderes divisions de propietats territorials que, a la llarga, controlaven el territori, els seus homes i tots els seus béns: unes divisions tremendament flexibles que es disgregaven per raons d'heretament o s'unificaven per raons de casaments i de guerres. Amb la consolidació tot el llarg de l'edat mitjana d'una vertadera monarquia centralitzada a Barcelona es crearen funcionaris reals que mantenien la pau en els seus territoris i recaptaven els impostos que necessitava cada vegada amb més imperiositat la forta monarquia catalana.

El tractat dels Pirineus en el 1599 va significar l'esquarterament definitiu del territori català perdent part dels seus tradicionals comtats a l'altra banda dels Pirineus. El definitiu esmicolament, però, de la tradicional divisió del territori en comtats i vegueries no es produí fins al segle XVIII amb el Decret de Nova Planta de Felip V: a partir d'aquella data, Catalunya es va veure abocada a una sèrie de divisions purament administratives, que no tenien per res en compte la divisió geogràfica del país per ésser centralitzat a Madrid: les diferents conteses també varen marcar les diferents divisions, corregiments, intendències, departaments, foren algunes de les divisions del poble però evidentment la que tingué una durada més llarga fou la divisió en províncies feta l'any 1833 que ha perdurat fins aleshores d'ara.

AJUNTAMENT DE FIGUERES

IV MOSTRA DEL VI DE L'ALT EMPORDÀ

Del 10 al 12 de setembre, a la Rambla

DIA 11 DE SETEMBRE

Sardanes a la Rambla.

A les 7 de la tarda: Cobla ELS ÚNICS.

DIA 12 DE SETEMBRE

A la Pl. de l'Ajuntament, 8 tarda i 10 nit:

La Companyia Nacional d'Acera
Teatre Mòbil d'Arnhem (Holanda),
amb l'espectacle

«EL MISTERI DEL CANARI»

A les 11 de la nit, projecció del film

«DESAPARECIDO (MISSING)»

un film de Costa-Gavras

VI PREMI SERRA I MORET

Per a obres que analitzin el civisme o en facin una descripció

Per a guions de curts-metratges de temàtica cívica

BASES

- 1.- Poden optar a aquest premi aquelles obres literàries que tractin el civisme en alguns dels seus aspectes o bé en facin una descripció global o una anàlisi prospectiva. També podran participar-hi els guions per a curts-metratges amb la mateixa temàtica.
- 2.- Els treballs que s'hi presentin hauran de ser d'una extensió mínima de 100 fulls DIN A-4 quant a les obres; els guions seran per a un curt-metratge de 10 a 15 minuts tots escrits a màquina i a doble espai.
- 3.- Tant les obres com els guions hauran de ser inèdits i no han d'haver tingut cap beca ni ajut per a la seva elaboració.
- 4.- Els premis seran de 300.000,- ptes. per a les obres i 200.000,- per als guions. L'original de l'obra premiada quedarà propietat de l'autor, que podrà disposar-ne i haurà de fer constar en publicar-la que ha estat guanyadora del premi per a obres de civisme Serra i Moret. Pel que fa al guió, el Servei d'Acció Cívica podrà realitzar-lo i difondre'n còpies sense limitació, fent constar, però el nom de l'autor i que el guió ha estat guanyador del premi Serra i Moret.
- 5.- Els treballs s'hauran d'enviar a Acció Cívica, plaça Antoni López, 5, 3r. 08002 Barcelona. El termini de presentació serà el 31 de gener de 1988 i es concedirà el 23 d'abril, Dia de Sant Jordi, del mateix any.
- 6.- El jurat serà format per:

Albert Abril, Antoni Amorós, Joaquim Ferrer, Pere Fontan, Ignasi Garcia i Clavel, Antoni Kirchner, Josep Vallverdú.

Barcelona, 11 de setembre del 1987

Generalitat de Catalunya
Acció Cívica

Províncies romanes

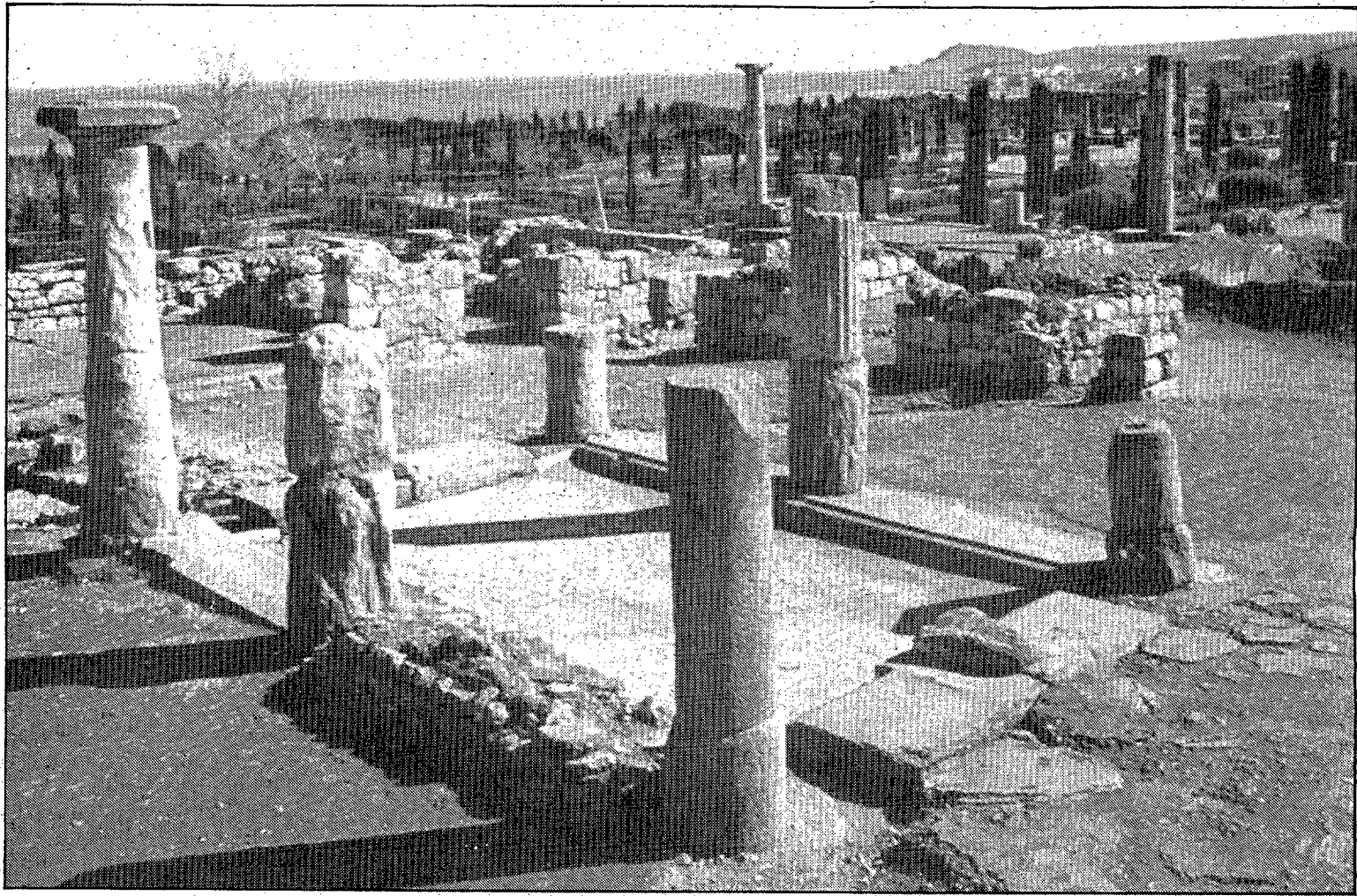
Un territori esquarterat per les conquestes

La història d'un poble s'inicia quan els seus homes coneixen l'escriptura. A Catalunya això succeí a partir dels segles VI-V a.C. Durant aquesta època Catalunya ja havia rebut les influències culturals dels pobles indoeuropeus que havien arribat aquí en el primer mil·lenni a.C. i el litoral ja havia començat a tenir els seus primers contactes amb els grecs. Mercès a aquests contactes els pobladors autòctons de Catalunya començaven a rebre les influències de la cultura grega, havien iniciat uns rics intercanvis comercials i havien començat a circular les primeres monedes. A partir del segle III a.C., quan les tribus catalanes ja havien entrat de ple en l'espiral de la història, els romans iniciaren les seves campanyes a la península, de primer per derrotar els cartaginesos i, més tard, per conquerir la península ibèrica i sofocar, tan bon punt es produïen, les revoltes dels pobles indígenes.

En aquesta època, Catalunya es trobava dividida en diferents tribus que es trobaven situades en punts estratègics per la seva seguretat (a dalt de turons). L'organització política d'aquestes tribus era molt primària, igual que les seves necessitats socials, i el tresor més preuat d'aquestes tribus era el seu territori: un territori del qual n'extreien els productes necessaris per a la seva subsistència. Les fronteres d'aquest terreny eren tremendament flexibles per les lluites contínues que tenien aquests pobles per conquerir nous i més bons terrenys: millors terrenys de conreu i de pastura, millors llocs de caça, acostar-se al mar per extreure'n les seves riqueses i trobar excel·lents i rics rius.

L'arribada dels romans

Aquestes escadusseres necessitats es varen veure ampliades amb els seus contactes amb els grecs, amb qui varen començar una expansió dels seus intercanvis comercials i dels quals es van alimentar de la seva cultura i varen incorporar una incipient economia monetària desconeguda fins aleshores.

Empúries, un enclavament mediterrani conquerit per grecs i romans.

Tot això es veu sacsejat per l'arribada dels romans. En el segle III a. C. el cartaginès Aníbal travessà el Principat en direcció cap a Roma: la reacció de Roma no es féu esperar i prengueren Empúries com a base de desembarcament d'un cos expedicionari (218 a. C.) que aconseguí d'expulsar els cartaginesos de la península després d'haver pres com a segona base Tarraco.

La coexistència pacífica que sembla haver hagut entre els grecs i els indígenes s'acaba amb l'arribada dels romans, que es produeix alhora que importants revoltes de les tribus indígenes, sobretot de

les més interiors com els ilergets. La revolta més important fou la dels ilergets i altres pobles veïns dirigits pels mítics Indíbil i Mandóni l'any 206; morts tots dos, la pau no arribà i es produí la gran revolta de l'any 197 a.C., la qual va obligar els romans a enviar Cató a la Hispània i apagar d'una vegada per totes les revoltes. A partir d'aleshores comença la decadència dels pobles autòctons de Catalunya i s'inicia la romanització definitiva de la península.

Transformacions socials

Amb el domini militar per part

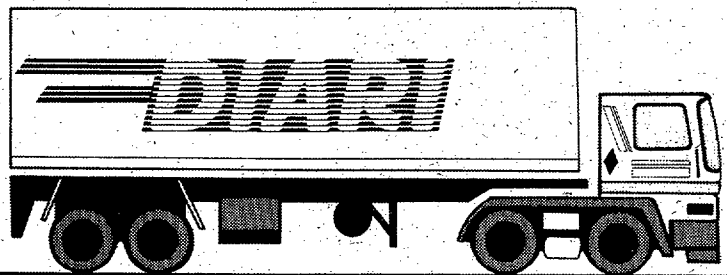
de Roma i la nova divisió administrativa i territorial que s'anirà modelant fins al segle IV a. C. comença una profunda transformació social: els poblats són abandonats i es creen noves formes de poblament.

S'inicia la decadència de la cultura indígena, penetra la llengua llatina i els seus sistemes legislatius, s'introdueix un nou sistema monetari unificat i encunyat a Roma, es creen noves ciutats i es transformen les antigues i es crea una xarxa complexa de camins que es dirigeixen cap a Roma. La nova divisió administrativa

imposada pels romans era tan basta que es varen veure obligats a subdividir-les en convents per tal de facilitar les resolucions i escurçar les comunicacions. I per de sota d'aquestes divisions administratives existia una altra demarcació territorial: la *civitas*. En l'època de Plini el Vell (s. I a. C.) hi havia a la península 513 *civitas*, de les quals una quarantena eren a Catalunya.

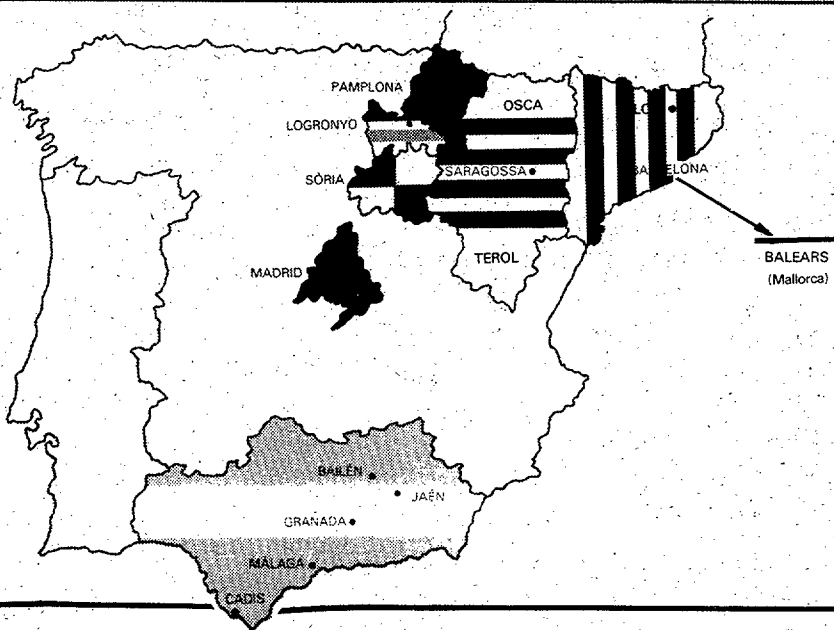
Aquestes *civitas* no eren nuclis de població, sinó que era una nova divisió territorial amb una certa autonomia i una personalitat pròpia que contenia diferents poblaments.

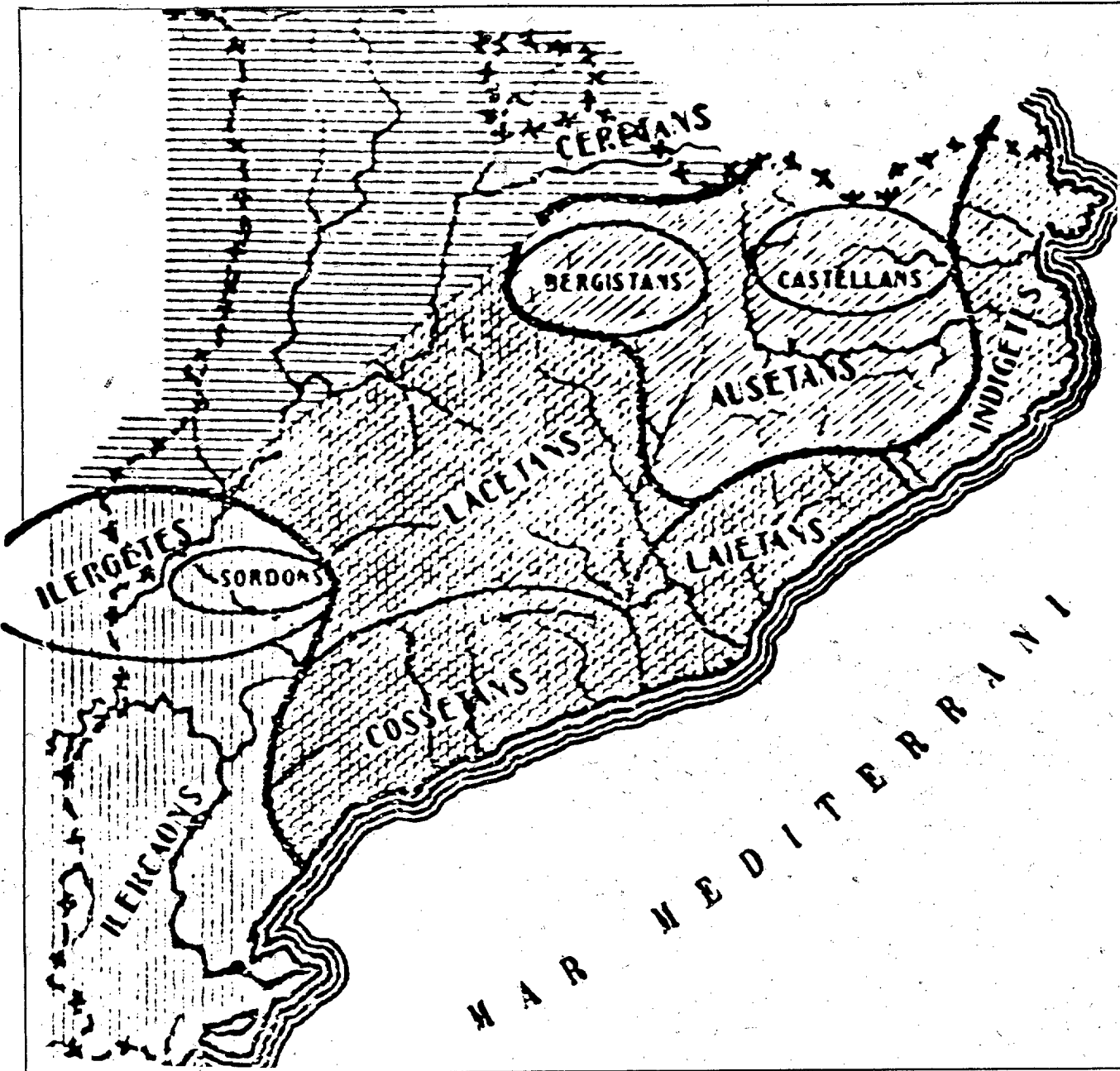
Des d'ara...

transports

badosa, s.a.

Avinguda Perú, s/n. Tels. (972) 260862 - 263300
17800 OLOT (Girona)GRUPATGES
FRIGORÍFICS
CÀRREGUES COMPLETESTAMBÉ SERVEIS REGULARS A:
CorresponsalsALBACETE
ALICANTE
ALMERÍA
AVILÉS
BILBAO
CARTAGENA
CASTELLÓN
CÓRDOBA
CUENCA
ELCHE
GIJÓN
HUELVAJEREZ DE LA FRONTERA
LA CORUÑA
LA LÍNEA
LA RODA
LEÓN
LUGO
MÉRIDA
MURCIA
ORENSE
OVIEDO
SAN SEBASTIÁN
SANTANDERSEVILLA
TARRAGONA
TÀRREGA
TOMELLOSO
TORTOSA
TUDELA
ÚBEDA
VALÈNCIA
VALLADOLID
VIGO
VINARÓZ
VITORIA

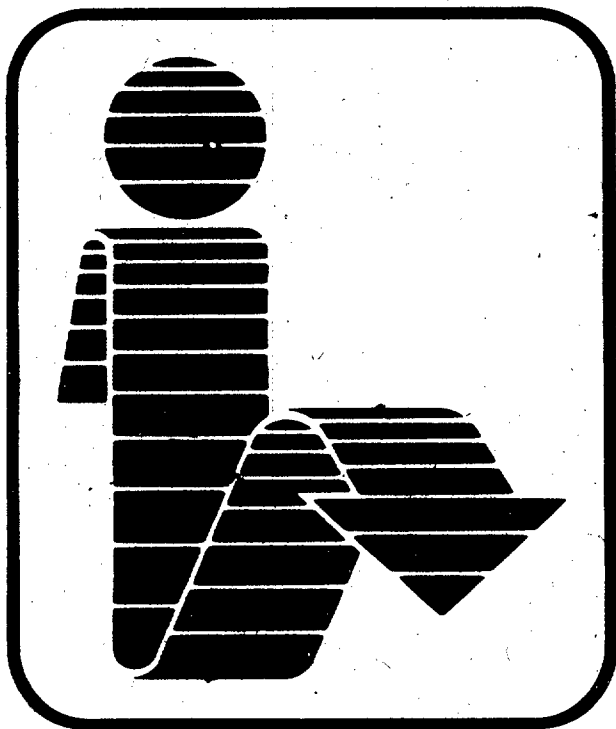

El segle III a.C. s'inicia l'època històrica en el nostre país. En aquest segle, l'actual territori català es trobava dividit en 11 tribus diferents (alguns autòctons com els pobles pirinencs —cerdans—, i d'altres de sobrevinguts com els pobles de la cultura ibèrica o celta) per mitjà d'unes fronteres territorials molt flexibles que es movien cada vegada que un poble envaïa un altre per obtenir més terreny, acostar-se al mar...

Províncies i convents

Una vegada l'imperi romà va obtenir el domini dels terrenys més assequibles de tota la península, establí una divisió políticomilitar (any 197 a.C.) dividint-la en «dues províncies»: la Hispània Citerior (la capital era Tarraco (Tarragona), més propera a Roma, i la Hispània Ulterior, la més llunyana. En temps d'August (any 27-7 a. C.) la península fou dividida en tres províncies: la Bètica, la Lusitània i la Tarraconense (aquesta s'estenia des de Cartago-Nova - Cartagena- a Portucale -Oporto- fins a les costes del Cantàbric i el Pirineu). El caràcter vast i inconnex de les províncies va obligar a establir una subdivisió del territori en «conventi juridici».

A les darreries de l'imperi romà foren ampliadades les grans divisions territorials d'Hispània. La península es dividí en sis províncies (any 297 d.C.) i en set l'any 385 d. C. La Tarraconense quedà reduïda a la vall de l'Ebre i el doble vessant de les Muntanyes Cantàbriques fins a les conques del riu Esla i Nalón. Aquesta demarcació del temps d'August, amb lleugeres modificacions, resultaria una anticipació de l'actual territori de la Generalitat.

INIA[®]
PUBLICITAT, s.a.

RÈTOLS - NEON
SENYALITZACIONS
URBANES I DE TRÀNSIT
COMUNICACIÓ VISUAL
MOBILIARI URBÀ

C/. President Macià, 46 • Tels. (972) 31 47 64 - 31 45 19 • Palamós-Girona

Comtats

Amb l'establiment del regne visigòtic s'acaba l'activitat urbana propagada per l'imperi romà i torna la preponderància de les activitats rurals. Amb aquesta transformació de la pròpia configuració de la societat també desapareixen les demarcacions de govern i els organismes oficials. És aleshores quan s'aferma l'organització social del cristianisme, conservant les estructures administratives de l'imperi romà i erigint parròquies en els nuclis urbans més importants, com Tàrraco, Barcino, Gerunda, Ilerda... que es convertirien en bisbats i el seu cap: el bisbe substituiria la decadent autoritat civil. En total hi havia, al territori català, nou ciutats episcopals que mantienien una certa força en tot el territori, però tret d'aquestes nou grans ciutats tot el terreny es repartia en nuclis més o menys fortificats: castra, i conglomerats de cases en les cruïlles de camins allà on es feien els mercats: burgs o vici. Aquests conglomerats vivien força al marge de les grans ciutats urbanes i continuaven idolatrant els déus romans o ibèrics.

Seus episcopals

L'administració visigòtica del país és molt vaga i poc coneguda, però sembla que a final de l'imperi visigòtic continuava existint la divisió administrativa romana centrada a les seus episcopals reforçada per la creació d'un comte, ajudat per un veguer, depenents ambdós del duc provincial mentre el món rural s'estructurava improvitzadament segons la conveniència de cada comunitat camperola.

Amb la invasió sarraïna (714) foren destruïdes les seus episcopals i s'originà un nou estat social que

Dels visigots als francs

portaria al ple règim feudal i a la consolidació d'unes demarcacions territorials anomenades comtats. Aquestes demarcacions no eren divisions administratives o governatives sinó que eren vertaders

dominis senyorials que variaven segons els resultats de les diferents conteses, per raons d'herència o per matrimoni. Els comtats més importants durant l'establiment dels francs eren els de Rosselló,

Empúries, Urgell-Cerdanya, Pallars-Ribagorça, Barcelona i Girona malgrat que el seu origen s'hauria de buscar en èpoques anteriors amb els comtes indígenes que van coniar i governar conjunta-

ment amb les autoritats sarraïnes locals. Els habitants del comtat eren els qui donaven els mitjans de sosteniment i de defensa al comte i a mesura que el règim feudal s'anà consolidant, aquests comtats s'anaren subdivint en d'altres demarcacions territorials més petites, formant una inexpugnable escala de lligams feudals. Al graó final del tot es trobava el camperol que finalment quedà indestructiblement lligat al tros de terra que havia nascut i al senyor que era amo d'aquell territori.

Els primers comtats

En el segle IX Guifré el Pelós obté de Carles el Calb els comtats d'Urgell, Cerdanya i Conflent i es comença la repoblació d'extenses terres i posa les primeres bases per a la independència del poder franc. Un cop acabada la reconquesta (1153) la supremacia del comtat de Barcelona s'aferma definitivament sobre tot el territori, i el comte de Barcelona passa a ésser, de fet, el sobirà de tots els comtats catalans: per primera vegada surten els noms de catalans i de Catalunya com una mostra cap a una unificació estatal. Cada vegada més enfortida la sobirania del comte de Barcelona, es comencen a crear òrgans de govern autònoms que confluiran en el naixement de les ciutats i en temps de Jaume I (1228) es creen les primeres corts catalanes, el primer parlament polític d'Europa, mentre que els comtats perifèrics que encara mantenien una certa independència anaven essent vinculats a Barcelona: els últims dels quals foren els poderosos senyorius d'Urgell i d'Empúries en temps de Jaume II (1322).

peninsular hotel

20 38 00

nou, 3

girona

rosaleda restaurant

21 36 68

passeig devesa

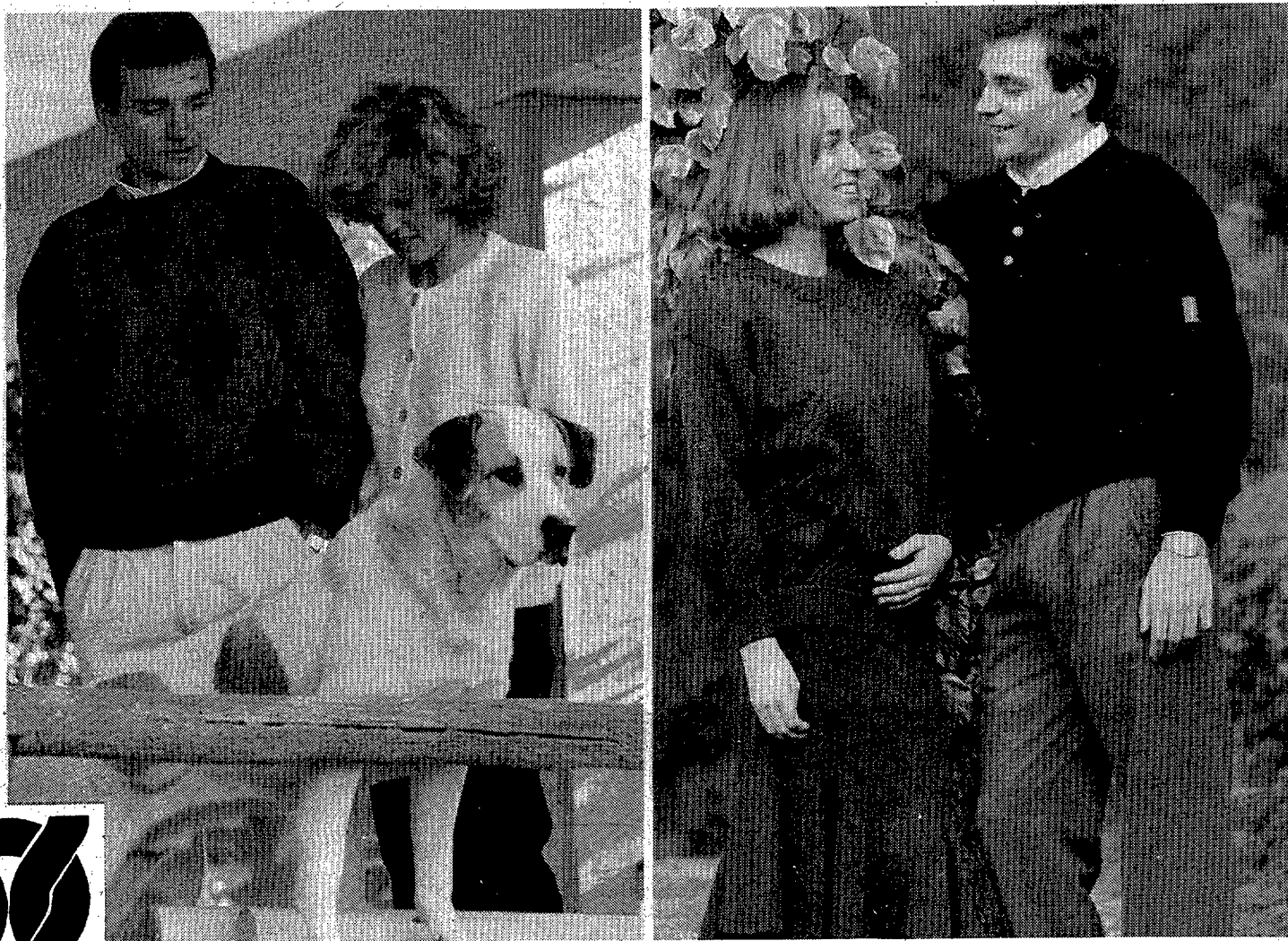
girona

Durant l'època visigòtica es continuà amb la divisió provincial feta per Roma i en els nuclis urbans més importants les parròquies i els bisbes substituïren el poder de l'autoritat civil. Amb la invasió sarraïna (714) s'esborren les demarcacions romanes i comença a sorgir l'embrió dels futurs comtats catalans amb la creació de les figures dels comtes indígenes que governaven en molts llocs conjuntament amb les autoritats sarraïnes.

Els primers comtats catalans

Amb l'establiment del govern franc, Catalunya es troba dividida en diferents comtats. En iniciar-se el segle IX Catalunya es trobava dividida en cinc comtats: Barcelona, Girona, Empúries, Rosselló i Urgell-Cerdanya, als quals calia afegir les regions de Pallars i Ribagorça, sota el comte de Tolosa. Tots els comtats pertanyien al reialme d'Aquitània i en el 817 es va establir una diferència entre els comtats marítims i els de l'interior: Urgell continuava adscrit al reialme d'Aquitània i els comtats mediterranis passaven a dependre directament de l'emperador. A partir del 878 els comtes catalans es trobaren en una situació de total independència i el sobirà franc deixà d'anomenar-los o de revocar-los. L'any 986 l'abadia de Sant Cugat del Vallés va rebre l'últim títol lliurat a Catalunya per un sobirà franc. Al finalitzar el segle X trobem a Catalunya quatre grans agrupacions territorials: Rosselló-Empúries, Besalú-Cerdanya, Pallars-Ribagorça, Barcelona-Girona-Osona i Urgell. Acabada la reconquesta (1153), s'afirma la sobirania del comtat de Barcelona i en el segle XIV es produeixen les últimes annexions al casal de Barcelona: Urgell i Empúries.

JÀ HI TENIM TOTA LA MODA TARDOR-HIVERN '87
PER A DONA, HOME I NEN
EL PUNT ESTÀ DE MODA, COMPRA PUNT
C/. Migdia, 1, baixos - Local 6 - GIRONA

I ARA, A PLATJA D'ARO, AL CENTRE COMERCIAL EUROCENTER - LOCAL 36

Vegueries

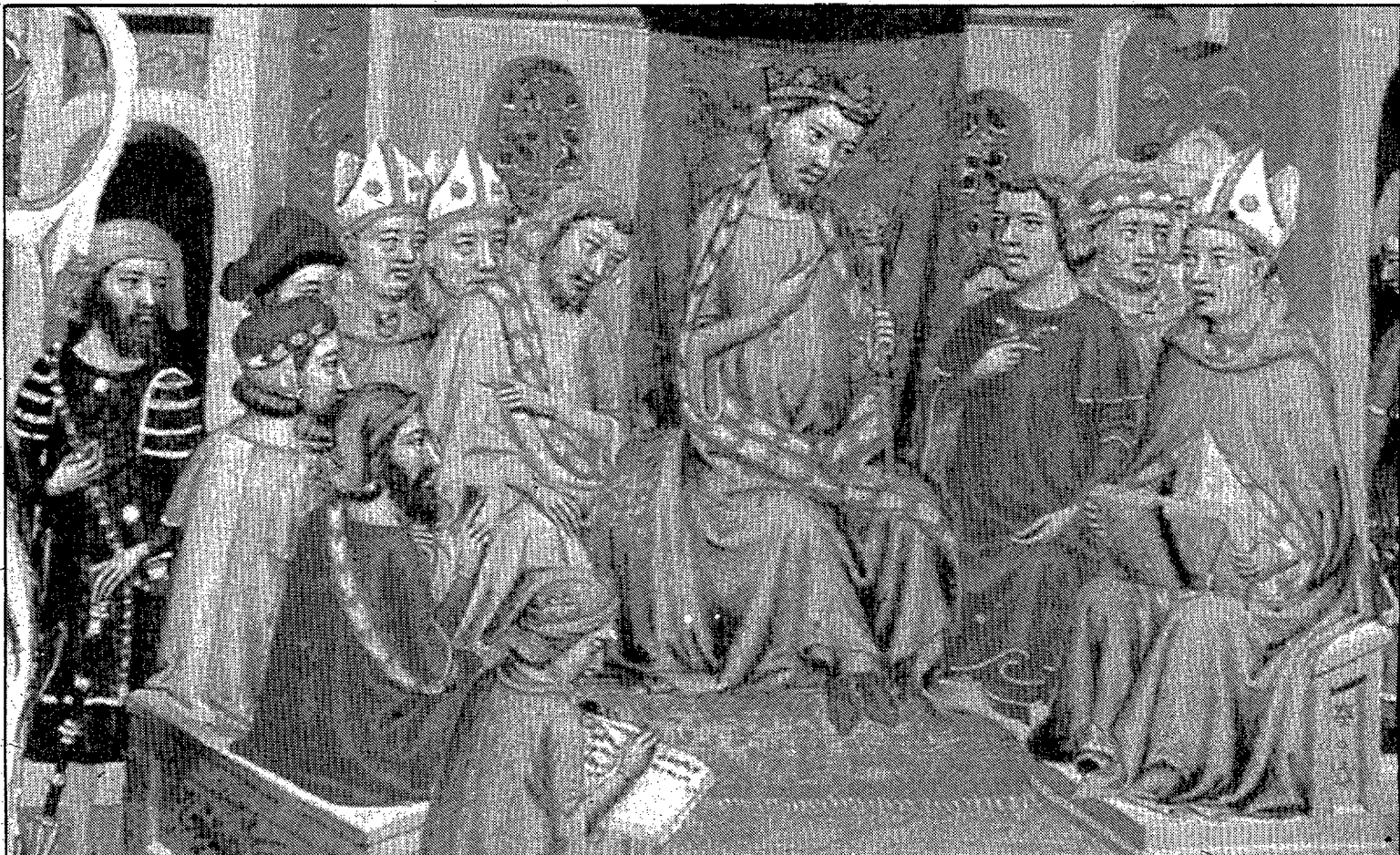
Les vegueries, la nova divisió administrativa de l'època feudal

La intervenció de la sobirania comtal de Barcelona obligava a delegar la seva autoritat en tot el que li pertocava a funcionaris situats arreu de Catalunya. Aquests representants del comte eren els veguers, i el territori on exercien llurs funcions eren les vegueries. En temps d'Alfons II ens consta que n'hi havia deu, però en concret, com a divisió territorial, no se'n sap res fins al 1304 on en un document s'assenyalen les seves delimitacions. Aquesta fou, doncs, la primera divisió territorial ben delimitada que ens ha arribat fins avui. En aquest document hi figuren divuit vegueries: Girona, Barcelona i el Vallès, Vilafranca, Tarragona, Tortosa, Besalú, Osona, Manresa, Cervera amb els Prats, Montblanc, Tàrraga, Lleida, Camprodon, la Ral, Ripollès, Berguedà, Camarasa i Pallars. No hi figuren Rosselló, Vallespir, Conflent, Capcir i Cerdanya perquè aquestes terres formaven part del reialme de Mallorca. Amb tot cal dir que dintre mateix del Principat hi havia terres que no pertanyien a cap vegueria degut a que, tal com es deia en un document: **no hi entra veguer per defalliment de senyoria**. Entre aquestes terres hi trobem les valls altes de la Conca del Segre, la part nord-est de l'Alt Empordà, les Valls d'Andorra, la Vall d'Aran...

Cal dir que en aquesta divisió existeix una desproporció molt accentuada, i així, mentre vegueries com la de Girona són d'una extensió grandiosa, d'altres com la de Camprodon o el Ripollès tenen un territori molt reduït. Es podria pensar que els criteris d'aquesta divisió responien a les comunicacions, i en certa manera potser fou així, però més aviat sembla que van influir interessos dominials o de jurisdicció vinculats a certes famílies que ostentaven encara un alt grau de poder

Variacions territorials

Evidentment que la funció de les

vegueries no era altra que la d'assolir una millor eficiència de la recaptació fiscal. Per tal podem dir que eren unes circumscripcions heterogènies adaptades a unes finalitats passatgeres. En el transcurs del temps les vegueries sofrien canvis i modificacions; algunes desaparegueren, però també se n'instituíren de noves. Altrament n'hi hagué que foren subdividides en circumscripcions menors anomenades sots-vegueries, les qual tampoc no seguiren cap criteri de proporció. Josep Aparici, en començar el segle XVIII, ens deixa un mapa de Catalunya on hi ha indicades les vegue-

ries i sots-vegueries. Hi havia les quinze vegueries següents: Girona, Barcelona, Vilafranca, Tarragona, Montblanc, Tortosa, Vic, Manresa, Ververa, Tàrraga, Agramunt, Lleida, Balaguer, Camprodon i Puigcerdà, i vuit sots-vegueries que eren: Besalú, Vallès, Igualada, els Prats de Rei, Ribes, Lluçanès, Berga i Pallars. Ara, les vegueries havien esdevingut més inconnexes que mai. Les funcions governativo-judicials dels veguers i la funció de recaptació no feien pas necessari que les vegueries fossin establertes segons l'estructura del país o segons la conveniència de facilitar les relacions entre

els pobles. No podem oblidar que les vegueries van néixer a mesura que el comtat de Barcelona anava adquirint poder i, per tant, sempre topava amb els entrebancs que suposaven els senyorius feudals. D'aquí se n'extreu que forçosament aquesta nova divisió esdevingués inconnexa i desproporcionada, irregular i incongruent

Amb tot el que hem esmentat anteriorment, sembla clar que les vegueries no podien emmotllar-se de cap manera a les condicions del terreny ni agermanar grups humans veïns, la qual cosa els donà una certa artificialitat. La tradició,

els interessos, i les forces dominials accentuaren els defectes originaris d'aquestes circumscripcions catalanes. Només en algun cas, Vic o Tarragona, les vegueries responien a unitats geogràfiques i humanes. En termes generals, per tant, no es pot afirmar que les vegueries correspongessin a unes comarques naturals de Catalunya que agrupessin una unitat humana i social. El desequilibri del règim territorial que suposava aquest fet va ser rectificat amb el regnat de Felip V i la promulgació del decret de Nova Planta que abolia totes les llibertats de la Terra. Èrem a l'any 1716

**COL·LEGI OFICIAL D'ARQUITECTES
DE
CATALUNYA**

Girona

Plaça Catedral, 8 - Pla Almoina - Tel. 21 99 08

PUBLICACIONS

GUIA D'ARQUITECTURA DE GIRONA

GUIA D'ARQUITECTURA D'OLOT

RICARD GIRALT CASADESÚS

FIGUERES I L'ARQUITECTE ROCA I BROS

LES TRACES DELS CARRILETS GIRONINS

PROPOSTES D'APROFITAMENT

Viatges **CANIGÓ**

DISTRIBUIDOR

Ctra. Barcelona, 47

La divisió territorial en vegueries neix a partir del moment en què el comtat de Barcelona adquireix la sobirania enfront dels altres comtats catalans. És en aquest moment quan hi ha una necessitat de controlar el fisc a nivell de Principat, i es per això que es crea la figura del veguer, la funció del qual no és altra que la de recaptar els impostos. El territori d'actuació d'aquest veguer serà el que hom anomenarà vegueries. Però els problemes en què topa aquesta fórmula són molts, entre els quals cal destacar els entrebancs posats pels dominis feudals i pel senyor corresponent. Segurament que és per això que les vegueries esdevenen unes divisions del tot anàrquiques, sense tenir en compte els factors humans o geogràfics, malgrat que en algun cas es donguessin aquestes premisses.

Comarca i vegueries

Algú pot pensar que les vegueries responien a comarques naturals del territori, i certament que això es produïa en casos com el de Vic o Tarragona, però el desfament en la resta del territori era prou palès com ho demostren les desproporcions a què abans fèiem referència; a més cal dir que una part del territori mai no va estar inclosa dintre de cap vegueria, com la Vall d'Aran, la qual gaudia d'un règim especial, degut al seu aïllament muntanyós i que l'eximí de fer servei de cap mena. La Vall era regida i administrada per un prior i cinc consellers. El decret de Nova Planta (1716) va posar fi a cinc segles de divisió en vegueries.

AJUNTAMENT DE CALDES DE MALAVELLA

01.30 Arrossada per la tercera edat.

06.30 Recital de cançó pop amb Ricard Cors i el Grup Disseny a la plaça de l'església.

10.30 Sardanes a la plaça Catalunya.

Corregiments

Dels corregiments a la invasió napoleònica

Amb la promulgació del Decret de Nova Planta, l'any 1716, es posava fi a la divisió territorial en vegueries i s'iniciava una nova forma de repartiment del territori sota el nom de corregiments, dotze corregiments i un districte, per ésser exactes; aquest districte corresponia a la Val d'Aran. Certament que la divisió felipista resultava molt més harmònica que les vegueries, ja que no solament s'hi rectificaven les desproporcions territorials d'abans, sinó que les noves circumscripcions apareixen més ajustades a l'estructuració geogràfica del país. Sembla que aquesta divisió territorial fou suggerida per Francesc Ametller, cavaller absolutista i un bon coneixedor del país. Veient aquesta divisió corregimental hom pot adonar-se que tota la Catalunya oriental i central guarda una certa proporció entre les seves demarcacions i el seu poblament;

així com en les comunicacions facilitades per les conques fluvials. Sempre hi ha, però, alguna que altra excepció, com fou el cas de Girona, que anava des d'Arenys de Mar al Pirineu i de la Vall d'en Bas fins al mar. Val a dir que cap a les terres de ponent, les demarcacions són més grosses, ja que el poblament també era més escàs. Hem de dir també que malgrat la reforma el terme vegueria es continuà emprant, encara que ben aviat aquest terme es confongué amb el proposat en el decret de Nova Planta. La supervivència, però, del concepte de vegueria provenia del seu arrelament popular, ja que havia nascut amb l'estructuració de la nacionalitat catalana i havia estat motivada per a l'establiment d'una funció real al costat del poble i enfront de les exaccions senyorials; però sobretot perquè havia perdurat quasi cinc-cents anys.

El govern de Carles III tingué la idea de substituir els corregiments de Felip V. Es volia fer una divisió nova, amb demarcacions regulars que s'havien d'anomenar províncies. Hi hagué qui proposà que cada província fos repartida en noranta llegües quadrades, en un intent de voler quadricular les terres hispàniques. El criteri bàsic, però, que es volia fer servir no era altre que el fet de voler esborrar els fets diferencials de cada «regió», tot ofegant-ne les seves característiques històriques amb unes demarcacions que a la llarga les inutilitzessin. Aquesta era la principal raó d'un absolutisme centralista a la més pura manera francesa.

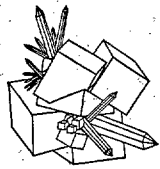
Així d'aquests propòsits pre-provincials es passa al regnat de Carles IV, on la divisió del territori espanyol es farà per intendències, les quals corresponien als antics regnes. Aquesta nova fórmula no

es portà a terme a causa de la invasió napoleònica del 1808, quan l'uniformisme francès s'aplica de manera directa. L'any 1809 Josep Bonaparte dividia Espanya en 38 prefectures, el nom de les quals sempre feia referència a un riu o una muntanya, tal com s'havia fet a França. El fet fou, però, que aquest projecte prefecturista només es donà en el camp teòric, ja que el 17 d'abril del 1810 les prefectures foren canviades per departaments i aquests denominats amb el nom de llurs capitals.

Cap a una Catalunya francesa

El 6 de març del 1810 el mariscal Augereau, per decret, divideix Catalunya en quatre corregiments, emprant la terminologia filipista, encara que en un principi només es delimita el de Girona. Val a dir

que malgrat aquest terme, l'extensió del territori que ocupava era gairebé el doble que el que havia cenyit el govern de Felip V. Més tard, el corregiment fou dividit en sots-corregiments. El de Girona en tenia tres, amb les capitals a Girona, Figueres i Olot. Aquesta divisió fou modificada, quan l'any 1812 Napoleó decretà l'annexió de Catalunya a França. Aleshores, la nostra terra fou dividida en quatre departaments: el del Ter, amb capital a Girona, el de Montserrat, amb capital a Barcelona, el de Bages de l'Ebre, amb capital a Lleida, i el del Segre, amb capital a Puigcerdà. Aquesta disposició no feia sinó capgirar en gran part totes les divisions tradicionals i afrancesava les nomenclatures. Mentrestant, a Cadis, les Corts elaboraven una divisió provincial que seria l'embrió de divisions territorials futures.

**MINERALS
LESCAT**

Exposició permanent de minerals per a col·lecció, decoració i regal.
I també una gran varietat en collarets i penjolls.

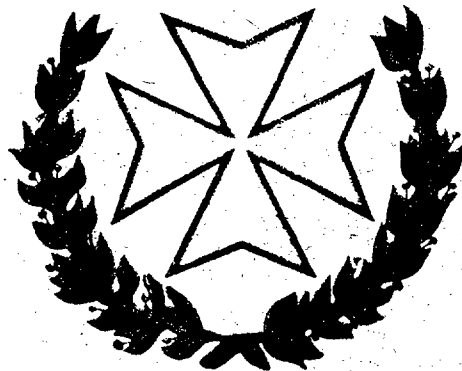
Ciudadans, 14 - Tel. 21 60 84
17004 GIRONA

FLECA - PASTISSERIA

R. Bellsolà

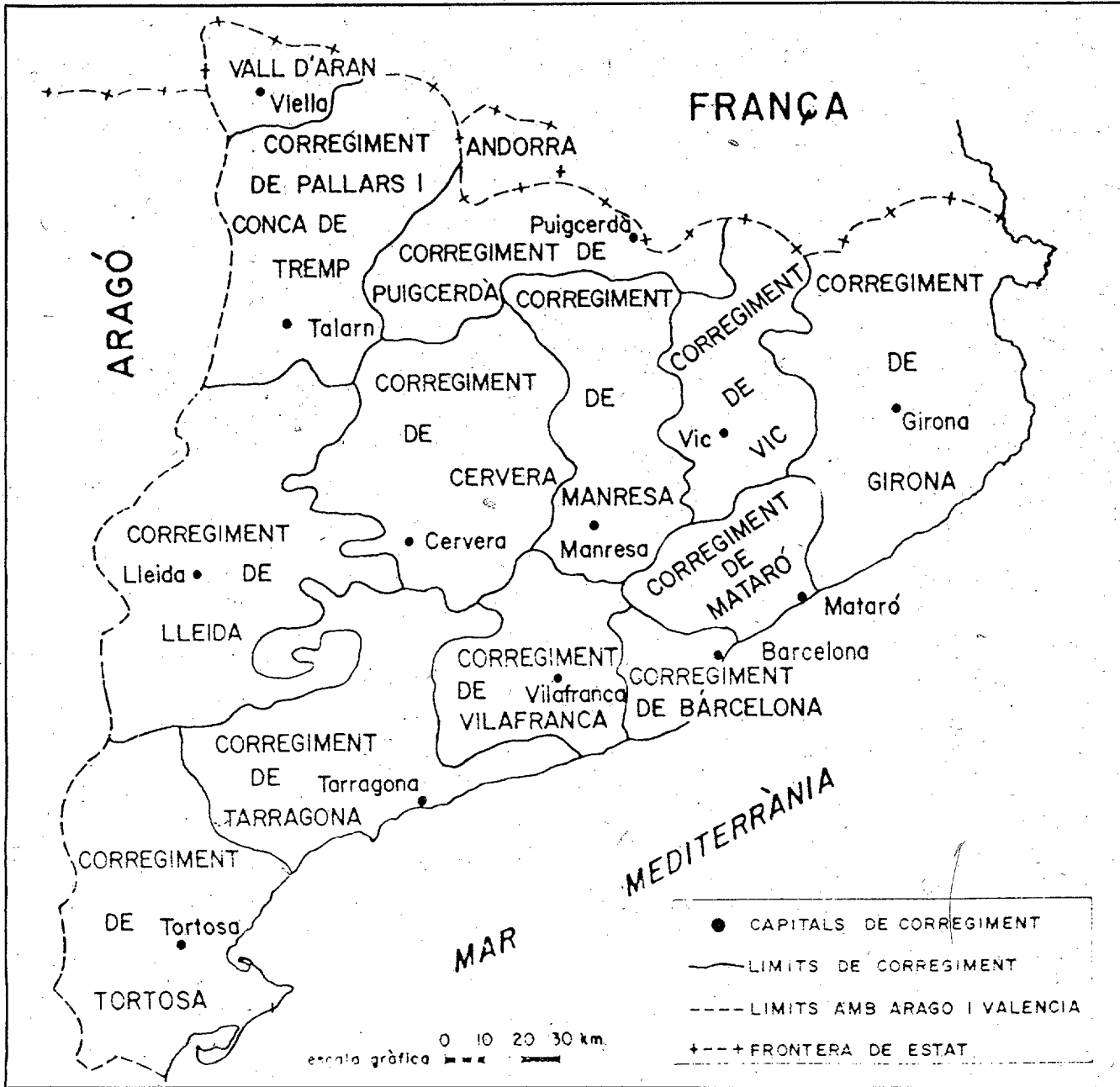
Avgda. St. Francesc, 3 Tel. 20 25 99
C/. Joaquim Ruyra, 6 Tel. 20 35 85
C/. Güell, 154 Tel. 20 35 85
C/. Bastiments, 4 Tel. 21 53 84

GIRONA

**COL·LEGI OFICIAL
A.T.S.
GIRONA I PROVÍNCIA**

Carrer Nou, 8 - pral., 1ª - 1º 2ª
Tels. 20 40 61 - 20 15 04
GIRONA

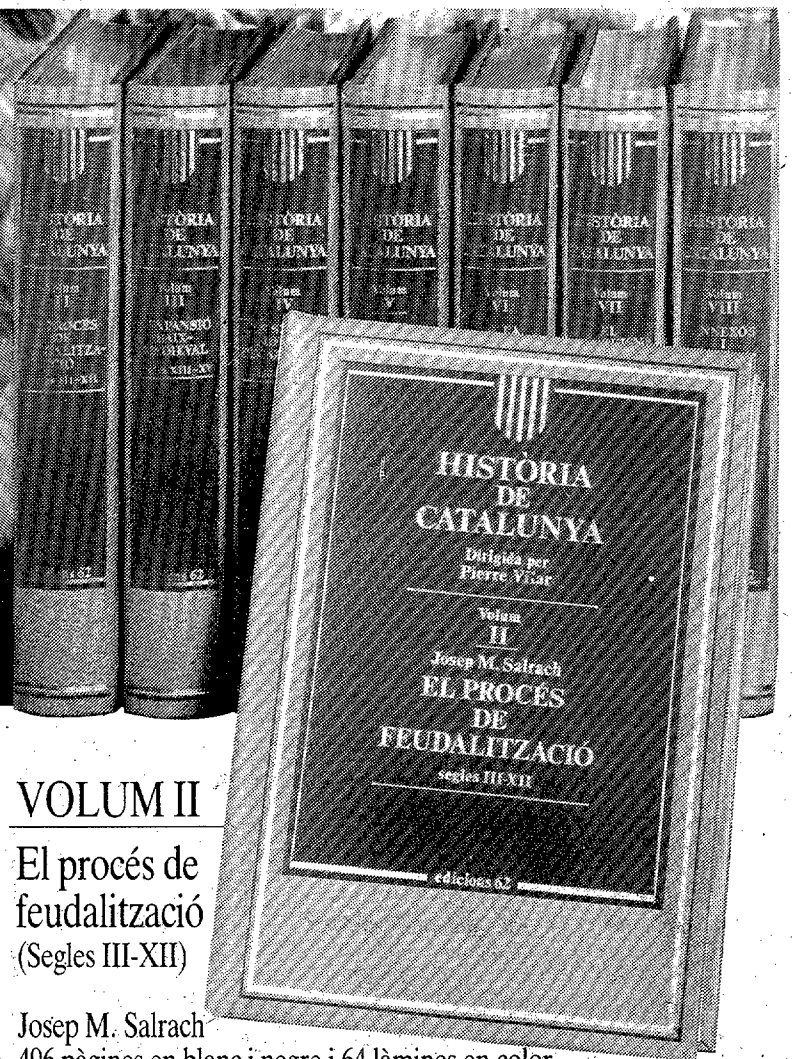
D'ençà del Decret de Nova Planta, el territori espanyol es veié sotmès a un seguit de canvis territorials que arribaren fins a les Corts de Cadis de 1812 i l'embrió provincial futur. Primer fou Felip V, el qual dividí el territori en corregiments, que d'alguna manera rectificaven les desproporcions anteriors de les Vegueries. Amb tot, però, aquesta divisió responia a afanys centralistes i absolutistes del règim borbó. Amb Carles III al poder, s'intenta fer una divisió provincial amb la finalitat de fer desaparèixer els trets diferencials de les «regions històriques» de les terres hispàniques; però la mesura no es féu efectiva ja que Carles IV dividí el territori espanyol en intendències, les quals corresponien als antics regnes

L'arribada del francès

Aquesta divisió en intendències fou tan efímera com les anteriors, ja que l'any 1809 Josep Bonaparte dividia el territori en prefectures, mentre que un any més tard, concretament el 17 d'abril del 1810, aquestes foren canviades per Departaments. Tot anava tan de pressa que només dos mesos més tard, el 6 de juny, i per Decret, Catalunya es tornava a dividir en corregiments, encara que d'extensió més gran que no pas els seus homònims de Felip V. L'any 1812, amb l'annexió de Catalunya a França per part de Napoleó, el territori català torna a patir una nova estructuració i torna a la divisió departamental. Arribats a aquest punt, Catalunya s'anava afrancesant cada vegada més, però mentrestant, les Corts de Cadis elaboraven una nova divisió sota la nomenclatura de províncies, la qual hauria de servir, anys més tard, per aconseguir la divisió provincial d'avui.

Qui perd els orígens perd identitat (Raimon)

HISTÒRIA DE CATALUNYA

Un període crucial de la història del nostre país, en què la formació de Catalunya coincideix amb la consolidació del feudalisme, l'important procés social i econòmic medieval.

Dirigida per Pierre Vilar
Coordinació Josep Termes

VOLUM II
El procés de feudalització
(Segles III-XII)

Josep M. Salrach
496 pàgines en blanc i negre i 64 làmines en color,
8 volums magníficament enquadernats en pell.

De venda a totes les llibreries

Demani més informació enviant aquest retall a Edicions 62, Provença 278 - 08008 - BARCELONA - Telèfon 216 00 62

H.C. Nom _____ Adreça _____
Telèfon _____ Ciutat _____ C.P. _____

25 ANIVERSARI D'EDICIONS 62

1962-1987

Províncies

La divisió provincial de Catalunya

La diputació de Catalunya es preocupà de la divisió perquè, a més d'implantar les demarcacions provincials que estaven previstes a les Corts de Cadis, topava també amb les dificultats que suposava atendre les múltiples qüestions que li plantejaven l'alt nombre de pobles de Catalunya —més d'un miler— a causa sobretot de la manca de comunicacions. Això inspirà la Comisión de División del Territorio español a afirmar que **ceñido al espacio forzoso de tres meses el desempeño de sus funciones, las diputaciones de las provincias de gran extensión no pueden absolutamente desempeñarlas, a pesar de todos sus esfuerzos y del abandono de sus intereses particulares a que esta necesidad obliga a sus individuos**

La Comissió parlamentària presentava el 10 de juny de 1821 un informe on Espanya es dividia en 51 províncies. El Principat restava trossejat en quatre, tres de les quals es denominaven segons el nom de les capitals proposades: Girona, Tarragona i Lleida, mentre la quarta, amb capital a Barcelona, es denominava Catalunya. Per tal de justificar Girona com a capital de província, hom deia: **La heroica Gerona merece dar nombre y presidir como capital a la provincia que ocupa la parte N.E. de Catalunya**. Curiosament podem comprovar com el terme Catalunya només s'aplica a una part del Principat, concretament —i així ho justificaven— a la zona que tenia per capital la ciutat de Barcelonà. Ben segur que el que intentaren els legisladors no fou altra cosa que, seguint el model francès, ofegar les «regions» històriques superposant-t'hi noves nomenclatures del tot alienes al tarannà dels seus habitants.

Amb tot, però, la diputació de Catalunya encarregà a Joan Baptista Golobardes un estudi per tal de procedir sobre el terreny a fer les esmenes necessàries als límits provincials que es pretenien imposar. Aquestes rectificacions foren aprovades per la diputació i trameses immediatament a les Corts ge-

Un episodi de la Gloriosa a Barcelona cremant retrats de Felip V i Isabel II.

nerals, ja que estaven discutint la nova divisió d'Espanya, la qual quedà constituïda finalment en 52 províncies. Cal remarcar, però, que aquesta divisió sempre tingué un règim provisional ja que mai no es dugué a la pràctica degut a l'anul·lació de la divisió per part de Ferran VII. A partir d'aquest moment hom tornà al règim de corre-

Províncies definitives

A la mort del rei, la reina Maria Cristina es decantà cap unes tendències liberals per tal de salvar la Corona per a la seva filla Isabel davant les pressions carlines. Amb la nova situació, la divisió en pro-

vincies semblava una cosa obligada. El 30 de novembre de 1833, amb la signatura responsable del ministre Francisco Javier de Burgos, Espanya es dividia en les províncies actuals. Catalunya restà dividida en quatre. Cal dir que per al restabliment de les províncies s'havien tingut en compte els límits de les antigues regions hispàniques, seccionades, però, en demarcacions amb vista al governament des de Madrid. Amb tot, la divisió era menys centralitzadora que l'anterior, ja que donava una certa llibertat d'acció a les Diputacions provincials i a la funció dels governadors. Per tant podem dir que no tan sols eren divisions purament governamentals

sinó que es pretenia que tinguessin una funció vers les necessitats territorials. De fet, però, en aplicar aquesta divisió a nacionalitats històriques com Catalunya, esdevenia un entrebanc per a les activitats generals del país, ja que resultava poc adequada a la realitat catalana de l'època, sobretot des del punt de vista administratiu; aquí, amb les vegueries, hom controlava el territori des de Barcelona, mentre que ara es faria des de Madrid. Amb la divisió territorial de 1833, cada província s'havia d'entendre directament amb Madrid, amb la qual cosa la unitat natural i històrica de Catalunya quedava trencada. Les províncies no eren altra cosa que la

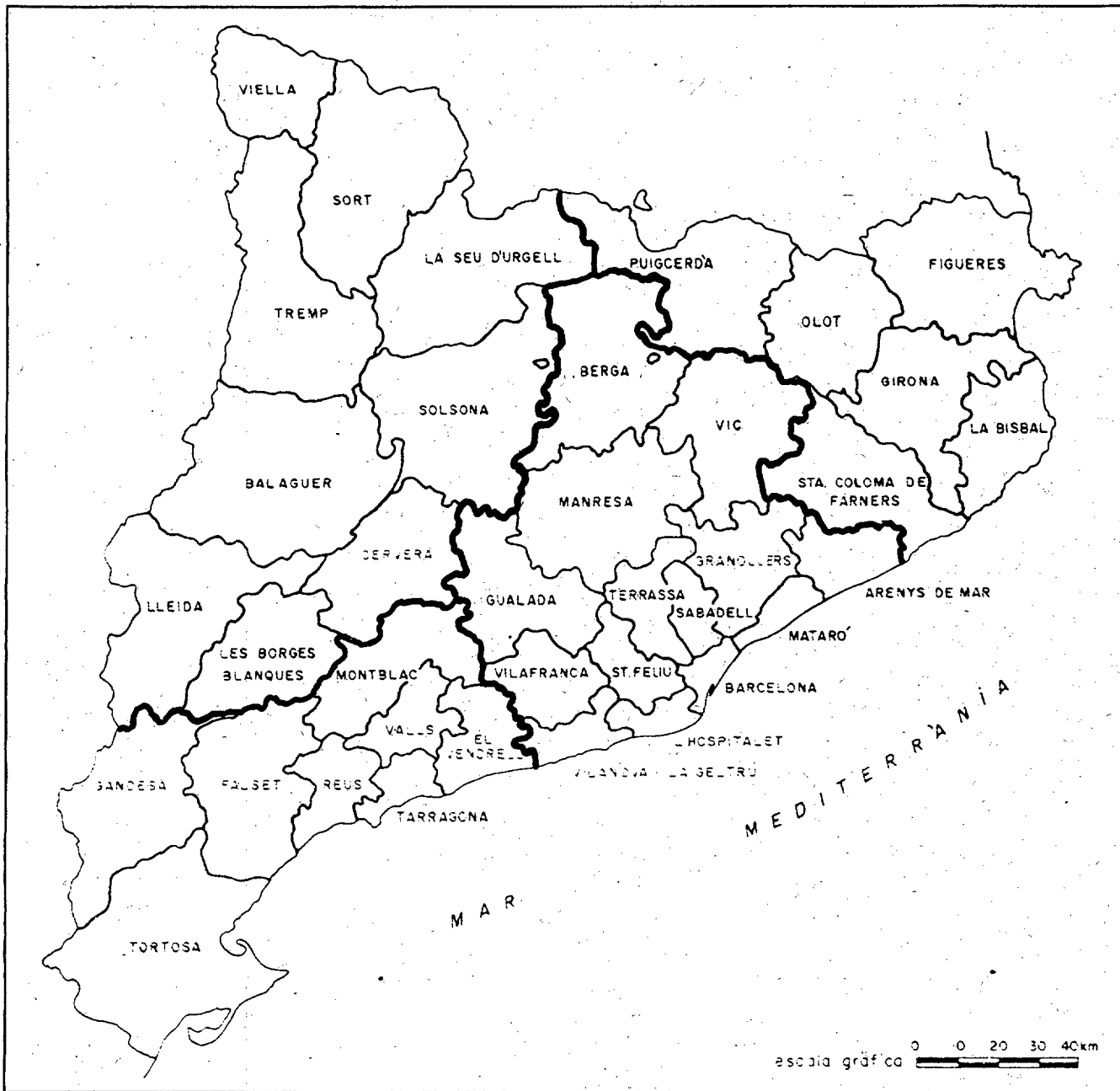
creació artificial d'una concepció político-administrativa centralista a la manera francesa dels departaments, i que a més no responien a cap necessitat real del territori. Les crítiques a aquesta divisió no tardaren a aparèixer, fins al punt que amb l'autonomia dels municipis atorgada l'any 1924, el contingut provincial era buidat de tal manera que, en una Assemblea de Diputacions provincials, davant el perill que aquests organismes fossin suprimits per inútils es presentà una conclusió que textualment deia: **Que se declare que las provincias són organismos naturales**, amb un intent de fer passar la divisió provincial per una cosa que no era

**LA PASTISSERIA ARTESANA
A CASA NOSTRA**

Unpanara

URBANITZACIÓ MAS ALIU * C/. Sant Josep, s/n. Aiguaviva * Tel. 24 19 11 * GIRONA

La constitució de Cadis de 1812 ja preveia una divisió territorial d'Espanya en províncies, malgrat el munt de dificultats que suposava fer-ho a causa sobretot de les comunicacions i de la càrrega històrica d'algunes zones molt concretes. El 10 de juny de 1821 es presentava a les Corts un informe pel qual Espanya es dividia en 51 províncies, quatre de les quals eren catalanes i responien a Girona, Lleida, Tarragona i Catalunya, tot prenent el nom del Principat per a la demarcació que tenia per capital Barcelona. Aquesta mesura, però, no es portà a terme degut a la presa de poder per part de Ferran VII.

Les noves divisions provincials

Fou a la mort del rei quan es tornà a plantejar la divisió provincial, a l'empared de les tendències liberals. El 30 de novembre de 1833, amb la signatura de Francisco Javier de Burgos, es decretava la nova divisió territorial d'Espanya en 52 províncies, amb un caràcter menys centralitzador que els intents anteriors. Amb tot, però, es seguia el model francès dels Departaments, essent les províncies un seguit de divisions purament administratives depenents de Madrid que trencaven la unitat territorial històrica del Principat, malgrat les competències de les diputacions provincials. Les crítiques a la divisió vingueren aviat, però l'anhel de comarcalització no es féu palès fins a la promulgació de l'Estatut del 32. Un anhel que restà trencat amb l'esclat de la Guerra Civil i la victòria de les forces feixistes

MUSEU D'HISTORIA DE LA CIUTAT

SALA D'EXPOSICIONS

TRESORS DEL MUSEU D'ART DE CATALUNYA

EPOQUES DEL RENAIXEMENT I BARROC

d'abril a novembre, 1987

GIRONA

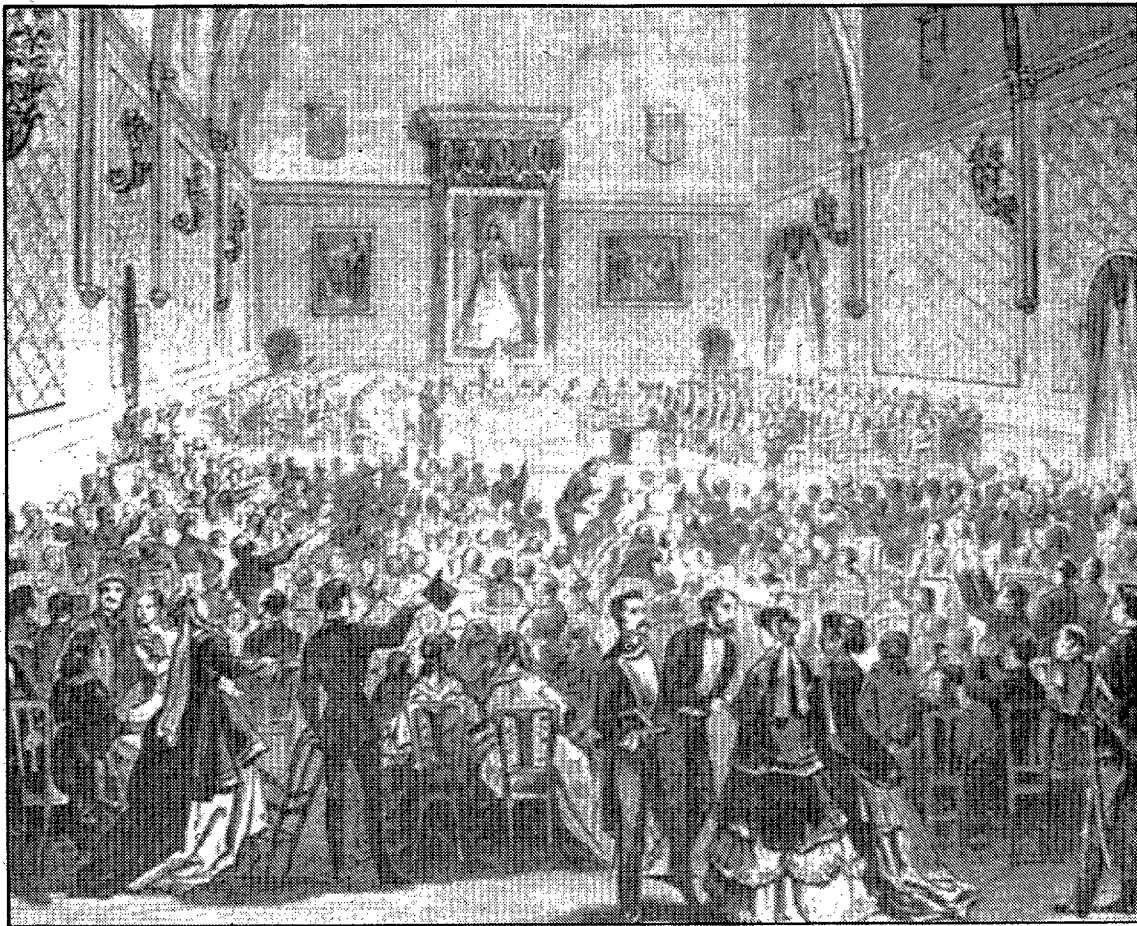
m'enamora

Comarques

Malgrat que els Corregiments i d'altres intents de divisió territorial de Catalunya fossin del tot aliens a la idiosincràsia catalana, el mot comarca no es troba pas usat pels nostres escriptors clàssics en el sentit d'expressar una entitat territorial; alguna vegada apareix però, a manera d'indicació d'una extensió imprecisa del territori, fent referència a alguna característica particular. D'antuvi, el concepte comarcalista tingué una accentuada manifestació de catalanitat, sense una finalitat política concreta. L'any 1887, Aulèstia i Pijoan publica la seva obra «Història de Catalunya» on les comarques són tractades des d'un punt de vista estrictament geogràfic, sense intervenir-hi cap altre factor. Sovint, la divisió comarcal era aplicada també a unes necessitats concretes, com en el projecte de Josep Maria Rendé (1924) per a l'organització social agrària

El caire polític del comarcalisme s'iniciarà amb les Bases de Manresa (1892), on es diu textualment: la divisió territorial sobre la qual es desenrotlla la gradació jeràrquica dels poders governatiu, administratiu i judicial, tindrà per fonament la comarca natural...; però fou Esteve Sunyol, en una conferència donada a l'Ateneu Barcelonès l'any 1897, qui establí d'una manera concreta una divisió comarcal com a base político-administrativa de Catalunya. L'any 1928, l'Assemblea Constituent del Separatisme Català, reunida a l'Havana sota la presidència de Francesc Macià, aprovà un projecte de Constitució provisional de la República Catalana on figurava la divisió del país en comarques, com a organismes territorials de govern

Al final de la dècada dels anys

Els jocs florals del 1868 al Saló de Cent de Barcelona.

Els intents comarcalistes

20 semblava clar que el comarcalisme era un fet realment engrescador. Miquel Santaló ja ho havia encetat l'any 1923 quan escrigué «El Gironès», i és a partir d'aquest moment quan neixen un munt de divisions i estudis comarcals de totes menes i per a tots els gustos,

des dels que proposaven una seixantena de comarques fins als que amb vint en tenien prou. Certament que aquesta gran divergència venia, en part, del fet que els maximites comptaven sense fer distinció entre comarques principals i comarques secundàries,

mentre que els altres tractaven només de delimitar les grans unitats. Calia, per tant, una unificació de criteris i ajustar les divergències existents; el problema només era com plantejar aquesta revisió. D'antuvi feia falta posar-se d'acord sobre el terme —comarca na-

tural—, tot sospesant els factors geogràfic, geològic, climàtic, històric i econòmic que havien d'entrar en joc, ja que precisament, el no haver tingut present en les reparticions comarcals la totalitat d'aquests aspectes fou, en bona part, el motiu de les divergències esmentades. En primer lloc s'havia de fer un estudi de les entitats naturals, preses una a una, per tal que el resultat de l'estudi de totes fornís elements de síntesi per establir la definició volguda. Aquesta, aleshores, podria guiar a l'establiment de les actuals comarques catalanes. S'imposava, per tant, un estudi comarcalista seriós i fet a consciència. Josep Iglesias, Pau Vila, Miquel Santaló, i d'altres, foren un bon punt de partida, però en aquest debat obert sobre les comarques calien solucions pràctiques i harmòniques que facilitessin el govern i l'administració de Catalunya. Mentrestant, una entitat d'ideologia marcadament comarcalista, la Casa del Vallès, propugnava també una divisió en comarques, alhora que, davant la gran diversitat existent entorn del tema, l'any 1931 organitzava una sèrie de conferències a càrrec d'especialistes per tal de trobar una base de realització. Aquestes conferències foren publicades amb el títol «El problema comarcal de Catalunya». Entre elles aparegué la de Pau Vila, titulada «Per una solució del problema comarcal», seguida d'un estudi sobre «Una divisió de Catalunya en comarques», acompanyat d'un mapa. Estudi i mapa estaven inspirats en la instauració de la República Espanyola el 14 d'abril i en la consegüent constitució de la Generalitat. Tot plegat constituí un preliminar dels treballs que s'anaven a fer per a la nova divisió territorial de Catalunya

MUSICAL EIXIMENIS

PIANOS ORGUES INSTRUMENTS

EXCLUSIVES

YAMAHA
KAWAI
SCHIMMEL
PLEYEL
GAVEAU
ERARD
MEARI
HSINGHAI

YOUNG CHANG
PETROF
TECHNICS
ZIMMERMANN
EISENBERG
SEILER
BECHSTEIN
STEINWAY, etc

Grans ofertes comptat!
Terminis fins a 36 mesos
Lloguer opció compra

C/. Eiximenis, 18 - Tel. 20 63 86 GIRONA

C/. Vilafant, 51 - Tel. 50 59 66 FIGUERES

En un primer estadi, el concepte comarcalista esdevenia només quelcom referit a la pujant catalanitat que suposà la Renaixença amb totes les seves manifestacions. Aquesta catalanitat comarcalista pretenia ésser un factor de desacord amb el munt de divisions territorials que havia sofert Catalunya des del regnat de Felip V i de l'entrada de les tropes napoleòniques a principi del segle XIX.

El mapa de Font i Sagué

Cal dir, però, que fins a les Bases de Manresa, l'any 1892, aquesta catalanitat no prengué un caire polític propi. Fou a partir d'aquestes Bases quan hom se'n adonà que la comarca havia d'ésser l'element aglutinador dels poders al Principat, i així, en els anys posteriors sortiren un munt d'estudis i projectes, com el de Font i Sagué l'any 1897, per tal de dividir Catalunya en comarques, unes comarques que malgrat no es feien efectives estaven en boca de tothom i que esdevenien la divisió popular de la gent d'aquest país.

La proclamació de la República Espanyola l'abril del 31 i el conseqüent Estatut d'Autonomia permeteren que tot allò que fins aquest moment només eren intents, prenguessin un caire molt més seriós i científic. Pau Vila, Miquel Santaló, Josep Iglesias i d'altres foren el punt de partida d'aquests estudis, i així, la Casa del Vallès, organitzà un seguit de conferències per tal de trobar una solució al problema plantejat. És a partir d'aquest moment quan s'inicia el veritable estudi de la divisió comarcal de Catalunya, tot unificant els criteris que fins aquest moment havien suposat motiu de divergència entorn el tema.

DIADA 11 DE SETEMBRE

a les 6 de la tarda
al pati de la Pruna,
audició de sardanes per la
COBLA MAXIM'S

AJUNTAMENT DE PALS

La divisió de l'any 1936

El president Macià amb diferents membres del Govern de la Generalitat. Entre ells, Ventura i Gassol.

Les primeres passes cap a la divisió territorial republicana

La casa del Vallès a Barcelona organitzà, l'any 1930, un cicle de conferències amb l'objecte de debatre el concepte de comarca; la preocupació per les qüestions relatives a la divisió territorial era una constant en el pensament geogràfic de Catalunya i a les vigílies d'un important canvi polític es va creure en la necessitat de debatre el concepte de comarca. En el cicle obert sota el lema d'«El problema comarcal a Catalunya» s'hi varen

pronunciar conferències de polítics com la de Jaume Bofill i Mates «El problema comarcal a Catalunya»; historiador com en Rovira i Virgili, «Les comarques a través de la història» o Ferran Valls i Taberner; juristes com Francesc Maspons, Francesc Glanadell, Carles Pi i Sunyer.

Pau Vila

No obstant, la conferència més

important fou la de Pau Vila «Per una solució del problema comarcal: una divisió de Catalunya en comarques». En aquesta conferència presenta un mapa amb una proposta de divisió comarcal a Catalunya que fou la primera revisió pública del mapa de Font i Sagué fet l'any 1897.

El mapa de Pau Vila era el fruit de l'estudi de les obres precedents, de la seva visió personal de la terra, de l'anàlisi de les comunica-

cions, de les relacions comercials... era una proposta de divisió pràctica de Catalunya per a les funcions de govern, establint el menor nombre de comarques possible dintre de les conveniències de les comunicacions, suprimint comarques secundàries concedint preponderància primordial a les realitats d'ara.

Comparant el mapa presentat per Pau Vila a la casa del Vallès amb el que aprovà més tard la

Ponència de la Generalitat hi podem constatar diferències importants com l'absència de les comarques del Tarragonès del Priorat, del Montsià, de la Terra Alta; el Solsonès i el Gironès, l'aparició de noves comarques com l'Urgell Mitjà amb la capital a Ponts... Però a més d'aquestes hi podem trobar d'altres diferències: Pau Vila considerà innecessari l'agrupament de les divisions comarcals en grans divisions agrupadores

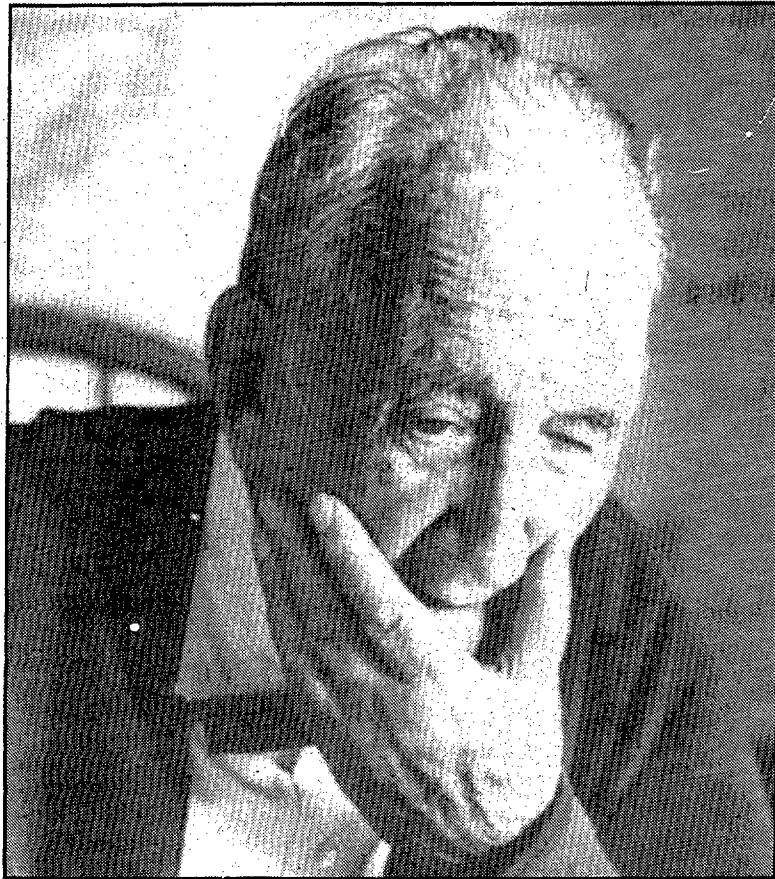

AJUNTAMENT DE LLANÇÀ DIADA NACIONAL 11 DE SETEMBRE

L'Ajuntament de Llançà s'adhereix a la Diada Nacional de Catalunya i us convida a celebrar-la amb els següents actes festius

- A les 11 del matí: Grup d'animació infantil XIP-XAP
- A les 6 de la tarda: Audició sardanes amb la cobla PRINCIPAL DE BARCELONA
- A 2/4 de 8 del vespre: Actuació esbart dansaire TARADELL
- A les 10 del vespre: Audició sardanes amb la cobla PRINCIPAL DE BARCELONA

Tots els actes se celebren a la plaça Major

Pau Vila, vice-president de la Ponència per a l'estudi de la Divisió Territorial, havia creat ja anteriorment un mapa de divisió comarcal. En aquest mapa, presentat a la casa del Vallès l'any 1930, podem comprovar com Pau Vila no inclou la comarca del Gironès (i així Girona es queda sense capitalitat) i la comarca de la Cerdanya queda unificada amb la del Ripollès mentre que el Maresme arriba fins a Tossa.

com serien les futures supercomarques, si es donava una certa autonomia a les comarques, i en cas contrari haurien d'ésser tan sols unitats orgàniques de les quals en va definir sis.

La proclamació de la República

Aquesta vigència de la necessitat d'una divisió comarcal que fes desaparèixer les províncies es va començar a concretar amb l'adveniment de la república. Una vegada el règim republicà fou consolidat i es va començar a planificar el govern autonòmic de la Generalitat es va sentir la necessitat d'establir una nova divisió territorial basada en les comarques. Tan bon punt es va produir la proclamació de la república catalana l'any 1931 per part de Francesc Macià es va creure que es podria recuperar la unitat de govern en el territori català i fer desaparèixer les tant menyspreades províncies establertes l'any 1833.

Tan bon punt es va constituir la Generalitat es va fer el primer pas cap a la desaparició de les províncies assumint la Generalitat totes

les funcions de les diputacions provincials catalanes i poc més tard es va començar a pensar a fer la nova divisió territorial que s'havia de posar en pràctica després dels estudis fets per una Ponència que es crearia el 16 d'octubre de 1931 per tal que elaborés el projecte. La ponència es va crear sota la iniciativa de la Conselleria de Cultura (presidida pel conseller Ventura i Gassol) i quedà integrada per Antoni Bergós i Felip Solé (representants de les terres lleidatanes), Antoni Esteve, Josep Iglesias i Antoni Rovira i Virgili (representants de les terres tarragonines) Pere Blasi i Miquel Santaló (representants de les terres de Girona), Manuel Galés i Pau Vila (representants de les terres de Barcelona) i Ferran Valls i Taberner que, malgrat la seva elecció com a integrant de la Ponència, hi renuncià de formar part per disconformitat amb la política general de la Generalitat. Aquest òrgan se subdividí en quatre sots-ponències: una per a cada província, integrada pels ponents que hi residien. La presidència fou assumida pel conseller, la vice-presidència per Pau Vila i la secretaria per Jo-

sep Iglesias.

Els ponents

Com es pot comprovar, tots els ponents escollits eren persones enteses en qüestions geogràfiques i històriques i molts d'ells ja havien publicat o havien participat en temes concernents a qüestions comarcals. De bon principi, la Ponència ja plantejà la metodologia i el temps que s'hi hauria de destinar per establir el futur projecte de divisió comarcal de Catalunya. Les directrius per a aquesta nova divisió del territori català responia a uns objectius clarament polítics i administratius: les comarques s'haurien d'ajustar tant com fos possible a les comarques naturals, històriques i econòmiques, sense anar però a una precisió comarcal que seria molt difícil d'establir i podia esdevenir ineficax per a les necessitats i conveniències del govern de la Generalitat. Per això les noves divisions haurien de respondre a la realitat de la terra, a l'organització social vigent i a la concepció de l'espai que en tenien els seus dirigents. Davant la complexitat d'aquest treball, la Ponència

per a la divisió territorial decidí canviar el seu nom pel de Ponència d'Estudi de la Divisió Territorial de Catalunya.

Com que no hi havia cap programa de demarcacions per part de la Generalitat, la Ponència es va veure amb una total llibertat d'acció i des del primer moment es varen fixar uns principis: conveniència d'establir el menor nombre possible de demarcacions per economia en el govern i l'administració del país, conveniència que des de cada poble d'una demarcació es pogués anar i tornar en un dia del seu cap (fet lògic que es tingué en compte en una societat que encara vivia en l'economia del carro), i tendir a que les demarcacions tinguessin un cert equilibri quant al nombre d'habitants; o bé que l'extensió compensés les diferències (cosa que en la realitat no es va seguir exactament), i a causa de la instal·lació ja de la seu i els funcionaris dels organismes oficials es miraria de mantenir tant com es pogués les capitals de províncies i els caps de partits judicials com a caps comarcals per una major economia.

Aquest fet portà com a conse-

qüència la concreció de comarques tan artificials com les del Gironès (un dels punts més conflictius de la Ponència): amb la creació del Gironès podem comprovar l'esperit de no deixar sense comarca una capital de província. Girona no era el cap de cap comarca natural ni el centre de cap mercat prepotent, l'única manera de constituir-la en cap d'una comarca provenia de la situació de Girona a la sortida d'un congest que el convertia en una via de pas excepcional. El mateix Josep Iglesias va dir no fa pas massa anys en una entrevista amb el periodista Jaume Fabre que la creació del Gironès fou un dels fets més conflictius i que es va haver d'inventar perquè Girona no es podia quedar sense comarca i que la divisió política va pesar més que no pas l'opinió de la Ponència com a tècnics de la divisió i així s'incorporaren a la nova comarca del Gironès territoris que pertanyien a les comarques de la Selva o de l'Empordà, i d'altres territoris com el de Banyoles que, a més d'ésser considerat per uns com a comarca natural, també té xicotets a la Garrotxa i a l'Empordà.

LA INFORMÀTICA AL SERVEI DE L'EMPRESA

AGENT OFICIAL

INFOROLOT

Pl. del Mig, 1

OLOT

Tel. 26 87 11

SERIE

Sta. Eugènia, 30

GIRONA

Tel. 21 51 54

SIDME

Gal. St. Joan

ST. FELIU G.

Tel. 32 45 15

SIESA

St. Llätzer, 35

FIGUERES

Tel. 50 63 34

La divisió de l'any 1936

La Ponència de la Generalitat consulta als municipis en el 1931

Un cop establertes les orientacions bàsiques de l'estudi la Ponència per tal d'elaborar el seu treball es fonamentà en una anàlisi de les divisions territorials anteriors, amb l'organització dels partits judicials, en el coneixement dels mercats setmanals vigents, en el paper de les comunicacions.

D'acord amb aquest pla d'estudis, el mes de novembre de 1931 fou adreçat un qüestionari a tots els ajuntaments de Catalunya on se'ls demanava: a quina comarca penseu que pertany el vostre poble? a quin indret aneu principalment a mercat? aneu també a algun altre mercat? Les respostes de

l'enquesta serviren per establir dos mapes: un de les comarques i un altre dels mercats.

Els primers mapes

El primer no podia ésser més desorientador: varen sortir cent divuit comarques i apareixien, a més de les àrees comarcals presidides per caps de partit i per ciutats on radicaven mercats tradicionals, una sèrie d'entitats que no figuraven en els mapes comarcals habituals: la Ribera de Sió, la Vall d'Àger, la Conca de Meià, la Vall d'Àneu, les Guilleries, la Baixa Segarra, el Flamicell... aquest primer

mapa no va servir de cap base per al posterior treball de la Ponència.

Però en canvi el que sí va tenir molts de fruits fou la representació cartogràfica dels mercats i llur rodalia, manifestant-ho així la pròpia Ponència *«les ciutats i viles mercaderes dibuixaven, en certa manera, amb llur radi d'atracció, territoris dintre dels quals els pobles es trobaven lligats entre ells, no sols per una certa facilitat de comunicacions, sinó, també, per un seguit de relacions mercantils, tradicionals algunes i establertes de molts anys les altres. Ultra això, hom podia observar*

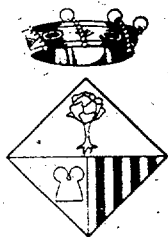
que moltes de les viles i ciutats amb mercat eren aix mateix caps de partit judicial».

Les comarques

Amb aquest element territorial i la fixació de la xifra d'uns 50.000 habitants com a norma de contingut demogràfic —que calia proporcionar però amb l'extensió i la densitat— i l'ús de les denominacions populars de les comarques en tant que fos possible, la Ponència el mes d'abril de 1932 esbossà en un principi un avantprojecte de divisió en el qual figuraven vint-i-vuit demarcacions, xifra que re-

presentava una reducció davant dels trenta-sis partits judicials existents.

Ben aviat aquest primer esbós va plantejar problemes de delimitació i qüestions d'agregació o segregació, que feren necessaris viatges informatius dels ponents sobre el terreny per interrogar la gent per tal d'orientar-se. Els viatges també foren aprofitats per conversar amb els dirigents per dirimir els problemes. Aquest projecte defugia de les comarques que malgrat llur imprecisió constituïen una realitat viva i aleshores es pensà en una divisió de Catalunya en dos graus, és a dir, en un

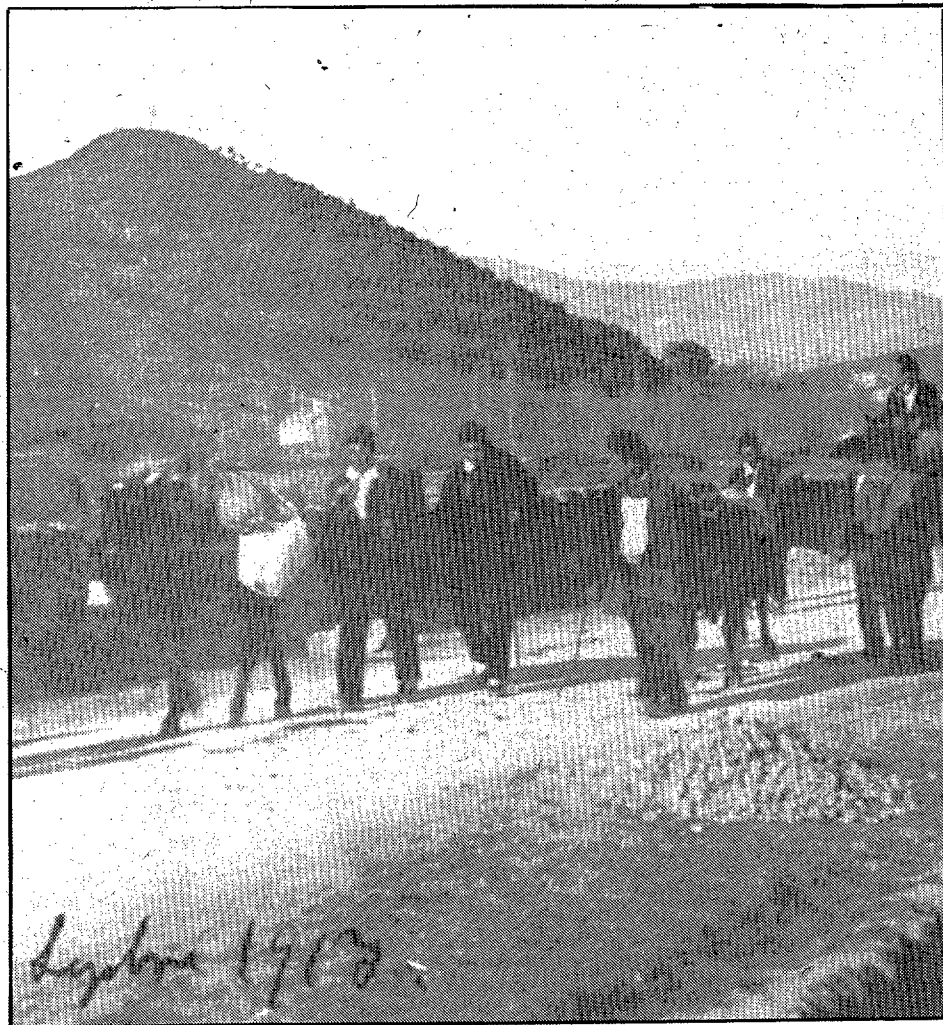
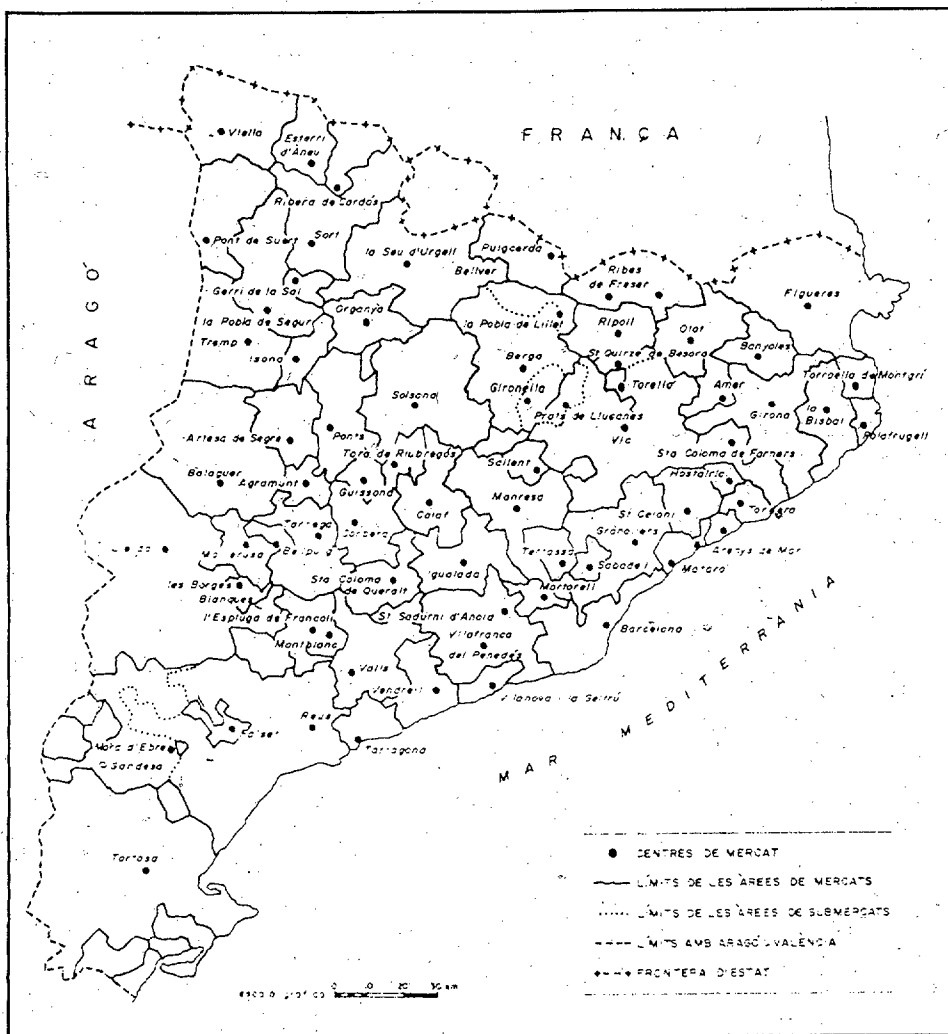

ACTES 11 DE SETEMBRE

CALONGE:

5 de la tarda: Sardanes a Sant Antoni de Calonge.

7 del vespre: Sardanes a Calonge.

La resposta a l'enquesta de la Generalitat va proporcionar un mapa dividit en vuitanta-set àrees de mercat. A la fotografia el mercat d'Olot en l'any 1913.

agrupament de municipis que, a base dels centres mercaders i comercials, dibuixés d'una manera concreta les comarques, traient-les de la seva vaguetat i aplegués aquestes comarques d'ara en supercomarques.

Vegueries

Per evitar la redundància d'expressió els ponents anomenaren vegueries a aquestes supercomarques, i els organismes establerts en les vegueries servien d'enllaç entre les comarques i la Generalitat. L'octubre del 1932 en una sessió presidida pel conseller de Governació Josep Tarradellas, era aprovat el nou projecte on la Generalitat va escollir la proposta de la Ponència en què Catalunya que-

dava dividida en trenta-vuit comarques, agrupades en nou agrupaments que foren anomenades vegueries.

En aquest projecte la Garrotxa, malgrat que el parer dels alcaldes de la comarca era que fos agregada a Girona, es va mantenir el seu acoblament a Vic per tal de mantenir la proporcionalitat entre les supercomarques i el Ripollès i la Cerdanya també estaven a Vic. Les comarques gironines es trobaven dividides entre la vegueria de Vic i la vegueria de Girona. La cura que es tingué també a preservar la capitalitat dels serveis públics vigents enfrontà de seguida les comarques naturals i les comarques administratives. Així juntament amb el cas ja comentat del Gironès, Albanyà, un municipi tradi-

cionalment de la Garrotxa, fou integrat en l'Empordà per la seva millor comunicació i indrets tan característics i diferenciadors com la Vall de Ribes o la Vall d'en Bas, amb un important pes geogràfic i històric, però amb un minso cens demogràfic, foren integrats en d'altres comarques: la primera, al Ripollès; i la segona, a la Garrotxa.

Un cop fet el projecte es va convenir de publicar un informe (publicat l'abril de l'any 1933) amb el nom de Divisió Territorial. Estudi i Projectes. Nomenclàtor de municipis amb 370 pàgines de text i quatre mapes a escala a l'abast del poble. Aquest estudi proposava una organització a base de tres nivells administratius (la Generalitat, 28 demarcacions i municipis) o a quatre nivells (la Generalitat, nou

vegues, 38 comarques i els municipis).

El llibre de la Ponència

En el llibre, a més, hi haurien els antecedents dels problemes comercials, de les divisions territorials que hi havia hagut a Catalunya, juntament amb els treballs i elements d'estudi de la ponència fins a la concreció dels projectes i es començà a fer la nova nomenclatura oficial dels municipis amb les correccions ortogràfiques pertinents i on per als noms repetits s'hi afegia un qualificatiu, al·lusió a la comarca a què pertany un dels noms o de la denominació d'algun accident geogràfic distintiu o d'algun determinatiu tradicional, alguns noms populars varen substi-

tuir als noms oficials per ésser més estesos que aquests en la llengua parlada, i la substitució d'alguns noms de municipis que no eren de cap nucli de població veritable pel nom del caseriu més important del poble.

Aquesta nova nomenclatura fou aprovada el febrer de l'any 1933. Del llibre se'n féu una tirada de mil exemplars i l'edició fou exhaurida en quinze dies. Malgrat que la ponència proposava dos projectes, tenien una especial predilecció per la segona, ja que, segons deien, permetria de crear uns àmbits administratius més homogenis, les comarques, sense augmentar excessivament les despeses públiques, gràcies a la localització d'una part dels serveis a les vegues.

Els Perses

El més gran assortiment de catifes perses, paquistanís, russes... i altres orientals.

Consulteu-nos els preus especials de tardor.

**C/. Força, 17 - Tel. 20 09 52
GIRONA**

RESTAURANT

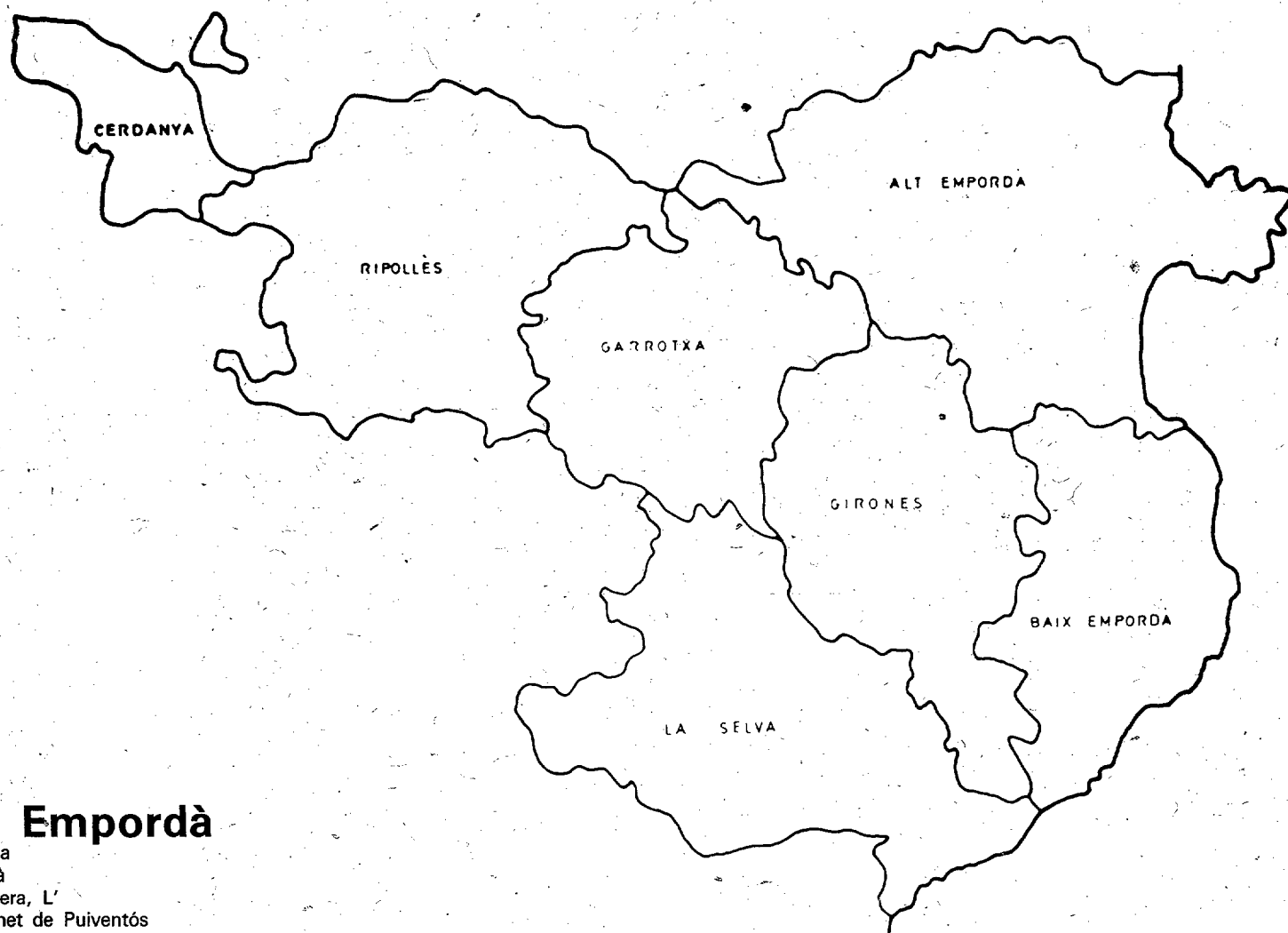
CASSÀ DE LA SELVA
(Girona) Tel. 46 12 33

Ctra. Girona-Sant Feliu entre Llagostera y Cassà

SISTEMAS DE CORTINAS Y ESTORES

TEIXITS CORTINÉS
ASSESSORAMENT MUNTATGE
SERVEI POST-VENDA
PRESSUPOSTOS

Travessia de la Creu, 4 Tels. 21 66 11 - 21 65 08 17002 GIRONA

Alt Empordà

- Agullana
- Albanyà
- Armentera, L'
- Avinyonet de Puiventós
- Bàscara
- Biure
- Boadella d'empordà
- Borrassá
- Cabanelles
- Cabanes
- Cadaquès
- Cantallops
- Campmany
- Castellò d'Empúries
- Cistella
- Colera
- Darnius
- Escalà, L'
- Espolla
- Far d'Empordà, el
- Figueres
- Fortià
- Garrigàs
- Garriguella
- Jonquera, La
- Lladó
- Llançà
- Llers
- Maçanet de Cabrenys
- Masarac
- Mollet de Perelada
- Navata
- Ordis
- Palau de Santa Eulàlia
- Palau-savardera
- Pau
- Pedret i Marzà
- Perelada
- Pont de Molins
- Pontós
- Port de la Selva, el
- Portbou
- Rabós
- Riumors
- Roses
- Sant Climent de Sescelbes
- Sant Llorenç de la Muga
- Sant Niquel de Fluvià
- Sant Mori
- Sant Pere Pescador
- Sant Llogaia d'Alguema
- Saus
- Selva de Mar, la
- Siurana
- Terrades
- Rorroella de Fluvià
- Vajol, la
- Ventalló
- Vilabertran
- Viladamat
- Vilafant
- Vilajuïga
- Vilacòtum
- Vilamalla
- Vilamaniscle
- Vilanant
- Vila-sacra
- Vilaür

Baix Empordà

- Albons
- Begur
- Bellcaire d'Empordà
- Bisbal d'Empordà, la
- Calonge
- Castell-Platja d'Aro
- Colomers
- Corçà
- Crüilles, Monells i S. Sadurní
- Foixà
- Fontanilles
- Forçac
- Garrigoles
- Gualta
- Jafre
- Mont-ras
- Palàfrugell
- Palamós
- Palau-sator
- Pals
- Parlavà
- Pera, la
- Regencós
- Rupià
- Sant Feliu de Guixols
- Santa Cristina d'Aro
- Serra de Daró
- Tallada d'Empordà, la
- Torrent
- Torroella de Montgrí
- Ullà
- Ullastret
- Ultramort
- Vall-llobrega
- Verges
- Vilopriu

Cerdanya

- Alp
- Bellver de Cerdanya
- Bolvir
- Das
- Fontanals de Cerdanya
- Ger
- Guils de Cerdanya
- Isòvol
- Lles
- Llívia
- Meranges
- Montmellà i Martinet
- Prats i Sansor
- Prullans
- Puigcerdà
- Urús

Garrotxa

- Argelaguer
- Besalú
- Beuda
- Castellfollit de la Roca
- Maià del Montcal
- Mieres
- Montagut
- Olot
- Planes d'Hostoles, les
- Preses, les
- Riudaura
- Sales de Llierca
- Sant Aniol de Finestres
- Sant Feliu de Pallerols
- Sant Ferriol
- Sant Jaume de Llierca
- Sant Joan les Fonts
- Santa Pau
- Tortellà
- Vall d'en Bas, la
- Vall de Bianya, la

Gironès

- Aiguaviva
- Banyolès
- Bescanó
- Bordils
- Camós
- Campllong
- Canet d'Adri
- Cassà de la Selva
- Celrà
- Cervià de Ter
- Cornellà de Terri
- Crespià
- Esponellà
- Flaçà
- Fontcoberta
- Fornells de la Selva
- Girona
- Juià
- Llagostera
- Llambilles
- Madremanya
- Palol de Revardit
- Porqueres
- Quart
- Salt
- Sant Andreu Salou
- Sant Gregori
- Sant Joan de Mollet
- Sant Jordi Desvalls
- Sant Julià de Ramis
- Sant Martí de Llémana
- Sant Martí Vell
- Sant Miquel de Campmajor
- Sarrià de Ter
- Serinyà
- Vilablareix
- Viladesens
- Vilademuls

Ripollès

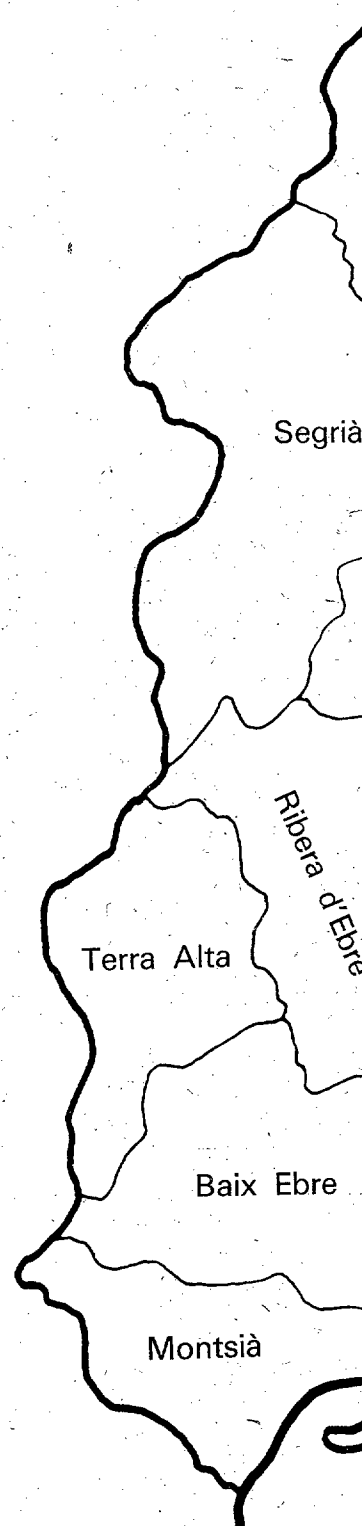
- Campdevànot
- Campelles
- Camprodon
- Gombrèn
- Llanars
- Llosses, les
- Molló
- Montesquiu
- Ogassa
- Palmerola
- Pardines
- Pianoles
- Queralbs
- Ribes de Freser
- Ripoll
- Sant Joan de les Abadesses
- Sant pau de Segúries
- Sant Quirze de Besora
- Santa Maria de Basora
- Setcases
- Toses
- Vallfogona de Ripollès
- Vidrà
- Vilallonga de Ter

La Selva

- Amer
- Anglès
- Arbúcies
- Blanes
- Breda
- Brunyola
- Caldes de Malavella
- Cellera de Ter, la
- Fogars de Tordera
- Hostalric
- Lloret de Mar
- Maçanet de la Selva
- Massanes
- Osor
- Riells i Viabrea
- Riudarenes
- Riudellots de la Selva
- Sant Feliu de Buixalleus
- Sant Hilari de Sacalm
- Sant Julià de Llor i Bonmatí
- Santa Coloma de Farners
- Sils
- Susqueda
- Tossa de Mar
- Vidreres
- Vilobí d'Onyar

Osona

- Espinelves
- Viladrau

La Divisió Comarcal de Catalunya

La divisió de l'any 1936

La nova divisió territorial entrà en funcionament l'agost del 1936

Malgrat les divisions ja proposades per la Ponència i el llibre ja editat; el nou projecte de divisió territorial al cap d'un any encara no s'havia portat al Parlament. Mentre, Acció Catalana Republicana havia adoptat el projecte de vegueries per a la seva organització política a través de les comarques, i l'Esquerra Republicana de Catalunya tenia adoptada, des de la instauració de la República, la divisió comarcal de Pau de Vila, i el gener del 1934 havien desaparegut els governadors civils; però les províncies encara subsisteixen i el Parlament encara no ha aprovat la nova divisió.

Els debats al Parlament fins al mes de juliol del 1936 són intensos, però no s'arriba a cap solució: en discutir-se el projecte d'Estatut Interior entre el gener i el maig del 1933 el tema de la divisió no queda ni molt menys resolt, ja simplement es diu que «per a l'organització i funcionament dels diversos serveis de la Generalitat el territori català podrà ésser dividit en les demarcacions que la llei determini», aquesta posició fou criticada pels grups parlamentaris de la Lliga Catalana i la Unió Socialista de Catalunya que criticaren aquesta manca de concreció del text i malgrat que la lliga catalana no va presentar cap text alternatiu, la Unió Socialista proposà que el territori de Catalunya quedés integrat per municipis autònoms que podrien delegar voluntàriament part de les seves funcions en una federació comarcal o superorganisme creat per ells mateixos, aquesta tesi defensada per Manuel Serra i Moret deia que la divisió proposada es feia des d'una òptica federalista on el municipi havia d'ésser la base econòmica, política i social de Catalunya, una divisió territorial imposada des de dalt segons Serra i Moret no seria altra cosa que una nosa o, pitjor encara, un possible reforçament del caciquisme que si havia estat monàrquic esdevindria també republicà. Evidentment l'Estatut Interior s'aprovà segons la seva redacció original.

Manifestacions

Les crides des de la premsa per-

La resposta a la pregunta de la Ponència. Els resultats de la pregunta que la Ponència feu als ajuntaments «¿A quina comarca pertany el vostre poble?» no va servir de base per al posterior estudi de la divisió comarcal catalana. Dels resultats d'aquesta pregunta es va confeccionar un mapa amb cent divuit comarques. Malgrat que per a alguns aquest mapa reflectia una realitat i una configuració humana i psicològica del moment, la Ponència de la Generalitat va creure que era un mapa desorientador on es recollien tots els noms més o menys tradicionals de comarques amb algunes denominacions totalment localistes i d'altres totalment noves; la Ponència digué que en la confecció d'aquest mapa «El tradicionalisme es manifesta, però, en forma d'un veritable mosaic que podria qualificar-se d'esmicolament, àdhuc no comptant-hi ni els enclavaments ni els «localismes» i afegeixen més avall «encara que dolgui dir-ho, tractant-se d'una qüestió arrelada tradicionalment en l'esperit de la nostra gent arreu de Catalunya, el que es dedueix del resultat és el concepte d'absoluta vaguetat que domina respecte al nom comarcal i respecte al concepte de comarca a la major part de les terres catalanes».

què s'aprovés la nova divisió territorial de Catalunya eren cada vegada més importants i no fou fins al mes de març del 1934 en què s'anuncià la intenció de presentar una llei de divisió territorial de Catalunya, a partir d'aquesta data el conseller de Governació, Josep Dencàs, dóna ordres perquè es prepari un projecte de llei i a partir del setembre es comença a redactar en base del projecte de vegueries de la Ponència.

Els fets d'octubre i la consegüent suspensió de les institucions paralizaren el tràmit pel qual s'iniciava la Divisió Territorial projectada. Restablert el govern autònom i reobert el Parlament a partir del febrer del 1936 el consell es preocupà de nou de la Divisió, però la vigília del 19 de juliol del 1936 l'administració pública de Catalunya continuava organitzada sobre les demarcacions provincials establertes per Javier de Burgos l'any 1833 i l'esclat de la guerra tornà a paraitzà el projecte de nova divisió. Un mes més tard, però, restablert altra vegada el poder a la Generalitat, es va tornar a iniciar el vell camí de la divisió territorial però canviant de conselleria.

Si en principi havia estat la Conselleria de Cultura la iniciadora del projecte i més tard passà a mans de la Conselleria de Governació, ara estaria sota les mans de la Conselleria d'Economia que fou cret l'11 d'agost del 1936. Aquest nou Consell, per tal d'estructurar les possibilitats productores, consumidores i exportadores del país, de cares a les necessitats de la lluita i a l'èxit de la transformació social, fou l'organisme que sentí d'una manera més urgent la necessitat d'estructurar degudament el territori de la Generalitat en l'aspecte comarcal.

El dia 18 d'agost es va prendre l'acord que una ponència formada per Joan P. Fàbregas, Joan Fronjosà i Joaquim Pou estudiessin un projecte de demarcacions comarcals per tal de crear-hi delegacions de consells que poguessin recollir estudiar i trametre resumides les necessitats de cada comarca.

TENIM AL NOSTRE *ARXIU*
LA SEVA *OFICINA* SOMIADA

PERQUÈ SABEM QUE VOSTÈ
VOL ESTAR A GUST AL SEU TREBALL

oficina i arxiu, s. a.

MOBLES PER A L'OFICINA

C/. JOAN MARAGALL, 40-42 - TEL. 20 55 16

GIRONA

COMPLEMENTES DECORATIUS PER A L'OFICINA I LA LLAR

L'estudi fet per la Ponència fou una bona base per aquesta divisió, ja que dos dies més tard fou aprovada la proposta d'una divisió que no era cap altra que el projecte en vegueries i comarques, en la qual s'introduí algunes variacions com la fer anar la Garrotxa amb Girona en comptes de Vic (solució que ja havia estat prevista per la ponència). En la sessió del 20 d'agost es cregué convenient de substituir el nom de vegueries pel de regions i el 27 d'aquell mes ja s'implantava la nova divisió de Catalunya en regions i comarques que havia proposat el consell.

El que no s'havia pogut dur a terme dins la normalitat política era portat a la pràctica pel nou ordre revolucionari més expeditiu davant les necessitats imperioses del moment. Es trià el nom de regió pel de vegueria, ja que aquest últim semblava amb massa connotacions del passat feudal de Catalunya, però de fet el mot de regió tenia ja un significat molt concret i molt diferent que el de la vegueria: regió és una porció de territori determinada per fets geogràfics, climàtics i d'activitats humanes ben específiques i aquest no era el significat de la divisió territorial de Catalunya.

La nova divisió fou aplicada per les diverses conselleries en llurs funcions i àdhuc per les sindicals en llurs organitzacions, malgrat que hi feren alguna modificació per no separar poblacions veïnes d'una mateixa activitat productora com la Confederació Nacional de Treballadors que adjuntà Llagostera i Caçà de la Selva (Gironès) amb el Baix Empordà, seu de la indústria suró-tapera o per raons de tàctica o descongestionament.

La Conselleria d'Agricultura hi enquadrà els sindicats agro-pecuaris, amb una lleugera modificació per tal de no separar poblacions veïnes d'identica producció; la Conselleria de Seguretat Interior hi planificava l'organització dels serveis d'ordre públic; la Conselleria de Cultura i el Comitè de l'Escola Nova Unificada se'n serviren per la nova estructuració de l'ensenyament; la Conselleria de Sanitat i d'Assistència Social estructurà l'organització sanitària de Catalunya a base de les comarques les quals són agrupades en supercomarques en relació amb els centres sanitaris, on s'estableix un hospital intercomarcal.

La Conselleria de Defensa

El mes d'octubre la Conselleria de Defensa publicava un opuscle amb el títol Divisió Territorial de Catalunya, per vegueries, comarques i municipis, en el qual es donava la distribució de pobles segons a Ponència i, per tant, no s'hi havien fet els canvis com el ja esmentat de la Garrotxa. Per tal que no hi regnés la confusió es va procurar que aquest opuscle no circu-

lés gaire.

En iniciar-se, però, totes aquestes aplicacions pràctiques calia que tothom coneixés la nova divisió territorial i la Conselleria d'Economia va editar un mapa de Catalunya en forma de cartell amb les noves divisions: se n'esgotà una edició de 12.000 exemplars i se'n féu una altra de vuit mil. Com que no s'havia fet pública la distribució de municipis per comarques (que s'havia de cercar en el llibre, raríssim de trobar, publicat per la Ponència), per tal de facilitar l'aplicació de la divisió territorial, el President de la Generalitat de Catalunya, a proposta del conseller d'Economia, decretava el desembre del 1936 la divisió territorial en regions i comarques, junt amb els municipis de cada una d'elles.

Les comarques de Girona quedaven, doncs, incloses en la Regió II Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, Selva i Garrotxa amb la capital a Girona i la regió sisena amb la Cerdanya i el Ripollès juntament amb la comarca d'Osona amb la capital a Vic. Quedava així, doncs, feta la nova divisió amb la supressió de les diputacions i les províncies.

Els estudis de la ponència varen tenir detractors des del primer moment però, si bé des dels seus estudis sempre hi varen haver uns punts calents, també des de l'aprovació de la divisió comarcal fins avui hi ha hagut més desfassaments. Així Albanyà, per a molts un poble sense discussions, de la Garrotxa des de la divisió comarcal feta efectiva l'any 1937, va passar a ésser de l'Empordà i el 1968, per agreujar més aquest fet, un símbol tan garrotxí com el puig del Bessagoda, juntament amb Llorona, Corsavell, Sous, Pincaró i Ribelles, fou agregat al veí municipi d'Albanyà. El minso cens demogràfic del Bassegoda, juntament amb l'única bona comunicació que hi ha amb Albanyà, ha estat el factor que ha propiciat aquesta annexió. Un altre fet similar fou el de Beget, al qual li pertocava la comarca de la Garrotxa i que en el 1969 fou agregat al municipi del Ripollès de Camprodon, també en aquest cas la bona comunicació amb el municipi al qual fou anexionat fou un punt fonamental.

A més de tot això, s'hi han anat afegint problemes amb els darrers anys que han discutit aquesta divisió comarcal sobretot arran del desenvolupament del sector turístic en els municipis del litoral; així, el desenvolupament de la zona de Sant Feliu a Palafrugell ha fet qüestionar la capitalitat de la Bisbal que ho havia estat per la importància del seu mercat, o el desenvolupament turístic de Tossa, Lloret i Blanes i industrial de Lloret i Blanes que fan qüestionar la capitalitat de Santa Coloma i fins i tot els límits de la comarca.

Els plomes línia a línia.

COPYPROOF és el sistema de reproducció més ràpid i de rendibilitat més gran.

Amb la càmera REPRMASTER o Premsa de contacte s'obtenen còpies de línia de gran qualitat, en paper o film, sobre el suport que més us interessi.

Negatius de transferència	Receptors paper					Receptors pel·lícula			
	CPP Paper semi-mat	CPP thin Paper fi	CPP ab Paper semi-mat adhesiu	CPG Paper brillant	CPP m Paper mat	CPD Paper dues cares brillant semi-mat	CPF Pel·lícula 0,05 mm 0,10 mm	CPF m Pel·lícula mat 0,10 mm	CPF ab Pel·lícula adhesiva 0,025 mm
CPN									
CPN y									
NPC Per a exposició invertida									
CPRV Per a l'obtenció de negatius									

Si voleu més informació sol·liciteu amb aquesta butlleta el monogràfic "Els plomes línia a línia".

Nom

Adreça C.P.

Ciutat Tel.

Activitat professional

AGFA GEVAERT, S.A.
Divisió MAC
Provença, 392 - Tel. 207 54 11*
08026 Barcelona

SANITARIS **Roca** FUSTES

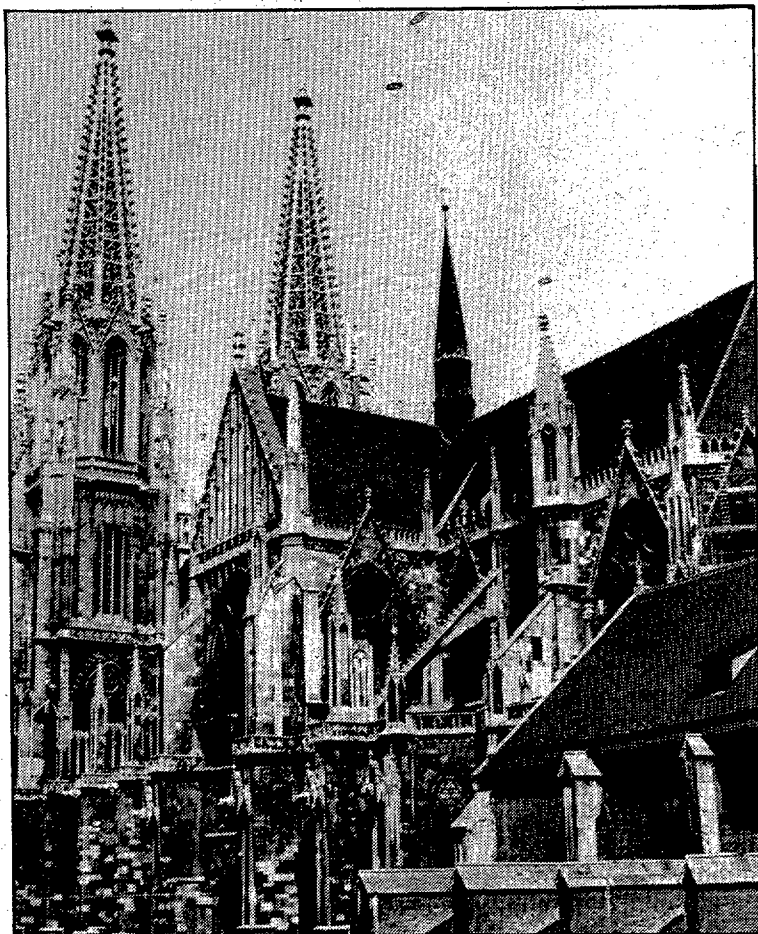
Alberch
SOCIEDAD ANONIMA

Ctra. N. II, Km. 759 - Tel. 50 58 62 / 50 56 60 - FIGUERES

Divisions territorials europees

Les divisions territorials europees

Alemanya: un país dividit en dos estats després de la Segona Guerra Mundial.

A Europa Occidental trobem diferents models de divisions territorials i administratives que han caracteritzat la construcció de diferents països: França, Suïssa, Itàlia i Alemanya potser són alguns d'aquests països que mantenen unes divisions radicalment diferents.

França amb 543.988 km² i 51.921.400 milions d'habitants (1968) és una república indivisible que té una organització administrativa molt centralitzada, amb més de dos milions de funcionaris. Totes les qüestions importants són tractades pels òrgans centrals i en el pla local, l'administració de l'estat és representada pel cos prefectoral. L'estat es troba dividit en vint-i-dues circumscripcions regionals administrades per consells regionals i en noranta-cinc departaments administrats per consells generals (el prefecte del departament n'és l'òrgan executiu de totes dues divisions). Les comunes (es poden agrupar en sindicats intercomunalment o en comunitats urbanes) són les úniques col·lectivitats territorials administrades autònomament per consells comunals, i tenen com a executius els batlles (elegits pels consells comunals).

La Confederació Suïssa amb 41.293 km² i 6.297.600 habitants (1977) és un estat d'estructura federada i democràtica, integrat per 26 cantons sobirans (20 cantons complets i 6 semicantons). Aquesta configuració federal de Suïssa fa que el poder no sigui exercit des d'un únic centre unitari, sinó que es trobi repartit entre diferents instàncies: la federal, la cantonal i la municipal. A escala federal, el poder legislatiu és representat per la assemblea federal; i l'executiu, pel consell federal (seu a Berna). El poder judicial en canvi és de competència cantonal, bé que hi ha un tribunal d'apel·lació (Lausana). L'Assemblea Federal consta de dues cambres: Consell Nacional i el Consell dels Estats (o cantons). A nivell cantonal el poder legislatiu és representat pel gran Consell; l'executiu, pel Consell d'Estat; i el judicial, pel tribunal cantonal o de districte. Els municipis gaudeixen d'una àmplia autonomia i les competències exclusives de la Confederació se cenyeixen a àmbits de la política exterior i és més en qualsevol llei elaborada per l'assemblea federal es subjecta a referèndum: 50.000 signatures o bé 8 cantons poden exigir un plebiscit popular per tal

de decidir si la llei és aprovada o rebutjada.

La república italiana 301.253 Km² i 54.643.873 habitants (1972) atribueix al Parlament el poder legislatiu i el control sobre la direcció i l'activitat del poder executiu. El Parlament és compost per dues cambres: Cambra dels Diputats i Senat de la República. L'organització del territori s'ha dividit en vint regions, noranta-cinc províncies, diferents ajuntaments que participen en l'exercici de l'activitat del govern. Algunes regions (Trentino-Alto Àdige, Vall d'Aosta, Friül-Venècia Júlia, Sicília i Sardenya) gaudeixen d'una certa autonomia.

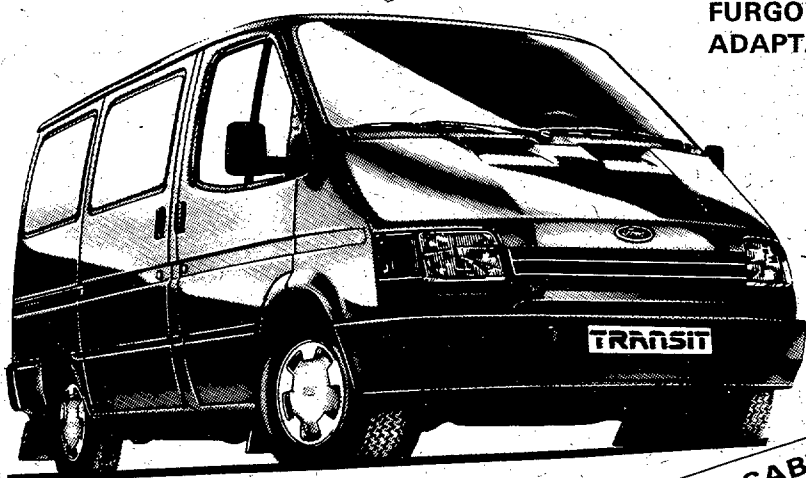
La República Federal d'Alemanya 248.542 km² i 59.675.000 habitants es troba dividida en deu länders, confederats. El govern està configurat per l'Assemblea Federal dividida en dues cambres: Bundestag o Cambra Federal (on resideixen la majoria dels poders) i el Bundesrat o Consell Federal. Els länders tenen una total autonomia en qüestions culturals i d'ensenyament (provoca diferències de règim escolar entre els diferents land) i gaudeixen d'amplis poders quant a l'ordre públic, serveis públics, premsa i cinema.

FORD TRANSIT '87 UN DUR FET PER DURAR

Faci's amb ell

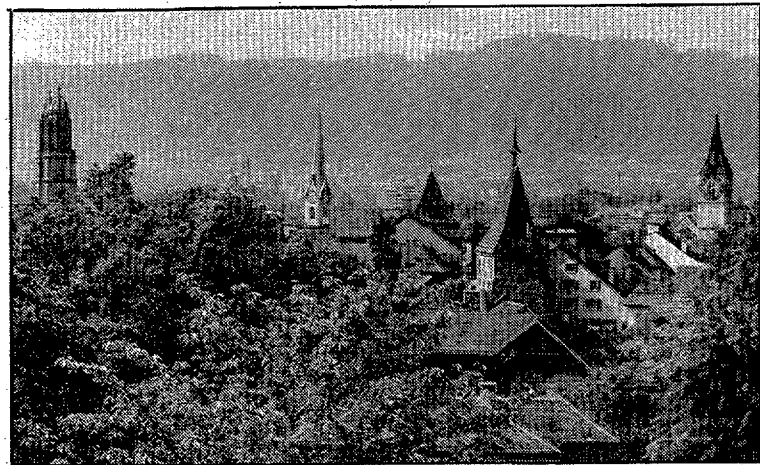
- FURGONS
- XASSÍS-CABINA
- FURGONS MIXTOS
- ADAPTABLES I BUSOS

OBERT DISSABTES
MATÍ I TARDA

XARXA FORD
DE LA PROVÍNCIA DE GIRONA

Diseño y Calidad

Suïssa. La divisió territorial Suïssa confereix una àmplia autonomia als vint-i-sis cantons que la conformen; i fins i tot en alguns cantons i districtes encara se celebren les Landsgemeinden (assemblees comunals) en les quals els ciutadans, reunits a la plaça, discuteixen els assumptes de l'ordre del dia i decideixen en votació pública, alçant la mà, sobre lleis, pressupostos, etc. i elegeixen els seus governants.

AÏNA us desitja una bona diada i us comunica que ja hi tenim la moda en camises tardor-hivern

La Camisa de Moda

Tendència, color i Varietat A PREU ÚNIC

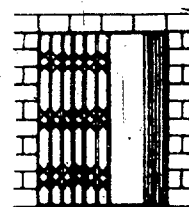
CAMISERIA UNISEX
PRIMAVERA/ESTIU-87

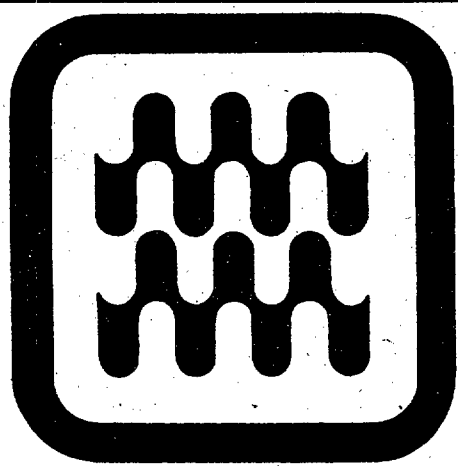
C/. Perill, 12
Tel. 24 46 99
17001 GIRONA

M. Riera, S.A.

PUERTAS METALICAS TODOS LOS SISTEMAS
TALLERES: Cno. Vilablarex. Tels. 440307 - 440276
C. Major, 308. Tel. 232916 SALT

CAIXA DE GIRONA

CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL DE GIRONA

- 1^a Entitat Financera de les comarques gironines
- La xarxa més extensa de caixers automàtics a les nostres comarques
- CAIXA DE GIRONA, 89 oficines al vostre servei

GIRONÈS

GIRONA - Oficines centrals
Girona - Oficina principal
Girona - Urb. Agudes
Girona - Urb. Creu
Girona - Urb. Domeny
Girona - Urb. Germans Sàbat
Girona - Urb. Gibert del Pla
GIRONA - Montilivi
Girona - Urb. Pont Major
Girona - Urb. Sant Narcís
Girona - Urb. Sta. Eugènia
Girona - Urb. Vila-roja
Banyoles
Banyoles - Urb. A. Castro
Bescanó
Cassà de la Selva
Celrà
Llagostera
Quart
Salt
Salt - Urb. M. Camps
Sant Gregori

ALT EMPORDÀ

Agullana
Empúria-brava
Bàscara
Cadaqués
Camallera
Castelló d'Empúries
Figueres
Figueres - Urb. Sant Pau
Figueres - Urb. Marignane
Figueres - Urb. Ctra. Llers
L'Escalà
Llançà
Port de la Selva
Roses - Sant Elm
Roses - Urb. Jaume I
Sant Pere Pescador

BAIX EMPORDÀ

Begur
La Bisbal
Palafrugell
Palafrugell - Urb. Camp d'en Prat
Palamós
Pals
Platja d'Aro
Sant Antoni Calonge
Sant Feliu de Guíxols
Sant Feliu G. - Urb. Vilartagues

Sta. Cristina d'Aro
Torroella de Montgrí
Verges

LA SELVA

Amer
Anglès
Arbúcies
Blanes
Blanes - Urb. Sagarrà
Blanes - Urb. Mercat
Blanes - Urb. La Plantera
Breda
Caldes de Malavella
Hostalric
La Celler de Ter
Lloret de Mar
Lloret - Urb. Catalunya
Sant Hilari Sacalm
Sta. Coloma de Farners
Sta. Coloma - Urb. Can Malladó
Sils
Tossa de Mar
Vidreres
Viladrau
Vilobí d'Onyar

LA GARROTXA

Besalú
Castellfollit de la Roca
Les Preses
Olot
Olot - Urb. Maestrazgo
Olot - Urb. Sant Miquel
Olot - Urb. Pla de Dalt
Sant Feliu de Pallerols
Sant Joan les Fonts

RIPOLLÈS

Campdevànol
Camprodon
Ribes de Freser
Ripoll
Ripoll - Urb. Ctra. Barcelona
Sant Joan de les Abadesses

LA Cerdanya

Alp
Llívia
Puigcerdà

Vagi on vagi...

CAIXA DE GIRONA
CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL DE GIRONA

Entitats supramunicipals

Mancomunitats, CMB i Municipals

Hom sap que des de la guerra civil fins a l'aprovació de la nova Llei de comarques, el territori català ha estat dividit exclusivament per les províncies amb els seus òrgans de govern corresponents, encara que també és cert que la denominació de les comarques continuava vigent però sense cap tipus d'operativitat. Malgrat tot, però, existien alhora altres tipus de divisions que sovint feien referència a agrupacions de municipis amb la finalitat de desenvolupar algun aspecte que els fos d'interès comú. Aquestes organitzacions supramunicipals rebien el nom, i el reben encara, de Mancomunitats. Cal dir, per tant, que aquest fenomen de les mancomunitats no es un fet exclusiu sorgit de la democràcia, sinó que durant tot el règim franquista i en èpoques anteriors s'ha anat donant d'una manera continuada. La principal diferència que fa que les mancomunitats no tinguin el caràcter d'ens territorial propi és el fet que disposen d'un òrgan gestor encarregat de vetllar pel ple desenvolupament de la mateixa, però en canvi no disposen d'un òrgan polític com a tal, com succeeix en la Llei de comarques. Exemples representatius de mancomunitats a les terres gironines els trobem a Banyoles i els seus encontorns (Mancomunitat de l'Estany) o en el Consorci de la Costa Brava, entre d'altres.

La Corporació Metropolitana de Barcelona

Una de les grans assignatures pendents de la política catalana actual és, sens dubte, el fenomen que suposà la creació de la Corporació Metropolitana de Barcelona, la qual ha estat, en bona part, el camp de batalla de les diferents forces polítiques catalanes en els darrers temps. Amb la creació de la nova Llei de Comarques i Organització del Territori de Catalunya s'obriren profundes diferències entorn aquest aspecte; els uns pretenien la desaparició de la corporació mentre que d'altres feien els

pòssibles per mantenir-la. Lògicament, la idea bàsica d'aquesta divergència s'emparava amb qüestions de funcionalitat de tot l'entorn de Barcelona i la seva capacitat de gestió, però, amb tot, hom no pot amagar que més que una lluita per establir un bon funcionament de l'àrea metropolitana la cosa esdevingué una picabaralla política entre les dues forces majoritàries que operen en el territori del Principat.

La Corporació Metropolitana de Barcelona neix l'any 1974 com a greuge comparatiu entre Madrid i la capital del Principat. És en aquesta època quan Madrid s'annexiona els seus encontorns —gairebé fins a 40 quilòmetres— per esdevenir tot seguit el territori de l'Estat amb un índex de població

més alt. El fet no tindria més importància si no fos perquè en tenir una població molt elevada també rebia una més gran quantitat de diners del fons de cooperació municipal de l'Estat. A partir d'aquest moment, Barcelona restà en franc desavantatge en comparació amb la capital de l'Estat i en relació a les quantitats rebudes d'aquest fons municipal. És llavors quan es planteja la possibilitat de crear un ens territorial per tota l'àrea metropolitana de Barcelona, prenent fins a 26 pobles més del seu entorn. Hom pot suposar que la finalitat d'aquesta corporació, en principi, no era altra que la d'accedir conjuntament a les subvencions que l'Estat atorgava. Evidentment, però, la Corporació havia de prestar i controlar els serveis de tot el

territori que comprenia. Ara, amb la desaparició de la corporació, hom té una certa por que no es rebi aquest fons que citàvem anteriorment, i és per això que molts dels alcaldes i consistoris d'aquesta corporació s'han negat una i altra vegada a la seva desaparició.

L'àrea metropolitana, avui

És innegable, però, que l'àrea metropolitana de Barcelona té una gran incidència en el desenvolupament de tot el territori català, i també és innegable que aquesta àrea forma un conglomerat que s'ha de regir d'una manera diferenciada de la resta de Catalunya en relació a la divisió territorial. Quina és, però, la solució més adient per fer front a aquesta proble-

màtica? D'una banda tenim que la corporació ja ha desaparegut, però per altra tenim que la Llei 7/1987 estableix la creació de diferents entitats, tres concretament, que permetin un desenvolupament comú per a tota l'àrea en matèries com el transport, els serveis hidràulics i el pla territorial parcial. Segons la Llei **aquest esquema permet d'assegurar el desenvolupament i l'equilibri socio-econòmic del territori, amb la intervenció de totes les institucions i el respecte als àmbits d'actuació de cadascuna. Cal notar que aquesta participació s'estén fins i tot a l'Administració de la Generalitat, en la mesura que la Llei disposa la creació d'organismes de composició mixta, és a dir, amb la integració de representants dels ens locals.** Segons la mateixa Llei, aquest esquema permet al mateix temps adequar la realitat de l'àrea metropolitana de Barcelona a la nova organització territorial i administrativa de Catalunya, i així es té una major coherència amb la nova situació política i administrativa.

Tenim, per tant, que la desaparició de la Corporació Metropolitana de Barcelona és un fet del tot irreversible, i que el que ara cal és aconseguir un ple desenvolupament de les entitats creades a l'efecte de substituir-la. El proppasat dinou d'agost Pasqual Maragall, alcalde de Barcelona, fou elegit president de les entitats metropolitanas que han d'heretar els serveis de transports, aigües i tractament de residus prestats fins ara per la CMB. En l'acte d'elecció, Maragall va comptar amb els vots favorables del PSC i de IC, mentre que AP i CiU votaren en blanc. El mateix Maragall lamentava que la votació no s'hagués produït per unanimitat, al mateix temps que manifestava: **ens agradi o no, hem de tirar endavant.** Va avançar també que crearà un òrgan consultiu de les entitats format pels alcaldes dels municipis que les integrin.

COL·LEGI OFICIAL D'ENGINYERS INDUSTRIALS DE CATALUNYA

Delegació de Girona

COMPETÈNCIES DELS PROFESSIONALS

(decret del Ministeri d'Instrucció pública del 18 de setembre de 1935)

- ENGINYERIA DE PROCESSOS INDUSTRIALS
- ENGINYERIA URBANA I DE CONSTRUCCIÓ
- ENGINYERIA DE FLUIDS I APROFITAMENTS ENERGÈTICS
- ORGANITZACIÓ D'EMPRESES I PROCESSOS INFORMÀTICS
- INFORMES TÈCNICS I LEGALITZACIONS

SEMPRE AL SERVEI DE LA INDÚSTRIA GIRONINA

C/. Bonastruc de Porta, 35, 1r. B

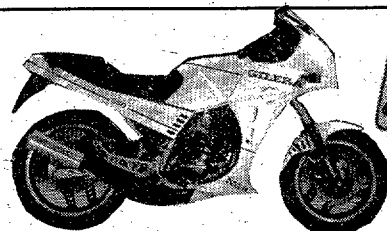
Tels. 21 19 12 - 21 19 16

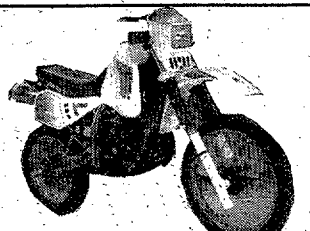
NOVA
VESPA IRIS
vespa 75 cc
des dels
16 anys

NOU
VESPINO ALX
des dels
14 anys

GILERA 250 NGR

GILERA 250 ARIZONA

LLUÍS CASADEMONT. Figuerola, 39 - Girona. Concessionari per a Girona i comarques de Moto Vespa, S.A.

La divisió territorial avui

Les municipalies

Diu que no hi ha hagut mai cap llei que no hagi estat criticada i, lògicament, la nova Llei d'Organització Territorial de Catalunya no en podia ser pas l'excepció. Moltes institucions econòmiques i polítiques de Catalunya veuen en aquesta nova llei un perill de burocratització excessiva, mentre que d'altres afirmen que s'ha aprovat sense tenir en compte el cost de les noves administracions i que, en comptes de descentralitzar l'administració, suposarà tot el contrari. És per això que mig centenar d'experts en qüestions relacionades amb l'organització del territori han posat el crit al cel sobre aquest punt tot fent una declaració pública on s'afirmava que aquestes noves lleis no serviran ni per simplificar ni per fer més eficaç l'administració local. El punt clau d'aquesta declaració no és altre que el de considerar el no garantiment de l'eficàcia real dels serveis a cada administració local, sobretot en els petits i mitjans municipis. Lògicament, però, aquesta declaració dels experts va acompanyada d'una solució que, segons ells, ajudaria a solucionar aquesta qüestió. La solució no és altra que la de reduir l'alt nombre de municipis de Catalunya: A Catalunya, diuen, hi ha 940 municipis, dels quals, el 40 per cent te-

nen menys de cinc-cents habitants, el 72 per cent menys de 2.000 i el 86 per cent menys de 5.000. Els experts continuen dient que tant a Europa com al Japó, hom ha tendit a l'agrupació de municipis per tal de poder gestionar amb eficàcia, i afirmen que això és el que cal fer a Catalunya. Entre els signants d'aquesta proposta, la qual reduiria els municipis a 127, hi trobem un seguit de personalitats estudioses de l'ordenació territorial de Catalunya, entre d'altres podem esmentar Lluís Casasses, geògraf, i l'economista Joaquim Clusa

Els perills de la nova divisió

Aquests especialistes vénen a dir, en definitiva, que tot aquest seguit de lleis no tan sols no milloraran l'administració local sinó que l'empitjoraran. Segons l'advocat Tomàs Pou, un dels impulsors del document, «aquest text vol ser un toc d'alerta pel perill de fer una divisió territorial que estableixi unes comarques no operatives que no serveixin per a res i que no resolguin els problemes de fons. Les comarques que crea la reforma sols podrien ésser autènticament operatives si la llei declarés que elles són l'única entitat que té la titularitat de totes les competències que

ara correspon al conjunt de tots els municipis petits i mitjans que les integren, i que sols a elles es reconeguessin els mitjans econòmics, personals, organitzatius i d'altres per executar els serveis.» De fet, els experts són conscients que les comarques no tindran tot el ventall de competències que ells desitjarien i per això demanen als partits polítics que exigeixin a l'estat una reforma legal. «Catalunya, manifesten, no ha de fer una reforma ineficaç de la seva administració pública territorial, perquè afecta essencialment nombrosos serveis públics dels nostres ciutadans»

En la declaració també es diu que, si hom pensa demanar a l'estat una reforma per tal de convertir Catalunya en una comunitat autònoma uniprovincial, ¿per què no es pot demanar també un canvi de lleis que permeti les comarques assumir les competències dels ajuntaments, o reduir el nombre de corporacions locals? Per ells, la Llei d'Organització Territorial no deixa gens clar quina ha de ser la finalitat d'aquesta divisió comarcal, i diuen que si es fa perquè assumeixin les competències municipals, 38 són poques; i si es fa perquè assumeixin les competències de les diputacions, és absurd pensar que 38 organismes podran

coordinar-ho d'una manera millor. Pels firmants de la declaració, a l'hora de fer aquesta nova divisió han pesat sobretot els criteris polítics i de repartiment de poder, més que no pas els criteris de l'eficàcia i agilitat, alhora que manifesten que hi ha hagut por de fer front als problemes reals que planteja la societat catalana d'avui. Acaben dient que tota aquesta llei s'ha dut a terme exclusivament per no perdre vots

El que tenen molt clar és que, abans de tirar endavant una qüestió com aquesta, el que cal fer primer és un bon estudi tècnic per tal de veure quines són les necessitats reals del territori, i a partir d'aquí endegar allò que sigui més adient. Hem vist com les possibilitats per fer la nova divisió comarcal eren dues, o bé partir de les del 36 o bé començar a fer nous estudis. Aquesta darrera possibilitat no reeixí, ja que es considerà que seria un procés massa llarg i que no asseguraria resultats positius. Davant aquesta postura els experts consideraren que «és una fal·làcia dir que si esperem l'estudi no acabarem mai més, perquè des de l'època de Tarradellas es diu això, i ha han passat una pila d'anys sense fer-se ni l'estudi ni la llei, i ara finalment s'ha fet la nova llei sense cap proposta nova, actual, de divisió territo-

rial

Reaccions al manifest

Evidentment que la declaració d'aquest mig centenar d'experts, que han proposat una reducció dràstica de municipis arreu de Catalunya, ha suposat la reacció tant de l'ACM (Associació Catalana de Municipis) com de el FMC (Federació de Municipis de Catalunya), contràries, les dues, a la supressió d'ajuntaments. Joaquim Nadal, alcalde de Girona i president de La FMC diu que «demander que les comarques assumeixin les competències municipals, sense tenir en compte la substància representativa de les comarques com ho preveu la llei, ataca profundament el sistema democràtic. Nadal pretén que es mantinguin els municipis amb representació i decisió política, i que les comarques assumeixin aquesta representativitat quan ho vulguin els ajuntaments

Josep Azuara, president de l'ACM, creu que els experts només tenen en compte el factor tècnic-econòmic dels municipis, però que s'obliden del socio-polític. Diu, al mateix temps, que totes les experiències d'agrupació de municipis que s'han fet en països europeus seguint criteris tecnocràtics han tingut conseqüències desastroses.

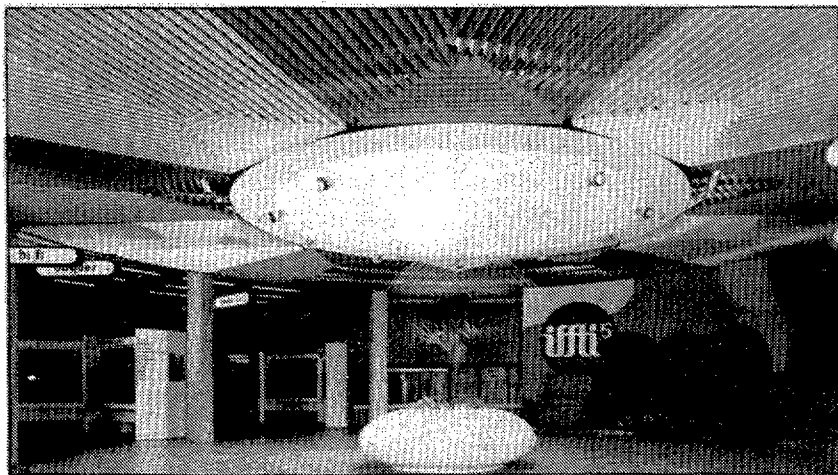
aislater, s.a.

C/. Nord 11 - Tel. 21 00 50 - 17001 GIRONA

NO LIMITE SUS COLORES PARA LA DECORACIÓN DE SUS TECHOS

LAMAS DE ALUMINIO LACADO LUXALON

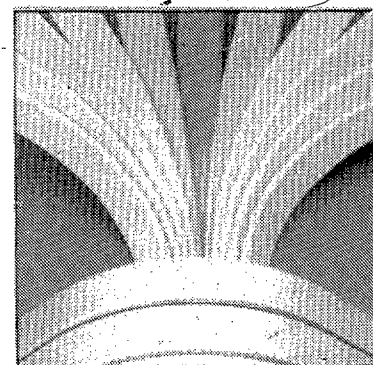
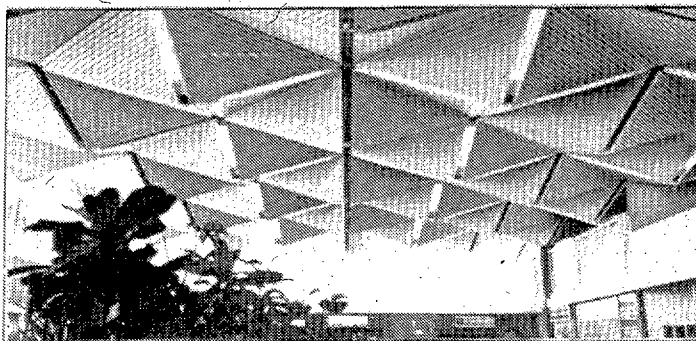
Lamas Curvada

LUXALON

Líderes en decoración
y aplicación

Libertad en superficies
comerciales

concesionario oficial: GRADULUX & LUXALON

son marcas y productos
Hunter Douglas

La divisió territorial avui

Diputacions i comarques: Cohabitació a la catalana?

La implantació a Catalunya durant el segle passat, de la divisió provincial, sempre ha estat considerada com un fenomen aliè al tarannà i a l'idiosincràcia del nostre país, atès que abans del DFecret de Nova Planta, Catalunya ja disposava d'una estructuració territorial pròpia, la qual prenia com a base les vegueries. Segurament que es per això que aquesta divisió en províncies fou considerada per gairebé totes les forces polítiques catalanes com una solució purament artificial sense cap contingut històric o social que l'avalés. Sovint, la divisió provincial ha estat el camp de batalla i l'element reivindicatiu per excel·lència en relació a la ordenació del territori del Principat.

Malgrat tot, aquesta divisió provincial, prompte ve prendre una naturalesa d'ens local territorial, amb tot el que això comportava. Durant la segona república i amb l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia del 32, s'obria la possibilitat de portar a terme la supressió definitiva de la divisió provincial, la qual cosa feu que s'endegués un seguit d'estudis per crear-ne una de nova. Segurament aquest aspecte fou el nucli primari de la divisió comarcal de Catalunya. Les comarques pretenien ésser una alternativa més ajustada a la realitat històrica, cultural i social del nostre país. La guerra civil i el règim resultant aboliren de soca rel tots els intents a l'efecte, i les comarques no foren sinó una pura divisió folklòrica i romàntica en el camí de la nostàlgia. Amb la constitució del 1978, i el pas a la democràcia, el problema tornar a aflorar. L'Estatut d'Autonomia de l'any següent contemplava de nou la possibilitat de revifar les comarques, però encara es trobava amb l'escull que representava la divisió provincial vigent fins aleshores. A partir de l'Estatut la Generalitat assumia les competències sobre organització territorial, però l'Estat Central també es preocupà que aquesta competència no tingués validesa per a suprimir la província com a ens local. El problema era greu, ja que les comarques pretenien, i pretenen ser també un ens local amb competències ben definides.

Quina ha d'ésser doncs, la solució per evitar aquest enfrontament i la subsequent duplicitat de funcions? Certament que amb l'exercici de la potestat legislativa de la Generalitat es poden establir

El traspàs de serveis de les Diputacions no implicarà que els ciutadans de les diferents comarques s'hagin de desplaçar a Barcelona.

els canvis necessaris en la situació actual que permetin solucionar aquesta qüestió, però també es més que evident que a la llarga la única solució idònea ha de passar per un sol nivell d'organització supramunicipal.

Catalunya, província única?

La Llei 5/1987 de 4 d'Abril sobre el Règim provisional de les competències de les Diputacions Provincials s'optà clarament per la decisió de convertir Catalunya en una comunitat autònoma uniprovincial, per tal que les actual diputacions s'integrin a les institucions d'autogovern de Catalunya, un cop haurà estat establerta la nova divisió territorial basada en la comarcalització del territori. Hem de recordar però que aquesta mesura de província única ha de comportar

la desaparició dels governs civils i ha de fer que el Delegat del Govern dirigeixi l'Administració de l'Estat a Catalunya; també s'obre la possibilitat de crear sense condicionants la regió o demarcació supracomarcal que ha de constituir la divisió bàsica per a l'organització territorial dels serveis de l'Administració de la Generalitat. Fins aquí tot sembla molt clar, però el problema encara és més fort, ja que perquè es pugui donar aquest fet es requereix la decisió final de les Corts Generals, cosa que avui per avui sembla del tot improbable. Evidentment que Catalunya i el govern de la Generalitat disposen de mecanismes legals per tal de participar en la presa de decisions dels òrgans estatals, mitjançant la presentació de proposicions legislatives. Només manca, com hem dit, que les Corts Generals aprovin aquestes proposicions

Funcions de les diputacions

La Llei estableix provisionalment el règim legal aplicable a les diputacions catalanes per a l'exercici de llurs funcions. La Llei de Bases de Règim Local estableix els nous principis en aquesta matèria, però aquesta Llei només fixa el marc a partir del qual la Generalitat pot exercir les seves competències. La Llei bàsica només conté un reconeixement competencial específic de la província en matèries tals com l'assistència i cooperació jurídica, tècnica i econòmica als municipis, que s'instrumenta essencialment per mitjà dels plans d'obres i serveis i en la funció subsidiària de garantia dels serveis municipals.

De tota llei se'n poden treure un seguit de conclusions que no fan sinó simplificar el seu contingut; La

conclusió que aquí cal extreure'n és que la Llei limita el nucli de l'Autonomia provincial a les competències ja esmentades d'assistència i cooperació, que, si es respecte, fa perfectament constitucionals tant les opcions que restringeixen el paper de la província a aquestes funcions, com aquelles altres que eventualment l'ampliïn per la via de la legislació sectorial.

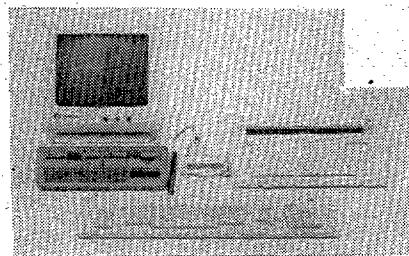
Finalitat de la llei

En certa manera podríem dir que la relació entre les diputacions provincials i les comarques com a ens territorials propis i amb les funcions que corresponen a cadascuna han d'esdevenir un model de cohabitació a la catalana, a l'espera de si es produeix el fenomen que esmentaven anteriorment i que feia referència a la possibilitat de convertir el Principat en una Comunitat autònoma uniprovincial. La Llei ja ho deixa clar en el seu article primer quan diu: **Aquesta Llei té per objecte regular el règim provisional de les competències de les diputacions provincials catalanes i l'execució d'aquestes competències, mentre no es produeixin les condicions legals que facin possible que el govern i l'administració de les províncies s'integrin a la Generalitat, amb la consegüent desaparició de la divisió de Catalunya en províncies.** Sembla doncs claríssim quin és la finalitat d'aquesta Llei, però cal recordar una vegada més que aquests condicionaments legals de què parla l'article primer de la Llei han de comptar amb l'aprovació de les Corts Generals de l'Estat.

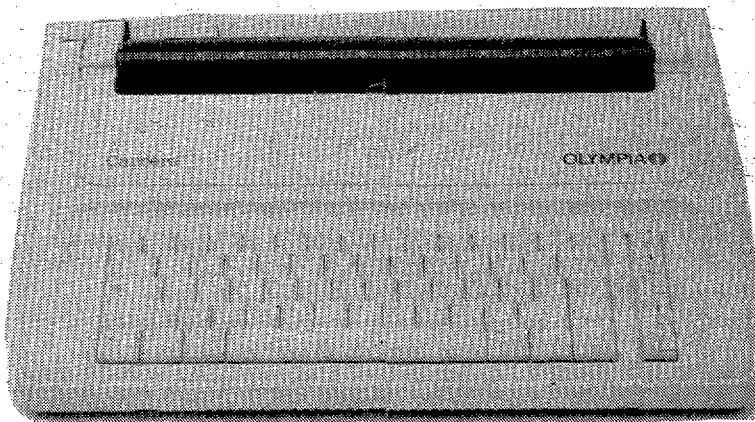
Lògicament hom pot pensar que en el traspàs de transferències de les diputacions a la Generalitat hio haurà una excessiva centralització per part de Barcelona, però hem de dir que aquest punt ve esmentat en la disposició transitòria tercera, apartat segon, de l'esmentada Llei i que diu textualment: **El traspàs de serveis de les diputacions catalanes a la Generalitat no ha de significar en cap cas que els ciutadans hagin d'adreçar-se a serveis centralitzats de Barcelona. Mentre no s'hagin creat les regions previstes, els serveis existents s'hauran d'integrar en els serveis territorials corresponents, es a dir, a les comarques i als seus òrgans de representativitat**

CENTRAL
MECANOGRAFICA S/L

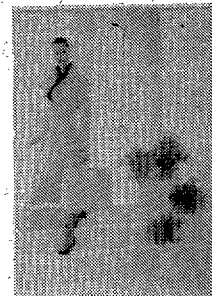

Connectable i compatible amb ordinadors
OLIMPIA, IBM, OLIVETTI

Màquina electrònica portàtil

Ho trobarà a:
Ctra. Barcelona, 8 - Tel. 20 36 15

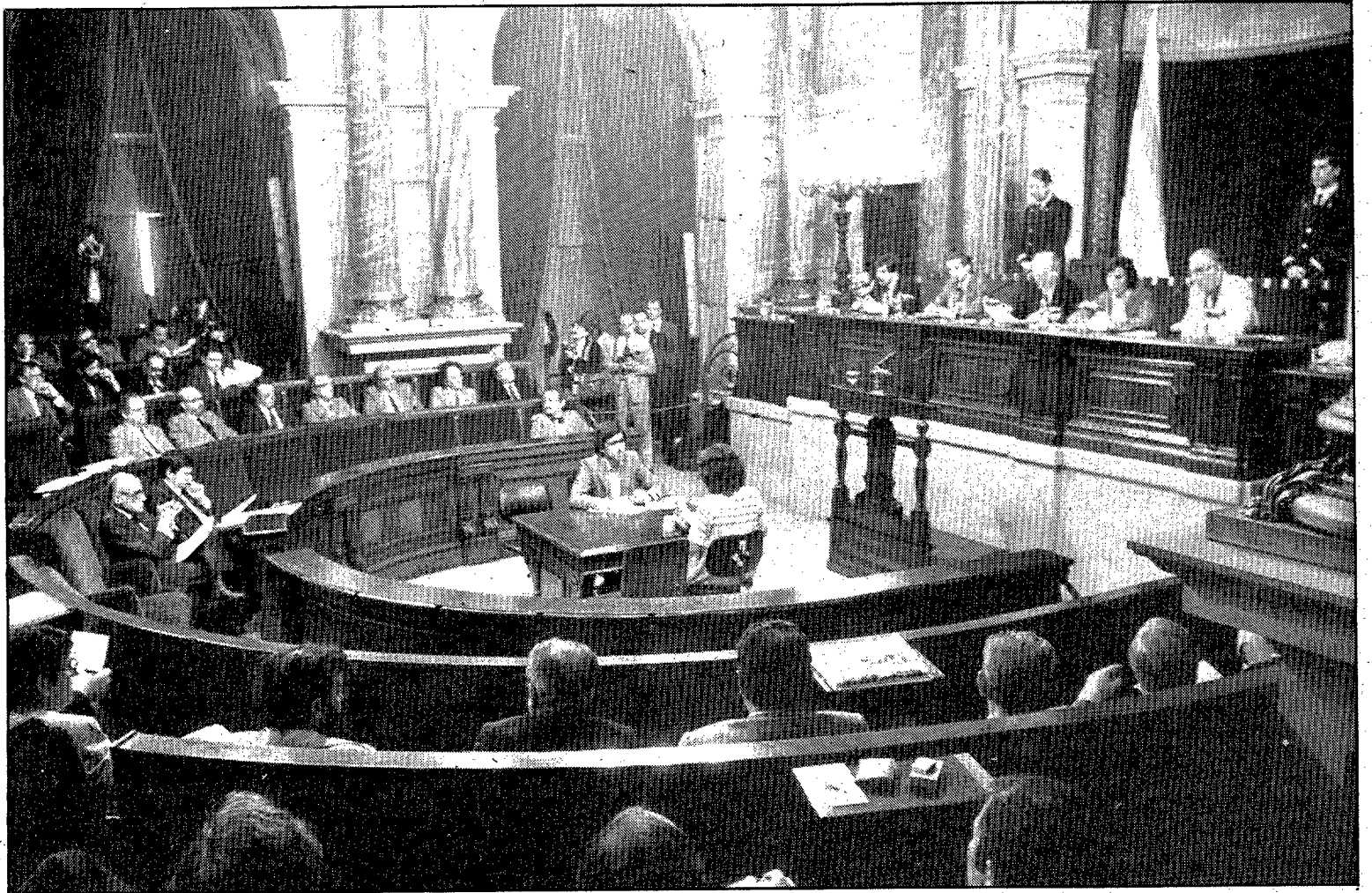
Màquina portàtil
i amb maletí
incorporat

Abril de 1987: es posen en marxa les noves comarques

Un dels grans reptes de la societat catalana d'ençà la guerra civil ha estat sens dubte el fet de la divisió territorial de Catalunya i l'organització del seu territori. Han estat moltes les propostes i els intents que no han reeixit, a voltes degut a la seva pròpia complexitat, a voltes degut a través administratives, socials o polítiques; finalment, però, amb la Llei 6/87 de data 4 d'abril, el Parlament de Catalunya aprovava el text que ha de ser el marc de desenvolupament d'aquesta organització. Amb aquesta llei —diu— s'introdueix una important innovació en la nostra administració local en institucionalitzar la comarca com entitat territorial dotada d'autonomia i de personalitat jurídica pròpia, és a dir, que la comarca esdevé una peça necessària en l'organització territorial de Catalunya, juntament amb els municipis.

Anem a veure, però, quins són els antecedents més rellevants d'aquesta organització; en primer lloc, cal dir que els orígens els podem trobar en les bases de Manresa i en la divisió decretada l'any 36, fruit del decret d'octubre del 1931. Certament, però, que hi ha gué algunes diferències entre les bases de Manresa i la divisió republicana, així, si bé en la primera s'apunta cap a la naturalesa local del nou ens, en la segona la divisió esdevé una qüestió purament administrativa.

L'Estatut d'Autonomia actual s'inclina clarament per la comarca com a ens local. Aquesta precisió és important, ja que només amb la naturalesa local és possible que la comarca serveixi d'element modernitzador de la nostra administració local, en la mesura que ha de servir d'element potenciador de la capacitat de gestió dels municipis. D'aquesta manera podem dir que la comarca se'ns presenta com a un element indirecte de reforma de l'estructura municipal del nostre país, i que constitueixi també un procés de relació entre els ens comarcals i els ens municipals. Un dels grans problemes que es plantejaren a l'hora de fer aquesta nova divisió comarcal fou sens dubte el fet que aquesta comarca-

El Parlament de Catalunya aprovà enguany la Llei d'Organització Territorial.

lització podria condicionar fortament l'autonomia municipal. La solució no és altra que la de partir necessàriament d'un procés de transferències basat en els principis de voluntarietat i col·laboració entre els municipis i la comarca respectiva. La institucionalització de la comarca ha de significar un aprofundiment del principi de descentralització, i ha de possibilitar l'atribució a aquest nou nivell de competències que normalment s'haurien assignat a les administracions territorials superiors.

Relació comarca-província

Obviament la creació d'aquesta

nova divisió territorial de Catalunya ha de repercutir forçosament en les relacions comarca-província, sobretot pel que fa a nivell de competències de les diputacions, independentment de la definitiva constitució de Catalunya com a província única. Lògicament moltes de les competències que es puguin atorgar a les comarques, fins ara eren exclusives de les diputacions, i a ben segur que tot plegat ha de dur a una diversitat de funcions i intentà deixar ben clar que és competència de cadascú. Els aspectes més rellevants, diu la llei, són la necessitat de replantejar les funcions d'assistència als municipis i de cooperació amb

aquests, ja que és evident que la comarca, per raó de la seva més gran proximitat, ha de constituir la primera plataforma d'accés que han de tenir els municipis, i la descentralització en la comarca de serveis que fins ara eren de titularitat en les diputacions, fruit de les modificacions de competències que siguin adoptades d'acord amb la Llei que estableix el règim provisional de les competències de les diputacions provincials.

Cada llei té uns aspectes fonamentals, i en aquesta es basen en dos punts molt concrets; d'una banda trobem la definició del sistema d'elecció dels consells comar-

cals i d'una altra, l'organització interna que han de tenir. La Llei ha optat per una fórmula d'elecció, en la qual, el criteri seguit per a provisió dels escons combina la representativitat política dels ajuntaments agrupats en la comarca i la de la població global. Respecte a l'organització interna del govern de la comarca —continua dient la llei— al ple i al president, com a òrgans bàsics de la comarca, s'hi afegeix la figura del gerent, amb funcions executives. És tracta, així, d'introduir un model adoptat en altres països europeus que permet alliberar l'element representatiu de la càrrega de l'estricta gestió.

HOTEL

Santa Marta

Platja Sta. Cristina - Tel. 36 49 04 - LLORET DE MAR

LLAGOSTERA

Dia 11 de setembre:

Organitzat per l'Ajuntament de Llagostera.

6 de la tarda: Sortida de la plaça del Castell, Cercavila amb Capgrossos i banda.

7 de la tarda: A la plaça Catalunya, Festival d'animació a càrrec de la Companyia de la Lluna.

9 del vespre: A la plaça de Catalunya, salsitxada i cremat per a tothom amenitzat amb temes musicals a càrrec de Llagostera Ràdio.

Nota: Convidem els veïns a posar la senyera als balcons.

Hi col·laboren: Convergència i Unió, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana de Catalunya, Iniciativa per Catalunya.

PROGRUP

GRUP PROFESSIONAL
D'EXPERTS IMMOBILIARIS

Avgda. St. Francesc, 1-2 GIRONA
Tel. 20 89 62 / 21 15 12

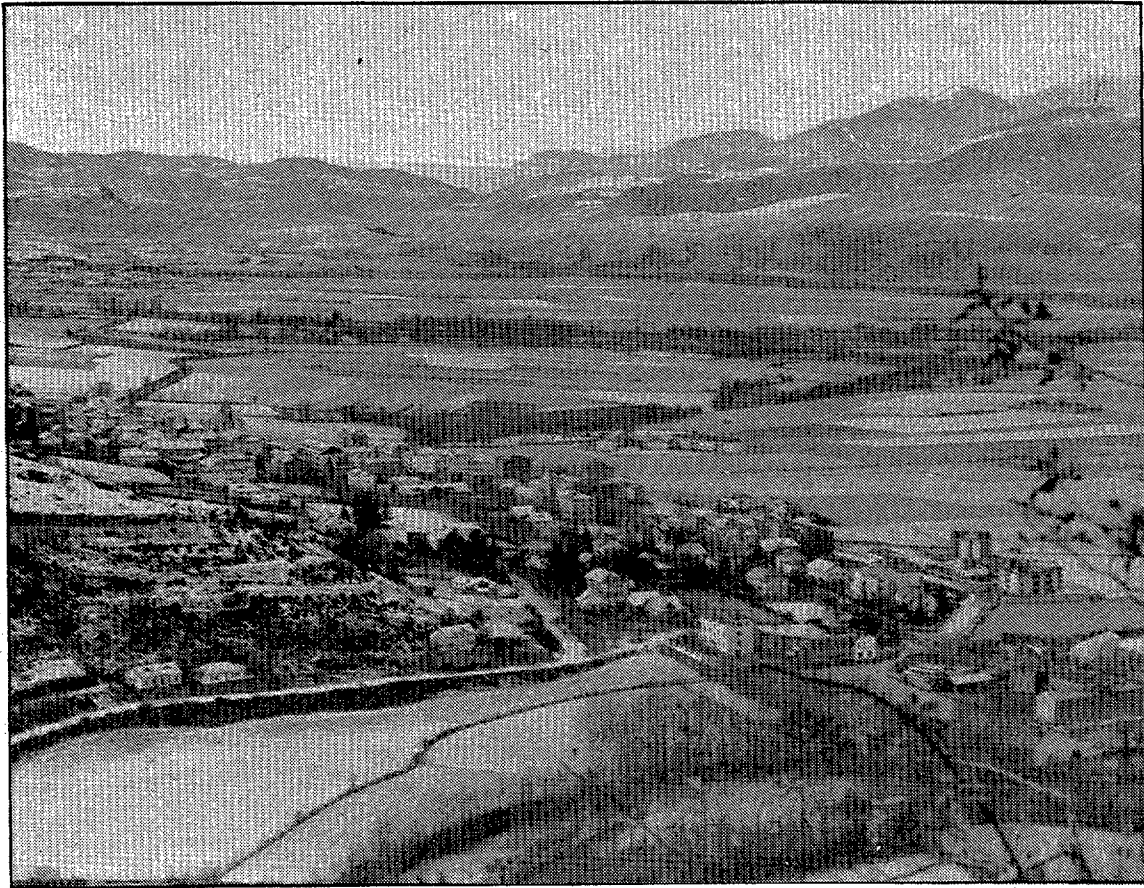
- AGÈNCIA DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA
- ADMINISTRACIÓ DE COMUNITATS DE VEÏNS
- LLOGUER I ADMINISTRACIÓ DE PISOS I FINQUES
- SERVEI POST-VENDA
- GESTIÓ, COMERCIALITZACIÓ I ASSESSORAMENT A PROMOTORS

La divisió territorial avui

L'elaboració del mapa comarcal

L'establiment del mapa comarcal té dos aspectes principals que són l'adequació dels àmbits territorials resultants a les funcions que ha de desenvolupar el nou ens i el procés que cal seguir per determinar-lo. El porimer d'aquests aspectes condueix a una de les polèmiques que poden tenir més ressò. Sobre la divisió territorial —comarcal— s'han fet propostes diverses i contraposades, però val a dir que la viabilitat de la mateixa només es podrà contrastar amb l'experiència.

Evidentment que en l'elaboració del mapa comarcal hi juguen un seguit de factors que ha fi de comptes han de ser els que han de donar caràcter a la comarca, factors històrics, socials, culturals, els quals obliguen a considerar el fenomen més enllà de l'estricta funcionalitat que puguin tenir. El segon dels aspectes planteja la disjuntiva entre una iniciativa comarcalitzadora d'origen netament municipal, o bé adoptada pel Parlament de manera general per a tot el territori de Catalunya. La definició que fa l'Estatut de la comarca com a ens local territorial bàsic obliga a establir un procés que garanteixi íntegrament la vertebració comarcal de Catalunya, i tanmateix, segons la llei, això no ha de ser cap impediment ni ha de significar una pèrdua de protagonisme per part dels municipis. És en aquest punt quan el Parlament obliga a sotmetre a consulta municipal l'establiment del mapa comarcal tot reconeixent als municipis la capacitat i la iniciativa per codificar-lo. Val a dir, però, que malgrat aquesta possibilitat, la decisió final sempre correspon al

La Cerdanya, un clar exemple d'una comarca dividida per una frontera provincial.

Parlament de Catalunya.

Plans, estudis i alternatives

Per a la determinació del mapa comarcal de Catalunya, es podien utilitzar dues alternatives ben dife-

renciades; d'una banda, cabia la possibilitat d'iniciar un procés d'estudi previ per obtenir una proposta d'organització comarcal, o bé adoptar l'antecedent que constitueix la divisió decretada l'any 36. Cadaçuna ofería un seguit

d'avantatges i inconvenients que calia valorar acuradament.

La primera permetria l'estudi actualitzat del territori, però podria significar un llarg procés d'estudis sense garantia d'obtenir propostes unitàries, i tampoc no es podia

descartar un rebuig popular per manca d'identificació amb la nova divisió proposada. Finalment s'optà per partir de la base de la divisió republicana, que en certa manera simplifica bastant aquesta qüestió malgrat l'existència de punts calents, els quals tampoc no estan d'acord en pertànyer a la comarca assignada, cas de Banyoles, per exemple.

Cal dir, també, que les comarques del 36, en alguns casos, estan del tot desfassades i no corresponen a la realitat del territori actual; la llei, però, preveu que aquest darrer punt és fàcilment superable mitjançant uns mecanismes àgils que permetin procedir a les reformes necessàries en un termini relativament curt. Així, l'article segon de la llei deixa clar que els àmbits territorials resultants han de coincidir amb els espais geogràfics en què s'estructuren les relacions bàsiques de l'activitat econòmica i han d'agrupar municipis amb característiques socials i històriques comunes. Diu també que aquests àmbits han de ser els més adequats per fer efectius els principis d'eficàcia, de descentralització i de participació en la prestació dels serveis públics. Obviament que també es marca que cap municipi de Catalunya pot restar exclòs d'aquesta divisió comarcal i que cap municipi pot pertànyer a dues o més comarques. Malgrat això, val a dir que si bé un municipi no pot pertànyer a més d'una comarca, si que es pot donar el cas que una mateixa comarca pugui pertànyer a dues províncies diferents. A les terres de Girona, aquest cas es dona a la Cerdanya, al Ripollès i a la Selva.

Uno Líder en tecnologia només n'hi ha Uno.

2.000.000 d'europaus
disfruten ja de l'Uno

Uno Sting 3 P

- 3 portes • 903 c.c.
- 45 CV • 140 Km/h.
- 5 l. cada 100 km.
a 90 km/h.

Uno 70 SX 3 P

- 3 portes • 1.301 c.c.
- 65 CV • 165 Km/h.
- 4,9 l. cada 100 Km.
a 90 Km/h.

Uno 45 S Fire 5 P

- 5 portes • 999 c.c.
- 45 CV • 145 Km/h.
- 4,1 l. cada 100 Km.
a 90 Km/h.

Uno 70 SL 5 P

- 5 portes • 1.301 c.c.
- 65 CV • 165 Km/h.
- 4,9 l. cada 100 Km.
a 90 Km/h.

Uno 60 S 3 P

- 3 portes • 1.116 c.c.
- 56 CV • 155 Km/h.
- 4,8 l. cada 100 Km.
a 90 Km/h.

Uno Turbo i.e. 3 P

- 3 portes • 1.301 c.c.
- 105 CV • 200 Km/h.
- Turbo i injecció
electrònica.

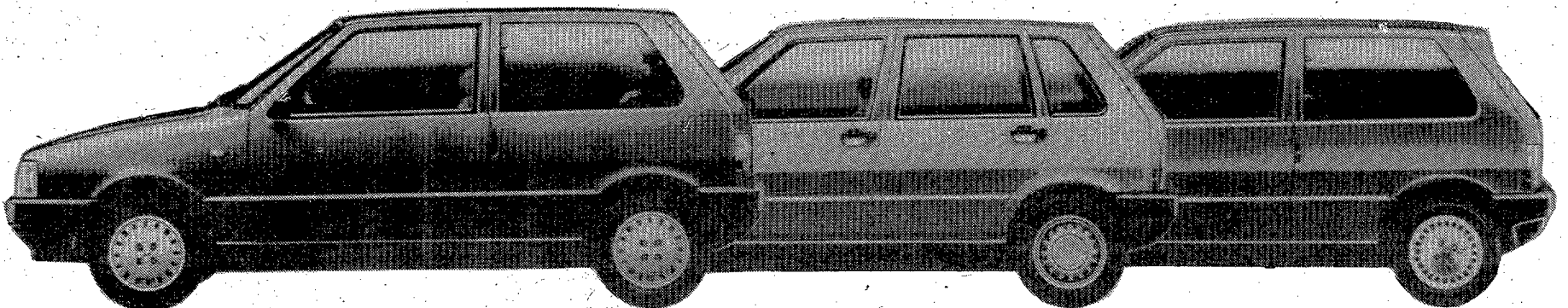
Uno Diesel S 5 P

- 5 portes
- 1.697 c.c.
- 60 CV
- 155 Km/h.
- 4,0 l. cada
100 Km.
a 90 Km/h.

Encara que vostè estigui veient set versions diferents, totes són Uno. Totes, amb la innovadora tecnologia que Fiat incorpora en els seus models. Totes pensades per a un futur que ja és aquí. Des de 899.080 ptes. Així ho han apreciat dos milions d'europaus que ja tenen Uno. Perquè de tecnologia líder només n'hi ha una. La tecnologia Fiat.

FIAT
TECNOLOGIA LIDER

També a través de FIAT FINANCIERA, S.A.

Més de 200 punts de venda i assistència a Espanya.

VIA S.A.

CONCESSIONARI
FIAT

Narcís, 28 - Telèfon 24 12 12
17005 GIRONA

OLOT:
GARATGE REPRIS
Avda. Reis Catòlics, 9
Tel. 26 41 45

BANYOLES:
AUTO BANYOLES
Mn. Constans, 276
Tel. 57 29 03

RIPOLL:
AUTO SPRINT
c/. Josep Mª Pellicer
Tel. 70 33 77

SANTA CRISTINA D'ÀRO:
AUTO-TALLER
EMILI BOSCH
Tel. 83 70 23

LLORET DE MAR:
AUTO BRAVA, S.A.
Ctra. Blanes a Lloret
Tel. 36 93 12

PALAFRUGELL:
COMERCIAL AMPURDANESA DEL
MOTOR, S.A.
Clavé, 7 - Tel. 30 34 50

SERVEI OFICIAL POSTVENDA
I RECANVIS

GARATGE INTERNACIONAL
ROBERT VIDAL, SA.

Ctra. Girona-Anglès (Afores Salt)
Telèfon 23 15 61 - SALT (Girona)

El proper dia 15 s'acaba el termini perquè els municipis decideixin a quina comarca volen pertànyer

Ja hem dit que la llei sobre organització comarcal de Catalunya està aprovada, però ara, el que cal es veure'n el seu desenvolupament i l'ús que se'n fa. En primer lloc, cal plantejar-nos en quin moment es troba aquesta llei i quin serà el seu futur immediat; ja que bé avui per avui es troba en una primera fase que correspon a la consulta prèvia als ajuntaments de Catalunya per tal que es pronunciïn sobre la seva inclusió o no a la comarca decretada el 36. Val a dir que els ajuntaments s'han de pronunciar en un ple i que la decisió s'ha de prendre per majoria absoluta; malgrat tot, però, hem de remarcar que aquesta primera fase té només un caràcter consultiu, ja que la decisió final correspon al Parlament de Catalunya.

Aquests aspectes vénen regulats pels articles 4 i 5 de la citada llei: «El procediment per establir la divisió comarcal de Catalunya s'ha d'iniciar abans de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei. Aquest procediment ha d'incloure la consulta prèvia a tots els municipis de Catalunya i que la decisió final correspon al Parlament. Els ajuntaments s'han de pronunciar expressament sobre l'acceptació o el rebuig de la proposta de divisió comar-

cal, mitjançant acord del ple, que s'ha d'adoptar per majoria absoluta».

Hem de remarcar, també, que en el cas que un Ajuntament no es pronunciï sobre aquesta qüestió, s'entendrà que aquest no té cap objecció al mapa comarcal proposat. Després de la Consulta el Consell Executiu té tres mesos per presentar al Parlament el nou projecte de comarques, i aquest l'haurà de discutir i aprovar per tal de configurar el mapa comarcal definitiu. Lògicament existeixen uns mecanismes que fan que els diferents ajuntaments puguin, d'acord amb la seva opinió, fer variar substancialment la nova configuració territorial: «Si el resultat de la consulta municipal comporta l'oposició expressa a la creació de la comarca de les dues cinquenes parts o més dels municipis que la constituïrien, sempre que representin com a mínim la meitat del cens electoral del territori corresponent, la decisió del Parlament s'ha d'adoptar per majoria absoluta respecte a la comarca o comarques corresponents», és a dir, que, perquè això es dongui calen dues premises, que siguin les dues cinquenes parts del territori corresponent i que aquestes dues cin-

quenes parts representin el cinquantena per cent del cens electoral; si una d'elles no es compleix no serà viable la nova ordenació proposada per la comarca en qüestió. ¿Què passaria, però, si aquest acord es donés a més d'una comarca? La llei regula aquesta possibilitat en l'article 6, apartat tercer: «Si aquesta oposició afecta la meitat o més de les comarques que han d'integrar l'organització comarcal de Catalunya, el govern de la Generalitat ha de procedir, en el termini màxim de sis mesos, a l'elaboració d'una nova proposta de divisió comarcal, subjecte a una nova consulta municipal».

Modificació de les demarcacions comarcals

Existeix, també, un mecanisme per tal de modificar el mapa comarcal un cop la llei ja estigui en vigor, i fins i tot hi cap la possibilitat de crear comarques noves. Aquest punt ve regulat pels articles 7 i 8: «Un cop establerta la divisió comarcal de Catalunya, qualsevol modificació s'ha de fer per llei. La iniciativa per a la modificació de les demarcacions pot ésser adoptada pel municipi o pels municipis inte-

ressats, per la comarca o comarques interessades, pel Govern de la Generalitat o per altres titulars de la iniciativa legislativa». Per dur a terme el desenvolupament d'aquests articles es crea la Comissió de delimitació territorial (òrgan consultiu). Si la iniciativa de modificació correspon als ajuntaments o bé a les comarques aquests hauran d'enviar el seu informe a governació perquè aquesta el trameti a la Comissió de delimitació territorial; en cas que la iniciativa surti del govern de la Generalitat no caldrà aquest pas previ i es podrà adreçar directament a la comissió encarregada. Evidentment, però, que en una modificació comarcal sempre existeixen un munt de parts interessades, encara que es trobin al marge d'aquesta iniciativa, és per això que la llei preveu que perquè es pugui dur a terme aquestes modificacions hauran de ser consultats prèviament tots els ens locals que no han exercit la iniciativa i que poden ser afectats per la proposició o el projecte de llei. Hem dit que la llei també permet la creació de comarques noves, però aquesta no es pot crear si s'hi oposen les dues cinquenes parts dels municipis integrants sempre que representin com a mínim la meitat del cens electoral del territori corresponent.

Certament que a moltes de les comarques de Catalunya no se'ls discutirà mai quina ha de ser la seva capital, seria el cas, per exemple, de l'Alt Empordà o del Gironès, on, tan Figueres com Girona exerceixen un poder d'atracció prou fort perquè no se'ls qüestioni aquest punt, n'hi ha d'altres, en canvi, on la capital de comarca pot ser un camp de batalla per a diferents ajuntaments, seria el cas de la Selva, amb Santa Coloma de Farners i Blanes, o del Vallès Occidental, amb Sabadell i Tarrassa. En principi, s'estableix que la capital de comarca correspon a la que es donà l'any trenta-sis, però la llei preveu que aquesta pugui ésser canviada seguint un mecanisme de consulta i cooperació. Al mateix temps, el nom d'una comarca també pot ésser canviat «si ho acordava el ple del consell comarcal amb el vot favorable de les dues terceres parts del nombre de fet i, sempre, de la majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació». Evidentment, el govern de la Generalitat es reserva el dret de donar el vist-i-plau definitiu, d'acord amb les institucions pertinents, ja que podria donar-se el cas que es donés una confusió de noms, incorreccions lingüístiques...

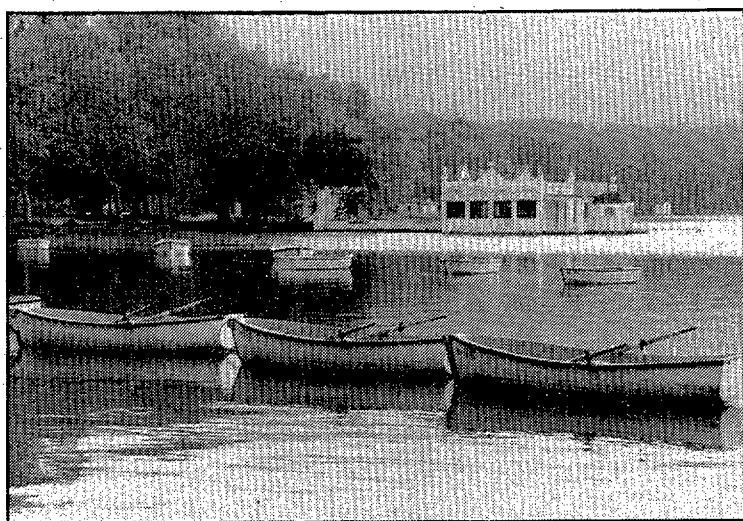
L'Ajuntament de la Bisbal d'Empordà es complau a convidar tots els ciutadans de les comarques gironines a la celebració del

IV CONCURS DE COLLES SARDANISTES

que tindrà lloc aquesta tarda a 2/4 de 5, al Camp Municipal d'Esports

AJUNTAMENT DE LA BISBAL

Banyoles. Un dels punts més conflictius de la divisió territorial a Girona és el cas de Banyoles. Banyoles se la disputen dues comarques: el Gironès (com a entitat administrativa) i la Garrotxa (com a unitat geogràfica). Malgrat els xicots que li han tocat a Banyoles, la ciutat de l'estany, juntament amb els pobles de la seva rodalia, des de ja fa molt temps que volen anar sols.

La divisió territorial avui

Les funcions dels consells comarcals

En primer lloc, podem preguntar-nos a qui correspon el govern de la comarca i quines són les competències que aquesta ha d'exercir mitjançant els seus òrgans constituents. L'article 12 de la Llei ho deixa ben clar quan diu: *El govern i l'administració de la comarca corresponen al consell comarcal*, ara només ens falta saber quins són els òrgans que l'han de compondre: *són òrgans del consell comarcal, el ple, el president i la comissió especial de comptes*, encara que també forma part de l'organització comarcal la figura del gerent, el qual ha de tenir les funcions executives que la llei li determini. Evidentment cada un d'aquests òrgans té un seguit de funcions que són en definitiva les que l'avalen. Així trobem que les funcions del president són: convocar i presidir les sessions del ple, supervisar les obres comarcals, exercir la direcció superior del personal, exercir accions judicials i administratives... i d'altres que li pugui delegar el ple del consell, que serà l'encarregat d'elegir el president del consell, establir el seu propi funcionament intern, aprovar i modificar els pressupostos i comptes, autoritzar despeses, reconèixer obligacions, exercir la potestat expropiatòria, aprovar la plantilla del personal... però les dues més importants són el fet d'aprovar el Pla Comarcal, el qual repercuteix directament en tots i cadascun dels municipis de la comarca, i el fet de delegar competències als municipis, cosa que, d'altra banda, pot esdevenir un dels més grans problemes en

què es pot trobar aquesta nova divisió. A més de les citades, el ple encara disposa de més funcions, com podrien ser votar la moció de censura al president, nomenar i separar al gerent... i d'altres que la Llei li atorga expressament.

Anem a veure què és i quines funcions té aquesta Comissió especial e comptes. L'article 16 de la Llei diu: *La comissió especial de comptes és integrada per consellers comarcals, i comprèn almenys un membre de cada grup polític representant en el consell comarcal*. La seva funció no és altra que la d'examinar i estudiar els comptes anuals del con-

sell i emetre'n un informe posterior. Continuant amb els òrgans del consell trobem la figura del gerent al qual li correspon dirigir l'administració comarcal i executar els acords del ple, donar impuls a les obres i serveis comarcals, autoritzar i disposar despeses, contractar obres i serveis, i d'altres funcions que li poden ésser delegades expressament.

Elecció del consell comarcal

Sobre aquest punt, l'article 20 de la Llei ens diu: *El nombre de membres del consell comarcal es determina en funció dels re-*

sidents de la comarca d'acord amb l'escala següent:

Fins a 50.000 residents...19

De 50001 a 100.00025

De 100.001 a 500.000.....33

De 500.001 en endavant....39

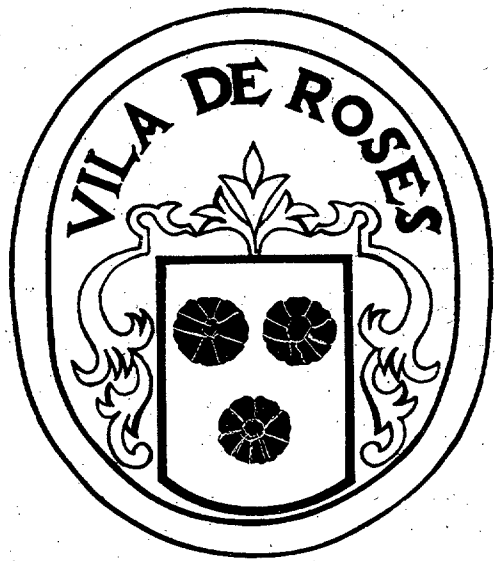
Un cop constituïts tots els Ajuntaments, la Junta Electoral competent ha de procedir d'immediat a sumar separatament el nombre de regidors i de vots obtinguts en la comarca en les eleccions municipals per cada partit, coalició, federació... i agrupació d'electors, d'acord amb les llistes respectives, sempre que hagin obtingut el tres per cent o més vots en la comarca. Resumint, podem dir que els membres que ha de compondre el consell comarcal s'elegeixen mitjançant una combinació de dos factors: segons el percentatge de regidors i segons el nombre de vots del partit o coalició. Així, si tenim, per exemple, que a una comarca li corresponen 33 consellers comarcals (cas del Gironès) la proporció seria la següent: els dos terços de regidors aniran d'acord amb el nombre de regidors, i l'altre terç segons el nombre de vots que hagi assolit el partit. Com a darrer punt val a dir que el mandat dels membres del consell comarcal coincideix amb el de les corporacions municipals.

Les competències, el cavall de batalla

Que cada comarca ha d'exercir un seguit de competències és una cosa que ningú no dubta, encara que el problema radica en com es desenvoluparan i de quina manera s'exerciran. L'article 25 de la Llei de Comarques apunta que: *La comarca exerceix les competències que li atribueixen les lleis del Parlament, les quals, en qualsevol cas, han d'atorgar competències sobre les matèries següents: ordenació del territori i urbanisme, sanitat, serveis socials, cultura, esport, ensenyament, salubritat pública i medi*. Malgrat que la llei li determini val a dir que només ho fa d'una forma molt general, sense especificar gaire res, i aquí és on precisament ha de venir el cavall de batalla; moltes d'elles actualment pertanyen al camp municipal o de les diputacions. ¿Com es farà el traspàs al consell comarcal?, això està per veure i caldrà seguir-ne el seu desenvolupament per veure la viabilitat de la llei. Sembla lògic que molts ajuntaments siguin reticents a l'hora de fer aquests traspàsos, i que considerin que si és la comarca l'encarregada d'exercir-los existeixi un perill de centralització i excessiva

lentitud en els tràmits. És clar, però, que també es pot donar el procés a la inversa, i que els pobles petits, amb poca capacitat de gestió, deleguin les funcions a la comarca, i aquesta, segons que estableix la Llei, està obligada a fer-se'n càrrec. Resumint, podem dir que en aquest cas, allà on no arribi el municipi ha d'arribar-hi la comarca. Un dels apartats de l'article 26 de la Llei diu que correspon a la comarca disposar la conversió de competències municipals en comarcals, la qual cosa es desenvolupa en l'article 30: *aquesta conversió només es pot fer directament si hi concorren els següents requisits: que la llei ho estableixi expressament, que ho acordi per majoria absoluta el ple del consell, que no hi formulin oposició la majoria de municipis afectats que representin més de la meitat de la població afectada, que es tracti de competències municipals no qualificades de mínimes d'acord amb l'article 26 de la Llei de Bases de Règim Local*. La conversió pot afectar també els serveis mancomunats o gestionats per consorci en l'àmbit de la comarca. Sovint, algú pot pensar que enmig de tantes institucions (municipi, mancomunats, consells comarcals, diputacions, Generalitat) ha d'existir en molts casos una duplicitat de funcions amb els subsegüents maldecaps a l'hora de saber on s'ha d'acudir per demanar un paper, un permís o una llicència o subvenció. Ja hem dit que tot aquest entrellat encara s'ha de desenvolupar i se n'ha de veure la seva aplicació pràctica; però potser el rovell de l'ou de totes aquestes transferències es donaran entre el consell comarcal i les diputacions provincials. La llei mateixa diu en el seu article 33 que: *Sens perjudici de les competències que en aquest àmbit corresponen també a les diputacions provincials, en cada comarca hi pot haver un servei de cooperació i d'assistència municipals encarregat de l'assessorament als municipis que ho sol·licitin, en matèria jurídica-administrativa, econòmica-financera i d'obres i serveis*. Ja ens diuen que tot això és sense perjudici de les competències de les diputacions; per tant, sembla que aquesta duplicitat de funcions entre els dos ens serà prou manifesta, fins que —i això seria un altre tema— Catalunya esdevingui província única.

La comarca serà també l'encarregada d'exercir el dret d'iniciativa, recollir, coordinar i elaborar el pla territorial parcial, el qual ha de desenvolupar una part del pla territorial de Catalunya. Sens perjudici del dret d'iniciativa que correspon a les comarques per elaborar aquests plans territorials parcials, quan aquesta actuació sigui empresa per part de la Generalitat, les comarques hauran de subministrar els elements necessaris per establir les determinacions del pla, les quals han d'incloure com a mínim, l'estimació dels recursos disponibles i les necessitats i déficits de l'àmbit territorial corresponent. Què passarà amb els consells de muntanya? Els consells comarcals de muntanya, que ja funcionaven abans d'aquesta llei, s'hauran de dissoldre i quedaran absorbits pel consell de comarca, encara que un cop constituïts aquests nous consells, a més de les competències esmentades fins ara, se'ls reconeix també les competències que els atorgava la Llei 2/1983 de data 9 de març.

AJUNTAMENT DE ROSES

PROGRAMA D'ACTES - DIADA 11 SETEMBRE

Dia 10 setembre:

22 h. Actuació GRUP DISSENY. Cançó Catalana.

Dia 11 Setembre:

19 h. Audició sardanes. COBLA CASANOVAS. Plaça Catalunya.
22 h. Ball amb el CONTINENTAL GROUP. Plaça Catalunya.

Dia 12 setembre:

22 h. ROCK DE LA BADIA: Wom A.2, Sangrait, Locura de Amor.
Passeig de la Ciutadella.

Les comarques podran presentar proposicions de llei al Parlament

Una de les grans novetats que presenta aquesta llei de Comarques respon al fet que aquestes poden presentar proposicions de llei al Parlament (iniciativa legislativa), encara que aquesta potestat ve condicionada per un seguit de requisits marcats en l'article 40 de l'esmentada llei: **...els consells comarcals poden exercir la iniciativa legislativa davant el Parlament de Catalunya mitjançant la presentació de proposicions de llei. La iniciativa ha d'ésser adoptada per una cinquena part dels consells comarcals, com a mínim. És a dir, fa falta que per poder presentar aquestes proposicions es posin d'acord vuit o més consells comarcals, encara que la llei també preveu que si aquestes proposicions només fan referència a unes comarques en concret (cas dels aiguamolls de l'Empordà, per exemple) la iniciativa pot partir també pels consells de les comarques afectades, encara que no arribin a la cinquena part del total de Consells. De fet, però, la llei també ens diu que hi ha un seguit de matèries en què els consells no podran en cap cas presentar proposicions, aquestes matèries vénen especificades en l'article 41 quan diu: **S'exclouen de la iniciativa legislativa les matèries següents: les que excedeixen l'àmbit de les competències legislatives de la Generalitat, les****

de naturalesa tributària o financera i les relatives a l'organització i les atribucions de les institucions d'autogovern de la Generalitat de Catalunya. A part d'aquests tres aspectes, qualsevol proposició de llei que parteixi dels consells comarcals, aquesta haurà de ser obligatòriament examinada per la mesa del Parlament per tal de decidir l'admissió o no a tràmit de la proposició. De fet, veiem com el Parlament de Catalunya sempre té l'última paraula en aquesta qüestió.

El finançament comarcal

Obviament tota aquesta llei i el seu futur desenvolupament vindrà marcada també per un dels capítols més importants i alhora esquerps perquè tingui una viabilitat manifesta. Aquest capítol no és altre que el del finançament. Podem preguntar-nos d'on sortiran els diners per dur a terme tot el que la llei indica, quin serà el mode de finançament, quines competències tributàries tindran els consells comarcals... Totes aquestes qüestions vénen regulades i explicades en l'article 43 i posteriors de l'esmentada llei, quan es dona un llistat d'ingressos que han de servir de base pel futur desenvolupament econòmic de la comarca: **Les finances de les comarques es nodreixen dels següents re-**

ursos: els ingressos de dret privat, les taxes per la prestació de serveis o la realització d'activitats de la seva competència, les contribucions especials per a l'execució d'obres o per l'establiment, l'ampliació o la millora de serveis de competència comarcal; les participacions en impostos de l'Estat i de la Generalitat establertes a favor de les comarques, les subvencions i altres ingressos de dret públic, els procedents d'operacions de crèdit i les multes. D'entre tots aquests recursos de què disposen les comarques a l'hora d'establir el seu finançament, potser n'hi ha només un que té una cabdal importància i que és per aquí d'on han de venir la major part dels seus ingressos. El punt clau de tota aquesta qüestió no és altre que la participació comarcal en els impostos de l'Estat i de la Generalitat, a través del Fons de Cooperació Municipal, veritable eix vertebrador de tot el pressupost comarcal. A més dels esmentats anteriorment, la comarca pot disposar també d'altres fonts d'ingressos, com per exemple els que reben de les aportacions dels municipis de la comarca. Aquesta, amb consulta prèvia als municipis, han d'establir els criteris d'aquestes aportacions, les quals han de seguir un barem equilibrat i d'acord amb les possi-

bilitats de cadascun, responen bàsicament a una proporcionalitat entre el nombre d'habitants i l'aprofitament dels serveis prestats per la comarca. No cal dir que aquesta tasca de recaptació municipal es farà des del mateix Ajuntament, però també es permet que els ajuntaments amb poca capacitat de gestió puguin delegar a la comarca i al consell comarcal com a òrgan executor aquestes tasques de recaptació, gestoria... Ben segur, que en el capítol de finançament existiran un munt de problemes, ja que sempre s'haurà d'ajustar el pagament i la contribució municipal i els serveis prestats per la mateixa comarca.

Donada la hipòtesis que desapareguessin les diputacions provincials; és a dir, que Catalunya es convertís en província única, llavors les comarques podrien disposar de les competències que fins al moment corresponien a les diputacions i al mateix temps podrien disposar també de les fonts d'ingressos pertanyents a les mateixes diputacions. Evidentment, però, això només és un parlar, ja que de moment el poder de la diputació continua existint a tots els efectes.

Ja hem vist com en més d'un cas es pot donar que una comarca pertanyi a més d'una província, cas de la Cerdanya o el Ripollès, entre d'altres, i llavors es pot plantejar a quina junta electoral corres-

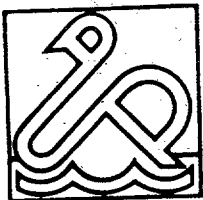
pon la dita comarca. La llei, però, deixa clar que: **Mentre no sigui aprovada la Llei Electoral de Catalunya, la Junta Electoral competent és la de la província. Si una comarca afecta a més d'una província, la Junta Electoral competent és la de la província a la qual correspon la capital de comarca.**

En el territori de Catalunya trobem alguna zona amb unes peculiaritats històriques i culturals un xic diferents de les de la resta del país. La llei s'ha preocupat de potenciar i reafirmar aquestes peculiaritats locals diferenciades. És el cas de la comarca de la Vall d'Aran: **El reconeixement i l'actualització de les peculiaritats històriques de l'organització administrativa interna de la Vall d'Aran s'han de regular per llei específica, en el marc dels principis que estableixen les lleis de règim local i d'organització territorial de Catalunya.**

Hem vist, doncs, quin ha d'ésser el desenvolupament de la nova llei de comarques, basada en la divisió territorial del 36, però potser, i per acabar, només cal recordar que de moment ens trobem en una primera fase que no es altra que la de Consulta als municipis perquè es pronunciïn si estan d'acord o no a pertànyer a la comarca assignada. La resta, només és teoria.

Comarques naturals.- Malgrat que a Catalunya es troben unitats geogràfiques que confereixen un seguit de comarques naturals indiscutibles com la Cerdanya, la Garrotxa o l'Empordà. La nova divisió territorial, que ja fou aprovada l'any 1936, no vol ésser una divisió eminentment geogràfica i comarcalista sinó que vol respondre a les necessitats que té l'administració per al govern que ell vol del seu territori.

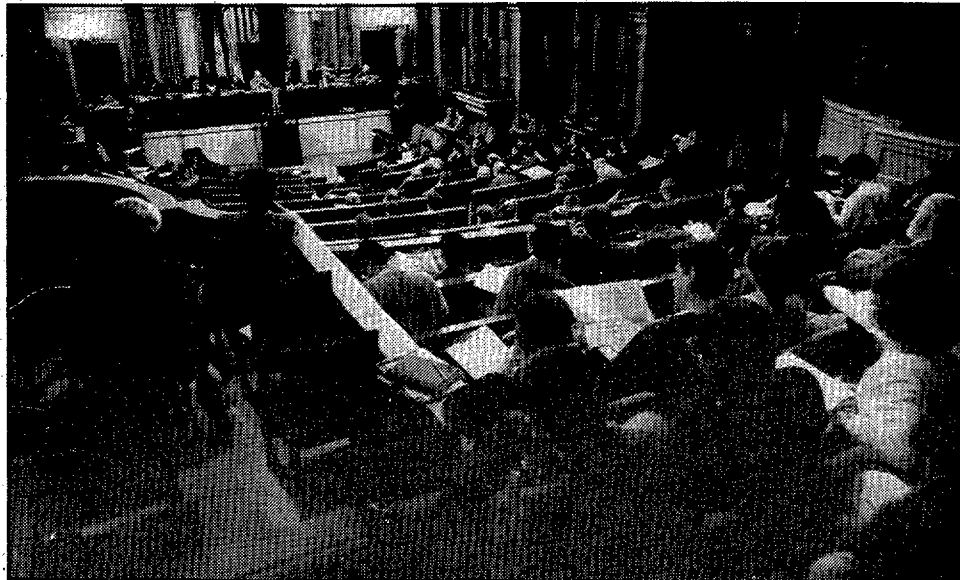
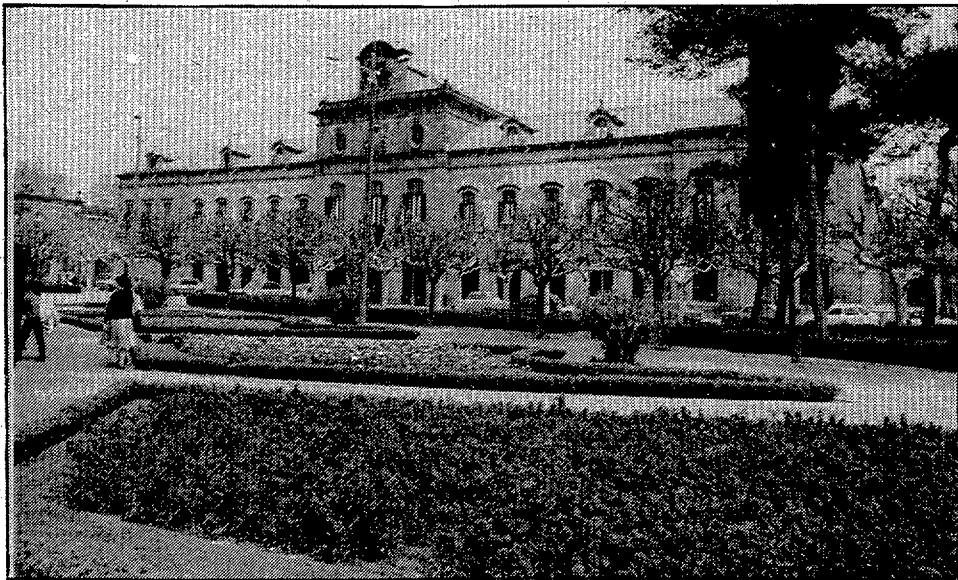
DALMAU CARLES, PLA, S. A.

- JOCS EDUCATIUS
- ESFERES
- MAPES MURALS

*I tota classe de treballs
d'impressió en offset i tipografia*

**Joan Maragall, 34 - Tel. 20 37 50
17002 GIRONA**

L'opinió dels polítics

Diferents partits polítics presentaren la seva disconformitat al Parlament sobre la nova llei de divisió territorial.

El debat al Parlament de la LOT

Aquesta primavera es va debatre en el Parlament de Catalunya la nova llei d'organització territorial. L'aprovació de la llei el 4 d'abril de 1987 va anar precedida de l'aprovació d'unes altres dues lleis intrínsecament lligades: la regulació del règim de competències de les diputacions provincials i la supressió de la Corporació Metropolitana de

Barcelona.

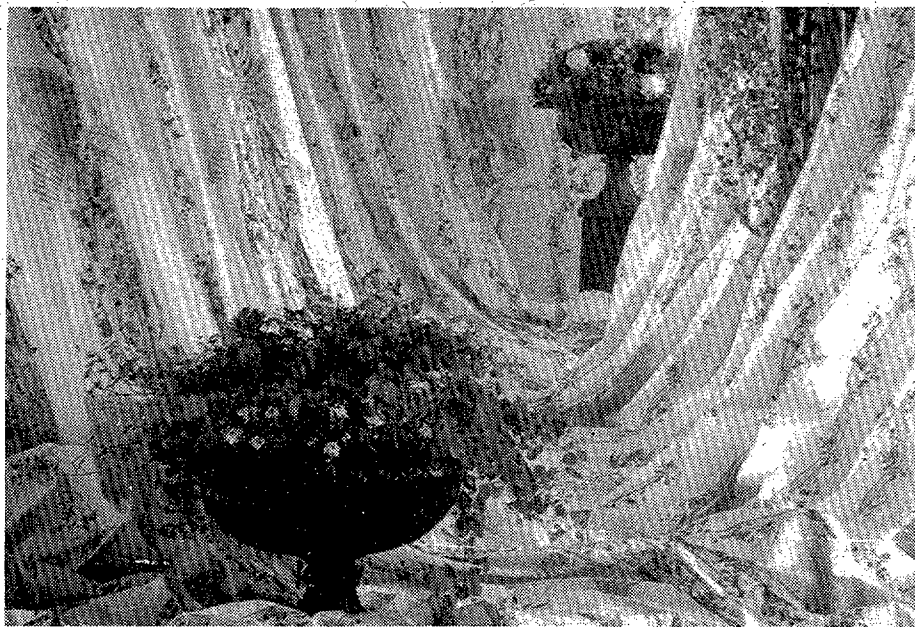
Arran del debat parlamentari iniciat, de seguida començaren a sorgir noves propostes de divisions territorials com són la reducció dràstica de municipis o el nou mapa comarcal del CDS amb la inclusió d'una cinquena província amb la capital a Manresa. En el si

del Parlament alguns grups parlamentaris mostraren el seu desacord amb el text presentat: el PSC i el PSUC creïeren que el mapa presentat recollia una divisió territorial que es troba aleshores d'ara defassada en mig segle i presenten un projecte de divisió alternatiu. Mentre, ERC donà el seu suport al text de la llei malgrat

algunes discrepàncies i Alianza Popular, evidentment a causa de la seva ideologia provincialista, mostrava el seu total desacord amb la llei que preveu el buidament progressiu de les competències de les diputacions per anar cap a la província única.

En un treball com aquest, en el

qual donem a conèixer la nova divisió territorial de Catalunya hem cregut convenient oferir la postura d'aquests partits polítics parlamentaris sobre la nova llei de divisió territorial amb opinions o amb textos alternatius i també el nou mapa proposat pel CDS. Postures que es veuran reflectides en les pàgines següents.

CORTINATGES I TAPISSERIES ESTEBA

- CONFECCIÓ I COL·LOCACIÓ DE CORTINATGES I CORREDORES
- RESTAURACIÓ DE TAPISSERIES EN GENERAL
- CONFECCIÓ DE CONXES, CORTINATGES, TAPISSATS DE REVESTIMENTS DE PARETS EN COMBINACIÓ DE COLORS EDREDONS COIXINS FUNDES DE TAULA I DE LÀMPADES
- ESPECIALITAT EN MANTENIMENT D'HOTELS, DISCOTEQUES, ETC., EN CORTINATGES, TAPISSERIES I COL·LOCACIÓ DE MOQUETES

C/. RUTLLA, 11 - TELÈFON 20 34 23
17002 GIRONA

L'ESCALA

11 DE SETEMBRE DE 1987

A les 9 del matí: PASSEJADA MATINAL A PEU PER EMPÚRIES

Sortida: Plaça de les Escoles (9 del matí)

Arribada: Cap a les 11 del matí, al pavelló municipal de l'Esport

A les 11 del matí: XOCOLATADA POPULAR

i a continuació: GIMCANA CICLISTA INFANTIL

A les 10 de la nit, a la platja: SARDANES A CÀRREC DE LA PRINCIPAL D'OLOT

AJUNTAMENT DE L'ESCALA
s'adhereix a la diada nacional

Kentia

FLORS I REGALS

Gran Via de Jaume I, 34 - Tel. (972) 20 93 08 - 17001 GIRONA

Anglès per a tothom - Amb els experts

MATRÍCULA OBERTA PER AL CURS 87-88

Confieu-vos a nosaltres i trobareu el que cercàveu en l'ensenyament de l'anglès.

International House

Minali, 12, pral
Tel. 21 93 00

GIRONA

Ricard Masó i Llunes

Convergència i Unió

Si volem aconseguir més per a Catalunya i som dels que creiem que les victòries generalment no s'obtenen només amb les reivindicacions expressades amb motiu d'una Diada, sinó amb el treball continuat de tots els dies de l'any, aquest 11 de setembre podem tenir la satisfacció d'haver fet un pas endavant, molt important, en la millora del nostre poble.

La Nova Organització Territorial aprovada pel Parlament de Catalunya se'ns ofereix com la gran possibilitat de tenir un país amb una organització administrativa pròpia, adequada a la nostra realitat i apte per propiciar el seu reequilibrament.

L'aplicació no podrà ser sobtada, però revolucionarà el model que fins ara hem tingut per a l'administració local. Segurament és aquest el motiu pel que certs sectors han posat de manifest algunes reticències. Però això no ens ha de sorprendre si pensem que un canvi en profunditat sempre és motiu de controvèrsia i de discussió. Encara que algú pregunta si calia transformar l'administració local de Catalunya i què es pretenia quan es varen elaborar i votar les Lleis d'Ordenació Territorial. La resposta és fàcil: s'ha volgut aconseguir poder-ne fer, de Catalunya, un país equilibrat.

Perquè Catalunya és un país relativament petit, però assentat damunt un territori de característiques geogràfiques molt diverses, que van de les zones litorals fins a

les d'alta muntanya, passant per un país interior amb planes i muntanyes, que compta amb tres àrees molt seques com en d'altres en què són fàcils els regadius.

La distribució de la població, repartida desigualment per tot el territori, al mateix temps que ens presenta una gran capital com Barcelona —altrament la ciutat més populosa de la Mediterrània— voltada d'unà àrea de concentració urbana de gran densitat també ens dona una gran quantitat de ciutats de mida intermèdia i tota una munió de pobles petits, alguns d'ells amb el poblament disseminat.

Aquesta configuració comporta el risc d'importants desequilibris i, per tant, de greus desigualtats i deficiències en la distribució dels serveis dels ciutadans.

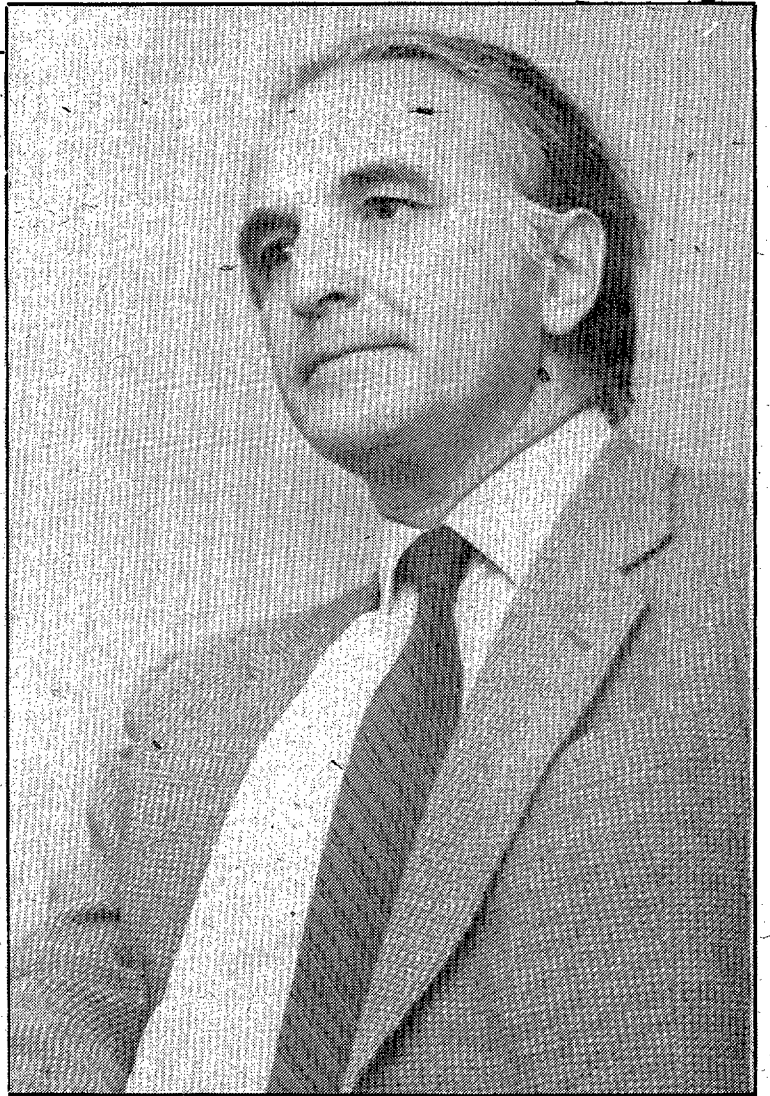
Tanmateix, el progressiu despoblament de les zones de muntanya en direcció a la costa i el pla i la tendència a una concentració excessiva de la població entorn d'uns centres urbans que creixen d'una manera desorbitada afavoreix encara més l'increment dels desequilibris territorials.

Fa pocs anys, el Parlament de Catalunya, amb l'aprovació d'una Llei de política territorial, va fer un primer pas per intentar corregir aquests desequilibris. Aquesta llei preveu que, amb plans sectorials, es puguin ordenar les actuacions més diverses, amb una previsió de la xarxa de carreteres no radial, amb la construcció d'equipaments socials no concentrats només en

les grans àrees urbanes, sinó repartits per tot el territori, amb el foment de les inversions en les zones deprimides etc.

Però tot i les previsions d'aquella Llei de Política Territorial —que beneficiarà el país de cara a una major igualtat en l'oferta d'infraestructures a tots els ciutadans— encara feia falta una altra mesura per assegurar el reequilibrament de Catalunya. Calia una transformació en el terreny de l'Administració Pública i el poder local per tal de fer possible una millora en la participació ciutadana en la gestió dels serveis públics i també en la qualitat de vida dels ciutadans, adaptant la nostra realitat de municipis grans i petits i d'administracions diverses —ajuntaments i diputacions— a un nou sistema que encaixés molt més amb les necessitats i amb el que és el nostre poble. Aquest pas s'ha fet amb l'aprovació de les lleis d'ordenació Territorial pel Parlament català. Per això, la Diada d'aquest any pot tenir un caràcter molt més festiu. Tenir un país amb organització pròpia és una de les reivindicacions que fem, tots plegats, des de fa molts anys.

Ricard Masó i Llunes
Diputat al Parlament per CiU

COL·LEGI OFICIAL DE PERITS I ENGINYERS TÈCNICS INDUSTRIALS DE CATALUNYA DELEGACIÓ DE GIRONA

COMPETÈNCIES DELS PROFESSIONALS

(Reial Decret Llei 371977 de 13-6-1977)

- PROJECTES D'INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES, FONTANERIA I GAS
- PROJECTES D'INSTAL·LACIÓ, AMPLIACIÓ I TRASLLAT D'INDÚSTRIES
- PROJECTES PER A PERMÍS D'OBERTURA (ACTIVITATS CLASSIFICADES)
- ESTUDIS TÈCNICS PER A VEHICLES
- PROJECTES D'INSTAL·LACIONS DE REFRIGERACIÓ I CLIMATITZACIÓ
- PROJECTES D'APARELLS A PRESSIÓ
- PROJECTES D'EDIFICIS INDUSTRIALS
- PROJECTES D'ASCENSORS
- DIRECCIONS TÈCNiques I CERTIFICACIONS FINALS
- PERITACIONS I DICTÀMENS
- ASSESSORIA TÈCNICA

Ctra. Barcelona, 33, 1ª - Tel. 20 74 44 i 20 40 55 - GIRONA

enRIC METALL
MECÀNICA

C/. Ponent, s/n - Zona industrial - Tel (972)
47 04 20
CALDES DE MALAVELLA (Girona)

**CÀRREGA...
o DESCÀRREGA**

**DISSENY
ESPECIALS**

Cristalerias Gerona S.A.

SUC. DE M. MONTEYS

SOCIETAT INSCRITA AL REGISTRE D'EMPRESSES DE SEGURETAT AMB EL NÚM. 396

Ctra. Sant Feliu, 22 - Tel. 21 38 16 GIRONA

Exposició i venda: c/. Lorenzana, 41 - Tel. 20 29 90

Jaume Veray i Batlle

Alianza Popular

L'Onze de Setembre d'enguany és el primer que se celebra a casa nostra amb la nova Organització Territorial proposada pel Consell Executiu de la Generalitat i aprovada pel Parlament de Catalunya en la sessió que començà el 24 de març i que acabà el 2 d'abril. És, per tant, la primera diada de Catalunya en la qual els catalans podem dir que un punt molt important de l'Estatut d'Autonomia i de la nostra identitat com a poble és vigent.

La Llei que regula l'Organització Territorial de Catalunya (L.O.T.) es compon de quatre lleis, cadascuna amb una funció específica, però que s'interrelacionen i formen un tot harmònic. Vull aprofitar aquesta ocasió per donar a conèixer l'opinió que Alianza Popular té de cada una d'elles; opinió ja expressada pels portaveus d'AP en el ple esmentat, però que no és gaire coneguda pel poble de Catalunya. Alianza Popular acata les quatre lleis aprovades i vetllarà en tot moment pel seu desenvolupament harmònic i pel seu compliment.

La llei del règim provisional de les competències de les diputacions provincials van tenir l'oposició d'AP per dos motius fonamentals: un de caràcter administratiu, és a dir, a partir d'aquesta Llei se centralitzen les competències de la Generalitat i Barcelona, a canvi d'una hipotètica descentralització en un termini incert, ja que seran lleis sectorials del Parlament, les que modificant la titularitat de les competències, fins ara pròpies de les Diputacions, assignaran les mateixes a les comarques i/o a la Generalitat. És precisament el que l'assignació d'aquestes competències, ara descentralitzades i descentralitzades en les províncies de Girona, Lleida i Tarragona, passin a nivell de decisió política, jurídica i econòmica a Barcelona, la qual cosa AP no ho veu clar i va motivar l'oposició feta en el tràmit corresponent.

El motiu polític

L'altre motiu és de caràcter polític, ja que amb aquesta Llei s'arriba a la creació de la província única a casa nostra. El molt Honorable President de la Generalitat ha dit en moltes ocasions que «per poder governar Catalunya hem d'ésser forts a Madrid». Sense cap mena de dubte aquesta força a Madrid es medeix mitjançant

la representació política que té Catalunya davant les «Cortes Generals». La creació de la província única minva la representació catalana; dels 47 diputats al Congrés tan sols en tindrem 39, i els 22 senadors quedaran reduïts a 10. Per tant, tindrem 20 representants menys i no cal dir que alguns llocs es veuran molt afectats per aquesta disminució, ja que estarà en funció de com els partits polítics facin les llistes electorals. Pel que fa a la Llei d'organització comarcal de Catalunya, Alianza Popular donà suport a la Llei menys en dos punts oncrets: la composició i l'elecció dels consells comarcals, ja que el que podríem anomenar «Llei electoral comarcal» ha estat una imposició del grup de CiU com demostra el fet que la resta dels grups parlamentaris no votaren afirmativament. AP es va abstenir, ja que creu que la Mancomunitat de comarques ha de ser un fet gradual. De totes maneres, la resta de la Llei està dins l'esperit comarcalista d'Alianza Popular, cosa que es fa palesa en la pròpia organització del partit, en què les Juntes Comarcals són el pas intermediari entre les Juntes locals i la provincial.

En la llei per la qual s'estableixen i regulen les Actuacions Públiques Especials en la Conurbació de Barcelona i en les comarques compreses dintre de la seva zona d'influència vàrem retirar les esmenes i ens vàrem abstenir, ja que no vàiem possible el consens, i tampoc no creïem bo el fort enfrontament entre les Institucions de casa nostra, per qüestions purament polítiques. Cal arribar a un enteniment si volem que Catalunya vagi endavant pel camí del benestar i progrés que tots desitgem.

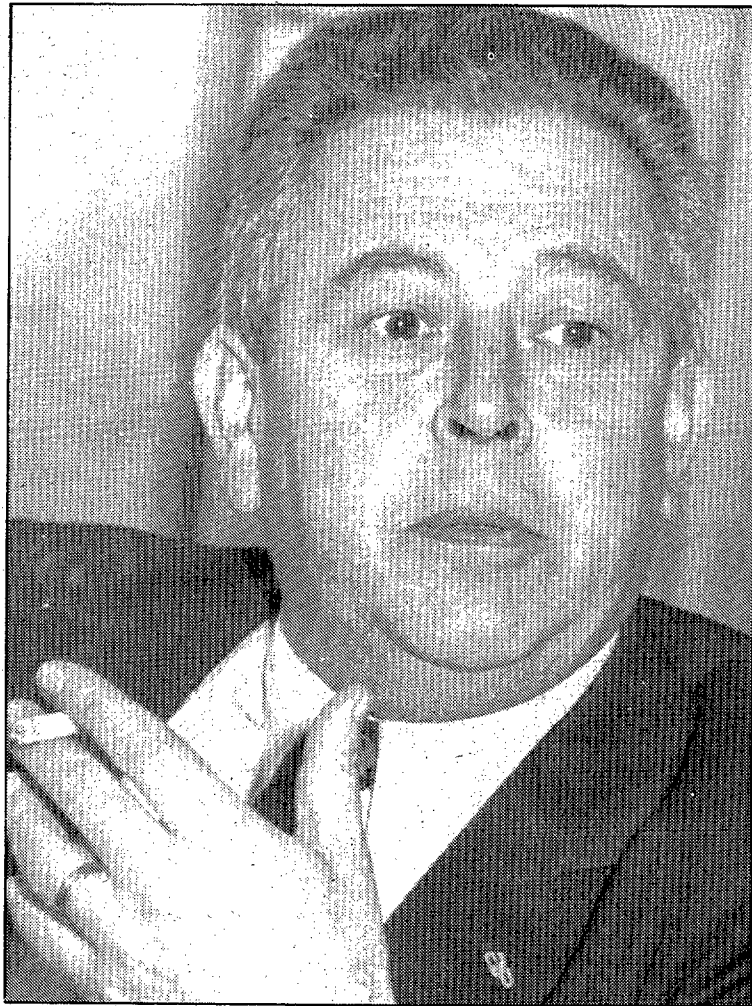
Sí, a la Llei municipal

Vàrem votar afirmativament la Llei Municipal i de Règim Local perquè entenem que amb ella s'ha dotat del règim jurídic necessari a tots els nostres pobles, aconseguint l'autonomia necessària pel seu desenvolupament. La història, les experiències d'Europa Occidental ens ho ensenyen, i la Constitució d'alguna manera ho proclama; el règim local és sinònim d'autonomia i el mètode per evitar les contradiccions en les quals hem entrat radica precisament en la determinació d'aplicar aquest principi. Es tracta d'un element fonamental, perquè encara que el

municipi, per ell mateix, és la resposta jurídica a les relacions de veïnatge, en l'ordre sociològic constitueix l'harmonia directa i estable entre els habitants d'un lloc dotats de certa homogeneïtat.

Amable lector, crec que des d'ara coneixereu una mica millor la tasca que portem a terme els diputats d'Alianza Popular, i us agraeixo el temps dedicat a llegir aquestes ratlles escrites des d'un poble del Baix Empordà que té un monòlit de pedra a la seva entrada que saluda tothom amb la següent inscripció: «Vianant, siguis d'on siguis, vinguis d'on vinguis i pensis el que pensis, si estàs cansat, reposa. La vila de Calonge t'ofereix aquest seient».

Jaume Veray i Batlle
Diputat per AP al
Parlament de Catalunya.
Calonge, setembre del 87

PREVIASA FAMILIAR

L'assegurança mèdica amb lliure elecció de prestacions

Assistència primària:

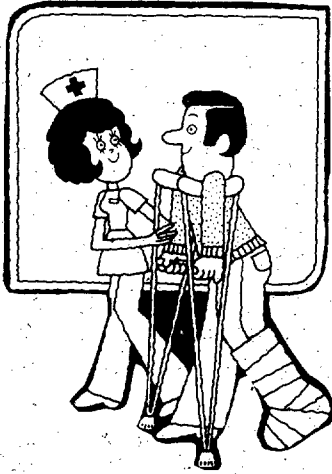
- Urgències a domicili les 24 hores.
- Metge de capçalera.
- Pediatria i Puericultor de zona.
- Anàlisis o radiografies.
- A.T.S.

Especialistes i mitjans complementaris de diagnòstic:

- Urgències de cada especialitat, en la Clínica les 24 hores.
- Consultes de totes les especialitats mèdiques.
- Anàlisis clínics, biològics i anatomopatològics.
- Radiologia.
- Electroencefalogrames, scanner, ecografia, et.
- Cobaltoteràpia, ventiloteràpia, aerosols i isòtops radioactius.

D'hospitalització quirúrgica, mèdica, obstetrícia, (parts), UCI...

- Urgències en Clínica les 24 hores.
- Habitacions individuals amb llit per a ocupants.
- Honoraris mèdics.
- Despeses quiròfan.
- Anestèsia.
- Transfusions de sang.
- Anàlisis i radiografies (scanner...)
- Medicació.
- Etcètera.

Preus des de **557** a **2.800** ptes. persona/mes

- Lliure elecció de metges entre més de 25.000 a tota Espanya.
- Les millors clíniques privades.
- Es respecten els drets adquirits als provinents d'altres companyies.
- Assistència a tot el món.

Avda. Jaume I, 48-50, 1º
17001 GIRONA - Tel. 20 43 68

DESITJO MÉS INFORMACIÓ

Nom i cognoms
Tel.
Domicili
Localitat Edat

ÓPTICA

Amadeo Agustí

ÓPTIC DIPLOMAT

Plaça Catalunya, 8
Tel. 20 42 28 - GIRONA

INSTITUT CATALÀ DEL SÒL

DES DEL 1980...

● **AGROFRUIT, S.A.** ● A.P.A. D'OSONA I RIPOLLES ● A. PUIG, S.A. GENEROS DE PUNTO ● AGENCIA TRANS TROTA, S.A. ● AGRUP. PROP. ST. JOAN DESPI, S.A. ● AGUSTI I RODES, JOSEP ● AJUNT. IGUALADA
 ● **AVIAPUNT, S.A.** ● AJUNT. MANRESA ● AJUNT. TORTOSA ● ALCAZAR PAREDES, P. ● ALIMENTARIA CATALANA, S.A. ● ALVAREZ LIPKAU, M. ● ARASA VINA, A. ● ARBUES CLAVERO ● ARCO J.
 ● **ASP** ● **BCD, S.A.** ● ARINO SORRIBES, E. ● ARIZA PIPO, S.A. ● ARP JENSEN, E.M. (CAL. HELENICA) ● AUMATELL NOGUE, LL. ● AUTET GARULERA, FELIP ● AUTO REPARACION VIC, S.A.
 ● BARO ● **BETTOR, S.A.** ● AUTOCARES PONS ● AUTOMAQUINARIA, S.A. ● AUX. CONST. METAL., S.A. ● AVICOLA Y GAN. CASELLAS ● BADOSA, S.L. ● BARGES BROSÀ, M. ● BARNIOL CULELL, J.
 ● BER-NET ● **BRUGUERA LOPEZ, J.** ● BARQUE VIA, R. ● BARROBES SERRER, GERMAN ● BASAS TEIXIDO, J. ● BATALLA TUDELA, PERE ● BATLLOSERÀ MADRENYS, ● BEGUDES IGUALADA, S.A.
 ● ADIQUIMICA ● **C.T.N.E. (TARRAGONA)** ● BIELLA SANCHEZ, J. ● BLANCO SIMON, A. ● BOIRA FONTOVA, R. ● BOIXADER PAGEROLS, J. ● BOIXADERA VILAJOSANA, M. ● BORRAS CASTELLA, RAM.
 ● SERQUITEIX, S.A. ● **CAIXA DEL PENEDES** ● BUENAFUENTE Y CIA, S.A. ● BUSCALL, S.L. ● C.O. COM. IND. LLEIDA ● CAFES NOVELL, S.L. ● CAIXALEASING, S.A. ● CALAFELL PUEYO, J. ● CALAFF MART.
 ● CANUT GIMENEZ, E. ● **CENTRAL PROD. IBERICOS** ● CALLIS TONEU, J. ● CAMPRUBI VILA ENRIC ● CAMPS DOMENECH, J. ● CARRERA BLANCAFORT, E. ● CARRERAS RIERA, I. ● CASA VICENTO, S.
 ● CASASAYAS TORRAS, JM. ● **CIBA GEIGY, S.A.** ● CASANOVA PUIG, J. ● CASELLAS CAPDEVILA, M. ● CASERRAS SANCLIMENS, M. ● CASTANE BASSAGANA, S. ● CELIMSA ● CEMELI GAGON
 ● CLARAMUNT BOSQUETS, J. ● **CONFECCIONES MAIFER, S.A.** ● CEYCOMET DE PEDRO MARTIN, R. ● CIAL BOAYA, S.L. ● CID BORRAS, P. ● CLAUSELL BRASES, A. ● CLUB TIRO, LLEIDA
 ● COLLELL (EMBUT CASEROS) ● **DAMM, S.A.** ● CODIFESA, S.A. ● COL. CER. TORTOSA ● COLOM PAGES, LL. ● COLOME PLA, J. ● COMELLAS BONET, M. ● COMES PIFARRE, RAMON
 ● CONSESA ● COMES SOLANS, R. ● **DANIELS LEVI, J.** ● CONFECCIONES TELA, S.A. ● CONST. MET. R. CANAL, S.L. ● CONST. QUERA, S.A. ● CONST. Y CAL. TAU, S.A. ● CONSTR. CORISA
 ● CONSTRUCCIONES GENERALES ROCA ● **DOMAN, S.A.** ● CONSTRUCCIONES MECANICAS ANSA ● COROMINAS TORNER, J. ● CORRIA I MANGRANE, JULIA ● CONSTRUCC. J. CASTRO, S.A. ● TEIXIDO
 ● BOSCH ADELL, D. ● COTS BADIA, JOAN ● **ENHER** ● CORRONS I BARRUFET, JOAN ● CUADRENCH PONS, J. ● CUBIERTAS PIRENAICAS, S.A. ● CUNADO ALONSO, M. ● CURTIDORA D BAGES
 ● EINES, S.A. (ESPUGA) ● ELECTRA CALDENSE ● **ESABE SEGURIDAD** ● CURTO SABATE, FRANCISCO ● DEL RIO SANZ, J. ● DIAZ GARCIA, A. ● DIAFALE ● DISFRISA ● ECA, INSP. DE VEHICULOS S.A.
 ● ERRA MARITNEZ, J. ● CRISTALES GUARDIOLA ● **ESAI, S.A.** ● ELECTROTECNIA TEXTIL, S.A. ● ESCORXADOR DE LA GARROTXA, S.A. ● ESFARMO, S.A. ● ESPEJO VILLALOBOS, M.
 ● ESTUDILLO GARCIA, J.J. ● FALGUERA SACREST, R. ● **EUROTRAIL, S.A.** ● EVARISTO ALSINA, S.A. ● FAINÉ PUJALS, E. ● ESTRUCT. HORMIGON GATON, S.L. ● FANJUL SANS, G. ● F. DOMINGO
 ● FELIU SOLE, A. ● FENAVICSA ● FERNANDEZ PEREZ, D. ● **FABRA, S.A.** ● FERNANDEZ TORRES, M. ● FERRE VILALTA, ANTONI ● FERRER LOPEZ, P. ● FIGUERAS SALLA, J. ● FARRENY I VALMAJO,
 ● FRANCES TAFALLA, JOAQUIN ● FINCAS ALT PENEDES, S.A. ● **FEDERACIO FARMACEUTICA, S.COOP.** ● FLOR I BRESOLI, RENE ● FONT I SANTISTEBAN, S.A. ● FORGA OLIVERAS, J. ● FORNELL RIB
 ● ESTELLATS DEL VALLES, S.A. ● GARATEA SENOSIAIN, MA ● **FRAMAWICK, S.A.** ● FREIXA PAGEROLS, J. ● FRIGORIF LLUIS, S.A. ● FUNDAS CARNICAS J.B. ● FURES ESTRADA, J. ● GARCIA, R.
 ● GARRA MIRANDA, R. ● GASSO GOMEZ, N. ● GATON GARCIA, J. ● **FUTYMA, S.A.** ● GASSO SOUBEYRE, A. ● GARCIA FERNANDEZ MOISES ● GARCIA FONT, ALFONS ● GARCIA MALUENDA, M.
 ● GELONCH RUBIO, ROC ● GINETTE VARELA, F. ● GOMEZ ADELL, ML. ● **GAS DE VIC, S.A.** ● GRAFIQUES DEL FOIX, S.A. ● GRANE COLL JOSE ● GREIXOS DOMENECH, S.A. ● GOLOBARDES GOLOB
 ● GUARDIOLA PRINCEP, R. ● GUERRE CARRERAS, R. ● GUIX NOGUE, R. ● **HARINERA LA META, S.A.** ● HNOS. RAMOS ILLANA, S.A. ● HUARTE LOPEZ, R. ● HUGUET VILALTA, L. ● HUMUS JH5
 ● INDUSTRIAS QUIMICAS DEL VALLES ● INDUSTRIAS REHAU, S.A. ● INFALLA, S.A. ● **HEWLETT PACKARD** ● INDUSTRIAL PASTELERA CASANOVA ● INOXIUM, S.A. ● IRPOL, S.A. ● ITEUVE, S.A. ● PELFORT
 ● JUNCOSA AMATLLE, A.J. ● GARCIA BALLESTA, JOSEP ● JORUANA SALAT, J. ● **HILATURAS MABSA** ● JUBANY SOLER, C. ● JUNCA BROSÀ, P. ● LAMINADOS VALLVE, S.A. ● JAMONES VIC
 ● LLORENS LLOBET, F. ● LLUIS LLUIS, JOAQUIN ● LOPEZ DUENAS ● LOPEZ LLINAS ● **HIPONEXI, S.A.** ● LATORRE CORTI, J. ● LAVEGA DE LA VEGA, CARLOS ● LAZARO SERRA, A. ● LEGARES CANALS
 ● MACARRO MACARRO, P. ● MALAGON MINOVES I RAURELL, SC ● MABER-PLAST, S.A. ● **INDUSTRIAS FAPP, S.A.** ● LOSCOS MARSOL, R. ● M.A.MECANO, C.F. ● MANSILLA MARTINEZ, A.
 ● MARTINEZ CUCURELLA, J. ● MARTINEZ DE SAN VICENTE, S.A. ● MAS I BAUXELL, ALEIX ● **INTER-OFFICE, S.A.** ● MARTI RIERA, J. ● MARTI REMOLA, J. ● MASIP GATEU, M. ● MASOL COROMINA
 ● MECA PEREZ, A. ● MECANICAS HOBER ● MECANICAS OLBAR ● MAURICI I BORREL, J Ma ● **KAUTEX IBERICA, S.A.** ● MAT. CION. CAN PRUNERA, S.A. ● MATEU SOLE, JOAN ● MERAJO MORAL
 ● MIRALVES TARIFA, A. ● MIRO FARRE, R. ● MOBLES BELLMUNT, S.A. ● MONTANOLA VIDAL, JOSEP ● **LEASING BANCOTRANS, S.A.** ● MONTECINO CONSARNAU, F. ● MONTEL BEAN, R. ● MONTPEAN NI
 ● MORANDEIRA ARES, R. ● MORET GUIVERNÀU, JOAQUIN ● MUÑOZ SEGU, MT. ● NAUS VIC.S.C.P. ● **M.A.R.I.S.A.** ● NEPTUNO DE JAIME HERNANDEZ S. ● NOGUERA RAJA, D. ● NORESTRANS
 ● OLIVERAS MASDEMONT, J. ● ORRIOLS FARRAS, J. ● ORTEGA CASTELLANO, J.J. ● ORTUNO FUERTES ● **MANUFACTURAS DE LA PIEL, S.A.** ● NOVELLAS MONTES, F. ● OBACH ARMENGOL, MT.
 ● PALOU CAELLES, D. ● PAYAS GRANE, J. ● PECHARROMAN DE DIEGO, C. ● PEDRO PLANS, S.A. ● **MOTORTRANS, S.A.** ● PELTRERIA BALCELLS, S.A. ● PERALTA BIOSCA, RAMON
 ● PIULATS SUNE, JM. ● PLANA MONNE, T. ● PLANAS VILA, RAMON ● POCH VICH, J. ● POMPEYO ORMO SERO ● **OFITEX, S.A.** ● PÍCANOL AUMATELL, J. ● PIL, S.A. ● PIQUE SEGURA, J. ● PONS P.
 ● PRODUCTOS LABIN, S.A. ● PRODUCTOS PUIG, S.L. ● PRODUCTOS TARRAGO, S.A. ● PROM. INDUSTRIAL IGUALADA ● **ORMO SERO, JM.** ● PORTALVENT, S.A. ● PRODUCTOS BRULL, S.A. ● PROMAR,
 ● PUIG HERNANDEZ, R. ● PUIG NOGUERA, J. ● PUJOLI PONS, C. ● PUJOLS I PUJOLS, RAMON ● LAMOLLA, S.A. ● **PERFILES BAGES, S.A.** ● PROMOCIONS DEL BERGUEDA, S.A. ● R.E.V.E.S.A.
 ● RATES PIQUE, J. ● REC. TALL. BAGES ● REDONDO UGEDA, LL. ● REYOS COS, E. ● RIERA HERMS, M. ● JUVELL, S.L. ● **PERFILS TECNICS, S.A.** ● RADUAN PANIAGUA, J. ● RALUY I ALFARO, AG.
 ● ROCA I COMA, J. ● ROCA TRESSERRAS, MD. ● ROIG PEREZ, A. ● ROMERO CALLEJAS, P. ● ROS BELTRAN, C. ● ROS SALO, A. ● **PLASTICOS I MECO, S.A.** ● ROSSICH SENSERRICH, M. ● ROBERVILLA,
 ● SAINDA, S.A. ● SALA BARS, M. ● SALA MUNTAL, R. ● SANCHEZ Y ROVIRA, S.A. ● SANTAULARIA SANTAULARIA, M. ● **PLAY, S.A.** ● RYMSA ● S.A. ● DAMM ● SABATE QUERT, P.
 ● SANTISTEBAN REQUENA, A. ● SAROLA PRAT, J. ● SATEAULARIA POTRONY, J. ● SATORRES LAPENA, JOSEP Ma. ● SAUBERCAS ● **PROINPE, S.A.** ● SAURET I FLAQUER, S.A. ● SAURINA SUNER
 ● SEUBA I RODOREDÀ, JAUME ● SEVIL OLLE, J. ● SOGELEASING INDUSTRIAL, S.A. ● SOLE PENA, J. ● SOLER SABAT, J. ● SOLEY MAS ● **QUEFERMA, S.A.** ● SERRA PAGEROLS, A. ● SERRA TEIXIDO
 ● SOLINBAR, S.A. ● SOTO MARTINEZ, E. ● SUBESA ● SUBIRACHS VILA, J. ● SUMETAL, S.A. ● TALLER CASALS-NOGUERA ● TALLERES VILAS ● **QUIMIANOIA, S.A.** ● TARRADELLAS BACH, V. ● TARRAGO
 ● TELLO BONET, D. ● TEXTIL SUMINISTROS, S.A. ● TORRES MORENO, I. ● TRANS. AGRICOLES ANOIA ● TRANS. PETROL. EDUARDO VELASCO ● **REY, FELIPE (SUC. DE)** ● QUERALT ALENTORN, R.
 ● TRANSP. PUIG VILAJOSANA, S.A. ● TRANSPORTES AGRO INDUST, S.A. ● TRANSPORTES PERICLES LLANSO, S.A. ● TRANSPORTS ALT BERGUEDA, S.A. ● **ROC-DUR, S.A.** ● TRANSFORM. TEXTILES PLASTIC
 ● TRANSPORTS MINGUET ● TRANSPORTS TEIFER, S.L. ● TRANSPORTS POU-PRAT ● TRASSERRA SERRA, E. ● TRAGANT RUANO, J. ● TROTA BUCHACA, F. ● **ROVIRA HERMANOS, S.A.** ● TRANCOROMINAS
 ● URBIS NAU, S.A. ● UTGES I VALLESPI, JOSEP Ma. ● VALERI HOMS, E. ● VICENTE PASCUAL, JA. ● VIEDMA MARTINEZ, R. ● RATES BRUFÀU, F. ● **SADYC, S.A.** ● VILAPLANA CORBELLA, J.
 ● VILASECA FALGUERAS, R. ● VILAUPI CURTO, JOAQUIM ● VIVANCOS TARRAGO, J. ● VIZCAINO GARCIA, FJ. ● XUCLA PASCUAL, J. ● COMERCIAL GODO, S.L. ● **SALVAT VILANOVA, F.** ● ERRE MUSACH
 ● EUROSAKATA, S.A. ● FANJUL RODENAS, G. ● FERRICO IND., S.A. ● FIGUEROLA PONS, J. ● INDUST POBESA, S.A. ● KEM IBERICA, S.A. ● MADERAS V GARCIA ● **SCHWARZ FLECKENSTEINS** ● LANC
 ● MADERAS VIRREY, S.A. ● MIGUEL BALLART, R. ● NIT-SUGA, S.L. ● POLIALCO, S.A. ● SELLARES ALEGRE, S.A. ● SERVEIS MERCANTILS I IND., S.A. ● **SIMAR, S.A.** ● TICOMA, S.A.
 ● ZUCAR AGUILAR, A. ● COS ARTIGAS, J. ● ARQUE VILLASOJANA, C. ● CALAFELL PONT, R. ● FIGUERAS SALLA, R. ● PASQUINA OLIVE, F. ● QUERA MARTI, JOSEP ● **TECNISAN, S.A.** ● VILAMALÀ
 ● ALZAMORA CARBONELL, C. ● ARGENT-GLASS, S.A. ● CHIMENOS RUERA, CARLES ● BERTRAN TORRAS, V. ● BRAUTO, S.A. ● CALFLUID, S.A. ● FARRE VILANOVA ● **TELEVISIO DE CATALUNYA**
 ● WHILLUK, S.A. ● VIDAL MASSAGUER (VIDOS) ● VULCANIZADOS DIAZ-SUBIAS ● FRANQUES ROVIRA, J. ● MARRON BERDASCO, H. ● P.M. SANTIAGO GESALI, S.A. ● **YOSHIBA ESPAÑOLA, S.A.**

... FINS AL 1986

420 INDÚSTRIES
 S'HAN INSTAL·LAT EN EL SÒL INDUSTRIAL
 DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

SOM 6 MILIONS

GENERALITAT DE CATALUNYA
 Departament de Política Territorial i Obres Públiques

INSTITUT CATALÀ DEL SÒL
 Còrsega, 289, 6è. 08008 BARCELONA. Tel.: 237 79 00

Marçal Casanovas

Esquerra Republicana de Catalunya

Esquerra Republicana de Catalunya -ERC- va votar favorablement el conjunt de les quatre lleis que constitueixen el bloc de lleis d'Organització Territorial de Catalunya -LOT- i per tant això vol dir que ERC està d'acord amb el principi que aquestes lleis regulen. No és cap secret per a ningú que el retorn a una organització territorial catalana que anul·li l'actual divisió provincial imposada des de Madrid fa poc més d'un segle i mai no sentida pel poble català ha estat sempre una vella aspiració nacionalista.

Malauradament és molt difícil reinstaurar un sistema d'organització propi movent-se dins la legalitat vigent resultat d'una Constitució i d'un Estatut d'Autonomia com dels que ara gaudim. Si bé per un costat l'Estatut -art. 5.1- diu que Catalunya s'estructurarà en municipis, comarques i demarcacions supracomarcales, i també en el seu article 9.9 aclareix que té competència exclusiva en l'ordenació del territori, per altra banda, la Constitució espanyola -art. 137- diu taxativament que l'Estat s'organitza territorialment en «municipis, províncies i en les comunitats autònomes que es constitueixin». Això sembla que condiciona a Catalunya la coexistència de les divisions provincials amb les noves divisions comarcals. Si això fos realment així i no hi hagués manera de superar aquesta contrarietat, segons el criteri d'ERC, la filosofia de la divisió territorial en comarques quedaria profundament alterada.

La finalitat primera de l'organització comarcal és la descentralització de l'Administració catalana i el fet de permetre que les decisions es puguin prendre el més a prop possible dels administrats. Perquè això pugui fer-se realitat cal no solament organitzar Catalunya en comarques, que a través dels respectius consells comarcals exerceixen la coordinació a aquest nivell d'una sèrie de serveis i competències majoritàriament cedits pels respectius ajuntaments que constitueixen la comarca i que en menor grau participen en l'ordenament comarcal emanant directament del Govern català, sinó que cal crear al mateix temps una organització, intermèdia, entre les comarques i el govern, d'agrupació de comarques, -les vegueries o regions- que rebran la delegació de l'administració autònoma dins de l'agrupació comarcal corresponent, per tant seran l'òrgan actiu de la veritable descentralització administrativa.

Per altra banda és obvi que mai no podran coexistir la divisió en vegueries juntament amb la divisió provincial, això causaria una complexitat administrativa tal que fóra l'origen d'una situació perillosament caòtica. L'única sortida viable d'aquest atzucac és la ja fa temps defensada per ERC i assumida ara per aquest bloc legislatiu, que a través de l'alteració d'aquests límits provincials a Catalunya s'arribi a la creació d'una sola província. En aquest cas, i tal com es descriu en el prefaci de la llei de Règim Provisional de les competències de les diputacions provincials, el Govern català assumeix, com en les altres autonomies uniprovincials de l'Estat, les competències pròpies de la Diputació, fet que du a la pràctica la desaparició automàtica de les diputacions.

La dificultat més important d'aquesta alteració dels límits provincials és que no és competència de la Generalitat i qui l'ha de promulgar són les Corts de l'Estat; és per aquest motiu que d'acord amb una esmena de l'ERC la llei de Règim Provisional de les diputacions, en

la seva disposició addicional primera, posa un termini de tres mesos, després de la constitució dels consells comarcals, perquè el Govern català presenti una proposta al Parlament per exercir a Madrid una de les iniciatives parlamentàries contemplades a l'article 87.2 de la Constitució amb la finalitat d'alterar aquests límits provincials. Explicada breument la posició d'ERC en la globalitat de les LOT, passo a fer un breu comentari de cadascuna de les lleis. Estem plenament d'acord a fer, mentre no s'arribi a la seva desaparició, un buidat màxim de les competències que gaudeixen actualment les diputacions, deixant-les solament amb aquelles que determina la nova llei estatal de Bases de Règim Local. També estem plenament d'acord amb la llei d'Organització Comarcal, sobretot pel que fa al tractament que s'ha donat per fer factible la possibilitat d'alterar els límits comarcals de la divisió del 1936. És conegut que a ERC li hauria plagut més un altre sistema d'elecció dels membres que componen el consell comarcal, però la forma transaccionada que finalment fou aprovada ens fa força més acceptable que la que inicialment es proposava. El comentari que he de fer sobre la llei Municipal i de Règim Local de Catalunya ha de ser el fet que lamentem que no ens hagi estat possible fer una llei de Règim Local més idònia al nostre tarannà i que pràcticament no s'hagi pogut fer més que traduir al català, la llei de Bases de Règim Local aprovada a Madrid, com a resultat d'haver hagut de respectar una llei de bases que tenia molt de reglament minucios.

Referent a la quarta i última de les lleis de la LOT, la que regula les actuacions públiques de la conurbació de Barcelona, creiem que és lògic que davant de la nova divisió comarcal de Catalunya desaparegui aquesta creació administrativa del franquisme que ha estat la Corporació Metropolitana de Barcelona. Aquesta llei ha originat un fort enfrontament entre les dues formacions polítiques més importants, ara, a Catalunya. Aquest enfrontament no ha estat causat per qüestions de fons d'organització territorial, sinó ja que les dues institucions de més pes avui a casa nostra, la Corporació i la Generalitat, són governades per forces distintes formant una mena de contrapoder l'una de l'altra. A mi em sembla que si totes dues institucions haguessin estat governades pel mateix poder polític, aquesta discussió sobre la permanència o no de la Corporació no hauria tingut lloc. Hauria succeït com va passar amb la supressió de la Corporació Metropolitana de Madrid que va ser assumida sense oposició per part de ningú pel govern autònom corresponent. Ens sembla que la transformació de la Corporació en dues entitats de gestió d'uns serveis metropolitans específics és una bona solució per no interferir la gestió de la comarca del Barcelonès.

SANT FELIU DE GUÍXOLS:

A la tarda xocolatada per a nens i jocs.

AJUNTAMENT DE BANYOLES

ACTES COMMEMORATIUS
DIADA NACIONAL DE CATALUNYA

A les 6 de la tarda:

SARDANES a la plaça Major per la cobla
LA PRINCIPAL DE LA BISBAL

PISOS DE PROTECCIÓ A SALT

Subvencions importants

CONSULTI'NS

PROMOU i CONSTRUEIX

EUGESA

CONSTRUCTORA - IMMOBILIÀRIA

c/ Major de Salt, 182 - SALT (Girona)
Tel. 23 55 61

L'opinió dels polítics

Joan Olóriz

Partit Socialista Unificat de Catalunya

D'aquella POiS a aquesta LOT (Consideracions a una llei desafortunada)

Serà possible el consens? Aquesta pregunta se la feia el diputat al Parlament de Catalunya Matias Bives pocs mesos abans que, de forma unilateral i sense escoltar les minories, que representen en vots gairebé tant com la majoria, s'aprovés al Parlament l'anomenada llei d'Ordenació del Territori.

La divisió político-administrativa té per força un caràcter marcadament constituent, institucional. Necessita en certa manera perllongar l'acord constitucional i estatutari.

Si donem un cop d'ull a l'Estatut ens trobarem el següent, el títol preliminar diu taxativament: «La Generalitat de Catalunya estructurarà la seva organització territorial en municipis i comarques; també podrà crear demarcacions supracomarcales» (art. 5è, punt 1) i afegeix encara: «una llei del Parlament regularà l'organització territorial de Catalunya d'acord amb el present Estatut, tot garantint l'au-

tonomia de les diferents entitats territorials» (art. 5è, punt 3); d'altra banda diu: «així mateix podran ser creades agrupacions basades en fets urbanístics i metropolitans i altres de caràcter funcional i amb fins específics» (art. 5è, punt 2).

Seguint l'Estatut, cal ordenar doncs territorialment Catalunya abans de pensar a dividir-la i organitzar-la administrativament. Aquesta idea fonamental és la que no ha recollit CiU amb la seva llei.

La manca del pla territorial general, dels elements mínims de racionalitat amb l'ordenació de serveis, de la indústria o l'agricultura, en el conjunt del territori català, fan realment difícil justificar una divisió que **no respon a l'ordenació previ d'un territori.**

Si donem una mirada retrospectiva al procés que ha portat a l'actual llei, sembla que s'ha començat a la casa per la teulada, en definitiva políticament l'objectiu ha estat posar pals a les rodes de l'adversari polític. Així des del primer projecte governamental del gener del 1986 conegut com a «projecte Bayona», nom del professor de la UAB al qual el Consell Executiu encarregà el projecte, l'objectiu era la fórmula per fer desaparèixer la Comunitat Metropolitana de Barcelona, en ple afer Banca Catalana i amb un pols entre l'administració de l'Estat i la Generalitat, i alhora aconseguir un sistema electoral per als consells comarcals que l'afavoria de forma aclaparadora. Arribem així al projecte definitiu presentat a la tardor de 1986, en el qual CiU a partir del projecte anterior presentà quatre proposicions de llei que han donat lloc a l'actual LOT: la comarcal, les diputacions, la municipal i el fet metropolità de Barcelona.

Tractarem aquestes, per raons d'espai, de forma breu, sota la premissa que com a mínim calia no perdre tres objectius essencials: simplificar el teixit administratiu, abaratir costos i afermar l'autogovern.

Simplificar l'administració vol dir bàsicament reduir nivells administratius i apropar l'administració als ciutadans; i això no s'aconsegueix amb aquesta llei. No es poden mantenir les diputacions, i alhora crear comarques; no es poden transferir competències de les diputacions a la Generalitat i que aquesta, com fins ara, les centralitzi a Barcelona fruit de l'oblit en aquesta llei de la necessària descentralització amb vegueries i regions. Per tant **no se simplifica**, ans al contrari, **l'administració.**

Com dèiem abans, es creen les comarques sense fer desaparèixer les diputacions, però a més a més tampoc no desapareixen els governs civils ni les delegacions ministerials; obrim pas a nous funcionaris sense que la Generalitat en traspassi els seus serveis cap a les comarques, per tant, **tampoc no abarateix costos.**

Un país que manté en el seu interior línies divisòries forànies no és un país autogovernat. Si real-

ment creiem que Catalunya és una nació, no per raons retòriques o electorals, hem de tenir la possibilitat de dividir el territori català en unitats administratives pròpies i, per fer-ho, cal la ràpida desaparició de les actuals línies de divisió provincial. L'articulat de la llei, amb gran ambigüitat, ho posposa en l'espai i en el temps, oblidant, potser interessadament, que la «provincia única» és perfectament compatible amb l'actual marc constitucional, per tant **tampoc no aferma l'autogovern.**

El Congrés de Cultura Catalana el 1977 reivindicava l'organització comarcal de Catalunya, i amb ell bona part de les forces polítiques catalanes; en què s'allunya la LOT d'aquell model? La coalició actualment governant fa abstracció dels continguts i s'entreté en les formes, així no queda clar el grau de poder polític, que vol dir poder financer, així com les pròpies competències; sembla que CiU vol unes comarques que tenen com a objectiu essencial distorsionar la representació municipal, amb eleccions de segon grau mancades d'estricta proporcionalitat.

Es restableixen les comarques del 36, que per raons de tots conegudes mai no varen tenir competències, no com a punt de partida en el qual els municipis tindrien la veu sobirana per completar-les, sinó que es consideren model acabat fent molt difícil el procediment per modificar aquest mapa comarcal. Les competències són atribuïdes de forma igual a totes les comarques, fent bo aquell acudit usat en el model autonòmic de l'Estat de «café para todos», qui sap si fruit d'un afecte freudià dels ex-ucedistes que formen avui bona part de l'estructura de la coalició «nacionalista». Ens trobarem doncs uns municipis que poden veure les comarques com un element distorsionador, en la mesura en què bona part del poder executiu estarà en mans d'un «gerent» anomenat «a dit» per la Generalitat; i unes competències que per l'actual divisió territorial algunes comarques no podran assumir, o bé que a d'altres els resultaran insuficients.

Dèiem, en començar aquest article, que no s'ha volgut el consens o que, millor dit, la «servitud de la majoria absoluta» l'ha fet impossible. Ara bé, si una estructura administrativa no es correspon a la realitat que ha d'administrar, els ciutadans s'allunyen d'aquesta o bé la transformen, sigui quin sigui el camí que en el futur se segueixi, els costos per a la nostra nació seran importants. La responsabilitat la tindran aquells que avui, per interessos mesquins i de poder de partit, desaprofitem un moment únic per a la reconstrucció nacional de Catalunya.

Joan Olóriz i Serra.

HIDROELECTRICA DE CATALUÑA, S.A

VOL SERVIR-VOS
CADA DIA MILLOROficines:
Tel. 20 70 00Avaries
Tel. 23 13 42Material
contra incendisEXTINTORS
EQUIPS D'AIGUA
ESCUMA FÍSICA
INSTAL·LAGIONS DE:
CO2 HALO
POLS SECA
SPRINKLERS
DETECCIÓ
SERVEIS
MANTENIMENTINDÚSTRIES PARSÍ, S.A.
Rda. Pedret, 7
Telèfon 20 50 26 - GIRONAalta perruqueria masculina
centre de postisseriatractaments facials
manicures

JOHNMARY®

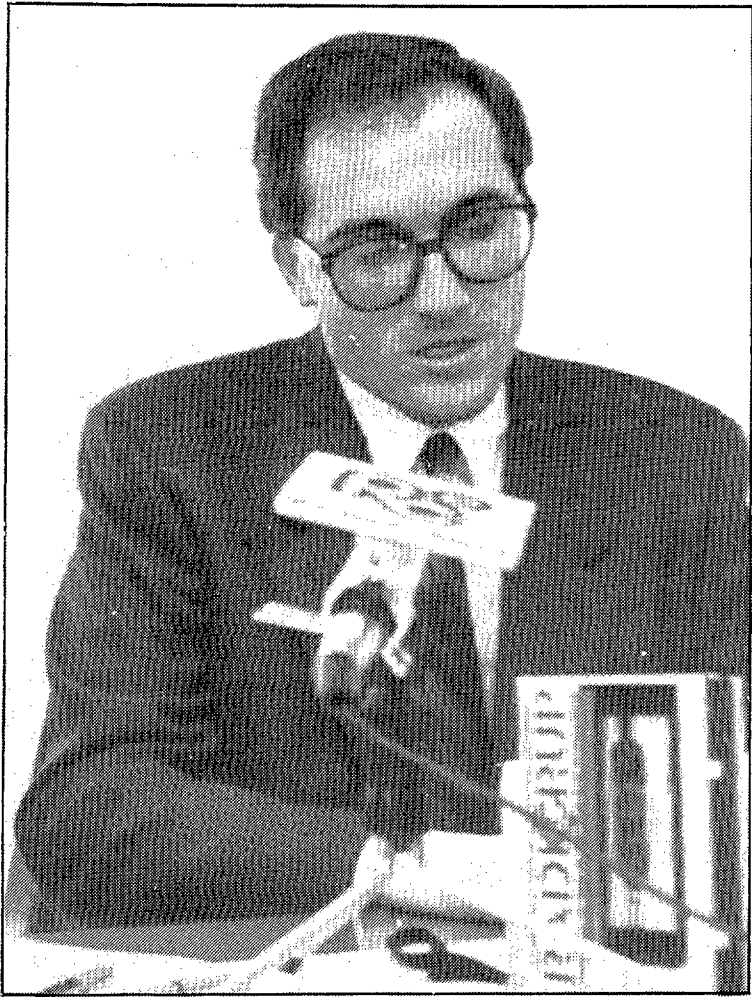
JOHNMARY 1: Passeig Gral. Mendoza, 2 - Tel. 20 86 51

JOHNMARY 2: Maluquer Salvador, 13 - Tels. 20 86 51 - 21 43 33

JOHNMARY 3: Rb. Llibertat, 25 - Tel. 21 23 21 GIRONA

JOHNMARY 4: C/. Pinar del Mar, s/n. - Tel. 81 78 02 PLATJA D'ARO

L'opinió dels polítics

Pere Lladó

Centre Democràtic i Social

El primer Congrés Federal del CDS de Catalunya, celebrat a començament d'any, aprovà una ponència sobre l'Organització Territorial de Catalunya. D'antuvi caldria dir que el CDS s'oposa a qualsevol interpretació partidista d'aquest tema, malgrat que CiU i PSC-PSOE ho han fet. A grans trets s'haurien de formular aquestes dues qüestions i tindríem les següents respostes: A qui afecta la reordenació territorial de Catalunya? Als municipis. Què ens juguem en la redacció d'una Llei com aquesta? El model de Generalitat i l'autonomia municipal.

Plantejat així el tema, el lector d'aquest article entendreà ben aviat les picabaralles en aquest afer entre convergents i socialistes. Pels primers, estabilitzats en el govern autonòmic; es tracta de defensar un model molt centralista de la Generalitat que retallaria l'autonomia municipal. Segons CiU s'hauria de fer un únic bloc que unís tots els municipis amb l'objectiu d'exclusivitzar la representació de

Catalunya mitjançant la Generalitat.

Per als socialistes —que veuen molt lluny ésser la primera força política catalana, per la qual cosa sembla que hagin abandonat qualsevol perspectiva de govern— la seva defensa de l'autonomia municipal resta esclavitzada a les relacions amb el govern de l'estat espanyol i posen en dubte la sobirania de la Generalitat de Catalunya.

Quina proposta presenta el CDS?: 1r. Proposem potenciar l'organització municipal, agrupant els municipis en comarques. (Se sobreentén que la majoria dels pobles de Catalunya ja no poden garantir tots els serveis de la seva competència). La seva agrupació —sabent quines competències poden protagonitzar tot sols i quines es poden fer comunitàriament— permetria uns millors serveis i es refermaria la cooperació entre municipis. La comarca seria el marc idoni per a la inversió, cooperació i delegació de competències per part de la Generalitat. 2n. Proposem que la coordinació intercomarcal la facin les diputacions locals, que agruparien un nombre de comarques afins per a la coordinació d'obres i serveis i faria d'interlocutor entre l'administració local-comarcal i el govern de la Generalitat. 3r. Proposem les diputacions locals per a la descentralització dels serveis de la Generalitat. El govern de la Generalitat per a la desconcentració dels seus serveis necessita un marc territorial coherent per regular els desequilibris i endegar la cooperació amb els municipis. El CDS proposa cinc demarcacions que anomenem vegueries i que necessàriament han de correspondre amb

l'organització municipal de les diputacions locals.

Finançament i procés de divisió

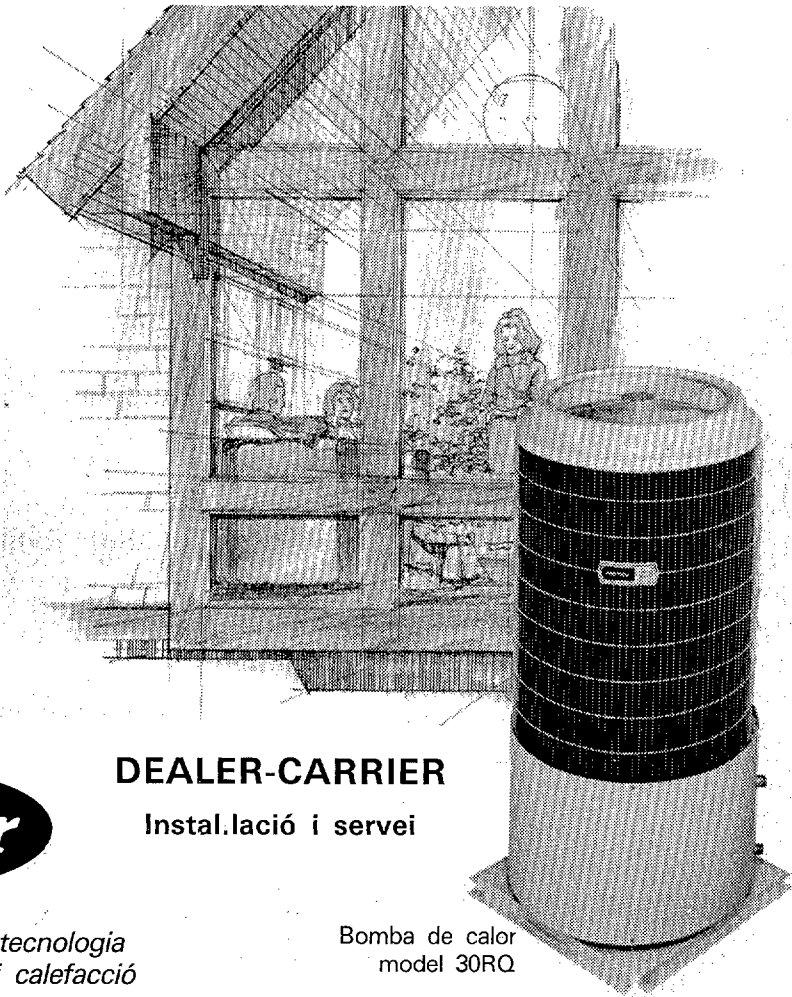
Com a quart punt proposem un finançament que es basi en l'assignació de participacions en els pressupostos generals de l'Estat i de la Generalitat integrats en un fons comú i distribuïts per la Generalitat sobre la base d'un pla d'inversions elaborades en conjunt entre la Generalitat i els municipis (diputacions locals). 5è. Proposem un procés per a la divisió i organització territorials que es basi en un mapa que tingui en compte: a) una proposta de comarques i diputacions locals; b) la redacció d'estatuts comarcals per a la constitució definitiva de les comarques i diputacions; c) una consulta popular per part dels Ajuntaments. Pensem que el procés més adequat per la seva aprovació en les Corts Generals serà la sol·licitud de canviar els límits provincials, (art.87.2 de la Constitució). 6è. Proposem mantenir l'àrea Metropolitana de Barcelona i creiem en la possibilitat que se'n formin d'altres. 7è. Presentem una proposta de divisió territorial amb un mapa comarcal, metropolità i divisió administrativa. Pel que fa a les comarques gironines, restarien així: Alt Empordà (Figueres), Baix Empordà (la Bisbal), Costa de Creus (Llançà), Costa del Fluvià (Roses), Costa de les Gavarres (Sant Feliu de Guíxols), Costa Baixa (Blanes), Tordera (Tordera), Gironès (Girona), la Selva (Santa Coloma de Farners), Banyolès (Banyoles) i la Garrotxa (Olot).

Pere Lladó i Isàbal
Secretari general del CDS

GIRONA
Ctra. Nacional II, Km. 720 Tel. 47 62 53 (Fornells de la Selva)
FIGUERES
Avda. José Antonio, 173 Tel. 50 50 37

LA BOMBA DE CALOR, SILENCIOSA I EFICIENT,
PROPORCIONA REFRIGERACIÓ I CALEFACCIÓ,
REDUINT ELS COSTOS FINS A UN 58%

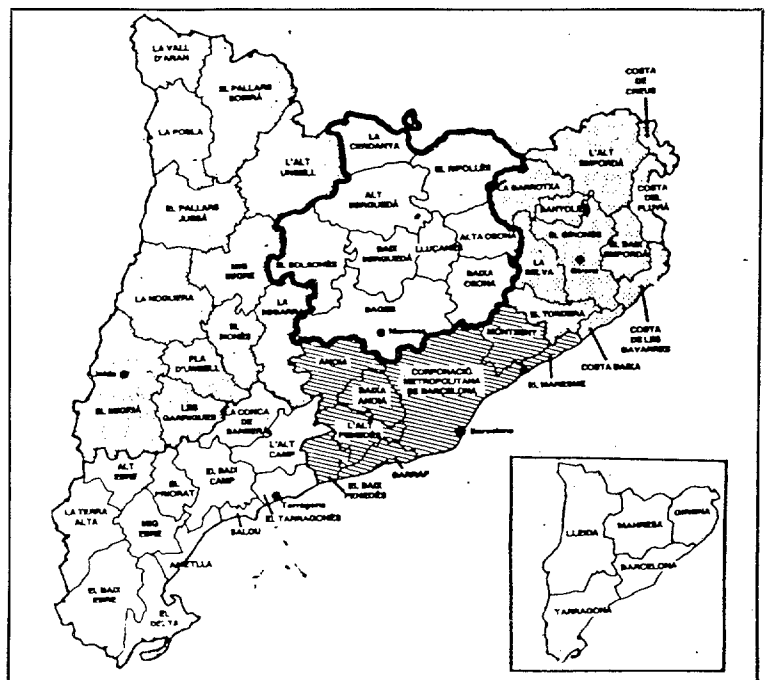
EL SISTEMA
MÉS ECONÒMIC
DE CALEFACCIÓ
I REFRIGERACIÓ

DEALER-CARRIER
Instal·lació i servei

Líder mundial en tecnologia
d'aire condicionat i calefacció

Bomba de calor
model 30RQ

El mapa del CDS.- Segons l'organització territorial de Catalunya proposada pel CDS, Catalunya quedaria dividida en cinc províncies: Manresa, Barcelona, Lleida, Tarragona i Girona. La província de Girona estaria formada per les següents comarques i capitals: Alt Empordà (Figueres), Baix Empordà (la Bisbal), Costa de Creus (Llançà), Costa del Fluvià (Roses), Costa de les Gavarres (Sant Feliu de Guíxols), Costa Brava (Blanes), Tordera (Tordera), Gironès (Girona), la Selva (Santa Coloma de Farners), Banyoles (Banyoles) i la Garrotxa (Olot). Mentre que la Cerdanya (Puigcerdà) i el Ripollès (Ripoll) quedarien incloses en la província de Manresa juntament amb Bages (Manresa), Baixa Osona (Vic), Alta Osona (Manlleu), Lluçanès (Prats de Lluçanès), Alt Berguedà (Berga), Baix Berguedà (Puig Reig) i Solsonès (Solsona). La província de Barcelona estaria formada per la Corporació metropolitana amb l'absorbiment del Barcelonès, Vallès Oriental i Occidental, Baix Llobregat i part del Maresme i de les següents comarques: Maresme, Montseny, Anoia, Baix Anoia, Alt Penedès, Baix Penedès i Garraf. La província de Lleida constaria del Segrià, la Vall d'Aran, Pallars Sobirà, la Pobla, Alt Urgell, Pallars Jussà, Mig Segre, Noguera, Sionès, la Segarra, Pla d'Urgell i les Garrigues. Finalment la província de Tarragona englobaria el Tarragonès, l'Alt Camp, Conca de Barberà, Baix Camp, Salou, Priorat, Ametlla, Mig Ebre, Alt Ebré, Terra Alta, Baix Ebre i el Delta.

SETEMBRE

3

4

5

A Catalunya, és Festa!

10

11

12

17

18

19

24

25

26

RS/SB

DIPUTACIÓ
de GIRONA

AL SERVEI DE LES NOSTRES COMARQUES